

کاپیتان استقلال:
چرا این همه دروغ!

قربانی‌های زندگی والدینمان هستیم
فواید شگفت انگیز آب گرم
بچه همه معادلات را به هم زده
دو درس بزرگ زندگی

شماره ۳۸۸۶
چهارشنبه ۲۸ خرداد ۱۳۹۹
بها ۷۰۰۰ تومان

www.mci.ir

جوانیت رو کامل کن

فروش سیم کارت دائمی جوانان

۵۰٪ تخفیف + ۱۰ گیگابایت اینترنت یکماهه

یادداشت هفته

محمد امین جوادی

نگاه علمی به جمعیت

به ازدواج کاهش یافته؟ چرا سن ازدواج بالا رفته است؟ چرا میل به فرزندآوری کاستی گرفته؟ و چرا خانواده‌ها به داشتن بیش از یک یا دو فرزند رغبت نشان نمی‌دهند؟

اگر ما به این ریشه‌ها نپردازیم نخواهیم توانست به پاسخ مناسبی برای پرسش‌هایمان دست پیدا کنیم. در کنار همه آنچه که گفته شد البته نباید از تغییری که در سبک زندگی جامعه به وجود آمده غفلت کرد. سبک زندگی تغییر پیدا کرده است. نگاه به خانواده و فرزند دچار دگردیسی شده و دغدغه‌ها و مشکلات تشکیل خانواده نیز موجب تأخیر در ازدواج گردیده است که برای ایجاد گرایش و انگیزه در خانواده‌ها به منظور فرزندآوری باید به همه این نکات توجه داشت و تنها نمی‌توان به یک علت و یا یک عامل اشاره کرد. به عنوان مثال با پرداخت مبلغی پول و یا افزایش وام ازدواج و یا طولانی کردن مرخصی زایمان و مسائلی از این دست قابل حل نیست.

در طول سالهای اخیر از جنبه‌های گوناگونی به مساله جمعیت پرداخته شده است اما به یک نکته مهم کمتر توجه شده که تمرکز گرای و افزایش شدید گرایش به شهرنشینی یکی از مهمترین عوامل گسست زنجیره تعادل و تناسب جمعیتی بوده است. ما در زمینه توجه به مناطق کمتر توسعه یافته و روستاها البته اقدامات بسیار خوبی صورت دادیم اکثر آنها برق و آب و گاز و تلفن و جاده آسفالت و راه دارند اما به مهمترین عامل ماندگاری آنان بی توجه بوده ایم و آن بی توجهی به اقتصاد آنان است و کاش به جای همه اینها و یا بهتر بگوییم در کنار همه اینها به فکر توانمندسازی آنان هم می‌بودیم تا با افزایش اختلاف درآمد سرانه بین شهر و روستا و با تلمبار شدن مشکلات معیشتی آنان شاهد خالی شدن هزاران روستا و گسیل میلیون‌ها نفر به حاشیه شهرها نمی‌شدیم. لذا برای آنکه ما جمعیت را متعادل نگه داریم و نیز این جمعیت را مولد تربیت کنیم. بسیار لازم است که ضمن توجه به آمایش سرزمین دقت کافی و برنامه‌های علمی داشته باشیم و در نخستین گام باید ابتدازیر ساختهای آن رافراهم بیاوریم.

یکی از معاونین وزارت بهداشت اخیراً در گفتگویی اعلام کرد نرخ جاننشینی در کشور به مرز خطرناکی رسیده و با این وضعیت تا سال ۱۴۳۰ یعنی حداکثر ۳۰ سال دیگر ما به کشوری سالمند بدل خواهیم شد که بیش از ۳۰ درصد جامعه را افراد بالای ۶۰ سال تشکیل خواهند داد ضمن آنکه از آن به بعد جمعیت کشور سیر نزولی شدیدی به خود خواهد گرفت.

دغدغه ای که توسط این مقام مسئول مطرح شده در سالهای اخیر فراوان توسط چهره‌ها و شخصیت‌ها و مقامات مختلف بیان گردیده است و حتی اقداماتی را هم موجب شده که جامعه را به فرزندآوری تشویق کند. اما با وجود همه این دستورالعمل‌ها و تأکیدات همچنان فرزندآوری به میزان مطلوب رشد نداشته است. در این رابطه چند نکته گفتنی است: نخست آنکه ما هنوز به مرحله کاهش جمعیت و یا حتی تثبیت جمعیت نرسیده ایم. در حال حاضر به طور متوسط سالی یک میلیون نفر به جمعیت ایران اضافه می‌شود. البته این تعداد هر ساله اندکی کمتر خواهد شد. اما افزایش جمعیت ما حداقل تا ده سال آینده وجود خواهد داشت. نکته دیگر آنکه در حال حاضر مشکلی که بیش از کاهش جمعیت مورد توجه قرار می‌گیرد نرخ جاننشینی است یعنی هر زن در طول حیات خود در جامعه باید چند فرزند به دنیا بیاورد؟ اگر این رقم در جامعه ای به زیر عدد ۲ برسد نسبت جمعیتی در مرز هشدار قرار می‌گیرد.

همانطور که می‌دانید متوسط فرزندانی که یک زن در طول حیاتش به دنیا می‌آورد اگر کمتر از ۲ باشد یعنی جمعیت اضافه نمی‌شود. بررسی‌ها نشان می‌دهد که این عدد در حال حاضر کمتر از ۲ یعنی نرخ جاننشینی است. لذا احساس خطر دلسوزان در این مورد بیراه نیست اما راه حل آن چیست؟ سال گذشته نزدیک به ۱۷۰ هزار ازدواج کمتر صورت گرفته است. در طول سالهای اخیر سن ازدواج بالاتر رفته است. مشکلات ناشی از ناباروری نیز در جامعه ایران کم نیست. برای آنکه به تعادل جمعیتی مناسبی برسیم شناخت علت اصلی مشکل بسیار ضروری است اینکه چرا میل

۳	یادداشت هفته
۴	بیواسطه - نامه به سردبیر
۵	باریکتر از مو
۶	در جهان سیاست
۸	سه گانه - مکتوب هفته
۱۰	دیدنی‌های ایران
۱۲	ماجرای واقعی خارجی
۱۴	داستان زندگی
۱۶	هر دری سخنی
۱۸	گزارش سفر
۲۰	مشاور
۲۱	آشپزی
۲۲	داستان ایرانی
۲۴	سوژه
۲۵	دین و اخلاق
۲۶	خواستگاری، در پیچ و خم دادگاه
۲۸	زیان‌شناسی
۲۹	راز سلامتی
۳۰	۷۰ سال پیش در همین هفته
۳۲	گفتگو
۳۴	گوشه و کنار جهان
۳۶	داستان‌های صد کلمه‌ای
۳۷	حادثه
۳۸	جور دیگر باید دید
۴۰	داستانهای معمایی پلیسی
۴۲	تماشاگاه راز
۴۴	نوشته‌های ناب
۴۵	جدول
۴۷	هوش و سرگرمی
۴۸	گفتگوی اختصاصی
۵۰	هفت هنر
۵۴	به رنگ اشتباه
۵۶	گزارش خارجی
۵۸	ورزشی
۶۲	پیام‌های مهربانی
۶۳	پیام‌های روشنائی
۶۴	از نگاه دیگر
۶۵	خواندنی‌های تاریخی
۶۶	نقاشی

عکس جلد: بهراد گل محمدی

صاحب امتیاز: شرکت ایرانچاپ (موسسه اطلاعات)
مدیر مسؤول و سردبیر: فتح‌الله جوادی
معاون سردبیر: سید احمد شهبازی
معاون فنی و ناظر چاپ: کریم ملکی
صفحه‌آرا: حمید دانش‌اندوز - مهدی اسماعیلی
حروفچین: مریم شیرانی
نشانی: تهران - بلوار میرداماد - خیابان نفت جنوبی
(تابان غربی) - پلاک ۸ - مجله اطلاعات هفتگی
کدپستی: ۱۵۴۹۵۳۱۱۱
روابط عمومی: نیلوفر کردان - تماس:
(از شنبه تا چهارشنبه - ۱۸ الی ۱۶) ۲۹۹۹۳۴۰۴ - ۲۲۲۲۶۲۲۶
نماینده: ۲۲۲۷۱۸۱۳ Email: haftegi@ettelaat.com
آگهی‌ها: ۱۸-۲۲۵۸۰۱۴ نمابر آگهی: ۲۱ و ۲۲۵۸۰۱۹
آبونمان: ۲۹۹۹۳۴۷۱ - چاپ از ایرانچاپ تلفن: ۲۹۹۹۹۹
شماره تلگرام مجله: ۰۹۳۰۴۷۴۰۲۸۹
لینک کانال مجله: @ettelaathaftegi
هر گونه استفاده از مطالب مجله جهت فیلمنامه سینما، تلویزیون و تئاتر و یا چاپ در کتاب منوط به کسب اجازه کتبی است. مقالات ارسالی پس داده نمی‌شود. مجله در ویرایش مطالب آزاد است.

چرا باید ماسک بزنیم؟

یکی از بستگان می‌گفت زدن ماسک در دوران کرونا امنیت کاذب ایجاد می‌کند و دستکش‌های یک بار مصرف هم چون به صورت می‌خورد فایده‌ای ندارد... اما بنده معتقدم استفاده از ماسک و دستکش یکبار مصرف بسیار اقدام خوبی است بویژه زدن ماسک در محیط‌های شلوغ یک الزام است و مانند یک سپر عمل می‌کند. استفاده و آماده شدن با وسایل ایمنی تنها مربوط به کرونا نیست بلکه هم برای خود و هم برای دیگران سلامتی می‌آورد. مهم این است که حتی اگر به خودمان اطمینان داریم جلوی انتقال دیگران به خود را بگیریم. متأسفانه برخی بی‌احتیاطی‌ها باعث شده است تا مجدداً آمار ابتلا بالا برود. کار از کار محکم کاری عیب نمی‌کند به قول معروف نخست باید زانوی شتر را ببندیم و بعد شتر را به حال خود بگذاریم و به خدا توکل کنیم.

ولی الله رضی - تهران

دیدار از مزار شیخ ابوالحسن خرقانی

چند وقت قبل فرصتی پیش آمد (حدود یک سال قبل) و به شاهرود سفری داشتم. در بین راه برای زیارت مرقد شیخ ابوالحسن خرقانی رفتم. برای اولین بار بود که به این مکان سفر می‌کردم مردم زیادی برای زیارت و سیاحت آمده بودند. داخل محوطه که روی تپه‌ای بنا شده است شدم. در داخل محوطه جوی آبی روان بود. با خود گفتم وضو بگیرم و دو رکعت نماز بخوانم. وضو که گرفتم نسیمی شروع به وزیدن کرد که بوی بسیار دلنشینی داشت و صورتم را نوازش می‌کرد. داخل اتاق شدم که قبر شیخ در آنجا هست. بو دوباره به مشام من رسید. از آقایی که آنجا بود سوال کردم: به بویی داره میاد. به من گفت: نمازت رو بخون تا بهت بگم. بعد نماز گفت قبر شیخ را بو کن. قبر را بو کردم. دقیقاً همان بو به مشام رسید... سوال کرد این بو را کجا احساس کردی؟ گفتم: کنار جوی آب داخل محوطه. بعد از اینکه وضو گرفتم. کارمند میراث فرهنگی گفت: خوشا به حالت. خیلی‌ها این بو رو حس نمی‌کنند. قدر خودت رو بدون. در برگشت از سفر موضوع را به همسرم گفتم. اول باور نمی‌کرد. انگیزه‌ای شد تا مجدداً با همسرم به آنجا بروم. همسرم هم متوجه همان بود شد و باور کردند. آقایی را در آنجا دیدم که اهل تهران بود. می‌گفت هر ساله چند بار به اینجا (مقبره شیخ ابوالحسن خرقانی) سفر می‌کند. فرمود قبر شیخ ترازوی سنجش اعمال است.

حسام دشتی زاده - گلستان

طنز منظوم جنبل و جادو

کف می‌بینم فال می‌گیرم جنبل و جادو می‌کنم
کوزه رو کفتر می‌کنم کاسه رو پارو می‌کنم
من با یه فوت خر بزه را به شکل لک لک می‌سازم
گاوه اون بزرگی رو به قد آلو می‌کنم
گاهی که عشقم می‌کشه با دمپایی خر می‌سازم
وقتی بخوام من شتر و بشکل جادو می‌کنم
آقا فیل به فوت من آفتابه از آب درمیاد
دستامو که تکون میدم ماهی رو یابو می‌کنم
مزرعه هندونه رو میون سینی جا میدم
صندلی رو برای تو کنتل و کوکو می‌کنم
یک پشه رو اگر می‌خوای بیار بده تحویل من
که پیش چشمت پشه رو مثل دو آهو می‌کنم
طیاره با نگاه من یک دونه تخم مرغ میشه
این تخم مرغ رو برات آب پز و نیمرو می‌کنم
کله رو که تکون میدم زغال میشه مثل شکر
گاهی منار جنبون و نازک تر از مو می‌کنم
اگه بخوای تو شهر ما، فال گیر حقه باز میگه
عقرب کاشون و برات عینهو زنبور می‌کنم
جنبل و جادو کارمه حقه بازی شعارمه
گر بدهی حق و حساب حقه پامو رو می‌کنم

محمدرضا تهرانی

نخند

به سر آستین پاره کارگری که دیوارت را می‌چیند و
به تو می‌گوید ارباب نخند... به پسرکی که آدامس
می‌فروشد و تو تا به حال از او چیزی نخریده‌ای
نخند... به پیرمردی که در پیاده رو به زحمت راه
می‌رود و شاید چند ثانیه کوتاه معطلت کند نخند. به
رفتگری که در گرمای تیر کلاه پشمی به سر دارد،
به راننده آژانس که چرت می‌زند و به پارگی ریز
جوراب آبرومندی در مجلسی و به پشت و رو بودن
چادر پیرزنی در خیابان و... به هیچ کدام از اینان که
فکر می‌کنی می‌توانی به دیده تحقیر بنگری نخند.
دنیا ارزشش را ندارد. نخند که از گرفتاری‌های
دیگران خبری نداریم و در یک کلام هرگز به آنان
که جز خدا پشت و پناهی ندارند نخند.

مجید کاظمی نوقایی - گناباد

فاصله‌ها را رعایت کنید

فاصله اجتماعی را رعایت کنید!
از آدم مشکوک به کرونا ۲ متر!
از آدم ریاکار ۲۰ متر؛
از آدم دروغگو ۲۰۰ متر!
از آدمی که به وقت نیاز یاد تو نمی‌کند ۲۰ کیلومتر!...
و از آدمی که بهتون حسادت میکنه ۲۰۰ کیلومتر
دوری کنید!... فاصله رو رعایت کنید تا روح و
جسمتون مصون از هر آفتی باشه

مازیار اوریمی از قائم شهر

نامه به سردبیر

با سلامی گرم و صمیمی خدمت همه شما خوانندگان خوب و ارجمند مجله اطلاعات هفتگی و با عرض تسلیت شهادت ششمین اختر تابناک آسمان امامت و ولایت حضرت امام جعفر صادق (ع) و با این درخواست همیشگی از شما خوانندگان عزیز که در همه ارتباطات کتبی یا اینترنتی و تلگرافی از ذکر نام، نشانی و بویژه شهر و دیار خویش دریغ نفرمایید.

✽ احمد شمسایی - سبزوار

در رابطه با صفحات مجله و مطالب آن و همین طور هر انتقاد و پیشنهادی که نسبت به نویسندگان و همکاران دارید همانطور که بارها عرض کرده‌ام می‌توانید اظهار نظر و همکاری کنید که موجب غنای هر چه بیشتر نشریه خواهد بود. با سپاس از شما

✽ علی دادبه

چندی قبل مطلبی فرستاده بودید بر گرفته از کتاب دارالمجانیین مرحوم جمالزاده داستان‌نویس برجسته ایران که اینطور شروع می‌شد: اگر حسن جمال است نه تنها در تهران بل در سر تا سر خاک ایران دختری نیست که به گرد پایش برسد. به ماه می‌گوید تو در نیا، من می‌آیم... آن ابروی کمند، آن گیسوی بلند که بافتم بافتم پشت کوه انداختم... به هر حال چون مطلب و نتیجه گیری خاصی نداشت گمان نمی‌کنم برای خوانندگان نیز جذابیتی داشته باشد. منتظر آثار و نوشته‌های بهترتان هستم. موفق باشید.

✽ حسین مستعلی زاده - بردسیر

نوشته‌ها و مطالب خوب شما به دستم می‌رسد و اغلب در مجله از آنها استفاده می‌کنیم. برایتان توفیق آرزو مندیم.

✽ زیگورات و مهر داد - ؟

این عنوان دو نامه ارسالی به سردبیری است. واقعاً درست است که خوانندگان عزیز، مجله را محرم ندانند و با چنین اسامی مستعاری برایمان نامه بنویسند یا پیام بگذارند؟ به نامه‌های این عزیزان در تماس‌های بعدی که انشالله خود را معرفی کرده‌اند با کمال میل پاسخ خواهیم داد و فعلاً برای هر دو عزیز سربلندی آرزو می‌کنم.

✽ محمدرضا پهلوی - گرگان

از لطف شما خواننده محترم نسبت به مجله سپاسگزارم و امیدوارم بتوانیم هر هفته بهتر از هفته قبل محتوای مجله را ارتقا دهیم.

چهارم وقت انسان بزرگی هستیم؟

هرگاه از خوشبختی کسانی که دوستان ندارند، خوشحال شدیم...
هرگاه برای تحقیر نشدن دیگران از حق خود گذشتیم...
هرگاه شادی را به کسانی که آن را از ما گرفته‌اند هدیه دادیم...
هرگاه خوبی ما به علت نشان دادن بدی دیگران نبود...
هرگاه کمتر رنجیدیم و بیشتر بخشیدیم...
هرگاه به بهانه عشق از دوست داشتن دیگران غافل نشدیم...

هرگاه اولین اندیشه ما برای
رویارویی با دشمن انتقام نبود...
هرگاه دانستیم عزیز خدا
نخواهیم شد، مگر زمانی که
وجودمان آرام‌بخش دیگران
باشد...
هرگاه بالاترین لذت ما شاد
کردن دیگران بود...
هرگاه همه چیز
بودیم و نگفتیم که همه
چیز هستیم...
امید روشن فکر - کرج

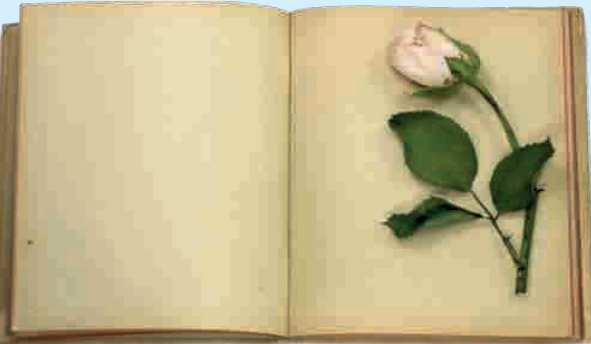
زرد عبا

ملانصرالدین با نوکرش عباد برای گردش به باغ‌های اطراف شهر می‌رفت. یک روز در باغی قاضی را دیدند که مست و مدهوش، خودش یک طرف افتاده و قبایش یک طرف دیگر. ملا قبا را برداشت و پوشید و رفت. قاضی به هوش آمد و قبا را ندید. به نوکرش سپرد: قبا را تن هر که دیدی، او را پیش من بیاور. اتفاقاً نوکر قاضی در بازار چشمش به نصرالدین افتاد که قبا را پوشیده بود و داشت سلانه سلانه برای خودش می‌رفت. جلوی او را گرفت و گفت: باید با من به محضر قاضی بیایی! ملا بی آنکه اعتراض کند همراه او رفت. به محضر قاضی که رسیدند، ملا گفت: دیروز با نوکرم عباد برای گردش به اطراف شهر رفته بودم، مستی را دیدم که قبایش افتاده بود. قبایش را برداشتم و پوشیدم. شاهد هم دارم. هر وقت آن مرد مست را پیدا کردید، مرا خبر کنید تا بیایم قبایش را پس بدهم. قاضی گفت: من چه می‌دانم کدام احمقی بوده! قبایش پیش شما باشد؛ اگر صاحبش پیدا شد، شما را خبر می‌کنیم.

بیژن ملاح سعید

آخرین زنگ زندگی

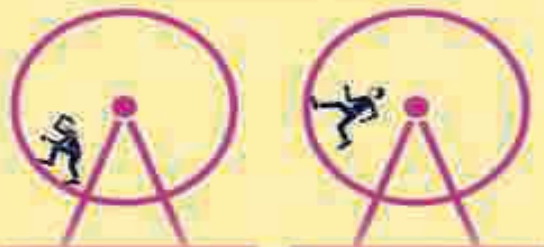
خدا می‌داند، ولی... آن روز که آخرین زنگ دنیا می‌خورد، دیگر نه می‌شود قلب کرد و نه می‌شود سر کسی کلاه گذاشت!
آن روز تازه می‌فهمیم که دنیا با همه بزرگی‌اش از یک جلسه امتحان مدرسه هم کوچکتر بود؛ و آن روز تازه می‌فهمیم که زندگی عجب سوال سختی بود! سوالی که بیش از یک بار نمی‌توان به آن پاسخ داد.
خدا کند آن روز که آخرین زنگ دنیا می‌خورد، روی تخته سیاه قیامت، اسم ما را جزء خوب‌ها بنویسند...
خدا کند حواسمان بوده باشد که زنگ‌های تفریح آنقدر در حیات نمانده باشیم که حیات زندگی را از یاد برده باشیم.
خدا کند که دفتر زندگی‌مان را زیبا جلد کرده باشیم و سعی ما بر این بوده باشد که نیکی‌ها و خوبی‌ها را در آن نقاشی کنیم و بدانیم که دفتر دنیا، چک نویسی بیش نیست؛ چرا که ترسیم عشق حقیقی در دفتر دیگر است...

ترک عادت بد

بهترین راه برای ترک یک عادت بد جایگزین نمودن یک عادت خوب است.
عادهای ما، میهمانان خوانده و ناخوانده‌ای هستند که در طبقات مختلف ساختمان ذهن ما جاخوش نموده‌اند و رفتار ما را تحت کنترل دارند. هر عادت که بیشتر به آن توجه شود او را قویتر نموده و میزان تسلط او نسبت به کنترل رفتار ما را بیشتر می‌کند.
چه این توجه عاشقانه باشد و چه خصمانه زیرا توجه ما ابزار پذیرایی از مهمان ماست. پس نباید با عادت بد درگیر شد، فقط کافیه یک عادت پسندیده جدیدی را جایگزین آن نمود.
بهترین روش برای جایگزینی توجه و پذیرایی از عادت جدید، بی توجهی و بی محلی به عادت قدیمی است.
در این حالت عادت جدید به واسطه پذیرایی ما روز به روز چاقتر و قویتر و عادت قبلی لاغر و ضعیفتر گشته و رفته رفته مهمان جدید جای مهمان قدیم را تنگتر نموده و در نهایت جایی برایش باقی نگذاشته و کلاً او را محو می‌سازد.

ای بهترین، به بهترینها عادت کن که لایق بهترینهایی
محمد جعفری کوهبنان

لیبی آینده مبهم صلح و آرامش

باشدت یافتن درگیری هادر لیبی نام "خلیفه حفتر" ژنرال لیبیایی که از زمان سرنگونی معمر قذافی نیروهای رافرمانده می‌کند، بار دیگر بر سر زبان‌ها افتاده است اما او کیست و چرا چندسالی است که نامش با درگیری‌های داخلی لیبی گره خورده است؟

ریاست "فایز السراج" از سوی نهادهای بین المللی و اغلب کشورهای دنیا این پارلمان را به رسمیت شناخت و در مقابل به حمایت از دولتی خودخوانده در شرق لیبی پرداخت.

حفتر کدام عملیات را فرماندهی کرد؟

او در ژانویه ۲۰۱۴ عملیات "کرامت لیبی" را آغاز کرد و علیه آنچه که وی گروه‌های تروریستی می‌خواند اعلام جنگ کرد. در مارس ۲۰۱۵ از سوی مجلس نمایندگان طبق به عنوان فرمانده "ارتش ملی لیبی" انتخاب شد. همچنین در سپتامبر ۲۰۱۶ نیروهای تحت امر او مراکز اصلی نفت لیبی از قبیل الزیتونه، البرقیه، رأس لانوف و سدره را پس از درگیری‌هایی شدید به تصرف خود درآوردند. پس از آن بود که در ژانویه ۲۰۱۷ نیروهای تحت امر این ژنرال لیبیایی توانستند شهر بنغازی در شرق لیبی را به صورت کامل اشغال کنند.

گفتنی است نبرد حفتر با نیروهای اسلامگرا موجب شد که مصر و امارات متحده عربی از وی حمایت کنند. البته عملیات نیروهای وابسته به حفتر با انتشار فایلی صوتی آغاز شد. حفتر در این فایل صوتی تاکید کرد که نیروها و ساکنان طرابلس

برای مصون ماندن از تلفات این عملیات باید پرچم‌های سفید خود را نشان بدهند. حفتر همچنین از نیروهای موسوم به "ارتش ملی لیبی" خواسته است تا گزندی به شهروندان طرابلس، تبعه‌های خارجی و زیرساخت‌های لیبی وارد نکرده و تنها گروه‌های شورشی را هدف قرار دهند.

"فایز سراج" نیز که طرابلس را با تهدید جدی مواجه دید، نیروهای متبوع حفتر را تروریست و جنایتکار توصیف کرد و از نهادهای نظامی وابسته به دولت طرابلس خواست تا با تمام توان به حمایت از شهروندان لیبی بپردازند.

خلیفه بالقاسم حفتر در سال ۱۹۴۳ در اجداییای شرقی به دنیا آمده و فارغ التحصیل دانشگاه نظامی بنغازی است. همچنین گفته می‌شود او یکی از عناصر اصلی کودتایی است که در سال ۱۹۶۹ منجر به سرنگونی "ملک ادريس" پادشاه سابق لیبی و روی کار آمدن معمر قذافی شد. این نظامی لیبیایی که تا سالیان سال به قذافی وفادار ماند در نهایت به عنوان فرمانده نیروهای مسلح لیبی انتخاب شد. با وجود آنکه رابطه او و رهبر فقید لیبی به صورت مطلوبی پیش می‌رفت مشارکت خلیفه حفتر در جنگ‌های مختلف از قبیل جنگ لیبی با چاد و اشغال این کشور موجب افزایش محبوبیت حفتر و در عین حال نگرانی قذافی شد. قذافی که خود به واسطه یک کودتا روی کار آمده بود چنین شخصیتی را تهدیدی جدی برای خود می‌دانست و همین امر باعث شد که در نهایت از فرصت استفاده کرده و در سال ۱۹۸۷ در منطقه "وادی الدوم" با عدم پشتیبانی از او، موجب شود که حفتر به همراه سیصد تن از نیروهایش به اسارت ارتش چاد درآیند. پس از تحولات فراوان در نهایت خلیفه حفتر در اواخر دهه هشتاد میلادی به صورت کامل از حاکمیت لیبی جدا شده و به آمریکا سفر می‌کند.

نبرد با دولت مرکزی

با آغاز اعتراضات در لیبی و افزایش اقدامات نظامی، حفتر دوشادوش گروه‌های اسلامگرا در مقابل ارتش وفادار به قذافی که دشمن واحدشان شناخته می‌شد جنگید. با این حال ژنرال حفتر به محض کشته شدن قذافی راه خود را از آنها جدا کرد و در فوریه ۲۰۱۴ طرح خود موسوم به "نقشه نجات لیبی" را مطرح کرد.

ژنرال حفتر با وجود برگزاری انتخابات پارلمانی و به رسمیت شناختن دولت لیبی به

* رهبر انقلاب خطاب به پرسنل نفتکشهای اعزامی به ونزوئلا: به همه شما عزیزان کاپیتان و کارکنان کشتی خدا قوت می‌گویم، کار بزرگی کردید، حرکت شما حرکتی جهادی بود

* دکتر روحانی رئیس جمهور: جهش تولید دروازه ورود به ایران ۱۴۰۰ است

* جهانگیری معاون اول رئیس جمهور: رانت خواران و مفسدان، باید به عنوان خائن معرفی شوند

* بادرخواست اینترپل ایران، پلیس رومانی، منصوری، قاضی فراری در پرونده طبری را دستگیر کرد

* وزیر ارتباطات: تمامی روستاهای بالای ۲۰ خانوار امسال به شبکه ملی اطلاعات متصل می‌شوند

* رئیس جمهوری: دولت مصمم به حل معضل افزایش قیمت مسکن به ویژه اجاره بها است

* طبری متهم و معاون اجرایی سابق حوزه ریاست قوه قضاییه: دوستانم حاضرند کل لواسان را به نامم کنند!

* وزارت علوم: مدارک مدیران تحصیلکرده در حین مسئولیت، باید ابطال شود

* وزارت بهداشت: بی‌توجهی به پروتکل‌های بهداشتی، خطر موج دوم کرونا را افزایش داده است

* وزیر اقتصاد: کسری بودجه امسال در بدبینانه‌ترین حالت ۱۴۰ هزار میلیارد تومان است

* هشدار پیونگ یانگ به سئول: روزهای دردناکی پیش رو دارید

* اشرف غنی: درخواست طالبان برای ایجاد دولت موقت در افغانستان را نمی‌پذیرم

* ترکیه در بحبوحه تنش با یونان در دریای مدیترانه مانور نظامی برگزار کرد

* عمران خان نخست وزیر پاکستان به هند برای مقابله با کرونا پیشنهاد همکاری داد

* واشنگتن به خواست بغداد برای کاهش شمار نیروهای آمریکایی در عراق تن داد

* دیده بان حقوق بشر: فرانسه صادرات سلاح به عربستان را متوقف کرد

* اتحادیه عرب: اشغال کرانه باختری موجب جنگ ادیان می‌شود

* بشار اسد نخست وزیر سوریه را برکنار کرد

* روسیه: آماده مذاکره با آمریکا درباره سوریه هستیم

* توافق بین المللی برای حذف ژنرال "حفتر" در لیبی حاصل شد

* کرزی رئیس جمهور سابق افغانستان: آمریکا به تعهداتش برای ایجاد ثبات در افغانستان عمل کند

* کره شمالی تمام روابط دیپلماتیک و نظامی خود با کره جنوبی را قطع کرد

* بانک جهانی: اقتصاد جهان به خاطر کرونا امسال ۵/۳ درصد کوچک می‌شود

به لیبی می‌فرستاد. در عین حال، دولت ترکیه قراردادی با این دولت برای تعیین مرز دریایی و استخراج نفت از مدیترانه بست که با مخالفت یونان، اتحادیه اروپا و آمریکا مواجه شد. نیروهای ژنرال حفتر تابستان سال پیش اعلام کردند که به دلیل حمایت ترکیه از دولت لیبی به اهداف متعلق به ترکیه حمله خواهند کرد.

واکنش شدید ترکیه

این در حالی است که ترکیه هم به ژنرال خلیفه حفتر در مورد ادامه حمله به نیروهای دولت لیبی در طرابلس هشدار داده است. رجب طیب اردوغان، رئیس جمهوری ترکیه گفته است که "مادر ترکیه موظف به حمایت از خویشاوندان خود در لیبی هستیم" و افزوده که اگر ترکیه در لیبی دخالت نمی‌کرد، نیروهای ژنرال خلیفه حفتر تمامی آن کشور را به تصرف خود در آورده بودند. وی افزود که اگر ژنرال حفتر به دولت لیبی، که جامعه بین‌المللی آن را به رسمیت شناخته، حمله کند، ترکیه "درسی به او خواهد داد که هرگز فراموش نخواهد کرد." البته چندی پیش فایز السراج، نخست‌وزیر دولت وفاق ملی لیبی، و ژنرال حفتر، رهبر دولت خودخوانده آن کشور به طور غیر مستقیم در نشستی در مسکو شرکت کردند اما روسیه و ترکیه که از این نشست پشتیبانی می‌کردند، موفق نشدند ژنرال حفتر را قانع کنند که از عملیات نه ماهه خود برای تصرف پایتخت دست بردارد.

نشست مسکو جدیدترین تلاش برای بازگرداندن ثبات به لیبی بود که از زمان سقوط معمر قذافی در سال ۲۰۱۱، دستخوش رقابت‌های قبیله‌ای و جناحی شده است. اگرچه فایز السراج توافقنامه آتش بس را امضا کرد، اما ژنرال حفتر بدون امضای این توافقنامه مسکو را ترک گفت. خبرگزاری اینترفاکس به نقل از مقامات روسی گفته است که دلیل اینکه وی مسکو را ترک کرده این است که تقاضا داشته دو روز برای تصمیم‌گیری در مورد این توافقنامه فکر کند.

در مقابل، رئیس جمهوری ترکیه در سخنانی در پارلمان آن کشور گفته است که ژنرال حفتر "فرار کرده" است و پارلمان ترکیه هم به دولت اجازه داده است تا به منظور حمایت از دولت لیبی در طرابلس به آن کشور نیروی نظامی اعزام کند اما گزارش‌های سازمان ملل متحد حاکی است که از زمان آغاز درگیری بین طرفین بیش از صدها غیرنظامی و حدود ۲ هزار نظامی کشته شده‌اند و این جنگ داخلی هزاران تن را بی‌خانمان کرده است.

رجب طیب اردوغان، رئیس جمهوری ترکیه گفته است که "مادر ترکیه موظف به حمایت از خویشاوندان خود در لیبی هستیم"

طرابلس را به صورت کامل به تصرف خود در آورند. مسأله‌ای که می‌تواند لیبی را چندین سال دیگر گرفتار درگیری داخلی کند. از این رو باید به انتظار نشست و دید بازیگران منطقه‌ای و بین‌المللی چه آینده‌ای را برای لیبی به ارمغان می‌آورند.

حمله شدید حفتر به اردوغان

این در حالی است که مداخله گسترده نظامی ترکیه در پشتیبانی از دولت مورد حمایت سازمان ملل در لیبی، با واکنش تند شورشیان

در شرق این کشور روبرو شد و نگرانی‌هایی را در اتحادیه آفریقا ایجاد کرد. ژنرال خلیفه حفتر که بخش‌هایی از شرق لیبی را کنترل می‌کند از تمام مردم این کشور خواسته برای دفاع از سرزمین‌شان سلاح بدست بگیرند و رجب طیب اردوغان، رئیس جمهوری ترکیه را "سلطانی دیوانه" خوانده که در آرزوی تسلط مجدد بر یکی از سرزمین‌های سابق دولت عثمانی است. حال هم ترکیه به دنبال آن است تا جلوی پیشروی‌های نیروهای ژنرال خلیفه حفتر، مستقر در شرق لیبی را بگیرد.

ارتش ژنرال حفتر بخش بزرگی از لیبی را در دست دارد و از مدت‌ها پیش در صدد تصرف طرابلس، پایتخت لیبی بوده است و ترکیه می‌خواهد مانع از این کار شود. دولت فائز سراج، نخست‌وزیر دولت مستقر در طرابلس (که دولت وفاق ملی خوانده می‌شود) هم با حملات دولت رقیب مستقر در شرق مواجه است.

اردوغان ماه پیش گفت؛ دولت سراج خواهان حضور نیروهای ترکیه در این کشور شده است. این دو توافق‌نامه‌ای را امضا کردند که به موجب آن ترکیه نیروهای نظامی خود را

بازگشت به لیبی

آخرین تحولات میدانی نشان می‌دهد که نیروهای حفتر از هفت جهت به طرابلس حمله کرده‌اند. در همین خصوص برخی منابع خبری از درگیری بین نیروهای حفتر و مخالفانش در حومه طرابلس و فرودگاه این شهر خبر داده‌اند. همچنین گزارش شده است که نیروهای مسلح مستقر در شهر مصراته در غرب لیبی که حامی دولت مرکزی هستند روانه پایتخت شده‌اند تا از پیشروی نیروهای خلیفه حفتر جلوگیری کنند. ناگفته نماند که آنتونیو گوتش، دبیر کل سازمان ملل همزمان با افزایش درگیری‌ها با سفر به لیبی تلاش کرد تا خلیفه حفتر را از حمله به طرابلس منصرف کند اما این تلاش‌ها راه به جایی نبرد و دبیر کل سازمان ملل اعلام کرد که در حالی لیبی را ترک می‌کند که نگران به راه افتادن نبردی خونین و فاجعه آمیز است.

دولتمردان کشورهای غربی نیز که به واسطه حمله ناتو به لیبی چنین وضعیت اسفباری را به بار آورده و این کشور را درگیر جنگ داخلی کرده‌اند در بیانیه‌ای مشترک دو طرف را به آتش بس دعوت کرده و هشدار داده‌اند که لیبی در آستانه هرج و مرجی جدید است. در همین راستا رسانه‌های عرب زبان در بازتاب خبر تحولات و درگیری‌های لیبی به دو گروه تقسیم شده‌اند؛ رسانه‌های قطری و پایگاه‌های خبری نزدیک به اخوان المسلمین به حمایت از دولت مستقر در طرابلس می‌پردازند و امارات و عربستان را متهم می‌کنند که بر علیه حکومت مشروع اقدام می‌ورزند. العربیه، اسکای نیوز و دیگر رسانه‌های همسوبا عربستان، امارات و مصر هم اخبار و تحلیل‌های خود را در حمایت از خلیفه حفتر مهندسی کرده‌اند.

آینده سیاسی در ابهام

البته اشاره به این نکته هم ضروری است که حفتر در حالی عملیات اخیر خود را آغاز کرد که پیش از آن با سفر به عربستان سعودی با محمد بن سلمان، ولیعهد این کشور دیدار کرد که البته جزئیاتی در خصوص محتوای این دیدار منتشر نشد.

در هر صورت سیر تحولات در لیبی و عدم واکنش جدی از سوی برخی کشورهای تأثیرگذار این گمانه را مطرح می‌کند که برخی کشورهای غربی و عربی با انگیزه‌هایی از قبیل مقابله با سیل مهاجران لیبیایی به اروپا و عدم قدرت یافتن اخوان المسلمین نه تنها حامی دولت مشروع لیبی نیستند بلکه به نوعی بسیج شده‌اند تا نیروهای خلیفه حفتر

زندگی بدون سقف

افزایش شدید قیمت‌ها در دو سال اخیر به یک عادت زشت در بازار ایران تبدیل شده، هر چند که پیش از آن هم این بازار سالها با تورم و گرانی، مانوس بود. اما آنچه از اواخر سال ۹۶ آغاز شد و تا امروز با شدت تمام ادامه دارد و شاید چند ماه دیگر به سومین سال خود برسد، یک "افسار شکنی" در قیمت‌هاست که می‌تواند بسیاری از اندوخته‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی ایران را در صورت ادامه یافتن، از بین ببرد. موج جدید گرانیها، پس از اینکه بازار ارز، سکه، لوازم خانگی، خودرو، میوه و حتی کالاهای کوچک مورد نیاز روزانه را در نوردید، چند هفته‌ای است که به دامن بازار مسکن افتاده و با سرعتی عجیب، قیمت‌های عجیب‌تر در این بازار، متولد می‌کند.

بهای مسکن برای نمونه در تهران نسبت به سال گذشته در همین روزها به دو برابر افزایش یافته و این رشد صد در صدی در اجاره خانه‌ها هم وارد شده و اگر افزایش بهای ارز، سکه، خودرو و لوازم خانگی و... برای بسیاری از مردم، با محروم کردن خود از داشتن چنین دارایی‌هایی، ممکن شده بود، اما مسکن و سرپناه، دیگر کالایی نیست که سرپرستان خانوار، با محروم کردن خود و فرزندان‌شان از داشتن آن، بخواهند یا بتوانند با گرانی آن بجنگند.

به ویژه اینکه مسکن معمولاً گرانترین دارایی هر خانواده است و وقتی بهای آن دو برابر می‌شود آن هم در کمتر از یک سال، فشار اقتصادی که از این طریق بر پشت ناتوان بسیاری خانواده‌های ایران می‌آید، غیر قابل تحمل می‌شود. در ایران ۳۰ درصد کل خانواده‌ها اجاره نشین هستند و در تهران، این عدد به حدود ۴۵ درصد می‌رسد و این افزایش شدید اجاره بها، می‌تواند سقف بالای سر

۳۰ درصد از ساکنان ایران و ۴۵ درصد از ساکنان تهران را از روی سرشان دور کند. مدتی قبل هم، این تجربه تلخ در بازار مسکن تکرار شد و در آن زمان نتیجه این بود که ساکنان تهران از مناطق گرانتر به مناطق ارزانتر شهر پناه آوردند، ساکنان مناطق ارزانتر شهر به حاشیه شهر کوچ کردند و آنها که در حاشیه شهر زندگی می‌کردند، خیلی معلوم نشد این سیل گرانی با خانواده‌های آسیب دیده آنها چه کرد؟! حالا یک بار دیگر این پلکان شوم در حال تکرار است و عده‌ای ناچار به کوچ به حاشیه شهرها می‌شوند ولی شرایط سختی که بیماری کرونا برای اشتغال ایجاد کرده و بسیاری

سقفی کم رنگ در دور دست

راه حل‌ها اما یکی ناامید کننده‌تر از دیگری بود، وعده‌هایی که حتی اگر بتوانند عملی هم شوند، در کوتاه مدت و دست کم برای سال ۱۳۹۹ هیچ اثر قابل ذکری در بازار مسکن نخواهند داشت. وزیر مسکن می‌گوید بازار را کنترل خواهیم کرد با سرعت دادن به ساخت مسکن ملی برای اقشار ضعیف و به پایان رساندن پروژه‌های مسکن مهر برای آنها که در صف در اختیار گرفتن این نوع خانه‌ها بوده‌اند.

اما وزیر نمی‌گوید، طرح مسکن مهر که از بیش از ۱۰ سال قبل آغاز شد تازه امسال به پایان می‌رسد و این نشان می‌دهد طرح‌های ساخت مسکن از سوی دولت، به مدتهای بسیار طولانی احتیاج دارند تا به ثمر بنشینند و حتماً به کار هزاران مستاجری که نمی‌دانند امسال با دو برابر شدن نرخ اجاره بهای خانه خود، چه کنند، نمی‌آید. راه حل بعدی جناب وزیر تسهیل صدور

پروانه ساخت و صدور مجوزهای تراکم فروشی و بلندمرتبه‌سازی است، اولاً اصولاً این مجوزها از سوی شهرداری‌ها اعطا می‌شوند، وزارت راه ریاستی بر شهرداریها ندارد تا در این مورد به ایشان فرمان دهد و ثانیاً تراکم فروشی و بلندمرتبه‌سازی که سالهاست با چالش‌های بزرگی روبرو شده و معلوم شده اگر با سرعت و بدون در نظر گرفتن مقدمات و لوازم و امکانات شهری، انجام شود، در آینده، بحرانهای بدون راه حلی برای ساکنان شهر، ایجاد خواهد کرد. راه حل دیگری هم از سوی وزیر مسکن و البته رئیس‌جمهور، مورد اشاره قرار گرفته و بر اساس آن قرار بر این است که زمینهای دولتی به ویژه در اطراف شهرها به متقاضیان برای ساخت ارائه شود، ولی این هم اگر به مرحله اجرا برسد، تا تبدیل شدن به یک سقف قابل سکونت برای یک زوج جوان یا یک خانواده چند نفره، دست کم از امروز به ۲ تا ۳ سال وقت نیاز دارد.

دو راه حل دیگر هم از سوی این دو مسئول عزیز ارائه شد تا نشان دهند که تعداد راه‌هایی که به ذهن شریفشان می‌رسد، در هر مساله می‌تواند به عدد ۱۰ برسد و اتفاقاً این دو پیشنهاد و راه حل، اندکی مناسب‌تر به نظر می‌رسید، ولی هر کدام از اینها هم با چالشی بزرگ، مواجه است. اول اینکه گفته شد با هماهنگی بانکها به مستاجرانی که در این شرایط سخت قرار گرفته‌اند، وام و اعتبار داده خواهد شد تا مشکل را از سر بگذرانند، ولی روند گرفتن وام از بانکها، به ویژه در این موارد که دولتها، بانکها را اجبار به اعطای

سقفی با دلار

نکته اصلی اینجاست که علت جهش در گرانی مسکن در هفته‌های اخیر بسیار بیش از آنکه مربوط به علت‌های فنی و کمبود مسکن و سیاست‌های کلان ساخت و ساز واحدهای مسکونی مرتبط باشد، ناشی از جهشی است که در بهای بازارهای موازی و دیگر کالاهادر جامعه روی داد. جهشی که باعث شد بهای

خودروی ایرانی به بالای ۱۰۰ میلیون پرتاب شود، سکه به ۸ میلیون نزدیک شود و دلار به ۱۸ هزار تومان برسد. مطابق فرمولهای ساده اقتصاد زمانی که این بازارهای موازی، چنین رشد می‌کنند و برای مثال بورس اوراق بهادار نیز در یک سال گذشته، صعودی کم نظیر را تجربه می‌کند، به طور طبیعی بهای مسکن هم گرفتار چنین شرایطی شده و اوج می‌گیرد و تنها چاره

آن مهار بازارهای موازی است. بازارهایی که تقریباً همه آنها تحت تأثیر بهای ارزهای خارجی به ویژه دلار هستند و زمانی که دلار اوج گرفت، بلافاصله بازار سکه و طلا و خودروهای خارجی و داخلی و لوازم منزل داخلی و خارجی به سمت گرانی شدید حرکت

گوهر "خود"

همان گونه که گفتمان مراسم به مناسبت ایام و لیلای، در طول صدها سال گذشته متفاوت و متنوع بوده، و اما اصل ماجرا، که محتوای مناسبت هاست تغییری نکرده؛ در این روز گاران جدید کرونا و پسا کرونا و نیز باید ظرفیت پذیرش تغییرات را داشته باشیم؛ بدون آنکه ناشیانه و شاکیانه، اصل دعا و اصل عزاء و اصل عید و در یک کلام، اصل "فهم و تعقل" را قربانی مراسم و مناسک کنیم.

از سالیان پیش بسیاری قلم زنان معتقد و از جمله صاحب این قلم ناچیز بر این خطر بالقوه هشدار داده اند، که "مناسکی" کردن کل دین و "آیینی" کردن تمام محتوای مذهب، در مصاف "کرونا روزگاری ها" ناگهان کم می آورد؛ و این کم آوردن نه تقصیر محتوای دین، بلکه به گردن "محتوازدایان" دین در فریه سازی و جاق و چله پردازی آیین هاست.

اگر امسال، برخی پارسالیان شرکت جسته در مراسم احیا، در خانه خوابیدند و یا جلوی جعبه ای سیمایی لمیدند و زوراشک زدند و زجر خشکی چشم کشیدند، اعظم بار گناهش (!) بر دوش کسانی است که سالیان سال، مردمان را جز به مراسم و هیاهوی دعا و دوری از خلوت نجوا آموخته نکردند و اینگونه "تلقین" کردند که نجوا یعنی بر ملا کردن اسرار، و دعا یعنی نگاه به زبان و حال دیگری، و عبادت یعنی فقط شرکت جستن در کنار دیگران، و عبودیت یعنی کشش هیجانی در مغناطیس تهییج همگانی و لاغیر.

این "بله"، یعنی "شوم قدمی" کروناها، که ناگهان بساط بسیاری از سنن مألوفه و مراسم مأنوس را درهم می پیچد، در نگاه های صرفاً مناسکی و آیینی بدان جا می انجامد، که برخی، یا از سر عصبانیت و یا یکسویه نگری اصل عبودیت و عبادت، ناچار می شوند که یک ویروس تمام عیار را یکسره توطئه نام نهند و در قیاس مع الفارق با بیماری قند غیر واگیر و یا آلودگی هوای غیر فراگیر تمثیل آورند و شکوهی فقدان آلترناتیوها در دعاخوانی دسته جمعی را به پشت صحنه های "خیالی" ارجاع دهند. حلقه ی مفقوده، همان تعبیر ملای رومی است که گفت: گر در زمین دیگران خانه کنی، گوهر "خود" را آگاهی نیابی.

پی نوشت: مثنوی، دفتر دوم، ابیات ۲۶۲ تا ۲۶۴

بیش و کم یاد داریم که در سال های پیش و فارغ از درد کرونا، در شب های احیای قدر و دیگر مناسبات خاص مذهبی، چهره هایی از مردمانی در رسانه ها منعکس می شد، که ظاهرشان با آن مناسب ها تناسبی نمایان نمی کرد و اما باطنشان - که از دید همگان پنهان بود - چه بسا مناسب تر از برخی دیگران می بود. قرآن های بر سر نهاده، اشک های روان بر گونه، پلک های برهم افتاده و عاشقی های نهانی که خود پیدا و آشکار بود از زاری دل.

این صنف از مردمان امسال کجا بودند و چه کردند؟ قاعدتاً برخی شان به خسارت از دست دادن محافل، در کنج منازل خزیدند و خسبیدند؛ لیک بعضی دیگر، به خود جنیدند و زمام کار خویش را "خود" به کف گرفتند و کار "خویش" کردند و به غین از دست دادن محفل، "خود" شان را از دست ندادند و در زمین "خود" خانه کردند و مصداق این ابیات مولانا شدند که:

در زمین مردمان خانه مکن
کار "خود" کن، کار بیگانه مکن
کیست بیگانه؟ تن خاکِ تو
کز برای اوست غمناکِ تو...
تا تو تن را چرب و شیرین می دهی
جوهر "خود" را نبینی فربه یی
دعا، خلوتگاه ارتباط بنده با خداست و نجوا،

پژواک آرام و خصوصی عاشق با معشوق.
نه این که دعای جمعی را موضوعیت و یا اثری نیست - که اثبات شیء نفی ما عدانمی کند - اما تلقین مستمر و مصرّانه به مردمان، که دعا را باید ناگزیر در جماعت و بلند آواز خواند تا بالا رود، و نجوای پنهان را باید از پرده برون فکند تا به چشم معشوق در آید، و باید حتماً یک "حالی" را "جست" تا "قالی" شنیده شود، اینها همه تلقینات مراسم داری و پژواکات (!) بلند گوپردازی است، که حسابش را نباید ناچار و ناگزیر به اصل "دعا" پیوند زد.

از زاویه ی دیگری بنگریم:
اگر خدای نخواسته، کرونا ی بی حیا با ما تا محرم و صفر دوام آورد و عزاداری هاما را در پشت ویترین "زوم" و "اسکای" و "اسکایپ" محبوس کند. لابد باید به دل و قلب و ارادتمان به ساحت سالار شهیدان شک و شبهه آوریم، که امسال نشد آن سال هایی که می شد؟!

بنگاهها را به مرز تعطیلی و ورشکستگی برده، اجازه نمی دهد که بسیاری از آنها که به امید یافتن شغل و درآمد به حاشیه شهرها پناه آورده بودند، از این محل ها دور شوند، چرا که دیگر امکان کسب درآمد را هم از دست می دهند و به ناچار اوضاع حاشیه نشینی در شهرها از آنچه هست هم وخیم تر خواهد شد و شرایط را به اطراف خط قرمز پررنگ خواهد کشاند. خبر بد در این باره، درست از همانجایی شنیده شد که گویندگانش فکر می کردند در حال مخابره یک خبر خوب به بازار مسکن هستند، زمانی که وزیر راه و شهرسازی و رئیس جمهور محترم، ساعاتی قبل با اعتراف به شرایط غیر طبیعی در بازار مسکن از راهکارهای خود برای مبارزه با این گرانی گفتند و زمانی که جملات ایشان تمام شد، بسیاری شنوندگان به این نتیجه رسیدند که در اصل هیچ راه حل سریعی در اختیار دولت نیست و طبق معمول این خود مردم شریف ایران هستند که باید در خط مقدم نبرد با گرانی بایستند، آن هم بدون داشتن سلاح و سنگر!

وام می کنند هم بر اساس سابقه بانکها بسیار کند و پر از دست انداز است و بعید به نظر می رسد این وام به بیش از چند صد نفر مستاجر در سال ۱۳۹۹ برسد. آخرین راه حل اما گرفتن مالیات سنگین از خانه ها و زمین های خالی و بی استفاده بود که مقدمات آن هم آماده شده و اگر به سرعت اجرا شود، می تواند بسیاری از مالکان میلیون ها خانه و زمین خالی را وادار کند که برای فرار از پرداخت مالیاتهای بزرگ، اقدام به عرضه این خانه ها و زمین ها به بازار مسکن و ساخت مسکن کنند و این عرضه فراوان بتواند بهای خانه و آپارتمان و زمین و به دنبال آن اجاره مسکن را کاهش دهد.

اما اینجا هم معضل بزرگ چگونگی شناسایی این واحدهای خالی و اثبات خالی بودن آنهاست و اینکه بسیاری از مالکین با تنظیم چند برگ صورتی، ممکن است اینطور وانمود کنند که مستاجری در خانه دارند و اگر چنین شود، بسیار سخت است که راههایی برای اثبات خالی بودن یک واحد مسکونی به مراجع ذیصلاح قانونی، پیدا کرد.

کرد و از این روست که اگر چاره ای اثر گذار و سریع وجود داشته باشد، برای اوضاع عجیب بازار مسکن، باید آن را در ساماندهی به بازار ارزها جستجو کرد و به سیاستمداران یادآوری کرد، زمانی که مشغول تدوین سیاستهایی بودید که نتیجه اش در جهان سیاست افزایش شدید بهای ارزهای خارجی بود، باید به فکر پاسخی به مردم در این روزهای داغ نزدیک تابستان می گشتید.

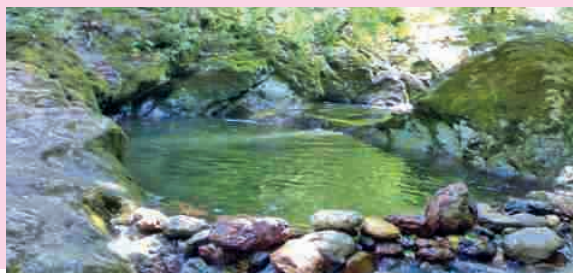
ماسال و شاندرمن

شهرستان سرسبز و زیبای ماسال واقع در استان گیلان، دومین شهرستان مرتفع استان گیلان پس از رودبار است و پیش از این بخشی از شهرستان وسیع تالش بود. این منطقه از دو بخش ماسال و شاندرمن تشکیل شده است که پر از جاذبه‌های طبیعی و گردشگری هستند.

ماسال بیش از ۷۰ هزار هکتار جنگل و مرتع دارد. ماسال در فاصله ۵۰ کیلومتری شمال غرب رشت و در ۲۰ کیلومتری غرب فومن و صومعه سرا واقع شده است. این منطقه به دلیل کوهستانی بودن

بوده و به همین دلیل آن را شاندرمن (شاه در من) نامیده‌اند. وجود رودخانه در میانه ماسال، زیبایی این شهر را دوچندان کرده است. رودهای "خالکایی" ماسال و "رود مرغک" شاندرمن اصلی‌ترین رودهای ماسال هستند. این رودخانه‌ها قابلیت کایاک سواری را دارند. "پارک ساحلی" ماسال در کنار رودخانه خالکایی قرار دارد که محلی مناسب برای گذراندن اوقات فراغت و استراحت است. آبشارهای ماسال را فراموش نکنید. ماسال چندین آبشار زیبا دارد که از جمله آنها می‌توان آبشار ویوز در مجاورت منطقه ییلاقی النزه در شاندرمن، آبشار خون با ارتفاع بیش از ۱۵ متر، آبشار تولی نساء و آبشار رامینه با ارتفاع ۱۰ متر را نام برد. از دیگر جاذبه‌های ماسال می‌توان به غارهای دیدنی آن اشاره کرد. غارهایی همچون غار باستانی خندیله پشت، غار چسلی، غار کلچال را می‌توان در این شهرستان نام برد. در مجموع بیش از ۱۷ غار بزرگ و کوچک در شهرستان

به خاطر آب و هوای لیوارجان است که این درخت با بهترین کیفیت در لیوارجان رشد می‌کند. قنات‌های لیوارجان رگهای حیاتی آن می‌باشند و لیوارجان تمام سرسبزی و پویایی خود را مدیون آنها می‌باشد. حمام لیوارجان از جاذبه‌های تاریخی این منطقه است. ظاهر آ این بنا از آثار دوره صفویه و قاجاریه می‌باشد. مردم روستا بسیار میهمان نواز هستند. از رسوم جالب این مردم این است که هنگام خداحافظی میهمانان و بویژه میهمانان جدید، هدایایی از طرف میزبان به میهمانان داده می‌شود. از دیگر دیدنی‌های لیوارجان می‌توان به آبشار آسیاب خرابه و آبشار ماهاران اشاره کرد. این ۲ آبشار در جنوب شرقی لیوارجان واقع شده است.

شهرستان جلفا شناخته می‌شود. این روستا پیش‌تر در مسیر عبور کاروان‌های ایرانی به روسیه و اروپا واقع و محل اتراق شاهان قاجار در سفر به اروپا شده بود. روستا در میان باغات وسیعی از درختان تنومند و سرسبز قرار گرفته و دارای مناظر زیبا و خوش آب و هوا در منطقه می‌باشد. امروزه اکثریت مردم لیوارجان به باغداری مشغول هستند و از طریق فروش محصولات درختی امرار معاش می‌کنند. این منطقه را نگین آذربایجان هم می‌خوانند. یکی از عوامل سرسبزی آن وجود درختان گردو است. گردو یکی از محصولات باغی لیوارجان می‌باشد که حتی یکی از محلات آن به همین نام یعنی "جویزلیک" نامگذاری شده است و این امر

روستای لیوارجان

با نزدیک شدن به فصل گرما، روستاهای مناطق نسبتاً سردسیر کشور طرفداران بیشتری پیدا می‌کنند و میزبان مسافران از شهرها و استان‌های مختلف خواهند بود. استان آذربایجان شرقی هم با داشتن انبوهی از جاذبه‌های طبیعی و تاریخی از این قاعده مستثنی نیست.

روستای لیوارجان از روستاهای شهرستان جلفا در استان آذربایجان شرقی است. این روستا با ۱۹۰۰ نفر جمعیت، پرجمعیت‌ترین روستای

متناسب با سلیقه مشتریان آراسته شده اند. نکته قابل توجه اینکه بسیاری از فروشندگان در این بازارهای محلی زنان هستند و در میان محصولات می توان سبزی های تازه و حتی صنایع دستی و تخم مرغ های محلی تازه را مشاهده کرد. در شاندرمن هم بازار محلی روزهای جمعه برپا می شود و می توانید سبزی و میوه های تازه و همینطور ماهی ها و البته صنایع دستی بومی مانند وسایلی که با نی ساخته می شود و بافته های محلی و سایر مواد مصرفی را از آنها تهیه کرد. برای رفتن به این منطقه تماشایی، باید بدانید که فاصله شاندرمن تارشت ۵۰ کیلومتر به سمت شمال غربی است. برای رفتن به غار آویشو نیز باید از رشت به سمت ماسال و سپس به سمت شاندرمن بروید و از روستاهای سیاهمرد، چال سرا و سپس از کنار بقعه درویش شاه امیر شاندرمن گذر کنید. این مسیر را می توان با سواری طی کرد

سواری طی کرد

مناسب برای بازدید بخصوص در این هوای گرم است. این دهکده دارای ساختمان های مسکونی زیاد با اسکلت چوبی است که اغلب ساکنان آن از شهروندان ماسال هستند که برای استراحت و گذران فصل گرما در آنجا زندگی می کنند. این ییلاق در مسیر راه ییلاق به خلخال واقع شده و دارای امکاناتی از قبیل تالار پذیرایی و خدمات گردشگری برای توریست ها می باشد. شهر زیبا و کوهستانی ماسال و بخش شاندرمن دارای چشم اندازهای دلنشین بسیاری است و از دیگر جاذبه های گردشگری این منطقه، منطقه جنگلی تاسکواست. گفتنی است که خیلی ها شهر شاندرمن را به نام "بازار جمعه" هم می شناسند. بازارهای محلی گیلان جزئی از فرهنگ این خطه است که گردشگران زیادی را جذب می کند. قدم زدن در این بازارها تجربه بسیاری شیرین و جالبی است و گردشگران نیز می توانند مایحتاج روزانه خود را از آنها تهیه کنند. بازارهای دائمی این منطقه

ماسال وجود دارد که بزرگترین آنها غار آویشو است که در ارتفاع ۱۳۰۰ متری از سطح دریا قرار دارد. غار شگفت انگیز آویشو که در جنوب غربی شهر شاندرمن واقع شده از بزرگترین غارهای استان گیلان و در نوع خود یکی از کم نظیر ترین غارها در سطح کشور است. دیدن قندیل های زیاد و هفت آبشار این غار برای بازدید کنندگان بسیار جذاب است. تاکنون بیش از دو کیلومتر از ژرفای غار آویشو که طولی ترین غار استان گیلان محسوب می شود توسط غارنوردان و کوهنوردان محلی کشف شده است. بر اساس پژوهش های زمین شناسان قدمت غار آویشو به حدود ۷۵ میلیون سال قبل باز می گردد. دیواره سنگی "اسبه ریسه" در ماسال نیز یکی از مکان های دیدنی آن است که دارای صخره های بلند سنگ نوردی است و مورد توجه علاقمندان صخره نوردی و کوهنوردان قرار دارد. دهکده ییلاقی "اولسبلنگاه" از ییلاقات میان کوهی ماسال است که منطقه ای

روستای آغشت

روستای آغشت از توابع دهستان برغان در استان البرز واقع شده است. جمعیت روستا حدود ۱۹۰ نفر می باشد. آغشت روستایی کهن است و قدمت این روستا به بیش از اسلام بر می گردد. ساکنین اولیه آن "گبرها" بوده اند و موجبات توسعه کالبدی آن را فراهم نمودند. این روستا دوره ای تا قبل از سال ۱۳۵۰ در حال شکل گیری بوده است که عمده آن در امتداد شمال و جنوب گسترش داشته و از شمال به استخر، از جنوب به باغات سرسبز منتهی می شد. بعد از سال ۱۳۵۰ نیز موج دوم رشد

آب و هوایی خاص آن به همراه مناظر و جاذبه های طبیعی زیبا سبب مهاجرت های فصلی افراد از شهرهای اطراف شده است. با توجه به قرار گیری روستا در بین ارتفاعات و دامنه های آن، زمین های کشاورزی اش عمده تأ باغ های میوه هستند. منابع طبیعی روستا شامل زمین زراعی، رودخانه ها، منابع آب و باغ ها حدود ۱۰۰ هکتار است. این روستا به رودخانه گلین رود، از جنوب به روستاهای تکیه آغشت و باغبان کلاه و از غرب و شمال غرب به روستاهای آجین دوجین و ولیان و از شرق به سیبان دره و دره ورده محدود می شود. آبشار آغشت نیز از جمله جاذبه های طبیعی و زیبای منطقه است که در شمال روستا قرار دارد.

دو درس بزرگ زندگی

دعای شمر و روزی آوارده پیروم!

جین پاول: "گاهی اوقات در زندگی شما برگزیده می‌شوید و آن موقع باید هر کاری که می‌توانید انجام بدهید نه اینکه دست روی دست بگذارید!"

"جین پاول" ملقب به جی پی، با سفرهای طول و دراز به مکان‌های ناشناخته غریبه نیست. او وقتی جوان بود در یک کلوچه پزی، سر آشپز بود و بعدها هم رفت سراغ کار املاک و فروش خانه. ولی همه چیز هم به شکل عادی و بی‌دردسر پیش نمی‌رفت. ۳۰ ساله بود که با یک ماده سفید عجیب و غریب آشنا شد و این ماده سفید که چیزی جز کوکائین نبود! در مدت زمان کمی که شاید کمتر از یک سال طول کشید، تمام زندگی او را گرفت و باعث شد از زندگی در پنت‌هاوس لوکسی که در آن بود، راهی زندگی زیر پل‌های شهر ماساچوست بشود.

از قضا یکی از پل‌هایی که جین بیشتر اوقاتش را آنجا سپری می‌کرد، در مسیر مسابقه "ماراتن بوستون" قرار گرفته بود.

جین که زندگی‌اش را

نابود شده می‌دید، همینطور که خمار در عالم دیگری به سر می‌برد، ساعت‌ها به شرکت کنندگان ماراتن خیره می‌شد. برای خیلی‌ها ماراتن یک دوی استقامتی است که نمادی از تلاش و استقامت برای رسیدن به هدف در زندگی است. ورزشکارها با سرعت زیاد و کم از روی پل عبور می‌کردند و یکی یکی به جمعیت حاضر در ماراتن می‌پیوستند. تماشای ماراتن شاید باعث شد تا جین یک بار دیگر به هر سختی که بود تکه‌های از هم پاشیده زندگی‌اش را کنار هم بگذارد و دوباره سر پا شود.

بعد از آن اما این ورزش استقامتی تبدیل به یک سمبل و الهام بخش مهم برای جین شد که به معنی تلاش کردن و زنده ماندن برای طی مسافت زندگی بود. او طی سالها تلاش و با شک عمیقی که به روح او وارد شده بود با تلاش شبانه‌روزی به خود آمد و بعد از گذشت دو دهه و بعد از ترک مواد، جین حالا که به فردی عاقل و هوشیار تبدیل شده بود، خودش یکی از پایه‌های شرکت در ماراتن بوستون شد و در هر تعداد مسابقه‌ای که می‌توانست و امکانش را داشت، شرکت می‌کرد. تا حالا که او ۵۲ سال دارد و یک مدیر موفق فروشگاه است، ۳۲ بار از خط پایان مسابقه ماراتن گذشته است و در تمام این مسابقه‌ها اتفاقات جالب و خوش آیندی برای جین افتاده است و در همین مسیرها با خیلی از دوستانش آشنا شده که حالا از صمیمی‌ترین دوستانش هستند. ولی بدون شک این آخرین ماراتنی

هیاهوی زیادی بر پا شده بود و صدای جیغ و داد می‌آمد. جین در کمال تعجب دید که مردی که در قطار گدایی می‌کرد اسلحه کشیده و در حال سرقت مسلحانه از مردم است.

است، که او در آن شرکت کرده و یکی از خاص ترین‌ها و به یاد ماندنی ترین‌هایش. *** پاییز سالی که گذشت، جین از بوستون به شیکاگو پرواز کرد و برای پس انداز پول و ولخرجی کمتر، شب را به جای هتل در فرودگاه سپری کرد و صبح روز بعد با قطار عازم شیکاگو شد تا در ماراتنی که قرار بود آنجا برگزار بشود شرکت کند. قطار پر از مسافران و پرانرژی بود که خیلی از آنها هم برای شرکت در این مسابقه عازم بودند. جین هم که آدم خوش مشربی بود کنار یک نفر که از لباس‌هایش پیدا بود یکی از دوندوها است نشست و سر صحبت را باز کرد. در همین حین که جین با مرد غریبه مشغول گپ و گفت و گو بود، ناگهان سر و که یک مرد بی‌خانمان با لباس‌های مندرس از ته راهروی طول و دراز قطار پیدا شد که همینطور که جلوتر می‌آمد به هر کسی که سر راهش بود برای

کمک گرفتن خواهش می‌کرد. رفتارش به نظر جین خیلی عجیب می‌آمد. اول به ظرف گدایی‌اش نگاه می‌کرد و بعد جوری به افراد خیره می‌شد که مشخص بود چیز خاصی گیرش نیامده است.

زمان همینطور سپری شد و مرد گدا هم به راهش ادامه داد و رفت تا اینکه در ایستگاه "کامبرلند" یعنی چند ایستگاه قبل از ایستگاهی که شرکت کنندگان ماراتن باید پیاده می‌شدند جمعیت زیادی از مسافران ناگهان با فریاد به سمت واگنی که جین در آن نشسته بود هجوم آوردند. جین که حسایی تعجب کرده بود سعی کرد متوجه شود چه خبر شده است. بی‌درنگ به سمت جمعیت رفت به زور خودش را بین شلوغی‌ها جا کرد. هیاهوی زیادی بر پا شده بود و صدای جیغ و داد می‌آمد. جین در کمال تعجب دید که مردی که در قطار گدایی می‌کرد اسلحه کشیده و در حال سرقت مسلحانه از مردم است. در همین حال مرد اسلحه به دست به سمت واگن بعدی رفت.

جین در هنگام سوار شدن دیده بود که چند بچه همراه با خانواده‌هایشان برای شرکت در ماراتن سوار قطار شده و در واگن کناری نشسته بودند و نمی‌توانست تحمل کند که جان آنها به خطر بیفتند. به همین علت پشت سر او رفت و در همین حال مرد مسلح برگشت ولی جین که در تعقیبش بود را ندید و اسلحه‌اش را به سمت مرد کناری جین نشانه گرفت. او بین در بسته و پشت مرد جوان درشت اندامی که آنجا ایستاده بود، پنهان شده بود و به این فکر می‌کرد که در یک حرکت سریع اسلحه را از مرد مسلح بگیرد. در همین فرصت و قبل از درگیری بین جین و مرد مسلح، مردم از ترس واگن را خالی کردند و چند ثانیه نفس گیر گذشت و جین در یک فرصت مناسب به سمت مرد مسلح پرید. صدای جیغ و فریاد مسافران بلند شد و نبرد تن به تن بین آنها بر سر اسلحه و نجات جانسان در گرفت. هر کسی که این نبرد را می‌بخت جانان را هم از دست میداد.

تقلای سخت بین مرد مسلح ژنده پوش و جین برای چند ثانیه ادامه داشت تا اینکه در یک فرصت مناسب جین برای یک لحظه موفق شد او را محکم به سمت در بسته ورودی قطار هل بدهد و اسلحه او را بگیرد و از شیشه به طرف بیرون پرت کند. واقعا همه چیز شانس اتفاق افتاده بود و حالا حداقل یک خطر از سر او گذشته بود. مرد مجرم که حالا حسایی عصبانی و برافروخته بود نگاهی به لباس‌های اتو کشیده و مرتب جین انداخت و با صدای بلند داد زد:

"کار من را خراب کردی! می‌کشمت!"

دارد و واقعا دیدن لبخند آنها برایش مانند یک تفریح خیلی خوش آیند است.

به همین دلیل این ماجرا حساسی در رسانه‌های اجتماعی بازخورد مثبتی داشته است. تعدادی از رستوران‌های شهر حالا غذای رایگان در اختیار او و پدرش می‌گذارند تا آنها را در این کار زیبا همراهی کنند. خیلی زود کلیساهای و پناهگاه‌ها هم همکاری‌شان را با آنها آغاز کردند و از ایده این پسر مهربان استقبال فراوانی شده است.

در سالی که گذشت هم او به همراه پدرش به پانزده محل مشخص شهر که پاتوق بی‌خانمان‌هاست غذا رسانی می‌کند و به تازگی برای محله‌هایی از پورتوریکو که طوفان باعث خرابی آن شده است هم کمک‌هایی ارسال می‌کند. روزی او فقط به حدود بیست نفر در ماه غذا می‌داد ولی حالا می‌تواند تا ۲ هزار پرس غذا را بین مردم گرسنه پخش کند.

آستین اما با اینکه فقط یک کودک است باعث و بانی انجام کارهای خیر زیادی شده است. در یکی از موارد جالب که همین چند ماه پیش اتفاق افتاد آستین یک مرد ۴۱ ساله بی‌خانمان را ملاقات کرد که ادعا می‌کرد به علت بیکاری از خانواده طرد شده است. بنابراین در مدت کوتاهی و با کمک آستین مرد بی‌خانمان توانست گواهینامه رانندگی‌اش را بگیرد و به عنوان یک راننده در یک شرکت خصوصی استخدام شود. او حالا با خانواده‌اش زندگی خوبی دارد.

مرکز خیریه آستین همچنین به جوانان معتاد مشاوره رایگان می‌دهد و با روابطی که در این مدت با افراد و بیمارستان‌های خصوصی برقرار کرده است، برای بی‌خانمانان درمان رایگان انجام می‌دهد. حالا آستین یک مدیر و رئیس موفق و واقعی است که کارش پیام آور مهربانی و عشق است و با وجود اینکه تاکید دارد تصویرش را دوست ندارد منتشر کند برای عده زیادی لبخند، غذا، کار و زندگی تهیه می‌کند و به گفته پدرش این پسر که دوست دارد ناشناس باقی بماند وقتی به کسی کمک می‌کند روزش ساخته می‌شود.

این بچه پر جنب و جوش و بامزه تبدیل به همدرد و مهربانی برای مردمی شده که شانس کمتری برای خوشبختی در زندگی داشته‌اند و تصمیم گرفته در دنیای واقعی یک سوپر من باشد.

"آستین پیرن" که بیشتر اوقات با آن لباس آبی رنگش این طرف و آن طرف می‌رود نام رئیس آستین "را برای خودش انتخاب کرده است. اما آستین نمی‌خواهد رئیس بشود بلکه الان یک رئیس هست! او رئیس رسیدگی به وضعیت گرسنگان و بی‌خانمانان محله خودشان است و این کار را خیلی جدی دنبال می‌کند.

با تمام این اوضاع و احوال آستین اما دنیای خودش را دارد. همه چیز از دیدن یک انیمیشن شروع شد که آستین دید که در آن یک پاندای مادر مجبور می‌شود توله‌هایش را رها کند. در این انیمیشن توله‌های بیچاره پاندا برای مدتی بی‌خانمان می‌شوند. او که مانند هر کودک دیگری روح پاک و فرشته‌مانندی دارد همان موقع نسبت به کلمه بی‌خانمان حساس می‌شود و از پدرش می‌پرسد این واژه را برای او بیشتر توضیح بدهد.

پدر مهربان آستین برای اینکه کودکش مفهوم بی‌خانمانی و کمک را بیشتر درک کند، چند وقت بعد مقداری آب و غذا و لباس تهیه کرده و برای کمک به همراه او به کمپ بی‌خانمان‌ها می‌برد. همان روز آنها در راهشان یک گروه تقریباً ۲۵ نفری از افراد بی‌خانمان را می‌بینند که لاغر و نحیف به امید مقداری غذای رایگان کنار خیابان نشسته‌اند و به پدرش می‌گویند: "ما می‌توانیم برای آنها غذا ببریم و بعد آنها نیز مثل ما می‌خندند." گفتن چنین جمله پر احساسی واقعا از کودکی در این سن عجیب است، اما او روح بلندش را تازه پیدا کرده است. همین باعث می‌شود هر چند روز یک بار به همراه آستین به ساندویچ فروشی محل برود و به همراه مقدار زیادی غذا به کمپ بی‌خانمان‌ها سر بزنند.

حالا حدود یک سال است که آستین هنوز هم مثل روز اول برای کمک به افراد بی‌بضاعت شوق

جین هم در حالیکه به یاد لحظاتی که در کنار بدترین خلافکارها و خیابان‌گرد‌های سپری کرده بود، افتاده بود پیش خودش گفت: "حتمأ نمی‌داند من چه کسی هستم!" و مستقیم در چشم‌های مرد مهاجم نگاه کرد و با تمام توان فریاد کشید: "من به بوکسور حرفه‌ای ام! می‌دانی سر کی داد می‌کشی؟ دندانهایت را خرد می‌کنم!" و به سمت او دوید.

مرد مهاجم هم در یک لحظه غالب تهی کرد و یک قدم به سمت عقب رفت که همان موقع پلیس رسید و مرد مسلح را در حالیکه فریاد می‌کشید: "ولم کنید!" دستگیر کرد.

در این لحظه مردمی که در واکن کناری با ترس و لرز شاهد ماجرا بودند همه چیز را برای پلیس تعریف کردند و پلیس بعد از قدرانی از جین بدون اینکه چیزی از گذشته او بداند آنجا را ترک کرد.

این‌ها اولین باری نبود که جین که روزی خودش یک معتاد خیابان گرد بود، ناجی دیگران می‌شد. ولی این روز بی‌شک بهترین و تأثیر گذار ترینش بود. او که به علت خیابان‌خوایی رفتار با بدی‌ها را خوب یاد گرفته بود، بارها به مردم کمک کرده و حتی ماره‌هایی که در حیاط خانه اشان دیده شده بودند را گرفته و در محیط زیست خودشان آزاد کرده بود. او بارها هم به مردم در راه مانده کمک کرده بود تا ماشینشان را تعمیر و به راهشان ادامه دهند. حالا اما او در لحظه مناسب و در مکان مناسب قرار گرفته بود و از یک اتفاق ناگوار محتمل قبل از مهم‌ترین رویداد ورزشی زندگی‌اش پیشگیری کرده بود.

اگر اتفاقی می‌افتاد حتما مسابقه ماراتن آن سال خراب و نیمه کاره می‌شد و این برای جین معنی خوبی نداشت. شنیدن ماجرای زندگی جین هر کسی را به این فکر فرو می‌برد که شاید تقدیر دشوار و سخت هر انسانی در راستای زندگی که سر نوشت برای او رقم زده است رخ بدهد.

اگر جین در محیط خلافکارها و باج‌بگیرها زندگی نمی‌کرد و آن لحظه در آن واکن قطار نبود شاید حادثه تلخی اتفاق می‌افتاد. جین که حالا باور دارد یک فرد برگزیده است، می‌گوید:

"من آدم خوبی شده‌ام! زندگی و گذشته خیلی سختی داشته‌ام ولی اعتقاد دارم تغییر در خود آدم شروع می‌شود. در بیست و پنج سال گذشته من تلاش کردم تا از نظر روحی و فیزیکی آدم سالمی باشم و حالا فکر می‌کنم موفق شده‌ام."

به وقت مهربانی...

این بچه به بی‌خانمان‌ها و گرسنه‌ها کمک می‌کند و در این موضوع رکورد دارد!

بخشایش

لبخندی زدم و چیزی نگفتم و ماشین راه افتاد و هنوز تا چهارراه فاصله زیادی بود که مسافر از طریق آئینه به من گفت: "من که هرچی گفتم دربست تا کسی نگه نداشت، شما خوش شانس بودی آقا، حالا مقصدتون کجاست؟" کاش درس دوران دبستان "لاک پشت و مرغابی‌ها" را خوب خوانده بودم که "لغت بر دهانی که بی‌موقع باز شود" یاد می‌ماند، اما خطا کردم و مقصد را گفتم، که مرد مسافر خندید و دستهایش را رو به آسمان بلند کرد و گفت: "کاش یک گونی اسکناس می‌خواستم، چون مقصد من هم یک کیلومتر قبل از مقصد شماست، حالا اگر فکر می‌کنی کرونا می‌گیری! اجازه بده من هم تا آنجا بیام، نصف کرایه را هم میدم..."

من کرایه خودم رو میدم، تکلیف شما با آقای راننده...

این را گفتم و مرد مسافر گردش را چرخاند و نگاهی به من انداخت و با خودش زمزمه کرد: "متوجه نیستی... یعنی نشیدی!"

کافی بود یک کلمه بیرسم "چی رو نشنیدم؟" تا او شروع کند به حرف زدن. اما حوصله نداشتم و جواب ندادم. چند دقیقه‌ای هر سه ساکت بودیم تا اینکه کمی ترافیک شد و ماشینها مجبور به توقف بودند، اما موتورها ویراژ می‌دادند و از لابلای اتومبیلها رد می‌شدند و... تا یکی از همان موتورسوارها که "دلیوری" یک رستوران بود و صندوق بزرگی بر ترک موتورش داشت و جوان بود، وقتی خواست از کنار تاکسی ما رد شود، گوشه صندوقش خورد به گلگیر سمت راننده و یک خراش کوچک به جا گذاشت. موتورسوار ایستاد، راننده تاکسی ما هم پیاده شد. موتورسوار دستی به "خراش" کشید و گفت: -چیزی نشده، یعنی شده... اما زیاد چیزی نشده، با یک تکه پنبه و کمی پولیش میره... باز هم هرچی شما بگی، اما ببخشین!

موتورسوار راست می‌گفت، راننده هم این را متوجه شد که لبخند زد و گفت: "بخشیدم" پسر جوان گفت: "دمت گرم" و خواست راه بیفتد که مرد مسافر ۴۵ ساله مثل ترقه از جا پرید و همانطور که پیاده می‌شد گفت:

"چی داری میگی؟ ببخشید کدومه؟ باید خسارت بدی!"

موتورسوار مکث کرد و به راننده خیره شد و مسافر ادامه داد:

"مگه ارث پدرته که ازش می‌خوای ببخشه...؟ دست کن جیبیت و..."

اما راننده تاکسی زد روی شانه موتورسوار: "یاعلی، خیر پیش!"

موتورسوار رفت و آن دو هم برگشتند داخل تاکسی و هنوز راننده دنده را چاق نکرده بود که مرد مسافر گفت: "مقصر بود، باید خسارت می‌گرفتی" راه باز شده بود و ماشین راه افتاد و راننده گفت: "بنده خدا بیک رستوران و صبح تا شب عرق می‌ریزه، مگه چقدر درمیاره که برای یک اتفاق کوچک - که با پولیش میره - بخواد خسارت بده؟

مرد مسافر پوزخندی زد و گفت: "تو هم

مثل این آقا متوجه نیستی و نشیدی!"

بر خلاف من، راننده جوان پرسید: "چی رو

نشنیدم و متوجه چی نیستی؟"

مرد مسافر ابتدا پاسخ پیامکی را که برایش

آمده بود داد و بعد گفت:

-متوجه نیستی که وقتی جیبیت خالی بشه،

سایه خودت هم از دستت فرار می‌کنه! نشیدی

و وروس لعنتی کرونا اوج گرفته و شیوع آن روز به روز بیشتر می‌شد. یکی از مصیبت‌های این وروس "بیرون رفتن از خانه" بوده و هست. اما مگر می‌شود از خانه خارج نشد؟ از خرید مایحتاج عمومی و آوردنش به خانه و شستن همه خریدها با مایع ظرفشویی بگیر، تا ضد عفونی کردن خودت و لباسهایت، و با الکل انس گرفتن! چاره‌ای هم نیست، اگر خودت را دوست داشته باشی و اطرافیانت را بیشتر از خودت، باید با این شکل زندگی کنار بیایی! ولی سخت‌ترین قسمت ماجرا - البته از نظر من - رفتن سر کار و رفت و آمد ناخواسته در اجتماع است. بعضی روزها که "طرح ترافیک" آزاد باشد با اتومبیل خودم رفت و آمد می‌کنم. اما وقتی طرح برقرار شود و مجبور باشی که از خانه بزنی بیرون و به کارهایت برسی، دو راه بیشتر پیش رو نداری؛ یا از وسایل نقلیه عمومی "مترو و اتوبوس و تاکسی" استفاده کنی، که از بس مردم فاصله‌ها را رعایت می‌کنند! جرأتش را نداری! یا با تاکسی‌های اینترنتی تماس بگیری و چون کرایه آنها هم به تازگی زیاد شده اند! باید شانس نصیب شود و موقعی که کنار خیابان می‌ایستی و می‌گویی "دربست" یک مسافر کش خوش انصاف بخورد به پست که وقتی می‌خواهی کرایه را تعیین کنی - که آخر سر دعاوت نشود - او با خوشرویی بگوید "هرچقدر دلت خواست بپرداز آقا!"

و این همان شانس بود که آن روز نصیب من شد و راننده تاکسی که جوانی سی ساله به نظر می‌رسید، همین را گفت و من هم در صندلی عقب نشستم و او دنده را چاق کرد و ماشین که راه افتاد، مردی تقریباً چهل و پنج ساله با دست زد روی سقف ماشین و گفت: "مستقیم"

راننده با حرکت چشم و ابرو مرا نشان داد: "دربست گرفتن. مرد که خیلی شیکپوش هم بود و لباسهای مارکدار به تن داشت، مرا نگاه کرد و به راننده گفت: "اینجا بد مسیره، سر چهارراه رفع زحمت می‌کنم، خودم ماشین دارم، اما طرح نگرفتم، زود پیاده میشم"

من سکوت کردم و راننده خواست راه بیفتد که مرد مسافر در عقب را باز کرد و گفت "خیلی ممنون" و خواست بنشیند که به آرامی گفتم:

-صبح تا شب دارند میگن "رعایت فاصله!" لااقل حالا که به خودت بفروما زدی، لطف کن و بنشین جلو؟ مرد اخم کرد و نشست جلو، اما دلخوریش را به زبان آورد؛ از تسوی آئینه نگاهم کرد و غرولند کنار گفت: قیافه من خیلی شبیه به کرونا نیست که

ترسیدی جناب؟

که میگن "تا پول داری رفیقتم..." که اگر شما و این آقا شنیده بودید، اینطوری نمی بخشیدین!

راننده تاکسی "رادیو" را خاموش کرد و لیخند زد: "انفاقاً هم شنیدم، هم متوجه هستم،

یعنی هم طعم نداشتن را چشیدم و هم می دانم که خیلی

از "آدمها" رفیق بند کیفیت هستند "منظورم اینه که رفیق قدیمی و فابریکی دارم که چند سال قبل با هم "کارگاه جوراب بافی" زدیم، اما بهم کلک زد و دار و ندارم را بالا کشید، وقتی بی پول شدم به قول شما هیچکس تحویل نگرفت، حتی رفقای مشترکمان که می دانستند من حق دارم، از من بریدند چون بی پول بودم و با او که کلک زده و کارگاه را به نام خودش کرده بود رفیق شدند، چون پولدار بود، پس متوجه هستم!... تصور می کردم با این پاسخ راننده، مسافر ۴۵ ساله کوتاه می آید و حرف را ادامه نمی دهد اما تصورم اشتباه بود، چرا که مرد مسافر موبایلش را "سایلنت" کرد و سری تکان داد و گفت: "این حکایتی که تو تعریف کردی در مقایسه با زندگی من، مثل یک جوک کوتاه می مونه که برای نویسنده هزار و یکشب تعریف کنی!"

مرد مسافر این جمله را با چنان سوز و گدازی به زبان آورد که من هم مثل راننده به او خیره شدم و سکوت کردیم و او ادامه داد:

تا دو سال و نیم پیش وضعم توپ بود. در کار واردات بودم و هر چیزی که توی ایران مشتری داشت وارد می کردم و سود خوبی نصیب می شد، تا اینکه یک روز صبح وقتی از خواب بیدار شدم فهمیدم خاکستر نشین شدم، دار و ندارم رو برده بودند، آن هم کی؟ برادر، داداش کوچیکتر از خودم که از چشمام بهش بیشتر اعتماد داشتم، شب که خواب بودم میره سراغ انبار جنسام و صد تا تلویزیون "ال.سی.دی" اصل و کلی جنس دیگه رو بار تریلی می کنه و از فرادی اون روز غیبش میزنه. باورم نمی شد که برادر خونی خودم این بلا رو سرم آورده باشه! هر چی پول توی بانک داشتم به اضافه پول فروش دفتر شرکت رو دادم به کسانی که بهشون چک داده بودم، تا نیفتم زندان. حالا من مانده بودم و یک آپارتمانی که داشتم و زنم و پسر جوانم، وضع ناجوری پیدا کرده بودم، با هیچکس حرف نمی زدم و چهار روز یک بار یک تکه نان می خوردم که از گرسنگی نمیرم، دکترها می گفتند "شوک ناشی از لطمه روحی خورده و اگر همین طوری ادامه پیدا کنه افسرده میشه و شاید هم دیوانه"! راست هم می گفتند، اصلاً شده بودم یک آدم دیگه و صبح تا شب به دیوار خیره می شدم. اما واسه هیچکس مهم نبود. از رفقای قدیمی و همکارانم گرفته تا فک و فامیل، به دیدن نمی آمدند که مبادا ببینند داخل یخچال خالی و مجبور باشند دست به جیب بشن، از همان روز اول جواب تلفنم را هم نمی دادن و همین باعث شد افسردگی بگیرم. بدتر از همه رفتار پسر و زنم بود، پسر که قبلاً روزی دویست بار "پدر جان" می گفت تا پول عیاشیش رو از من بگیره، چند ماه که گذشت دیگه سلام هم به من نمی کرد، وقتی هم چهار کیلو گوشت و برنج می خرید و می آورد توی خونه، صد تا زخم زبان نصیب می کرد که: "تو این وضع رو برای ما به وجود آوردی!" تلخ تر از کردار و رفتار پسر، حرفها و طعنه های زنم بود که یکریز می گفت: "آگه شعور داشتی به برادرت اعتماد نمی کردی تا این بلا سر من بیاد!" ولی من همچنان ساکت بودم و نگاه می کردم، طوری که زنم به همه گفته بود: "شوهرم داره دیوونه میشه" نگو که نقشه داره، نقشه اش هم این بود که از من و کالت بگیره و سند آپارتمان رو به نام خودش بزنه! می گفت: "با این وضعی که تو داری، می میری و ما باید بیفتیم دنبال انحصار وراثت و دوندگی، بیا سند رو به نام من کن" ولی من هر چند که افسرده بودم، اما دیوونه که نبودم و واسه همین قبول نمی کردم و چند بار نصف شب متوجه شدم می خواد انگشتم رو جوهری کنه و بزنه روی برگه و کالت، که وقتی مانع شدم، با مشت و لگد می افتاد به جونم! بعد هم واسه اینکه حرص منو دربیاره که زودتر سخته کنم، خطاهایی می کرد که...

در کار واردات بودم و هر چیزی که توی ایران مشتری داشت وارد می کردم و سود خوبی نصیب می شد، تا اینکه یک روز صبح وقتی از خواب بیدار شدم فهمیدم خاکستر نشین شدم

مسافر ۴۵ ساله کلامش را نیمه کاره گذاشت. نفس عمیقی کشید تا صدایش از بغض نلرزد و ادامه داد: "تا اینکه کمتر از یک سال قبل ورق به سود من برگشت! یکی از رفقای صمیمی برادرم - که او هم از برادرم زخم خورده بود - یک روز آمد سراغم و به بهانه مرا به پارک ببرد تا هوایی بخورم، از خانه رفتیم بیرون و گفت: "خبرهایی از داداش دارم که آگه قول بدی شیرینی درست و حسابی نصیب کنی کمکت می کنم" و بعد برام تعریف کرد که برادر نامردم چند ماه خودش را پنهان کرده بوده تا آنها از آسیاب بیفته، ابتداتلویز یونها و وسایل منو در بازار آزاد می فروشه، بعداً با شناسنامه و کارت ملی جعلی، با یک هویت جدید برای خودش یک آپارتمان خریده و خریده و فروش دلار می کنه و در کنارش "سکه طلای تقلبی" هم می سازه و به مردم بینوا زیر قیمت می فروشه!... یک مرتبه مثل فانوسی که داره خاموش میشه و نفت بهش می رسه، ناگهان روشن شدم، یعنی هم زبانم باز شد - که البته خودم نمی خواستم حرف بزنم - و هم مغزم به کار افتاد و یک نقشه کشیدم که به عقل شیطان هم نمی رسید!

به این شکل که به هیچکس چیزی نگفتم، اما یکشب که می دانستم داداش نامردم توی منزلش تنهاست، مثل عقاب روی سرش خراب شدم و فیلم بازی کردم که می یامی کشمت یا به پلیس زنگ می زنم! واکنش آن نامردم هممانی بود که من آرزو می کردم، یعنی چون قیمت دلار نسبت به دو سال قبل چند برابر شده بود، به من پیشنهاد کرد که حاضره بیشتر از پول جنسها رو به من بپردازه، اما من به پلیس لوش ندادم. من هم قبول کردم و البته دو برابر پول جنسها رو گرفتم و او هم مجبور بود قبول کنه تا ببخشمش! من هم ظاهر او را بخشیدم، ولی خودم می فهمیدم دارم چیکار می کنم، چرا که دو هفته بعد خودم به پلیس زنگ زدم و مکان برادرم رو که سکه تقلبی ضرب می کرد به مأمورها اطلاع دادم و چند ساعت بعد "آقا داداش" من با دستبند راهی زندان شد و بعد از اینکه اموالش رو مصادره کردند یک حکم زندان چند ساله هم برایش بریدند! الان هم برادرم هر روز تلفن می زنه و بهم التماس می کنه که براش پول به زندان بفرستم، اما من حتی پول سیگارش را هم نمیدم! بعد از آن نوبت تسویه حساب با خانواده ام شد! زن و پسر که دیدن من دوباره پولدار شدم، تبدیل شدند به همون زن و فرزند خوب و مهربان! ولی من دیگه آن آدم ابله قبلی نبودم. جفتشان را از خانه انداختم بیرون و هر کس هم خواست پادرمیانی کنه که آنها را ببخشم، با مشت و لگد از خودم دور کردم. بعضی وقتها که می خوام دلشون رو بسوزونم، زن و پسر مرا احضار می کنن و مثل کسی که به یک سنگ گرسنه استخوان بده، کمی پول پرت می کنن جلوشون تا با دیدن گریه هاشون عشق کنن! حتی ار برادر هم انتقام می گیرم، یعنی ماهی یک بار میرم به ملاقاتش و بهش میگم: "پول چند بسته سیگار را دادم به مأمورها تا به دستت برسوند" و موقعی که ضجه می زنه و التماس می کنه، من اصلاً دلم براش نمی سوزه و خیلی هم خوشحال میشم!

حرفهای مرد مسافر که تمام شد، هیچ کدام حرفی نزدیک ما و به مقصد رسید و کرایه خودش را پرداخت و پیاده شد و رو به من و راننده جوان تاکسی گفت: "شاید شما دو نفر بخواهید آدمهایی رو که بهتون ظلم کردند ببخشید... اصلاً شاید همه دنیا بخواهند دیگران را ببخشند، اما من نمی بخشم... من هیچکس رو نمی بخشم!"

مرد مسافر اینها را گفت و رفت. قبل از رسیدن به مقصد و در حالی که کرایه را حساب می کردم گفتم: "آدم عجیبی بود!"

راننده جوان سر تکان داد و گفت: "خیلی عجیب و جالب بود، حالا به نظر شما، او کار درستی می کنه یا من؟" پیاده شدم و خداحافظی کردم و گفتم: "من نمی دونم... هر کسی میتونه شکل زندگیش رو خودش انتخاب کنه!"

یک رسم غلط سالهاست در کشور رواج یافته و آن اینکه خود مقامات و مسئولین کشور به جای اینکه خودشان به حل مشکلات بپردازند شروع به گله گزاری می کنند. مثلاً فلانی در دستگاه قضا مسئولیت دارد می گوید این چه وضع دستگاه قضایی است؟ طرف در وزارت کشاورزی همه کاره است و می گوید: این هم شد کشاورزی مملکت؟ آن یکی مسئول شهرداری است و از وضع اداره شهر مثل مخالفان انتقاد می کند و... خلاصه رسمی شده که حضرات به جای اینکه مشکل را حل کنند می شوند اپوزیسیون. و یکی نیست بگوید که چرا به جای این همه گله گزاری و انتقاد کار را درست نمی کنید. مگر خودتان مسئول نیستید؟ رئیس مجلس در جلسه علنی یکشنبه همین هفته به این نکته درست اشاره کرد و با بیان این نکته که مسئول همه باید‌ها و هر آنچه باید انجام دهیم، خود ما هستیم. گفت: ما باید دست به دست هم بدهیم و این مشکلات را حل و فصل کنیم.

محمدباقر قالیباف در جریان ارائه گزارش رئیس سازمان تبلیغات اسلامی و به دنبال گله گزارهای قمی (رییس سازمان تبلیغات اسلامی) اظهار داشت: به هر حال هم بنده در مجلس و هم جناب عالی در سازمان تبلیغات، وزرا و نمایندگان در تریبون حق انتقاد از خودمان را نداریم آنهم در جایی که وظیفه‌ای بر عهده ماست.

وی سپس در ادامه خطاب به رئیس سازمان تبلیغات اسلامی عنوان کرد: حتماً این نکاتی که اشاره کردید نکات حق و به جایی است اما چه کسی باید آن را حل کند؟ غیر از این است که من شما و دوستانی که آمدیم این مسئولیت را پذیرفتیم؟ هر کدام در یک جایگاه هستیم لذا اینجا باید محکم بایستیم و این مسائل را حل کنیم؛ چون اگر مردم از ما مسئولان که باید پاسخگو باشیم هم مجدد نقد بشنوند پس این باید‌ها را چه کسی باید انجام دهد، آیا فرد دیگری بناست بیاید؟

بنده معتقدم در این دوره از مجلس شورای اسلامی با همه عزیزان در همه قوا و مسئولان و مردم ان شاء الله دست به دست هم می دهیم تا شاهد حل این مشکلات و موضوعات باشیم.

از خودروی سخنه

پس شما چه کاره بودید؟

سال گذشته یادتان هست که مسابقه "برنده باش" که از شبکه ۳ پخش می شد چقدر سر و صدا به پا کرد؟ اینکه به راحتی آب خوردن و با سوالات ساده و دم دستی که مثلاً سعدی متولد کجاست و یا اسب را با چه سینی می نویسند و... طرف چند میلیون برنده می شد چقدر مردم عصبانی از

این بذل و بخشش بیهوده پول می شدند و گلایه داشتند. از جمله انتقادهایی که مطرح می شد دستمزد نجومی مجری مسابقه، محمدرضا گلزار بود که در آن سال شایع شد برای هر برنامه ۵۰ میلیون دستمزد دریافت می کند.

حالا ما هاشم رضایت تهیه کننده مسابقه تلویزیونی برنده باش که حالا تهیه کننده مسابقه ایران با اجرای سام درخشانی هم هست در پاسخ به سوال خبرگزاری مهر می گوید:

برنده باش، برنامه‌ای بود که بیرون از سازمان تولید شد. یک اسپانسر دکوری ساخت و بعد درباره برنامه با شبکه صحبت کرد و شبکه هم گفت با یک تهیه کننده قرارداد ببندید. ما به عنوان تهیه کننده کار را اجرا کردیم و همه کارهای آن برنامه هم با اسپانسر بود و نه من به عنوان تهیه کننده و نه تلویزیون هیچ پولی به آقای گلزار پرداخت نکردیم. همه کارها دست اسپانسر بود حتی تولید محتوا هم دست ما نبود و دست خودشان بود... یک مرتبه بگوئید آنتن را مفتی به اسپانسر فروختیم و خودتان را خلاص کنید دیگر... راستی اگر تولید محتوا هم دست آنها بوده پس شما چه کاره بودید؟

اینطوری بهتر نبود؟

دولت هر کاری می کند تا توزیع رانت توسط خودرو را مهار کند و جلوی دلالی را بگیرد، موفق نمی شود. به هر حال وقتی قیمت کارخانه با قیمت

بازار اختلاف فاحش دارد معلوم است که برای ۲۵ هزار خودرو ۵ میلیون نفر ثبت نام می کنند! دولت اما برای آنکه دلالتی از بین برود قوانین سختی گذاشته است. کسانی که خودرو دارند حذف، کسانی که در سه سال اخیر خودرو گرفته‌اند حذف، کسانی که بیش از یک خودرو ثبت نام کرده‌اند حذف و... و برای اینکه بعد از قرعه کشی حواله‌ها معامله نشود هم مقرراتی گذاشته‌اند: تا یک سال سند در شرکت می ماند. حق انتقال به غیر ممنوع، خرید و فروش ممنوع و... اما باز هم مساله حل نمی شود. تازه معلوم نیست بنده خدایی که به هر دلیل نیاز به فروش خودروی خود پیدا کرده باید چه کند؟

حالا اگر به جای این همه گرفتاری و مصیبت که برای خودش و مردم درست کرد یک کار و فقط یک کار می کرد مساله به میزان قابل توجهی حل می شد و کلی هم پول گیرش می آمد: خرید و فروش خودرو آزاد اما در اولین نقل و انتقال مالیات به میزان ۱۰ تا ۲۰ درصد قیمت کارخانه و در نقل و انتقالات بعدی به میزان ۵ تا ۱۰ درصد قیمت کارخانه و... بستگی به مدل و تفاوت قیمت رسمی و آزاد... اینطوری بهتر نبود؟ نمی دانم چرا در ایران هیچ استفاده‌ای از ابزار مالیاتی که در همه جای دنیایکی از عوامل مهم کنترل دلالتی است استفاده نمی کنیم؟ راستی کی قرار است نظام مالیاتی ما از عصر قجر خداحافظی کند؟

یک نفر به هفتاد نفر!

هفته گذشته استاندار هرمزگان خبری را رسانه‌ای کرد که به راستی مایه تعجب و تأسف است. شاید شما هم این خبر را شنیده یا خوانده باشید که یک نفر در یک مراسم ختم خانگی که به صورت مخفیانه برگزار شده بود، هفتاد نفر را به ویروس کرونا مبتلا کرده که چند نفر از این تعداد هم فوت کردند. قدر مسلم این بنده خدا قصد چنین کاری را نداشته و شاید خودش هم از ابتلایش خبر نداشته اما حالا وقتی بفهمد این همه آدم مبتلا شده و چند نفر هم از دنیا رفته‌اند چه حالی پیدا می کند؟

البته نباید تنها او را مقصر دانست چرا که برگزاری مراسم ختم یواشکی و پنهانی گناه بیشتری داشته است. متأسفانه یکی از دلایلی که کرونا در کشور

۶- تولید صنایع نظامی و دفاعی کشور که تا قبل از انقلاب در حد صفر بوده است، امروزه ما را به یکی از صادر کنندگان اسلحه و مهمات و تجهیزات دفاعی، امنیتی تبدیل کرده است (۱)

موسسه "واشننگتن برای سیاست خاور نزدیک" در مارس ۲۰۱۷ در باره توان ایران در عرصه پدافند نوشت: "از جمله تولیدات تسلیحاتی مهم ایران می توان به پهپاد، موشکهای بالستیک، مینهای دریایی، قایقهای موتوری، زیر دریایی های مجهز، موشکهای کروز، اورانیوم غنی شده و غیره یاد کرد (۲) از این دست موارد است که آقای دکتر روحانی رئیس جمهور در سخنرانی مراسم راهپیمایی ۲۲ بهمن ۹۷ اعلام داشت که ایران اکنون بالغ بر ۸۵ درصد نیازهای صنایع دفاعی و نظامی را خود تولید می کند و این تولیدات البته شامل هواپیما و جت و موتور جت، زیر دریایی، تانک، بالگرد، هاور کرافت و انواع نیازمندی های دیگر دفاعی هم می شود.

۷- در صنایع تولیدی کشور که تا قبل از انقلاب تماماً به کشورهای صنعتی و شرکتهای چند ملیتی وابسته بوده و بالغ بر ۹۵ درصد صنایع کشور وارداتی بود (۳) به میزان قابل توجهی متحول شده است، در صنعت خودرو به میزان قابل توجهی وابستگی کم شده است (۴) در بخش مسکن و صنعت ساختمان وابستگی به خارج از کشور وجود ندارد (۵) در عرصه پتروشیمی ۴ میلیون تن در قبل از انقلاب به ۵۲ میلیون تن در سال، فولاد از ۵۰۰ هزار کیلو به ۲۰ میلیون تن در سال و تولید مواد معدنی از ۲۰ میلیون تن در سال از قبل از انقلاب به ۳۴۰ میلیون تن در سال رسیده ایم. در نانوفنآوری زیست فنآوری، فناوری اطلاعات، فناوری هسته ای، فناوری هوافضا و لیزر، سلولهای بنیادی و امثالهم که علوم استراتژیک به حساب می آیند در ردیف ده کشور اول جهان قرار داریم. (۶)

همه این موارد و دهها مورد در گیر که کارشناسان و صاحب نظران بی غرض و بی مرض اقتصادی، صنعتی و نظامی دنیا به احترام آن کلاه از سر برداشته اند نشان می دهد که دولتهای پس از انقلاب در ایران علیرغم همه مشکلات و تحریمهای ظالمانه نسبتاً موفق عمل کرده اند

- (۱) اسپوتنیک نیوز ۲۰۱۸/۲/۲۷ به نقل از پیش بینی اندیشکده واشنگتن
- (۲) وائیل کوتی - مدیر اطلاعات ملی آمریکایی سخنرانی در کمیته ویژه سنای کنگره آمریکا
- (۳) سایت مشرق که خبر ۶۸۳۲۶۱
- (۴) باشگاه خبرنگاران جوان که خبر ۶۸۰۳۷۰۴
- (۵) ایلنا - که خبر ۷۲۵۴۹۳ در مصاحبه با معاون وزیر راه و شهرسازی ۹۷/۱۱/۲۷
- (۶) باشگاه خبرنگاران جوان که خبر ۶۷۶۹۴۳۸ اول دی ۱۳۹۷

این چه قراردادی است؟

دادگاه اکبر طبری، دادگاه جالب و در عین حال عجیب و غریبی است. خوب است که این دادگاه علنی است. صحبت های دادستان، متهم و وکیل متهم در این پرونده بسیار خواندنی است. در جایی وقتی صحبت می شود که برای چه شما ۸/۵ میلیارد تومان با آقای مشایخ معامله کردید متهم می گوید ما قرارداد ساخت و ساز داشتیم. در حالیکه مدرکی به دادگاه ارائه نمی دهد. رسول قهرمانی نماینده دادستان در این لحظه می گوید: ما فرض می گیریم که قراردادی بین شما و آقای مشایخ وجود دارد اما کدام قرارداد است که یک کارمند دولتی در سال ۸۳ تا ۸۶ بیش از ۸ میلیارد تومان دستمزدش می شود؟ این چه قراردادی است؟ شما چه کرده اید؟...

لطفاً به رقم و سال توجه کنید. ۸/۵ میلیارد در آن سال می شود بیش از ۹ میلیون دلار...

کاندیدای انتخابات ۱۴۰۰ نیستم

به گزارش عصر ایران؛ ظریف در گفت و گوی زنده اینستاگرامی با فرید مدرسی، روزنامه نگار گفت: من سیاستمدار نیستم من کارگزار دیپلماسی هستم. بخشی از صحبت های ظریف چنین است: *من خودم چنین نگاه ندارم که یک لیدر باشم. *کاندیدای انتخابات ۱۴۰۰ نیستم و بعد از دولت به دانشگاه بر می گردم. من خودم را بهتر از هر فردی می شناسم، اگر بخواهم به مردم خدمت کنم باید در همین حوزه باشم. در این دولت هم علی رغم اینکه علاقه نداشتم، وزارت را انتخاب کردم. *آمریکایی ها در این شرایط ویژه نگران از دست دادن مزیت های شان هستند، رفتارشان را با چین و ایران ببینید.

*جمهوری اسلامی دنبال دشمنی و درگیری با کشوری نیست، ایران همواره تلاش کرده برای رسیدن به شرایط بهتر راه تعامل را پیش بگیرد. *نفر اول تعیین کننده سیاست خارجی ایران بر اساس قانون اساسی، مقام معظم رهبری است. *معتقدم شانس دونالد ترامپ در انتخابات آمریکا بیش از ۵۰ درصد است. آقای ترامپ حرف هایی که به او می گفتند جمهوری اسلامی در حال نابودی است را دیگر باور نمی کند.

*واقع ترین اقدام او شهادت سردار سلیمانی بود. *خیلی دلم برای جلساتی که با سردار سلیمانی داشتم تنگ شده است. با سردار سلیمانی خاطرات زیادی از عقل و شجاعتش دارم، او اهل فکر بود. انسان عاقلی بود که گرفتار شعار نمی شد.

ما هنوز صدها نفر را هر روز در گیر می کند و دهها نفر را می کشد این است که نسبت به آن بی تفاوت شده ایم و توصیه ها را جدی نمی گیریم. اگر دقت کرده باشید با وجود تمام هشدارهایی که مقامات می دهند هنوز در جمعها بسیاری ماسک نمی زنند و با فاصله گذاری را مراعات نمی کنند و بعضی ها آن را نشانه شجاعت هم می دانند؟!

تا امروز حدود چهار ماه از شیوع کرونا در ایران می گذرد و هنوز هر روز بیش از دو هزار مبتلا داریم و با اینکه تعداد فوتی ها حتی به کمتر از ۵۰ رسیده بود اما مجدداً به ۷۰ و ۸۰ و حتی به صد فوتی در روز رسیده است و حالا که معلوم شده این ویروس با گرمای هوا از بین نمی رود باید بیشتر مراقب باشیم... متأسفانه در خبر دیگری هم داشتیم که در یک مراسم عروسی یواشکی در اراک نیز چهل نفر کرونا گرفتند!...

آفریقا و المپیک

تا به حال هیچ المپیکی در قاره آفریقا برگزار نشده است. یعنی سهم آفریقا در المپیکها هیچ بوده است. البته در این قاره شاهد جام جهانی فوتبال بوده ایم. آفریقای جنوبی برگزار کننده جام جهانی ۲۰۱۴ بود که تیم ایران هم در آن دوره رقابتها حضور داشت. اما بازیهای المپیک در این قاره سابقه ندارد. میزبانی المپیک تا به حال اما دو بار نصیب یک شهر شده است. لندن در سالهای ۱۹۴۸ و ۲۰۱۲ میزبان این بازیها بود. اما برخلاف آفریقا، اقیانوسیه که تنها دو کشور مطرح استرالیا و نیوزلند در آن قرار دارند تا به حال دو بار میزبان المپیک بود. ۱۹۵۶ شهر ملبورن و ۲۰۰۰ سیدنی میزبان المپیک بودند. تا به حال ۳ بار نیز شهرهای آسیایی میزبان المپیک بوده اند. ۱۹۶۴ در توکیو، ۱۹۸۸ در سئول و ۲۰۰۸ در پکن این بازیها برگزار شده است و المپیک ۲۰۲۰ توکیو که به تعویق افتاد چهارمین میزبانی شهرهای آسیایی است و توکیو نیز دومین شهری که میزبانی به او رسیده است. آمریکا جنوبی هم دو بار میزبان بوده، مکزیکو در ۱۹۶۸ و ریودوژانیروی برزیل در ۲۰۱۶... به ترتیب پاریس، برلین، هلسینکی، رم، مونپئخ، مسکو، بارسلون و آن دیگر شهرهای اروپایی میزبان المپیک بوده اند. شهرهای لس آنجلس (۱۹۸۴) و آتلانتا (۱۹۹۶) نیز شهرهای آمریکایی میزبان المپیک بوده اند.

فرصت ها به سراغ ما نمی آیند

تصویری از معجزه طبیعت به نام دریاچه تاهو

جاده های ویتنام هم در مسیرهای اصلی هر صد کیلومتر باجه عوارضی بود، ولی موتور سوارها از پرداخت معاف بودند.

اما دامنه نفوذ و قدرت چین در این مناطق بسیار گسترده و آشکار بود، طوری که من فکر می کنم در آینده دنیا شاهد حضور بیشتر چین خواهد بود و اگر جنگی رخ ندهد تسلط اقتصادی چین وجود مسلم خواهد داشت و ما و بقیه دنیا با شیطان و استکباری نو رسیده مواجه خواهیم بود، آنهم از نوع اقتصادی اش!

در چین اما به همان نسبت که راهها و مراکز تفریحی شلوغ بودند، عبادت گاه ها خلوت بودند و در حال تخریب، اما معروف ترین هایشان جهت جلب توریست حفظ و تعمیر می شدند، ولی در داخل آنها تنها راهب ها را می بینی و بس!

کانال های تلویزیون در چین هم همه چینی بودند و فیلم های مبارزات مائو با ژاپنی ها را در برنامه نمایش داشتند، بقیه کشورها اما شوه های بومی، چینی، ژاپنی، آمریکایی، هندی، اسپانیایی و فرانسوی هم داشتند. خانم ها هم اعضای بسیار فعال جامعه بودند، مشاغل فروشنده گی، بانکی، اداری و رستوران ها کاملاً در انحصار خانم ها بود!

به تعداد مساوی آقایان و خانم های موتور سوار هم در جاده ها و خیابان ها تردد داشتند. شهرک ها و روستاها تنها در جلگه ها و مسیر رودها بنا نشده بودند و حتی بالای بلند ترین کوه ها هم شهر و روستا بنا شده بود چون باران و بارندگی کافی این امکان را بوجود آورده بود.

ساکنان روستاهای دور افتاده، تنها منبع در آمد و تغذیه شان جنگل است و آنچه می توانند از آنجا گرد آوری می کنند. در روستاها انسانها و حیوانات اهلی تنگ تنگ یکدیگر زیست می کنند و تراکم

مجید کاظمی

* از تجربه های تان بگوئید.

در مسیرهایی که من گذر کردم به دلیل تعداد زیاد پمپ بنزین، بجای اینکه وسایل نقلیه برای بنزین صف ببندند، آنقدر رقابت زیاد بود که پمپ بنزین ها برای مشتری باید صف می بست. اما ماسک مثل بقیه البسه هر روز و همیشه بیشتر استفاده می شد. البته در برخی مناطق دولت با عرضه کردن مسواک و خمیر دندان مجانی، در هتل ها به جنگ معضل فاسد شدن دندانها رفته بود، که علت اصلی آن را جویدن نی شکر دیدم. خرد و شعور جمعی، برای حمایت از اشتغال بومی هم موجب شده بود مردم سوپر مارکت ها و فروشگاه های بزرگ را تحریم و از دست فروش ها و کاسب های کوچک خرید کنند. البته با وجودی که برنج بزرگ ترین محصول کشاورزی و غذای اصلی بیشتر ساکنان مسیرهای گذری ام بود، در پختن و تدارک پلو (برنج) تنوع زیادی دیده نمی شد و هر کجا، هر جور، هر وقت یا هر رستوران برنج سفارش می دادیم همان کته ساده و سفید تقدیم می شد، در آن روزها به شدت دلم هوای ته چین کرده بود به خصوص قلیفک پلوی کلن! مردم ویتنام هم بیشتر شان مهربان و بخشنده بودند، ولی بعضی از آنها وقتی پشت فرمان می نشستند، تبدیل به حیوان وحشی و درنده می شدند.

آنها همه جا مشاهده می شد. از تجربه زندگی در غرب و از تجربه سفر به شرق آسیا درسی آموختم که ای کاش ایام دبستان اتفاق می افتاد. همچنین فهمیدم شادی و رضایت هیچ ربطی به میزان ثروت و داشته های افراد و جامعه ندارند، بلکه متأثر از فلسفه و میزان عدالت اجتماعی آنهاست. اغلب در مسیرهایی که جاذبه های توریستی دارند، شاهد دو چرخه سواران اروپایی هستیم که همان مسیر را طی می کنند. شگفت انگیز این بود که دو چرخه سوارها جاده هایی را که حتی برای موتور سوار ایجاد چالش می کنند، با دو چرخه طی می کردند.

در سهای سفر

بدون تردید گردشگری بخصوص در اماکن بیگانه و عجیب و غریب مملو از هیجان و آموختنی هاست،

موتور سواران و دو چرخه سوارانی که در هر کجا حضور داشتند

پل طلایی ویتنام روی دستهای کوهستان

البته مقصد هر چه بیگانه و دور از دسترس به همان میزان همراه با مخاطرات و حوادث پیش بینی نشده است.

به همین دلیل مطلوب خود اماکن بیگانه بود تا هتل‌های شیک و پنج ستاره

انتخاب بین سفر دریایی و پیمودن

اقیانوس‌سافر یا چه وسیله‌ای زیباتر بود

سفر با دو چرخه و گذر از اماکن دور افتاده یا سفر با موتور و پیمودن مسافت‌های طولانی و متفاوت، هر کدام کاملاً متفاوتند و نیاز به مهارت در آن رشته را دارند. سفر دریایی به علت تصادف سر انجام نیافت، سفر با موتور هم به علت ویروس گُرنا قطع شد، در حالی که قصدم دیدن هند و پاکستان و سفر به ایران بود و به طور جدی علاقه دارم دوباره سفری دیگر را با موتور از همانجا که قطع شد شروع و در ایران خاتمه بدهم، ولی معلوم نیست آینده چه وقایعی در بطن دارد و چه خواهد شد. البته سفر با موتور ابعادی بیشتر به سفر می‌دهد، بخصوص موتور به گردشگر استقلال بی نظیر می‌دهد که با اتوبوس یا هواپیما قابل مقایسه نیست. دوست دارم آن را بار دیگر تجربه کنم و حالا که ارتباطی با خواننده‌ها برقرار شده، قطع ارتباط دشوارتر است و تمایلی بیشتر برای ادامه وجود دارد.

جرقه این سفر از چه زمانی زده شد؟

سال‌های ۱۹۸۰ میلادی که در دانشگاه ایالتی آرگان (Oregon) تحصیل می‌کردم تابستان‌ها آرگان را ترک کرده برای کار تابستانی به شهر رینو (Reno) در ایالت نوادا (Nevada) سفر می‌کردم، اما برای رسیدن به مقصد مجبور به یک روز رانندگی بودم و مسیر بیشتر جنگلی و زیبا و شهرک‌ها به فواصل نجومی از هم فاصله داشتند و هنوز هم دارند و شاید از همان روزها بود که جرقه‌های این سفر در من زده شد! ایالت آرگان در غرب آمریکا و در شرق اقیانوس آرام بسیار سبز و زیباست، جمعیت کم، با فضای

پارک ملی معروف به پارک گربه در ویتنام

دست نخورده و بکر و به علت عدم توسعه اقتصادی-صنعتی، یافتن شغلی برای تابستان غیر ممکن بود. بنابراین ساکنان ایالت آرگان با سماعت مانع توسعه اقتصادی آنجا هستند و معمولاً نماینده‌هایی را برای پست‌های دولتی انتخاب می‌کنند که از خودشان هم بیشتر مخالف توسعه اقتصادی‌اند.

خلاصه، بعد از اتمام سال اول دانشگاه، دریافتیم که برای یافتن کار باید به کالیفرنیا در مرز جنوبی آرگان سفر کنم، چون بعد از سال ۵۷ کلیه مجراهای ارسال پول از ایران قطع شده و یافتن کار تابستانی برای من حیاتی بود. باری شنیدم که در شمال کالیفرنیا در اطراف شهرهای ساکرامنتو (Sacramento) و استاکتن (Stockton) که منطقه کشاورزی و باغ داری است مشاغل فصلی فراوان پیدا می‌شود و کارخانه‌های کنسرو و کمپوت سازی کارگرهای فصلی استخدام می‌کنند.

بنابراین تمام دار و ندارم را داخل تویوتا سلیکا ساخت سال ۱۹۶۴ که داشتم ریختم و راهی شمال کالیفرنیا شدم، طول مسیر برای من یک روز رانندگی بود، پس شب را غیر قانونی در پارکی خوابیدم و فردایش برای جستجوی کار رفتم. اما همه کارخانه‌ها می‌گفتند بیش از یک ماهی طول خواهد کشید تا فصل محصولات کشاورزی و کار شروع شود، پس یک ماه دیگر برگرد برایت کار داریم. ولی من شنیده بودم که در شهرهای تاهو (Taho) و رینو مجموعه‌های توریستی و تفریحی برای تابستان دانشجویان استخدام می‌کنند، فاصله شمال کالیفرنیا تا تاهو و رینو بیش از چهار ساعت نیست و من همان روز راهی تاهو شدم.

در شهر تاهو به چند بار و رستوران رجوع کردم و بعد از پر کردن فرم‌های تقاضای کار همه گفتند آدرس و شماره تلفن بگذار تا خبرت کنیم در حالی که من نه آدرس داشتم نه شماره تلفن، خلاصه آنجا هم مثل کارخانه‌های شمال کالیفرنیا قول سر خرمنده دادند. پس راهی رینو شدم که بیش از چهل دقیقه با تاهو فاصله ندارد، تاهو بالای کوه و رینو سمت جلگه و بیابان‌های نوادا جا دارد و بخشی از مسیر شهر تاهو به رینو از کنار دریاچه تاهو عبور می‌کند، اطراف تاهو سبز و جنگلی است و بسیار زیبا، ولی مشاهده دریاچه تاهو با آب زلالش و عظمتش باور نکردنی بود، هرگز منظره‌ای به آن زیبایی ندیده بودم، بنابراین سفر به رینو را فراموش کردم و تصمیم گرفتم چند صبحی را آنجا زندگی کنم. اما فردایش واقعیت نیاز به کار و پول باز به سراغم آمد و مجبور به ترک تاهو و راهی رینو شدم.

بنابراین با تجربه‌ای که در تاهو داشتم و باید برای کار آدرس داشته باشم، فوری از داخل آگهی‌های روزنامه محلی اطافی برای اجاره یافته و به سراغ آدرس رفتم، اجاره هفته‌ای بود و خانه بیشتر شبیه طویله با چند مستاجر اوباش مانند، ولی چاره‌ای نبود و من باید می‌توانستم برای یک هفته این شرایط را تحمل کنم. پس راهی مرکز شهر و بارها شدم، اولین بار سر راهم که فرم تقاضای کار را پر کردم، خانم پرسنل پرسید "آیا می‌توانی امشب کارت را شروع کنی؟"

همین جمله باعث شد تا تمام تابستان را آنجا شیف شب کار کنم و شیف روز راهم در باری دیگر. روزهای تعطیل را هم بدون وقفه در اطراف دریاچه تاهو خود را در آفتاب خیس می‌کردم و تابستانی پر برکت و پر خاطره بود، تابستان‌های بعدی هم به همان منوال بود که می‌شود در باره آنها کتابی نوشت، اما درسی که گرفتم این بود که فرصت‌ها به سراغمان نخواهند آمد و این مائیم که باید فرصت‌ها را جستجو کنیم.

ادامه دارد

نمونه‌ای از سوغات و صنایع دستی چینی

برادرم ارث مادر را گرفت و گرفت!

با طرح دعوی حقوقی به طرفیت برادران و خریداران اول و دوم خانه اقدام قانونی خود را به عمل آورید. در این صورت لازم است در دادخواست تنظیمی برای طرح دعوی آنچه را که اتفاق افتاده برای دادگاه توضیح دهید و ابطال معاملات انجام شده و ابطال اسناد رسمی تنظیمی را با عنایت به بی اعتباری و کالت نامه استفاده شده از دادگاه تقاضا کنید. دادگاه پس از رسیدگی و احراز اینکه معامله برادر شما بعد از تاریخ فوت مادران بوده به نفع شما حکم خواهد داد. سپس شما می توانید با طرح دعوی خلع ید به طرفیت متصرف فعلی، منزل را از تصرف او خارج کنید. همچنین با استناد به حکم دادگاه عملاً و از طریق اداره ثبت، اسناد رسمی تنظیم شده را باطل کرده و با توافق همه ورثه آن را به هر شخصی که متقاضی باشد قانوناً فروخته و انتقال دهید.

ابطال کلیه معاملات بعدی

باسخ: طبق مفاد قانون مدنی ایران و صراحت بند ۳ از ماده ۶۷۸ این قانون و کالت نامه ای که مادر شما به پسرش داده به محض فوت مادر بی اثر شده است. به همین دلیل معامله ای که برادر شما با دیگری داشته صحیح نبوده و فاقد آثار قانونی است و سبب انتقال مالکیت خانه از مالکیت ورثه به خریدار نشده است. اما این موضوع باید ثابت گردیده و به تأیید دادگاه برسد. در این صورت معامله ای که برادر شما انجام داده و کلیه معاملاتی که بعد از آن بر خانه مزبور انجام شده همگی محکوم به بطلان است. با توجه به اینکه برادر شما از کشور خارج شده شکایت کیفری از او به خاطر جرمی که انجام داده و محکومیت غیابی او به مجازات مربوطه نفعی برای شما نخواهد داشت. بدین جهت بهتر است

چگونه باید از خرید اینترنتی انصراف داد؟

چگونه باید از خرید اینترنتی انصراف داد؟ شاید برای شما هم پیش آمده باشد که در فضای مجازی خریدی کرده و پس از مدتی از آن پشیمان شده باشید و بخواهید کالای اینترنتی خریداری شده را مرجوع کنید، اما باید بدانید که برای پس دادن خرید اینترنتی رعایت نکات قانونی و حقوقی ضروری است. اگر کالایی اینترنتی خریداری شده باشد، اما پس از دریافت آن از خرید کالا پشیمان شده باشید می توانید بدون هیچ دلیلی انصراف خود را اعلام کنید و کالا را پس بفرستید. اگر فروشنده از قبول کالای خریداری شده خودداری کند، می توانید ظرف یک هفته توسط یکی از دفاتر خدمات قضایی اظهار نامه ای مبنی بر پشیمانی از خرید برای فروشنده ارسال کنید تا او نتواند موضوع را انکار کند. همچنین فروشنده حق گرفتن هیچ وجهی در قبال پرداخت خسارت، باز پس گرفتن کالا و امثال این ها را ندارد و تنها هزینه ای که خریدار باید بپردازد هزینه پس فرستادن کالا است. امروزه خریدهای گوناگونی از طریق اینترنت صورت می گیرد که با دانستن چند نکته مهم می توان از بسیاری کلاهبرداری های اینترنتی جلوگیری کرد.

آقای سعید مجیدی نژاد
وکیل پایه یک دادگستری و
کارشناس ارشد حقوق خصوصی
مشاوره تلفنی چهارشنبه ها
از ساعت ۱۴ تا ۱۶

سوال: مادرم را حدود سه سال پیش از دست دادم. از او یک باب خانه دو طبقه باقی مانده است و ما بازماندگان آن مرحومه چندین برادر و خواهر هستیم که همگی ازدواج کرده و سر زندگی خودمان رفته ایم. البته یکی از برادرانم قبل از فوت مادرم از او و کالت داشت که این خانه را بفروشد. ولی به این و کالت عمل نکرده بود. بعد از مدتی که از او سراغ این خانه را گرفتیم گفت که باید انحصار وراثت انجام بدهیم و سپس برای خانه مشتری پیدا کنیم و آن را بفروشیم. ما هم از او خواستیم که این کارها را انجام دهد. برادرم پذیرفت و قرار شد هر چه سریع تر خانه به فروش رود. حدود یک سال گذشت و برادرم به خارج از کشور رفت و دیگر بازنگشت. بعد از مدتی هم فهمیدیم که او با سوء استفاده از و کالت نامه ای که داشته خانه مادری ام را به فروش رسانیده و تمامی وجه آن را هم گرفته است. همچنین مطلع شدیم که خریدار هم مجدداً خانه را به شخص دیگری فروخته است. زیرا وقتی به درب خانه مراجعه کردیم و از شخصی که آنجا سکونت کرده بود پرسیدیم که خانه را از چه کسی خریده است نام شخص دیگری غیر از برادرم را ذکر کرد. اینک نمی دانیم که با این بی معرفتی برادرم چه باید بکنیم؟ او به یک کشور اروپایی رفته و پیام داده که دیگر به ایران باز نخواهد گشت. از شما می خواهیم ما را یاری کنید تا بتوانیم حقوق از دست رفته خود بر خانه مادری را دوباره به دست آوریم.

م.ر - اصفهان

آقای دکتر بیژن عمویان
مشاوره پزشکی، ترک اعتیاد
مشاوره تلفنی: دوشنبه ها
از ساعت ۱۳ تا ۱۴:۳۰

سوزنی

شماره مشاوره تلفنی: ۲۹۹۹۳۲۳۸

مشاوره حضوری با تعیین وقت قبلی

آقای سید محمد حسینی
کارشناس ارشد مشاوره، تخصصی
فرزندپروری، خانواده، اضطراب و
ترس، وسواس و افسردگی
مشاوره کتبی و حضوری

خانواده

خانم سیمایا میرلو پزشک عمومی و
روانشناس بالینی، تخصص در فرزندپروری،
خانواده، ازدواج و واقعیت درمانی
مشاوره تلفنی شنبه ها از ساعت ۱۱ تا ۱۳

روانشناسی

آقای اکبر خوبگردار
وکیل دادگستری
مشاوره تلفنی شنبه ها
از ساعت ۱۵ تا ۱۶

خانم الهام سادات طباطبایی
وکیل پایه یک دادگستری
کارشناس ارشد حقوق خصوصی
مشاوره تلفنی چهارشنبه ها
اول هر ماه از ساعت ۱۳ تا ۱۴

ترش تره گیلانی

مواد لازم:

- * **برنج** ۲ قاشق غذاخوری
- * **سبزی** (جعفری، گشنیز، تره اسفناج و کمی نعنا و چوچاق) ... ۵۰۰ گرم
- * **آرد** ۱ قاشق غذاخوری
- * **سیر** ۳ الی ۴ حبه
- * **تخم مرغ** ۳ عدد
- * **آب نارنج یا آبغوره** ۲/۱ پیمانه
- * **نمک، فلفل، زردچوبه** به میزان لازم

ترش تره یا ترشی تره شمالی یکی از غذاهای خوشمزه گیلان است

طرز تهیه:

برای تهیه ترش تره گیلانی ابتدا باید سیرها را له کرده و با مقدار کمی نمک و زردچوبه تفت دهید. سپس تخم مرغ‌ها را در همان تابه‌ای که سیرها را تفت دادید، شکسته و خوب هم بزنید و بعد آن را کنار بگذارید. داخل ظرفی دیگر، برنج را با یک لیوان آب بپزید و صبر کنید تا حساسی نرم و له شود. سبزی‌ها را ریز خرد کرده و به برنج اضافه کنید. کمتر از یک لیوان آب نیز اضافه کرده و در

ظرف را ببندید. در صورت تمایل به اضافه کردن آرد، آرد را با کمی آب سرد مخلوط کرده و خوب هم بزنید تا گلوله نشود و در همین مرحله آرام به خورشت اضافه کنید و سریع هم بزنید تا گلوله نشود. بعد از چند دقیقه وقتی رنگ سبزی‌ها تغییر کرد، آب نارنج، نمک و فلفل را اضافه کنید. بعد از دوالی سه جوش، تخم مرغ‌ها را به خورشت اضافه کرده و هم بزنید. خورشت ترش تره گیلانی شما آماده است. این غذا را همراه با برنج کته یا نان و در کنار ماهی دودی یا ماهی شور و انواع مخلفات گیلانی مانند ترب سفید، سیر، باقالی خام و... سرو کنید.

نکات مهم

اضافه کردن آرد اختیاری است و از آنجا که این خورشت نباید آبکی باشد، برنج یا آرد را به آن اضافه می‌کنند. ترجیحاً یکی از این دو مورد را انتخاب کنید که خورشت خیلی غلیظ نشود. ترشی اصلی این غذا آب نارنج است اما در صورتی که آب نارنج در دسترس نباشد می‌توانید از آبغوره یا آلبیمو نیز استفاده کنید. میزان ترشی این غذا به ذائقه شما بستگی دارد و می‌توانید آن را کم‌تر و یا بیشتر کنید. می‌توانید مثل میرزا قاسمی، تخم مرغ را در آخرین مراحل پخت؛ داخل خورشت بشکنید و هم بزنید که در این صورت باید سیر را با سبزیجات کمی

تفت داده و به خورشت اضافه کنید. در صورتی که سبزیجات محلی گیلانی در دسترس نبود می‌توانید آن‌ها را حذف کرده و یا کلاً از اسفناج استفاده کنید که در این صورت باز هم خورشت خوشمزه‌ای خواهید داشت. در صورت تمایل چند عدد گوجه‌سبز نیز به خورشت اضافه کنید. دقت کنید که سبزی‌ها به ترتیب مقدار نوشته شده‌اند؛ یعنی جعفری و گشنیز بیشترین مقدار را داشته و نعنا و چوچاق کمترین مقدار! اگر چوچاق ندارید، مقدار نعنا را کمی بیشتر کنید. همچنین اگر چوچاق شما خشک بود، از یک قاشق غذاخوری چوچاق خشک استفاده کنید.

تا داغ شود. سپس مقداری از مایه شامی که خوب ورز داده و یکدست شده را به شکل دلخواه در آورده و در درون روغن سرخ کنید. بهتر است اندازه این شامی‌ها بزرگ‌تر از یک کف دست نباشد. مرحله انتهایی پخت شامی مربوط به سس آن است. در تابه‌ای مناسب و بزرگ یک پیاز کوچک خلالی شده را سرخ کنید تا طلایی شود. سپس گردوی آسیاب شده و یک قاشق آرد را به آن اضافه کنید تا کمی تفت بخورد و آرد تغییر رنگ دهد. رب انار را نیز بیافزایید تا با باقی مواد خوب مخلوط شود. سپس یک لیوان آب به تابه اضافه کنید و اجازه دهید تا با حرارت زیاد آب به جوش آید و کمی حجم آن کم شود. یک لیوان دیگر آب بیافزایید و پس از قوام آمدن سس انار و گردو، شامی‌های سرخ شده را درون سس انار بگذارید و اجازه دهید تا با حرارت بسیار کم به مدت ۳۰ الی ۴۵ دقیقه جا بیافتد و آماده شود.

نکته: طعم این شامی کاملاً ترش است. اگر با ذائقه شما سازگار نیست در هنگام تهیه سس کمی شکر به آن اضافه کنید. از آرد نخودچی به عنوان جایگزین آرد سفید یا سبوس نیز می‌توان استفاده کرد. اگر سبزی تازه نداشتید، از سبزی‌های خشک نیز می‌توان استفاده کرد.

مواد لازم:

- * **سیب زمینی متوسط** ۴ عدد
- * **گوشت چرخ کرده** ۲۵۰ گرم
- * **تخم مرغ** ۱ تا ۲ عدد
- * **پیاز متوسط** ۱ عدد
- * **زردچوبه، نمک، فلفل** به مقدار لازم
- * **آرد سفید یا سبوس** ۲ قاشق غذاخوری
- * **رب انار** ۲ قاشق غذاخوری
- * **مغز گردو پودر شده** ۲۰۰ گرم
- * **ترخون، مرزه و جعفری** ۳ قاشق غذاخوری

ایران وجود دارد، ترشه شامی گیلانی از لحاظ طعم به علت استفاده از آبغوره، شبیه شامی کباب لری است. دستور پخت منتشر شده روشی آسان و معتدل برای طبخ این شامی است؛

ابتدا برای تهیه این شامی پیاز را رنده کنید و آب آن را بگیرید. سپس سیب‌زمینی‌ها را همان طور خام ریز رنده کنید. پیاز و سیب‌زمینی رنده شده را به همراه گوشت چرخ کرده، سبزی‌های خرد شده، یک قاشق پودر گردو، دو عدد تخم مرغ و ادویه در ظرفی بریزید و خوب هم بزنید. می‌تواند مایه شامی را بوسیله دستان خود خوب ورز دهید. یک قاشق آرد نیز به مواد اولیه شامی اضافه کنید و مخلوط کنید. سپس در تابه‌ای مناسب به مقدار کافی روغن ریخته

شامی کباب لرستان

طرز تهیه:

شامی کباب لرستان یا در گویش محلی "شومی کوو" یکی از غذاهای لذیذ مردم لرستان و خرم آباد است. دستور تهیه این شامی لذیذ با دیگر انواع شامی‌ها تفاوت چندانی ندارد، اما در طی مراحل پخت از سس رب انار و گردو برای تهیه این شامی استفاده می‌شود که طعمی ترش و لذت بخش به آن می‌بخشد. البته مردم محلی لرستان از سبزی‌های محلی برای طعم‌دهی بهتر به این شامی استفاده می‌کنند. نکته‌ای که در باره این غذای محلی وجود دارد این است که در گذشته از سیب‌زمینی برای تهیه شامی کباب لرستان استفاده نمی‌شده است. در بین انواع شامی‌هایی که در اقصی نقاط

آبروی رفته بر باد

وقتی دیپلم گرفتم، بلافاصله برای اعزام به خدمت نظام وظیفه ثبت نام کردم تا خانوادهام مرا مجبور به دانشگاه رفتن نکنند و زمانی که خدمت نظام وظیفه را به پایان رساندم، پدرم گفت:

- حالا دیگر یک مرد کامل شده‌ای و باید به فکر پیدا کردن کاری برای خودت باشی تا بتوانی گلیمت را از آب بیرون بکشی. راستش، کار کردن هم، مثل درس خواندن با روحیه‌ام سازگاری نداشت و برای این که از زیر بار کار کردن فرار کنم، به پدرم گفتم: - با دیپلم که آدم نمی‌تواند برای خودش جایی در بازار کار پیدا کند. تصمیم گرفته‌ام خودم را برای شرکت در کنکور سال آینده آماده کنم.

زمانی که آن حرف را زدم، فکر کردم: "یک سال هم، یک سال است. تا سال دیگر ممکن است هزار اتفاق دیگر بیفتد که مجبور به کار کردن نشوم."

پدرم از این که سر عقل آمده و تصمیم گرفته بودم ادامه تحصیل بدهم، خوشحال شد و کلی هم تمجیدم کرد و قضیه به خیر گذشت. پدرم طبقه بالای خانه‌مان را به خانواده‌یی اجاره داده بود که دختر ۱۸ ساله‌یی به اسم ندا داشتند. ندا در سال آخر دبیرستان درس می‌خواند و دوستی به اسم فرشته داشت که در محله خودمان و در همسایگی خانه‌مان زندگی می‌کرد.

فرشته، هر روز صبح، برای مدرسه رفتن دنبال ندا می‌آمد و جالب این که اغلب روزها، وقتی می‌رسید که ندا هنوز حاضر نشده بود و او، ناچار مدت زمانی کوتاه یا بلند، در راهرو طبقه پایین منتظر می‌ماند تا دوستش حاضر شود.

خانه ما، ساختمانی قدیمی بود. در کوچه که باز می‌شد، یک ردیف پله، از کنار در به طبقه بالا می‌رفت. طبقه بالا سه اتاق داشت که در اجاره خانواده ندا بود و در طبقه پایین، یک راهرو، در ورودی را به حیاط خانه پیوند می‌داد. آن طبقه که خودمان در آن سکونت داشتیم، دو تا اتاق در سمت راهرو داشت، در یکی از اتاق‌ها به سمت راهرو باز می‌شد و از پنجره‌یی به سمت کوچه نور می‌گرفت و اتاق دیگر، درش به حیاط باز می‌شد. در سمت دیگر حیاط هم دو تا اتاق و وسط حیاط حوضی قرار داشت که ساکنان ساختمان از آبش برای شستشوی دست و صورت، رخت شستن و ظرف شستن استفاده می‌کردند.

اتاقی که درش به سمت راهرو باز می‌شد، در اختیار من بود و آن اتاق را به این جهت انتخاب کرده بودم که آمد و رفت وقت و بی‌وقت دوستانم مزاحمتی برای خانوادهام ایجاد نکنند. به این ترتیب، هر بار فرشته در راهرو انتظار ندا را می‌کشید، چند بار به بهانه‌های مختلف از اتاق بیرون آمده، به حیاط می‌رفتم و برمی‌گشتم، فقط برای این که فرشته را ببینم.

فرشته دختری بود ظریف اندام، با قدی کشیده، پوستی مهتابگون و چشمان میخی درشت که معصومیت خاصی در چهره‌اش موج می‌زد و سیمایی شبیه فرشته‌های واقعی را به او می‌داد.

کم کم با فرشته سلام و علیک پیدا کردم و هر روز یکی دو جمله به سلام و احوال‌پرسی‌ها می‌افزودم تا بتوانم بیشتر با او حرف بزنم و موقع جواب دادن به حرف‌هایم، صدایش را بیشتر بشنوم و یک روز به خودم آمدم که حس کردم دیوانه‌وار عاشق فرشته شده‌ام و ازدواج با او به صورت تنها آرزو و بزرگ‌ترین آرزویم در آمده است، اما منطقی نمی‌دیدم از احساسم به‌او حرفی بزنم. امکان بیان آنچه در دلم می‌گذشت، نزد پدر و مادر هم وجود نداشت. چون مطمئن بودم اگر در این باره حرفی بزنم، اولین واکنش پدرم این خواهد بود که:

- درس خوانده‌ای یا شغل و پس انداز داری که فکر ازدواج به سرت زده؟ تازه، اگر پدرم رضایت می‌داد به خواستگاری بروم، ممکن نبود پدر فرشته به تقاضای جوانی

آسمان جل، جواب مثبت بدهد.

در وضعیت بدی گرفتار شده بودم. از اندیشیدن به فرشته لحظه‌یی رهایی نداشتم و امیدی هم نبود که پدر و مادر قدمی برایم بردارند. بعد از مدتی فکر کردن، به این نتیجه رسیدم که دنبال کار بروم تا زبانم سر پدر و مادرم دراز باشد و بتوانم آن‌ها را متقاعد به خواستگاری از فرشته کنم، اما برای یافتن کار به هر جا سر زدم، به در بسته خوردم و چون دلبستگی به فرشته روز به روز بیشتر در دلم ریشه می‌دواند، روزها و شب‌هایم با دلهره و اضطرابی تلخ و فرساینده می‌گذشت و دایم در ترس و بیم بودم که:

"اگر قبلاً از کار پیدا کردن من فرشته خواستگار پیدا کند؟ اگر یک وقت به سر پدر و مادرش بزند از محله ما اسباب‌کشی کنند؟ اگر مدرسه‌ها تعطیل شود و فرشته دیگر دنبال ندا نیاید؟"

اندیشیدن به هر کدام از آن احتمالات تنم را می‌لرزاند و عقل از سرم می‌پراند و در یکی از همان زمان‌های جنون، تحت تأثیر احساسی که به فرشته داشتم، فکری به سرم زد. نامه مفصلی خطاب به فرشته نوشتم، در آن به طور مشروح و با عباراتی عاشقانه و ادیبانه، از علاقه خودم به‌او گفتم، وضعیتی را که داشتم، برایش توضیح دادم و از او خواستم اگر مرا می‌پسندد و حاضر است شریک زندگی همدیگر شویم، به هیچ خواستگاری روی خوش نشان ندهد و منتظر خواستگاری من بماند.

نامه را چند بار خواندم، حک و اصلاح‌های

سیاه جامگان آخر زمانی

فرایند دولت سازی از
القاعده تا داعش

معرفی کتاب

* سیاه جامگان آخر زمانی

فرایند دولت سازی از القاعده تا داعش

انتشارات اطلاعات، بهار ۱۳۹۹

قطع وزیری - ۴۸۴ صفحه - ۸۰ هزار تومان

... پس از آنکه ایالات متحده در ۷ ژوئن ۲۰۰۶ زرقاوی را کشت، القاعده در عراق آرزوی او را محقق ساخت. به جای انتظار برای تشکیل دولت اسلامی تا زمانی که آمریکایی‌ها عقب بنشینند و توده‌های سنی به حمایت از این طرح برخیزند - چنان که بن لادن و امین الظواهری می‌خواستند - دولت اسلامی در ۱۵ اکتبر ۲۰۰۶ اعلام شد. گروه القاعده که این خواست را مطرح کرد، اصرار داشت که مسلمانان در عراق با ابوعلی البغدادی بیعت کنند و او را به عنوان "امیر المومنین" بپذیرند. هیچکس تا به حال نامی از او نشنیده بود، حتی افراتیون دیگر هم او را نمی‌شناختند...

آنچه آمد بخشی از فصل اول کتاب محققانه "سیاه جامگان آخر زمانی" است که توسط محمدحسین باقی از اثری نوشته ویلیام مک کانتری به فارسی ترجمه شده و مترجم البته با اندکی تلخیص نوشته اصلی و اضافه کردن فصل اول اثر دیگری با همین موضوع نوشته گلن یک و نیز افزودن پیوسته‌هایی بر غنای آن افزوده است این اثر که به فرآیند دولت سازی از القاعده تا داعش می‌پردازد به نگاه انحرافی این گروه به پدیده مثبت آخر زمانی هم از دیدگاه داعش اشاره دارد اما در عین حال ما را با تصویر اشتباه نویسندگان غربی از ماجرای ظهور آشنا می‌کند هر چند می‌توانست با توضیحات بیشتر مترجم برای اصلاح این نگاه همراه باشد. این اثر مفید اخیراً در ۴۸۴ صفحه توسط انتشارات اطلاعات و به بهای مناسب ۸۰ هزار تومان به بازار نشر تقدیم شده که مطالعه آنرا را به علاقمندان مباحث سیاسی، تاریخی و اجتماعی توصیه می‌کنیم.

غروب آن روز، حادثه‌یی که هرگز اتفاق نیفتاده بود، به وقوع پیوست. فرشته برای گرفتن یک جزوه درسی به دیدن ندا آمد

تأمین کنم.

فروشنده بی‌اعتنا به حرف‌هایم گفت:

- طلای بدون فاکتور نمی‌خریم.

- شما الان کار مرا راه بینداز... اصلاً مقداری از قیمت انگشتر را نزد خودت نگه دار.

وقتی به بیمارستان برسم، از مادرم می‌پرسم کاغذ خریدش کجاست و تا نیم ساعت دیگر آنرا برایتان می‌آورم.

- ممکن نیست آقا! لطفاً وقت مرا نگیر...

می‌بینی که مشتری دارم و باید جوابگوی مشتری‌هایم باشم.

خواستم چیز دیگری بگویم که زنان حاضر در طلافروشی رویشان را برگرداندند و من، در یک لحظه چهره فرشته و مادرش را دیدم و آرزو کردم زمین دهان باز کند و مرا بلعد، اما چیزی به‌روی خودم نیاوردم. با شرمندگی، انگشتر را برداشتم و از طلافروشی خارج شدم.

غروب آن روز، حادثه‌یی که هرگز اتفاق نیفتاده بود، به وقوع پیوست. فرشته برای گرفتن یک جزوه درسی به دیدن ندا آمد. ندا، وقتی در راه برویش باز کرد، همان جلو در به حرف زدن ایستادند. از داخل اتاق صدایشان را می‌شنیدم و حس کردم ندا آشفته است. گفت:

- انگشترم را دیشب گذاشتم لب حوض، یادم رفت بردارم، بعد از ظهر که از مدرسه برگشتم و سراغش رفتم، دیدم نیست. انگار یک قطره آب شده و توی زمین فرو رفته.

فرشته جوابداد:

- لابد افتاده توی حوض، یا افتاده توی پاشویه و آب آنرا به داخل چاه فاضلاب برده، شاید هم کلاغ آنرا بر داشته باشد!

- به هر حال خیلی ناراحتم. آن انگشتر را خیلی دوست داشتم.

- فدای سرت... فکرش را نکن... یک انگشتر بدلی که ارزش غصه خوردن ندارد!

با شنیدن حرف‌های فرشته، حس کردم دنیا بر سرم آوار شد و زیر لب زمزمه کردم:

- آره... راست می‌گویی انگشتر بدلی قیمتی ندارد و نباید فکرش را کرد، اما تو که همه چیز را می‌دانی، کاش این‌را هم می‌دانستی که من به‌خاطر تو آن انگشتر را برداشتم... نمی‌دانستم بدلی است، اما دیگر شانس برای خواستگاری از تو ندارم. فقط ممنون که آبرو داری کردی و آبرویم را که نزد خودت و مادرت ریخته، نزد ندا نریختی!

لازم را انجام دادم، آن را پاک‌نویس کردم، در یک پاکت شیک قرار دادم و تصمیم گرفتم یک روز صبح، وقتی فرشته دنبال ندا می‌آید، نامه را به‌او بدهم.

موقع نوشتن نامه، جسارت خوبی داشتم و تمام حرف‌هایم را صریح و بی‌پرده نوشتم، اما بعد هر چه با خودم کلنجار رفتم، دیدم جرات دادن نامه به فرشته را ندارم و ترس به‌جانم پنجه انداخت:

"اگر حاضر نشود نامه‌ام را بگیرد؟ اگر نوشته‌ام را نخوانده جلو چشمانم پاره کند و دور بیزد؟ اگر صدایش در بیاید و آبروریزی کند؟"

با این حال، یک روز که پدر و مادرم برای شرکت در مجلس ترحیم یکی از اقوام به شهرستان رفته بودند و در خانه تنها بودم، به‌نظرم رسید:

"امروز بهترین فرصت است که نامه را به فرشته بدهم. اگر هم احیاناً ناراحت شود و اعتراض کند، پدر و مادرم در خانه نیستند که شرمنده‌شان شوم."

قبل از آن که فرشته بیاید، وقتی رفته بودم توی حیاط تا آبی به سر و صورت‌م بزنم، یک انگشتر طلا دیدم که لب حوض قرار داشت. نمی‌دانم چرا فوری آنرا برداشتم و داخل جیب لباسم گذاشتم و اصلاً فکر نکردم انگشتر مال کیست، اما بلافاصله فکری شیطانی به سرم زد: "انگشتر را می‌فروشم، با پولش یک هدیه مناسب و ارزشمند برای فرشته می‌خرم و وقتی نامه‌ام را همراه با هدیه و یک شاخه گل به‌او بدهم، تحت تأثیر سخاوت و ظرافت رفتارم، حتماً نامه را می‌گیرد و با دقت می‌خواند، نوشته‌ام بر او اثر می‌گذارد و حتی ممکن است همان موقع جواب تقاضایم را بدهد و بگوید که تا هر وقت لازم باشد، منتظرم می‌ماند."

بعد از ظهر آن روز، به یکی از مغازه‌های طلافروشی نزدیک خانه‌مان رفتم. دو نفر زن داخل طلافروشی بودند که پشت آن‌ها به طرف در بود. انگشتر را روی پیشخوان طلافروشی گذاشتم و خطاب به طلافروش گفتم:

- می‌خواهم این انگشتر را بفروشم.

بدون آن که نگاهی به انگشتر بیندازد، پرسید: کاغذ خرید دارد؟

- حتماً دارد، اما الان نمی‌دانم کجاست. انگشتر مال مادرم است، امروز ناگهان قلبش گرفت و ناچار شدم او را به بیمارستان برسانم و چون پدرم در سفر است و به‌او دسترسی نداریم، برای بستری کردن مادرم و خرج دوا و درمانش کم آورده‌ام. مادرم خودش انگشتر را به من داد تا بفروشم و پول لازم برای بستری شدنش را

تجربه حس گمشده

تازه به عمق واقعیت‌ها پی می‌بردیم. مادر کم کم حضورش داشت کمرنگ می‌شد. قدرت حرف زدنش را از دست داده بود. بی‌قراری‌هایش او را دچار توهم کرده بود. یکی از خواهر زاده‌هایم همه توهم‌های مادرم را می‌نوشت و می‌گفت اینها همه معنا دار هستند. مادر از پیش ما رفت. روزهای آخر برخلاف تصور و انتظار پزشک‌ها نه درد داشت و نه بی‌قرار بود و کنار ما احساس آرامش می‌کرد. همه ما داشتیم یک حس گمشده‌ای را تجربه می‌کردیم. شاید برای مادر هم همین طور بود. تازه حس مادری را داشت تجربه می‌کرد. وقتی من دست‌هایش را می‌گرفتم و می‌بوسیدم جوری به من نگاه می‌کرد که انگار هرگز در زندگی‌اش چنین چیزی را تجربه نکرده بود. روز خاکسپاری‌اش ما مادری را داشتیم به گور می‌سپردیم که تازه پیدایش کرده بودیم. این اتفاق زندگی من و خواهر و برادرهایم را تغییر داد. بعد از این ماجرا ما بیشتر از قبل با هم در ارتباط هستیم. مثل آدم‌هایی که گمشده‌های خودشان را پیدا کرده باشند. هر بهانه‌ای را جور می‌کنیم تا فرصتی ایجاد شود که با هم باشیم. مادر بعد از مرگش انگار تازه از ما یک خانواده ساخته بود و واقعیت هم همین است.

مادر را می‌شناخت می‌گفت از جوانی به او فرصت داده نشده تا با بچه‌هایش یک رابطه عاطفی عمیق برقرار کند. تعریف می‌کرد که مادر هر بار زایمان می‌کرد بچه را مادر بزرگم نگه می‌داشت و مادر فقط وظیفه داشت به او شیر بدهد. مادر بزرگم فکر می‌کرد مادرم از عهده تربیت ما بر نمی‌آید. یادم هست که وقتی در مدرسه جلسه‌ای بود یا کارنامه‌ها را می‌دادند مادر بزرگم به مدرسه می‌رفت و مادر همیشه در حال پخت و پز و ترمیم کردن خانه بود. خواهرم می‌گفت برای همین خانواده ما هیچ وقت فرصت پیدا نکرد که مثل خانواده‌های دیگر دور هم باشند. حتی رفتن من به ترکیه هم تصمیم مادر بزرگم بوده و هیچ کس از مادرم سوال نکرده بود که آیا با این تصمیم موافق است یا نه. به عمق زندگی مادرم پی می‌بردم که او چقدر در زندگی تنها بوده و چه احساس‌هایی را در خود کشته بود. دختری که در سن پانزده سالگی ازدواج کرده بود و هیچ کاری جز بچه به دنیا آوردن و خانه داری از او نخواستند بودند. دورهمی ما خواهر و برادرها مثل یک پازل بود. هر کدام از ما گوشه‌ای از زندگی مادر را دیده بودیم. در مورد خاطراتمان حرف می‌زدیم، کمتر مشترک بود و وقتی آنها را کنار هم می‌گذاشتیم

بیماری مادرم به اوج خود رسیده بود. سرطان تقریباً همه وجودش را گرفته بود. این بهانه‌ای شده بود که همه دور هم جمع شویم. هفت خواهر و برادر که کمتر در زندگی فرصتی پیدا شده بود که کنار هم باشیم. من شاید زودتر از بقیه از خانه بیرون زده بودم. بچه مورد علاقه خانواده نبودم. به قول مادرم انگار شر و بدبختی با من زاده شده بود. از شش سالگی گرفتاری‌هایی برای خانواده درست کرده بودم. در همان سن کم یک بار سنگ پرت کردم و شیشه خانه همسایه را شکستم. بعد در هفت سالگی دست برادرم را شکستم و خلاصه آنقدر آتش سوزاندم که در دوازده سالگی مرا به ترکیه فرستادند تا با داییم زندگی کنم. دایی محمود یک تجارتخانه کوچک داشت و به مادرم قول داده بود از من یک مرد بسازد. تا ده سال به ایران برنگشتم. بعد از ده سال که به خانه پدری باز گشتم دیگر همه چیز عوض شده بود. خواهرها شوهر کرده بودند. پدرم فوت کرده بود، خانه را فروخته و یک آپارتمان کوچک برای مادرم خریده بودند. همه پراکنده شده بودند و من دیگر فرصتی برای داشتن یک خانواده نداشتم. هر کس به یک طرف رفته بود. مادرم هم حوصله ما را نداشت. هیچ وقت فرصتی برای درک حس مادری وجود نداشت. نفهمیدم محبت مادری چه طعمی دارد.

تاسی و پنج سالگی در ترکیه زندگی کردم. بعد از فوت دایی محمود به ایران برگشتم. کسی منتظر من نبود. به خانه مادرم رفتم و او از من مثل یک مهمان پذیرایی می‌کرد و می‌دانستم یک مهمان بالاخره باید یک روز برود. سه ماه بعد یک خانه اجاره کردم و زندگی مجردی خودم را ادامه دادم. یک وقت‌هایی به دیدن مادرم می‌رفتم و او هم همیشه میزبان خوبی بود. اما رابطه گرمی با هم نداشتیم. حتی وقتی می‌خواستم ازدواج کنم او مثل یک مهمان در مراسم خواستگاری و عروسی من شرکت کرد و دخالت بیشتری هم نداشت. حالا سخت بیمار بود. خواهر و برادرها از هر نقطه‌ای خودشان را به تهران رسانده بودند. روزها همه در آپارتمان مادرم جمع بودیم و شب‌ها برای خواب چند نفری به خانه من می‌آمدند. فرصت پیدا شده بود تا با هم حرف بزنیم. از حال و روزگار هم با خبر شویم. مادر هم در این جمع احساس خوبی داشت. خواهر بزرگترم که بیشتر از همه ما

دورهمی ما خواهر و برادرها مثل یک پازل بود. هر کدام از ما گوشه‌ای از زندگی مادر را دیده بودیم در مورد خاطراتمان حرف می‌زدیم، کمتر مشترک بود

پیشوای صادق

پرسمان زندگی

سؤال:

هجده روز روزه به علت مسافرت در ماه رمضان برای انجام مأوریت دینی بر عهده ام می باشد، وظیفه من چیست؟ آیا قضای آنها بر من واجب است؟

پاسخ:

قضای روزه های ماه رمضان که بر اثر مسافرت از شما فوت شده، واجب است.

سؤال:

اگر کسی برای گرفتن روزه قضای ماه رمضان اجیر شود و بعد از زوال افطار کند، آیا کفاره بر او واجب است یا خیر؟

پاسخ:

کفاره بر او واجب نیست

شهادت

همانطور که گفته شد دوران حیات مبارک آن امام مقارن بود با خلافت چندین خلیفه اموی و عباسی که ۵ خلیفه آخر از جمله هشام و عمر بن عبدالعزیز، امویان و دو خلیفه نخست عباسیان را شامل می شده است. (یعنی سفا و منصور)

در برخی منابع آمده است که امام صادق به دلیل احضار حکومت به عراق سفر کرد و به کربلا و نجف و کوفه هم رفته است و سرانجام در ۲۵ شوال به دستور منصور دوانیقی دومین خلیفه عباسی مسموم شده و به شهادت رسیده اند.

درباره خصوصیات اخلاقی امام نیز گزارشها و روایاتی که جملگی از زهد، تقوا، علم بالا و عبادت بسیار و تلاوت قران و نیز حسن خلق مثال زدنی و کمک به فقرا حکایتها گفته اند کم نیستند. در پایان با تسلیت شهادت آن بزرگوار از خداوند طلب کنیم که دلهای ما را از محبت اهل بیت سرشار گرداند.

ازدواج نمود که حاصل این ازدواج دو فرزند پسر به نامهای اسماعیل بن جعفر (که ششمین امام فرقه اسماعیلیه است) و عبدالله متولد شدند. پس از رحلت او امام با بنوی مومنه و اهل فضلی به نام حمیده خاتون پیوندزناشویی بست که حاصل آن ازدواج نیز دو پسر به نامهای موسی کاظم (امام هفتم) و محمد دیباج است. حمیده خاتون بسیار مورد احترام آن حضرت و از دانش دینی بالایی نیز برخوردار بود و جعفر صادق (ع) او را طلای ناب که از هر ناخالصی پاک است عنوان نماید.

جمع آوری احادیث

از جمله مهمترین اقدامات آن امام همام جمع آوری احادیث و روایات پیامبر و امامان بزرگوار پیش از خود است به همین خاطر بسیاری از منابع حدیثی شیعه با قال الصادق (ع) آغاز می شود.

مقام علمی امام صادق (ع) آنچنان آشکار بود که تمامی پیشوایان فقهی اهل سنت نیز به جایگاه والای آن حضرت اذعان دارند و ابوحنیفه و مالک از او روایت کرده اند و چنانچه ابوحنیفه او را عالم ترین فرد میان مسلمانان دانسته است.

حجتی برای همه مسلمانان

نقل است که امام ششم به منظور ارتباط بیشتر با شیعیان، پاسخ به سوالات شرعی آنها و دریافت وجوه شرعی و رسیدگی به مشکلات شیعیان سازمان و کالت را تشکیل داد.

تاثیر اقدامات امام صادق آنقدر وسیع و گسترده بود که تا به حال بیش از هفتصد کتاب درباره او نوشته شده که از جمله آنها اخبار الصادق مع ابی حنیفه است.

بسیاری از علما و نویسندگان ایرانی و معاصر از جمله مرحوم شهیدی نیز کتابهایی درباره آن حضرت دارند که آیت الله خامنه ای نیز کتاب پیشوای صادق را درباره ایشان نوشته اند.

حیات طیبه در مدینه

ابو عبدالله جعفر بن محمد با القابی چون صادق، صابر، طاهر و فاضل، ششمین امام شیعیان است که در ۱۷ ربیع الاول سال ۸۳ هجری قمری در مدینه متولد شد. پدر بزرگوارش امام محمد باقر (ع) است که از سال ۱۱۴ تا ۱۴۸ قمری در منصب امامت بودند و رهبری مسلمین را بر عهده داشتند دوران امامت آن حضرت با دوران افول قدرت بنی امیه مقارن بود و همین امر باعث شده بود تا آن حضرت فرصت و مجال بیشتری برای هدایت مسلمانان و تربیت فرزندان بیابد و از مضایق حکومت کمتر در فشار باشد. دوران حیات آن بزرگوار در مقطع تاریخی مهم تغییر حکومت از بنی امیه به بنی عباس از جمله عوامل تاثیر گذاری بیشتر و بهتر آن حضرت و جلوگیری از زوال ارزشهای اسلامی بوده است. آن بزرگوار زوال دولت اموی را دید و در اواخر عمر مبارک شاهد خلافت دو خلیفه عباسی هم بود تا اینکه با دسیسه منصور دوانیقی ظاهر آ با دستور او مسموم و در ۲۵ شوال سال ۱۴۸ قمری به شهادت رسید.

تلاش در تربیت شاگردان

امام صادق به لحاظ تسلط و اشراف بالایی که به امور فقهی و دینی داشت و نیز مقام والای علمی، در تاسیس دانشکده ها و مراکز علمی اهتمام وسیع به خرج داد همچنین آن بزرگوار در تربیت شاگردان مبرز بر جسته سعی بلیغی به خرج دادند و داناترین و عالمترین علمای دینی زمان از شاگردان وی بودند. مجموع شاگردان آن حضرت را بیش از ۴۰۰ تن ذکر کرده اند.

ازدواج و فرزندان

امام جعفر صادق (ع) با دختری از سلاله سادات و از نسل جد بزرگوارش امام حسن (ع) به نام فاطمه که بانویی اهل فضیلت و تقوا بوده

حدیث هفته:

قال جعفر بن محمد الصادق (ع)

اذا اراد الله بعبد خيراً اُرْهَد فی الدنیا و فقه فی الدین و بصره عیوبها و من او تیهن فقد اوتی خیر الدنیا و خیر الآخرة

چون خدا بخواهد، او را نسبت به دنیا بی رغبت و نسبت به دین دانشمند کند و به عیوب دنیا بینایش سازد و به هر که این خصلت ها وارد شود خیر دنیا و آخرت داده شده.

بچه همه معادلات را به هم زد

ندا دختر کاملی شده. خوش برخورد و شیرین و خوش مشرب. همانی بود که خاله اعظم تربیت کرده بود

پدر و مادر واقعی اش تشویقش می کردند که به خانه برگردد ولی خاله اعظم اجازه نمی داد. یک وقت هایی ندا قهر می کرد و به خانه پدرش می رفت بعد از چند روز پشیمان می شد و برمی گشت خانه خاله اعظم. این زندگی روال خوبی نبود برای همین خاله اعظم ناگهان تصمیم گرفت

پنجم غصه دار باشید. ندا را خاله اعظم بزرگ کرد. شوهرش سالها آلزایمر داشت و خاله تنها امیدش به ندا بود. کم کم که بزرگ شد توجه ها بیشتر به او جلب شد. ندا با بقیه دخترها فامیل فرق داشت. خاله اعظم سخت گیر بود. ندا بین دو خانواده آویزان بود.

می خواستم به خواستگاری ندا بروم. همه مخالفت کردند. مادرم می گفت این دختر سر سفره پدر و مادرش بزرگ نشده و به درد زندگی نمی خورد. پدرم ایرادهای دیگری می گرفت. عمه هایم قسم خورده بودند که اسم مرا نخواهند برد. اما من ندا را خیلی دوست داشتم. تقصیر او نبود که سرنوشتش با بقیه دخترها فرق می کرد. فرزند پنجم خانواده بود. وقتی به دنیا آمد خاله اعظم او را با خودش برد. من شش سالم بود و پنج بچه های بزرگترها را می شنیدم. می گفتند باز دختر به دنیا آورده... همه افسوس می خوردند. خاله ملوک صاحب پسر نشد و این آخرین بچه دیگر امیدشان را ناامید کرد. پدرش حاضر نبود هزینه بیمارستان را بدهد. از آنجایی که مادر ندا در واقع خاله ناتنی من بود از همان ابتدا سرنوشت ندا برایم اهمیت پیدا کرد. خاله اعظم که صاحب بچه نشده بود ندا را با خود برد و گفت این دختر من است و دیگر شما لازم نیست از داشتن دختر

قربانی های زندگی والدینمان هستیم

در پیچ و خم دادگاه

راشین مختاری

زن همسایه که تنها زندگی می کرد بهم یک اتاق داد و قول داد کمک می کند تا از این شوهر ناجوانمردم جدا شوم

طاقتم طاق شد و از خانه زدم بیرون. چند روز بعد با نامه پزشک قانونی راهی دادگاه شدم. شوهرم باید پانزده میلیون تومان دیه به من میداد.

و نه کمکی به او کرد. برادر هم نداشتم. خواهرم هم آن سر شهر زندگی سخت و طاقت فرسایی داشت. شاید به همین علت بود که همه آن هشت سال کتک خوردم و دم نزددم. ولی آن دفعه دیگر

خسته از همه جا رفتم خانه دختر خاله ام. ساعت یازده و نیم شب بود. با سرافکنندگی در خانه آنها را زدم. با چشم های خواب آلوده آمدند دم در. وقتی سر و وضعم را دیدند یکه خوردند. همان موقع مرا بردند کلانتری. شوهرم همه تنم را کبود کرده بود. برای اولین بار نبود که از او کتک می خوردم ولی می خواستم آخرین بار باشد. بعد از هشت سال زندگی با یک دست لباس از خانه اش زدم بیرون. بچه را با خودم نیاوردم. نمی خواستم مسئولیت یک بچه را هم به گردن بگیرم. جایی برای ماندن نداشتم برای همین باید فقط خودم را نجات می دادم. مادرم مرا به خانه اش راه نمی داد. از این بابت مطمئن بودم. از وقتی پدرم فوت کرد قید همه بچه هایش را زد و گفت می خواهد زندگی راحتی داشته باشد. حتی وقتی خواهرم زایمان کرد نه بهش سیسمونی داد

سید محمد عرشیا خلیلی

کارن کلاته

سامیار محمدی

مهراد علی اکبر اصفهانی

??

نیکان میرزایی

نریمان پشته بان

ماکان ثقفی

هنار جبی دهنوی

بگانه راه برای افزودن خوشبختی، تقسیم آن است

● پول برد

دست آخر آنقدر پافشاری کردم که رضایت خانواده را گرفتم ولی پدرم حاضر نشد برای ما مراسم عروسی بگیرد. یک جشن ساده همراه دوستانمان گرفتیم و زندگی مشترکمان را شروع کردیم.

زندگی ما خیلی بالا و پایین داشت. خانواده ندا سعی می کردند نفوذ زیادی در زندگی ما پیدا کنند و برای همین ارتباطمان را با هم کم می کردیم. خانواده خودم هم رفتار بسیار سردی داشتند.

چهار سال در انزو زندگی کردیم تا بچه دار شدیم. دوقلوهای ما ناگهان همه اعضای خانواده را شیفته خودشان کردند. اولین نوه ما بودند. شیرین زبان و زیبا... مادرم عاشقانه آنها را دوست داشت. پدرم هر روز به خانه ما می آمد و با بچه ها بازی می کرد. ندا از این اتفاق خیلی خوشحال بود. زندگی ما رنگ عجیبی گرفته بود. وجود بچه ها همه معادلات را به هم زد. حالا همه می دیدند ندا چه همسر خوب و مادر فداکاری است. خانه داری اش تحسین برانگیز بود و رفتارهایش آنقدر شایسته بود که همه را بابت قضاوت های غلطشان بشیمان کرده بود.

حالا سیزده سال از ازدواج ما می گذرد. ما خوشبختی را به محیطمان داده ایم و اطرافیان هم خوشبختی را به ما داده اند.

برایم وکیل گرفت. مهریه ام را به اجرا گذاشت. و بلایی سر شوهرم آورد که به التماس افتاد. من اما حاضر نشدم به آن خانه برگردم. امروز نوبت دادگاه ماست. تهدیدم کرده اگر از شکایتم صرف نظر نکنم بچه را می سپارد به پرورشگاه... نمی دانم چه حالی دارم. از یک طرفی سنگدل شده ام می گویم عیبی ندارد هر بلایی می خواهد سر بچه بیاورد و از طرف دیگر دلم برای بچه ام خیلی می سوزد. حالا من دارم شبیه مادرم می شوم. برای نجات خودم قید بچه ام را هم می زنم. این موضوع خیلی ناراحت می کند. ولی چاره چیست؟

نمی توانم به آن خانه برگردم. برای او کتک زدن یک کار عادی بود. حق هم داشت چون یک عمر پدرش هم مادرش را می زد. این موضع آنقدر برایش عادی بود که به من می گوید اگر مثل مادرم زن زندگی بودی می ماندی بالای سر بچه ات. من و شوهرم قربانی های زندگی های والدینمان هستیم. او با خشونت پدر بزرگ شد و من بای مهری مادر. انگار این سرنوشت شوم پایانی نخواهد داشت. دلم برای بچه ام می سوزد که او هم بی شک قربانی همین سرنوشت خواهد بود.

به شهرستان بروم و ندا را با خودش برد. چند سالی از همه ما دور شد تا این که دیپلمش را گرفت و به تهران برگشت. ناگهان دیدم ندا دختر کاملی شده. خوش برخورد و شیرین و خوش مشرب. همانی بود که خاله اعظم تربیت کرده بود. با خواهر و برادرهایش فرق می کرد. درس خوان بود و در یکی از بهترین دانشگاه ها مشغول به تحصیل شد. ۲۱ سالش بود که خاله اعظم فوت کرد...

در مراسم ختم، ندا چنان اشکی می ریخت که باور کردنی نبود. همه خواهر و برادرهایش دور او جمع شده بودند. سعی می کردند دلداری اش بدهند و به او محبت کنند. حتی پدرش از او خواست به خانه برگردد و با آنها زندگی کند ولی ندا قبول نکرد و در خانه خاله اعظم ماند.

در همان روزها بود که ما بیشتر با هم آشنا شدیم. این آشنایی تبدیل به یک محبت عمیق شد. حس می کردم بدون او نمی توانم زندگی کنم. برای همین به او پیشنهاد ازدواج دادم و او هم قبول کرد. حالا نوبت خانواده ام بود که این وصلت را بپذیرند. وقتی مطرح کردم با چنان برخورد تندی رو به رو شدم که خودم هم یکه خوردم. هیچ کس قابلیت های ندا را نمی دید. همه به سرنوشتی نگاه می کردند که این دختر هیچ نقشی در آن نداشت.

این شروع دعوای قانونی بود. می خواستم هر طور شده حق و حقوقم را از او بگیرم. تا کی می توانستم خانه دختر خالهام زندگی کنم؟ به هر شکلی که می شد می خواست از دادن حق و حقوقم سر باز بزند. ولی من مقاومت کردم. رفت سراغ خواهرم. او را واسطه کرد تا مرا راضی کند به خانه برگردم. گفتم مردی که تمام این هشت سال عادت به کتک زدن داشته به این آسانی دست از این رفتار زشتش بر نمی دارد. بدترین کاری که کرد بهم تهمت زد و گفت با شوهر دختر خالهام رابطه دارم و به همین علت او مرا به خانه اش راه داده.

آنقدر این حرف را تکرار کرد که دست آخر دختر خالهام عذر مرا خواست. هیچ جایی برای رفتن نداشتیم. دست آخر رفتم کلانتری. به مأمور آنجا گفتم اگر یک زن جوان جایی برای رفتن نداشته باشد چه باید بکند؟ موضوع مرا پیگیری کردند. به چند جایی زنگ زدند دست آخر یکی از همسایه های قدیمی مان قبول کرد مرا در خانه اش راه بدهد. انگار یک فرشته از آسمان افتاده بود. زن همسایه که تنها زندگی می کرد بهم یک اتاق داد و قول داد کمک می کند تا از این شوهر ناجوانمردم جدا شوم.

هر کس از دواج نکند مجرم است!

راستی حرف دلت رو بگی، اخراجت کردن.
از دواج اجباری: یک روحانی اعلام کرده که از دواج باید اجباری بشه و اگه کسی تا ۲۸ سالگی متاهل نشد، جریمه میشه. به این کار نداریم که این حاجی انگار خبر نداره که اگه جوونا شرایط اقتصادی از دواج کردن رو داشتن، به ثانیه هم معطل نمی کردن و لازم نبود جناحی از دواج رو اجباری کنی. مشکل جوونا نداشتن شغل و زیر خط فقر زندگی کردنه. اینو ولش کنیم و بریم ببینیم واکنش جو کسانان به این موضوع چیه. یکی گفته من در آدمم چهل و پنج و پونصده. یک چهارم من چقد همیشه بدم دست از سرم بردارین؟ یکی گفته کسانی که کف پاهاشون صافه از از دواج اجباری معاف و فقط کافیه سه ماه برن نامزدی اجباری. یه بابایی هم نوشته بود آقایون از از دواج اجباری معاف ولی متعبر باشون اجباریه. اون یکی هم گفته اگه بابات چهار تازن داشته باشه از از دواج اجباری معافی... به گمان ما از دواج اجباری جواب نمیده. اول باید یه مدت از دواج رو ممنوع کنن تا بازار سیاه درست بشه بعد یهو بیان طرح از دواج به تعداد محدود با قرعه کشی بذارن. همه از دم میرن توصف و پول میدن واسه شرکت در قرعه کشی. ممکنه با اجباری شدن از دواج به عده بیان همسر احتکار کنن و دولت مجبور بشه از برزیل همسر یخزده وارد کنه. ممکنه از فردا به گوشه آدمای مجرد اسمس بیاد که مشترک گرامی شما هشتاد درصد از دوران مجردی خود استفاده کرده اید و فقط بیست درصد از حجم آن باقی مانده.
وای به روزی که بگندد نمک: اون آقای قاضی که حکم بازداشت فلّه ای روزنامه نگارهار و صادر کرد، فراریه. اون قاضی دیگه ای که حکم فیلترینگ تلگرام رو نوشته، داره محاکمه میشه. اون نماینده ای که گفت تعلیق ورزش اشکالی نداره، تو زندونه. هر سه این حضرات به جرم فساد اقتصادی زندونی شدن. به نظر شما بگیریم الهی شکر که دست نشون رو شد و زندونی شدن یا بگیریم وای به روزی که بگندد نمک؟
 وزیر مسکن فرموده مسکن نخرین.
 او کی نمی خریم. حالا که وظیفه ت رو انجام دادی، وزارتخونه رو تعطیل کن. داداش ما تو کرایه خونه موندیم و داریم چادر نشین میشیم شما میگن نخر؟

خودش خفه کرد و گفت می خواستم به بهشت؟ اسم دخترش پارمین بود. باباش امسال خود کشی کرد. کاش به اورژانس اجتماعی و سازمانهای مددکاری بودجه خوبی می دادن که برن سراغ کسانی که اختلال شخصیتی دارن. اگه دولت این بودجه رو تامین نکنه، ایران به منطقه خود کشی و دیگر کشی خیز تبدیل میشه. شاید همین رو بذارن تو صنعت گردشگری و ارزش پول دربیارن. سوپر گایدها هم برای گردشگرها توضیح بدن: اینجا جایی بود که به کارگر خودشو دار زد. اینجا یه دختر خودشو کشت چون لباس نداشت. اینجا یه پدری سر دختر شو باداس برید. اینجا چندین نفر خودشونو انداختن زیر متر و از روی این پل کلی آدم خودشونو انداختن پایین. توی این روستا چندین زن که در کودکی از دواج کردن، خودشونو سوزوندن. اینجا هم سخنرانی دولتمردهاست که دارن میگن همه چی آرومه ما چقدر خوشبختیم.

قصه: دو نفر به اسم احمد و محمود یه فروشگاه لباس زدن. احمد که خوش سرزبون بود، با مشتری ها سر و کار داشت، محمود هم تفر و شوگاه پشت میزی می نشست. هر وقت مشتری میومد، احمد جذبش می کرد و یه لباس بهش می فروخت. بعد با صدای بلند از محمود می پرسید این شلوار ی که کمر بند چرمی داره چنده؟ محمود می گفت هشتصد و نود هزار تومن. احمد می گفت چند؟ محمود می گفت هشتصد و نود تومن. احمد که خودشو به کم شنوایی زده بود، به مشتری می گفت هفتصد و ده هزار تومن. مشتری هم به روی خودش نمیآورد و با رضایت پول رو می داد و در می رفت. در حقیقت قیمت اون لباس چهار صد تومن بود که با این ترفند می فروختن هفتصد و ده تومن. مشتری هم از خریدش احساس برنده شدن می کرد.

حالا سایا و ایران خود رو، شدن احمد و محمود. تهرون نیوز گفته آقای رئیسی فرموده "در دستگاه قضایی یک در صد تخلف داریم اما همین یک در صد هم زیاد می باشد." کاملاً موافقم. یه ریزه از اون یک در صد شده پونصد هزار یورو و این واقعا زیاده.
 درباره حیاتی تو اینستا نوشته بودن یه عمر اخبار دروغ خوندی تشویق هم شدی. یه بار اومدی راست

حدیث هفته: مزد کارگر را قبل از اینکه خودش را بکشد، پرداخت کنید!

سخنان آقای رئیس جمهور: تحمل کنید از تحریم عبور کنیم / کمک کنید از بحران عبور کنیم / رعایت کنید از کرونا عبور کنیم / در جه کولر گازی راروی ۲۵ بگذارید کولر آبی راهم روی دور کند بگذارید تا از تابستان عبور کنیم...

کلاً در حال تحمل کردن و کمک کردن و عبور کردنیسم. حالا به این کار نداریم که آقای رئیس جمهور واسه نیم ساعت سخنرانی در سیستان اونم تو هوای باز زیر دو تا کولر گازی واستاده. فکر کنم اینجا اون ضرب المثل مرگ خوبه اما واسه همساده کاربرد داره.

خبر بد: رئیس دانشکده تربت جام گفت دو کودک که یکی شون دوساله بود، تو مرکز درمانی تربت جام از کرونا فوت کردن... قابل توجه اونایی که میگن کرونا کشکه و شکستش دادیم و کاری به بچه ها نداره و...

بر وانه سلحشری نماینده سابق مجلس: "اگر عزاداری ها برای جرح فلوید تمام شده، کمی هم به فکر آن جانباز و کارگر و دخترانی باشید که از سرفقر و نداری خود کشی و خودسوزی می کنند. کجاست مسؤولی شرمنده یا پاسخگو در برابر مردم ایران؟"
فاطمه محمد بیگی نماینده مجلس: "با دامه روند کاهش جمعیت کشور مان در حال حاضر (یعنی حالا) میانگین ضریب هوشی ایرانی ها از ۱۰۴ به ۶۸ رسیده... یهو بگو معلول ذهنی هستیم و خلاص. این ترانه راهم بخوانید: معلول نبودم، معلولم کردی. بی پول نبودم، بی پولم کردی های..."

میگن اخیراً تماشای مسیر عبور کولبرها تو کردستان به لیست مکانهای دیدنی کردستان اضافه شده. یعنی بیان از تماشای رنج کولبرها لذت ببرین. میگن ترکیه از مقبره مولوی سالی دو میلیارد دلار در میاره. چرامانی تو نیم بازار مشاهیر جهانی خودمون پول در بیاریم؟ ابن سینا، کوروش، سعدی، حافظ، رازی، خیام... چرا به جای جذب گردشگر به این مزارها اونا رو به مسیر مرگ و مزار کولبرها دعوت می کنیم؟ شاید اونیه که میگه آیکبوی ما شده ۶۸ در صد راست میگه.

یاد تونه پارسال یه پدری دخترشو تو بغل

سلامتی با طعم خوشمزه

میوه‌ها و سبزیها از زمانی که به یاد داریم، بخشی از رژیم غذایی ما بوده‌اند. با این حال هنوز هم نکات زیادی وجود دارد که ما در مورد این مواد غذایی مفید نمی‌دانیم. دانستن نکات جدید در این زمینه می‌تواند برای ما مفید باشد. موارد زیر از این جمله است:

■ **گریپ فروت و تداخل دارویی** گریپ فروت، یک میوه مغذی و مفید است، اما اگر همراه با داروهای خاصی مصرف شود، می‌تواند مضر باشد. ترکیبات موجود در گریپ فروت ممکن است با برخی داروها واکنش‌های بدی ایجاد کند. این واکنش‌ها می‌تواند بسیار خطرناک باشد. اگر دارو مصرف می‌کنید، قبل از خوردن گریپ فروت یا نوشیدن آب آن، حتماً با یک پزشک متخصص مشورت کنید.

■ **کلم بروکلی بهتر از استیک** پروتئین موجود در کلم بروکلی از پروتئین یک استیک متوسط بیشتر است. این پروتئین بدون هرگونه چربی‌های اشباع و ترانس یا کلسترول است و شما می‌توانید با مصرف کلم بروکلی تمام پروتئین‌های مورد نیازتان را با ریسک پایینی از بیماری‌های قلبی و عروقی دریافت کنید.

■ **خواص شگفت‌انگیزی پوست پرتقال** پوست میوه‌ها و سبزیهایی مانند هویج، سیب و خیار می‌تواند از خود آنها مفیدتر باشد. فیبر موجود در پوست پرتقال بیش از چهار برابر میوه اصلی است. پوست پرتقال همچنین حاوی آنتی اکسیدان‌های بیشتری نسبت به میوه داخل آن است. بهترین راه برای مصرف پوست پرتقال، رنده کردن آن داخل غذا یا مخلوط کردن آن با ماست یا غلات است.

■ **فلفل و انعقاد** فلفل که در بیشتر موارد به عنوان ادویه مورد استفاده قرار می‌گیرد، می‌تواند تأثیری شگفت‌انگیز در انعقاد خون زخم‌ها داشته باشد. به گفته برخی متخصصان، شما حتی می‌توانید مقداری فلفل قرمز را روی زخم بپاشید. در این حالت فلفل می‌تواند مانند یک گاز استریل عمل کند.

■ **سیب هم مانند قهوه است** اگر معمولاً بعد از ظهرها احساس کمبود انرژی دارید، با مصرف یک عدد سیب هنگام صبح می‌توانید این مشکل را برطرف کنید. کربوهیدرات‌ها، ویتامین‌ها و مواد معدنی زیاد سیب، شما را در طول روز سر حال و پرانرژی نگه خواهد داشت.

■ **آناناس و مشکل جوانه‌های چشایی** آناناس حاوی آنزیمی به نام برملاین است که جوانه‌های چشایی را از کار می‌اندازد. بعد از خوردن یک آناناس، ذائقه شما حساسیت خود را تا زمانی که دهان بتواند دوباره خود را ترمیم کند. این کار حدود یک روز طول می‌کشد. قرار دادن آناناس خرد شده در یخچال کمی قبل از مصرف باعث می‌شود آنزیم‌های آن تجزیه شود و تأثیر بسیار ضعیف‌تری داشته باشد.

فواید شگفت‌انگیز آب گرم

تحقیقات اخیر نشان می‌دهند که نوشیدن آب گرم با معده خالی فواید سلامتی زیادی دارد. به عنوان مثال، نوشیدن آب گرم به همراه چند قطره لیمو باعث کاهش رادیکال‌های آزاد شده و به عملکرد درست اندام‌های مختلف کمک می‌کند. به همین دلیل است که نوشیدن روزانه ۸ لیوان آب به همه افراد توصیه می‌شود چون با نوشیدن یک لیوان آب گرم در آغاز و پایان روز شانس ما برای لذت بردن از مزایای سلامتی افزایش می‌یابد. در این شماره چند مورد از مزایای نوشیدن آب گرم آورده شده است.

■ **رفع یبوست** یبوست شرایط ناراحت‌کننده‌ای است که اثرات تحریک‌کننده‌ای دارد. یبوست یک مشکل شایع معده و ناشی از کم تحرکی روده است و به دلیل کمبود آب در بدن ایجاد می‌شود. یک متخصص تغذیه بالینی علوم غذایی و تغذیه معتقد است که زنان مستعد عدم تعادل هورمونی هستند که یبوست به عنوان عارضه جانبی آن است. بنا بر گزارش‌های پزشکی، نوشیدن آب گرم در صبح باعث کاهش این مشکل می‌شود.

■ **گردش خون** رسوبات چربی انباشته شده در سیستم عصبی با نوشیدن یک لیوان آب گرم از بین می‌روند. این سموم را بیرون می‌زند و گردش خون را بهبود می‌بخشد و بافت‌های عضلانی شخص را سست می‌کند.

■ **امکان کاهش وزن** نوشیدن آب گرم دمای بدن را افزایش می‌دهد. همچنین میزان سوخت و ساز بدن را بهبود می‌بخشد و به بدن اجازه می‌دهد کالری بیشتری بسوزاند. نوشیدن آب گرم با لیمو روند کار را تسریع می‌کند. فیبرهای لیمو هوس و میل به خوردن غذا را کنترل می‌کند و باعث می‌شود کمتر غذا بخورید. همچنین باعث شکسته شدن بافت چربی می‌شود که سبب کاهش وزن بیشتری می‌شود. نوشیدن آب گرم به همراه لیمو صبح و به صورت ناشتا توسط پزشکان بسیار توصیه می‌شود.

■ **تسکین درد خانم‌ها** نوشیدن آب گرم باعث کاهش درد رحم ناشی از گرفتگی قاعدگی می‌شود. گردش خون مویرگی را بهبود می‌بخشد و عضلات معده و رحم را شل می‌کند. درد قاعدگی به دلیل انقباض‌های دوره‌ای در اثر بافت‌های عضلانی استرس ایجاد می‌شود. نوشیدن آب گرم خطرات ناشی از دردهای قاعدگی را کاهش می‌دهد.

■ **راز جوانی** بر اساس تحقیقات صورت گرفته تجمع سموم در بدن باعث می‌شود شخص سریع‌تر پیر شود و همچنین او را در برابر بیماری‌ها آسیب‌پذیرتر می‌کند. نوشیدن آب گرم این سموم را از بدن بیرون می‌کشد و سلول‌های پوست را ترمیم می‌کند. در نتیجه، پوست الاستیک‌تر و عاری از علائم پیری می‌شود.

■ **خواب راحت** نوشیدن آب گرم قبل از خواب اعصاب را آرام می‌کند و باعث می‌شود بدن شخص احساس آرامش کند. همه این موارد باعث تسهیل خواب می‌شود. باعث می‌شود شخص با معده خالی از خواب بیدار شود که همین مورد دلیل ایجاد احساس تازه و جوان ساز در شخص است.

دوشیزه افسر نادرشاهی - تهران

از وضع مدرسه دخترانه کرمانشاهان بی نهایت انتقاد کرده بودید. آیا راست است که وضع آنچنان خراب است که روحان را فشرده و از درس و مدرسه بیزارتان کرده است. وجه ورزشی از دانش آموز می گیرند و به امور ورزشی نمی رسند؟ و حیات مدرسه مثل کاروانسرا و اتاقهای شبیه دخمه های قرن نوزدهم است؟ به هر حال مایین جریان را به گوش اولیای وزارت فرهنگ خواهیم رساند تا هر چه زودتر رسیدگی کنند. شما نگران نباشید.

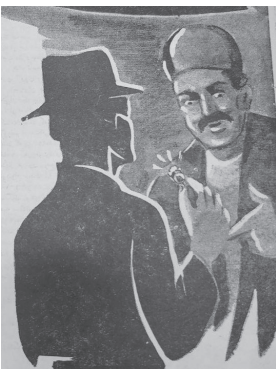
ناریخچه روابط ایران و آمریکا (صفحه ۳)

نخستین باری که نام آمریکا در ایران شنیده شد وقتی بود که چند تن از مبلغان مذهبی آمریکایی برای آشنایی با مسیحیان ساکن آذربایجان غربی به ایران آمدند از این واقعه اکنون ۱۲۰ سال می گذرد و در این مدت روز به روز روابط مودت آمیز بین دو کشور توسعه یافته زیر ارفار آنها در طول این مدت تا به حال دوستانه و غالباً جوانمردانه بوده و به نظریات استعماری دول استعماری دیگر شبیه نبوده است.

اولین قرارداد سیاسی بین دو کشور نیز در ۱۸۵۶ مسیحی یعنی دهمین سال سلطنت ناصرالدین شاه در شهر استانبول بین دو دولت برقرار شد که قرارداد دوستی و مودت بود. نخستین سفیر ایران در آمریکا در سال ۱۸۸۸ با عنوان وزیر مختار ایران رسماً وارد واشنگتن شد. ۵ سال قبل از این تاریخ مستر اس جی بنیامین به عنوان وزیر مقيم از آمریکا به تهران آمد. یعنی در زمان رئیس جمهوری پریزیدنت آرتر.

تهران پر از کلاهبردار است (صفحه ۲۸)

تهران مخصوصاً این روزها خیلی شلوغ است کسی به کسی نیست. هر کسی کلاه خودش را چسبیده که کسی که از او زرنگرتر است او را بر ندارد. بدبختی اینجاست که کار هم نیست. مقداری

کار بوده که عده ای مشغول انجام آن هستند و به هیچ قیمتی هم حاضر نیستند آن را ول کنند. کار تازه ای هم ایجاد نمی شود نتیجه اش این می شود که روز به روز عده بیکاران زیاد میشود اما آدم بی کار شکمش که از کار باز نمی ماند. نمی شود به

و همسر نامبرده بعد از دست دادن پدر در رنج و مشقت روزگار می گذرانند و این مصیبت چنان جانکاه بوده که چند ماه بعد از این واقعه مادر در اثر فقر و تنگدستی و بی پناهی در میگذرد. و آنها به کل یتیم می مانند در این موقع شخصی به اسم استاد باقر فرزند استادعلی که قبلاً در اهواز به باقر کوچیکه شهرت داشته و متولد ۱۲۸۴ است، به اصفهان سری می زند و در این سفر از وضع حال اطفال معصوم و بی سرپرست اطلاع حاصل می کند و با این که خود دارای عیال و ۵ اولاد می باشد سرپرستی این یتیمان را برعهده می گیرد و مانند اطفال خود از آنها پرستاری می کند استاد باقر نامبرده که شغل او معمار و اکنون در بندر مأمور می باشد با تحمل گرمای سخت و طاقت فرسای خوزستان زحمت کشیده و ماحصل زحمات خود را در خدمت به همنوع صرف می نماید. ضمناً یاد آور می شود که این فرد هیچ گونه آشنایی و شناسایی قبلی با این اطفال و یا خانواده آنها نداشته و فقط به مصداق تو نیکی می کن و در دجله انداز / که ایزد در بیابانت دهد باز... عمل نموده است ما به جهت وظیفه مطبوعاتی به محض اطلاع از این مساله برای آنکه دیگران هم به این کار خیر تاسی کنند اقدام به چاپ این مطلب همراه با عکس این نیکوکار کرده ایم.

قهرمانان دوچرخه سواری تهران (صفحه ۲۹)

امسال فدراسیون دوچرخه سواری برای تشویق جوانان و ورزشکاران امسال مسابقه ای از تهران تا تجریش در برنامه خود جا داده بود که در میان ۳۵ نفر شرکت کننده آقای علی افشار (وسط) نفر اول، و آقای رضا ملاپور سمت چپ نفر دوم و آقای کیومرث اسفندیاری سمت راست به مقام سوم رسیدند

پست اطلاعات هفتگی (صفحه ۲۳)

دوشیزه ک-د-شیراز

از لطف شما متشکرم. اگر توفیق دست داد و به شیراز آمدم در یکی از دو مهمانخانه سعدی و فارس آنجا که کمتر پول بگیرند و بهتر پذیرایی کنند اقامت خواهیم کرد.

ورزشکاران ایرانی در مسابقه فوتبال (صفحه ۲ شماره ۴۶۳)

صبح چهارم خرداد بود که عده ای از فوتبالیست های ایرانی برای مسابقه دادن با فوتبالیست های ترکیه با هواپیما به آن کشور عزیمت کردند و در فرودگاه آنکارا استقبال دوستانه ای از آنان به عمل آمد و سپس به طرف استانبول حرکت کردند. نخستین مسابقه آنان روز ۷ خرداد برگزار شد که جمعیت کثیری برای تماشای آن آمده بودند و جریان مسابقه به وسیله رادیو پخش می شد. چند دقیقه بعد از شروع مسابقه بود که آقای سروان امیر خلیلی یک گل به ترکیه زد اما چند دقیقه بعد ترکیه یک گل و پس از آن هم سه گل پایان نیمه اول سه گل دیگر به ایران زدند. در نیمه دوم بازی دو نفر از بازیکنان ایرانی و یک نفر از بازیکنان ترک عوض شدند و در این نیمه هم ترکیه دو گل به ما زدند و به این ترتیب مسابقه شش بر یک به نفع آنها پایان یافت. در مسابقه دیگری که در آنکارا بین ایران و ترکیه برگزار گردید دو تیم به نتیجه مساوی رسیدند و خوشبختانه این بازی دو بر دو تمام شد. گل آخر تیم ایران چند دقیقه مانده به آخر مسابقه به این صورت زده شد که آقای امیر خلیلی پاس داد و آقای برومند توپ را با سر به داخل گل تیم آنکارا انداخت.

عبادت بجز خدمت خلق نیست (صفحه ۲۲)

سیدعلی اصغر کاظمی ساکن اصفهان در اثر فقر و تنگدستی پس از تحمل یک بیماری سخت در آبان ۱۳۲۴ فوت می کند و ۵ اولاد

ناگهان چشمش به شیشه‌های مشربی که بالای قفسه رستوران چیده بودند افتاد و چون مدتی بود که لبش به مشروب نرسیده بود، هوس کرد که چند گیلای هم بنزد و دستور نیم بطری عرق داد ولی این نیم بطر برای محمدتقی کافی نبود و در ظرف یک ساعت بیش از یک بطر عرق، مصرف شد. کم کم نشسته عرق به سر محمدتقی زده و او را مست کرد و تصمیم گرفت که از رستوران خارج شده و در نقطه‌ای در شهر استراحت نماید ولی وقتی حساب را از سیمون صاحب میهمانخانه پرسید دود از کله‌اش بلند شد. سیمون ۵۵ ریال از او مطالبه کرد. محمدتقی می‌گفت حساب من بیش از چهل ریال نمی‌شود و سیمون هم اصرار در همان ۵۵ ریال داشت! بالاخره کار به نزاع و فحاشی کشید و محمدتقی که خستگی زیاد از یک طرف و نشسته عرق از طرف دیگر اعصاب و افکار او را از کار انداخته بود جواب داده که بیش از ۴۰ ریال نخواهد داد. وقتی اصرار سیمون را دید از خود بیخود شد و تفنگی را که بر دوش داشت ناگهان دست گرفته و به طرف سیمون نشانه روی کرد. سیمون به گمان آنکه می‌خواهد او را تهدید کند لبخندی زد ولی این لبخند هنوز تمام نشده بود که صدای تفنگ بلند شد و گلوله آن به قسمت راست سینه سیمون تصادف کرد. سیمون فریاد وحشتناکی کشید و بر زمین افتاد. بر اثر این صدا زن و دو دختر و دو پسر او به طرفش دویدند و او را به بیمارستان بردند ولی گلوله کار خود را کرده و معالجه موثر واقع نشد و بلافاصله سیمون در گذشت. محمدتقی را که تازه نشسته عرق از سرش به در رفته و مات به این منظره می‌نگرست به اداره زندامری برده و زندانی کردند.

این واقعه از دو نظر قابل تاسف و در عین حال توجه است، یکی از این نظر که دولت واقعاً باید برای تأمین زندگی زاندارم‌ها و مأمورین دیگر تأمینیه اقدامی کند که آنها مجبور نشوند برای مبلغ ۱۵ ریال آدم کشی نمایند و دیگری از نظر آنکه سیمون پدر چهار پسر و دو دختر و عهده دار زندگی مادر و پدر پیر بوده است و این خانواده سرپرست خود را از دست داده اند. ارامنه رشت هفته گذشته جنازه سیمون را با تشریفات در گورستان مخصوص خود به خاک سپردند. این هم عاقبت بدمستی!

گفت به! اینجا تهران است مگر کسی جرات دارد چنین کارهایی بکند! همین طور که حرف می‌زدیم رسیدیم به یک میدان بزرگی که یک مجسمه هم وسطش بود که بعدها فهمیدیم بهارستان است. جلوی عمارت بزرگ و قشنگی که فهمیدیم عمارت مجلس است به درشکه چسبی گفت نگهدار. آنوقت رویش را به ما کرد و گفت راستی خبر دارید که دولت اعلام کرده که از فردا اسکناس کهنه قبول نمی‌کنند؟ ما دستپاچه شده و گفتیم نه. پس تکلیف پولهای ما چه می‌شود؟ فکری کرد و گفت اینجا بانک نزدیک است منتها الان درش را می‌بندند شما هر چه دارید به من بدهید تا ببرم برایتان عوض کنم و اسکناس نو بگیرم. حدود ۷۰ تومان اسکناس داشتیم به او دادیم. پیاده شد به داخل عمارت رفت و دیگر برنگشت... و یک ساعت نشستیم بر رنکشت. دیگر داشت شب می‌شد که درشکه چسبی صدایش در آمد. وقتی ما را به او گفتیم. خندید و گفت: ای خانم اینجا تهران است مطمئن باشید که دیگر رنکش را هم نمی‌بینید... فقط خدا خیلی ما را دوست داشت که کاملاً اتفاقی دامادمان را که از گشت برمی‌گشت دیدیم و گر نه معلوم نبود تکلیف ما در این شهر غریب چه می‌شد...

لایحه نفت با تغییراتی در مجلس مطرح می‌شود (صفحه ۲۱)

موافقت نامه گلشایان - گس اکنون در کمیسیون خاصی با عضویت نمایندگان شعب مختلف مجلس شورای ملی مورد مطالعه و مشورت است. اولیای شرکت نفت ایران و انگلیس، تاکنون به هیچ وجه به تعویض و تغییر مواد آن رضایت ندادند. لکن گفته می‌شود هنگام رسیدگی به موافقتنامه مذکور در کمیسیون مذکور بنا بر پیشنهاد نمایندگان در لایحه نفت جرح و تعدیل به عمل خواهد آمد. انتظار می‌رود پیشنهادات اعضای کمیسیون علاوه بر تزئید حق السهم و منافع دولت ایران در پیرامون ماده مربوط به تقلیل کارمندان خارجی شرکت نیز باشد.

کشته شدن میهمانخانه‌چی توسط زاندارم (صفحه ۲۹ شماره ۴۶)

محمدتقی جبارزاده زاندارم، ظهر جمعه گذشته بود که خسته و کوفته به شهر رشت رسید و چون چند فرسخ راه را در آفتاب سوزان پیاده طی می‌کرد و فوق العاده فرسوده بود، تصمیم گرفت به یکی از رستورانهای نزدیک رفته و صرف غذا و رفع خستگی نماید و نخستین رستوران که جلب توجه او را کرد، رستوران تبریز واقع در زرجوی بود که به یک نفر ارمنی تعلق داشت.

محمدتقی دستور غذا داد و موقع صرف غذا

شکم گفت که حالا که من بی‌کارم تو هم چیزی نخواه. و به بدن گفت حالا که من بیکارم لخت باش. باید شکم را سیر کرد و تن را پوشاند. و وقتی هم کار نباشد مزدی هم نیست. در آن صورت عده‌ای به راه‌گدایی می‌روند و عده‌ای هم به فکر کلاهبرداری می‌افتند. یک سال پیش زنی از اهل اصفهان با دخترش برای دیدن داماد و دختر دیگرش به تهران آمد دامادش پاسبان بود و زن ساده لوح اصفهانی فقط اسمش را می‌دانست.

بد نیست ماجرا را از زبان خودش بشنوید:

...توی گاراژ من و دخترم سرگردان مانده بودیم از هر که سراغ جهانگیرخان آژان را می‌گرفتیم جوابی نمی‌داد. نمی‌دانستیم چه کنیم. یک وقت دیدم آقایایی که سر و وضعش هم بد نبود به طرف ما می‌آید به من و دخترم سلام کرد و بی‌مقدمه گفت: شما جهانگیرخان آژان را می‌خواهید؟ مثل اینکه فرشته‌ای دیده باشم با خوشحالی گفتم بله. مگر او را می‌شناسید؟ خندید و گفت البته. من و او هر دو در یک خانه منزل داریم مثل دو برادریم. نمی‌دانید چقدر وقتی شنید به تهران می‌آید خوشحال شد. حالا بفرمایید برویم منزل... بعد فوراً حمالی صدا زد و چمدانهای ما را به کولش داد و از در گاراژ خارج شدیم. من توی دلم می‌گفتم واقعا این مردم تهران چقدر مهربان و انسان هستند. خدا عمرش بدهد! بیرون در گاراژ درشکه‌ای صدا کرد و به ما گفت راه دور است بفرمایید با درشکه برویم. من گفتم که چمدانها چه می‌شود؟ گفت که هیچ. آدرس منزل را به این حمال می‌دهیم و خودش می‌آورد گفتیم اگر نیاورد چه؟ شما که او را نمی‌شناسید.

آکهی یخچال الکترولوکس (صفحه ۲۰)

ELECTROLUX

الکترو لوکس

الکترو لوکس من کریم با برق دهم با نشت کار میکند باعث خدات دوستم شده است

در ۲۴ ساعت از یک اینترت کمتر مصرف میکند

محل فروش: شرکت تجاری بهروز نادری

تجارتخانه دوز بابوسکی خیابان سوم اسفند

عاشق کار کردن هستم

هیچ برنند اروپایی و چینی نمی تواند با ما رقابت کند

کمکی در این زمینه به ما نکرده است! و اگر دولت اجازه بدهد، بخش خصوصی خودشان سیاست گذاری کنند و کمتر دخالت کنند و فقط خطوط اصلی را مشخص کنند که در چه جهت بروند، برای صنایع بهتر است. تولید کنندگان عاشق تولید هستند و دنبال منفعت طلبی نیستند بلکه به تولید و افزایش توان و قدرت تولیدشان فکر می کنند و علاقه مند به کشور.

❖ به خاطر مشکلات تعدیل نیرو نداشتید؟
نه، خوشبختانه ما اصلاً تعدیل نیرو نداشتیم اما ساعات

کارشان کم شد.

❖ پس چرا بعضی ها کارگاه را تعطیل کردند؟

خب ببینید وقتی نمی توانند کار برای پرسنل تولید کنند چاره ای جز تعطیلی ندارند، خود ما هم در ۳-۲ سال گذشته به دلیل نداشتن مواد اولیه مجبور شدیم ساعات کار را کم کنیم ولی الان در این ۸-۷ ماهی که گذشته، وضعیت بسیار بهتر شده و ما توانستیم مواد اولیه را بیاوریم و اقدام به استخدام پرسنل کنیم. وقتی وضعیت و شرایط اقتصادی خوب نباشد و کارخانه دار نتواند مواد اولیه تأمین کند خب درش بسته می شود.

❖ شده به خاطر شرایط حقوق کارکنان عقب بیفتد؟

نه اصلاً هیچگاه پرداخت حقوق پرسنل ما عقب نیفتاده و همیشه حقوقشان را به موقع داده ایم و حتی مزایایشان را هم گرفتند و کمک مالی هم به آنان شد.

❖ آینده اقتصاد ایران را چگونه می بینید؟

اگر دولت متکی به درآمد نفت نباشد و متکی به ملت و مردم و توانایی تولید مردم باشد، مطمئن باشید آینده بسیار خوبی در اقتصاد خواهیم

❖ لطفاً از خودتان بگویید.

پرویز کلباسی هستم. سال ۱۳۱۹ در خانواده ای مذهبی در اصفهان متولد شدم. پدرم وکیل حقوق بودند و مادرم نیز فرهنگی. لیسانس خود را از دانشگاه تهران گرفتم، بعد از آن برای ادامه تحصیل به آمریکا رفتم و در آنجا فوق لیسانس و دکترا هم را در رشته فیزیک هسته ای گرفتم. چند سالی در آمریکا استاد دانشگاه بودم و بعد از انقلاب به ایران برگشتم و در بخش خصوصی شروع به فعالیت کردم و در حال حاضر نزدیک به ۳۰ سال است شرکت و کارگاهی تأسیس کردم که در حال حاضر نزدیک به هزار نفر پرسنل در آن کار می کنند که اکثر آن جوان هستند. در ابتدا کار را با قطعات مربوط به تقویت آنتن شروع کردیم ولی الان کار را توسعه دادیم به تولید آیفون تصویری و لوازم خانگی و درهای اتوماتیک و لامپهای LED که در آن بسیار موفق بودیم و در حال حاضر یکی از برندهای مطرح کشور هستیم. البته طبیعتاً مشکلاتی در کار داریم و آن هم برمی گردد به تحریم ها و افزایش قیمت ارز که نقدینگی ما را دچار مشکل کرده و متأسفانه دولت هیچگونه

آدم بسیار صبوری هستم

با اقتصادی قوی نیازی به نفت نداریم

❖ چطور وارد عرصه تولید این محصول شدید؟

پدر و عمویم باعث شدند که فعالیت در این عرصه را انتخاب کنم چون پدرم در آبادان زمین کشاورزی داشتند. خودم هم بعد از آن به این نوع کار علاقه مند شدم و زمانی که ما شروع کردیم به این کار کسی آن را نمی شناخت و ما جزء اولین کسانی بودیم که کشت آلوئه ورا را آغاز کردیم.

❖ چه میزان اشتغال ایجاد کرده اید و به عنوان یک جوان بزرگترین

آرزویتان چیست؟

در حال حاضر پرسنلی که برایم کار می کنند ۱۲۰ نفر هستند. آرزویم این است که این تعداد اشتغال را به هزار نفر برسانم، یعنی آنقدر کارم را رونق و توسعه بدهم که بتوانم اشتغالزایی را به هزار نفر برسانم و مطمئن هستم به این آرزویم می رسم.

❖ آینده اقتصاد ایران را چگونه می بینید؟

خب ما در داخل مشکلات فراوان داریم اما به اعتقاد من این مشکلات مانند کار نیست بالاخره روزی تمام می شود و این توازن قدرت باید انجام شود و می شود و مبادلاتمان با دنیا حل می شود. مطمئناً اتفاقات خوبی در سالهای آینده می افتد فقط باید از این مرحله سخت عبور کنیم. به اعتقاد من اگر به

❖ برای آشنایی کمی از خودتان بگویید.

محمدرضا بابارحمتی متولد ۱۳۶۷ فوق لیسانس ایمنی صنعتی از دانشگاه خوزستان هستم. در سال ۸۹ با وارد کردن صد هزار نهال آلوئه ورا از مالزی شروع به فعالیت در زمینه کشت و تولید آلوئه ورا نمودم که یک گیاه شاخص و مقاوم است به نحوی که به عنوان مثال اگر طی یک سال آبی به آن نرسد اتفاقی برایش نخواهد افتاد. به هر حال ما کشت این محصول را آغاز و به تدریج سطح زیر کشت را توسعه داده و در حال حاضر آن را به حدود ۶۸ هکتار رسانده ایم.

❖ شما از محصول آلوئه ورا نوشیدنی و لوازم آرایشی و بهداشتی هم

تولید می کنید؟

بله همین طور است. جالب است بدانید که کشور چین حدود دو هزار محصول متمایز از آلوئه ورا تولید می کند. در کشور ما ۱۶-۱۷ قلم بیشتر تولید نمی شود که ما فعلاً تولیداتمان را از این محصول به ۱۳ هزار قلم رساندیم. یکی از محصولات که تولید می کنیم مکمل غذایی آلوئه ورا است که در حال حاضر یک شرکت آمریکایی آن را تولید می کند و ما با کیفیت خیلی بهتر در حال تولید آن هستیم.

نورالدین جامی

نورالدین عبدالرحمن بن احمد بن محمد معروف به جامی ملقب به حاتم الشعرا شاعر، موسیقیدان ادیب و صوفی نامدار ایرانی بزرگترین استاد سخن بعد از عهد حافظ و به نظر بسیاری از پژوهشگران خاتم شعرای بزرگ پارسی گوی است. تخلص او در شعر جامی است و این تخلص را از دو جهت برگزید، نخست به خاطر اینکه زادگاهش جام بوده و دیگر آنکه رشحات قلمش از جرعه شیخ احمد جام معروف به ژنده پیل سرچشمه می گرفت:

* مرد بخیلی که دعوی ظرافت

می کرد در حضور جامی گفت که چهار درهم دارم، می خواهم که با آن چیزی بخرم که با آن سیر شوم و باقی را بفروشم، و باز چهار درهم خود حاصل کنم. جامی گفت: به مسلخ خانه برو شکنبه بخر و مغز را خورده، پوستش را بفروش و چهار درهم خود را به دست آ...

جامی مقدمات ادبیات فارسی و عربی را نزد پدرش آموخت و چون خانواده اش شهر هرات را برای اقامت خود برگزیدند وی نیز فرصت یافت تا در مدرسه نظامیه هرات که از مراکز علمی معتبر آن زمان بود مشغول به تحصیل شود و علوم متداول زمان خودش را همچون منطق، حکمت اشراق، ریاضیات را به خوبی آموزش ببیند و از حضور استادانی مجرب استفاده کند:

* در زمان میرزا با بر، فقیهی فرید نام به هرات آمده بود. روزی در مجلس میرزا با بر جامی از فرید پرسید که در لعن یزید چه می گویی؟

گفت لعن روا نیست، زیرا که از اهل قبله بود، میرزا روی به جامی کرده و گفت: شما چه می گوئید؟ گفت: ما می گوئیم صد لعنت بر یزید و صد دیگر بر مزید...

اشاره ای داریم به دوبیتی جالبی از جامی:

آگهی از فضیلت و انصاف
کار، شمشیر می کند، نه غلاف
طعنه بر من مزین به صورت زشت
تن بود چون غلاف و جان شمشیر

از جامی کتب و رسالات فراوان از نظم و نثر به فارسی و عربی به یادگار مانده است: * در زمان ابوسعید میرزای گورکانی، شیخ حسین نامی را نزد سلطان منزلی بود. چنان که سلطان می گفت: شیخ شریک ملک من است. روزی شیخ، گبری را مسلمان کرده و دستار بر سر او نهاد. ندیمان این خبر را به سمع سلطان در مجلسی رسانیدند. اتفاقاً شیخ و عبدالرحمن جامی در آن مجلس حاضر بودند. جامی گفت: جناب شیخ شصت سال است که دستار بر سر گیرهای گذارد و منحصر به این یک نیست... شاه از این حرف بسیار خندید و شیخ متفعل گشت.

* عبدالرحمان جامی در ۲۳ شعبان ۸۱۷ هجری در خرگرد خراسان متولد شد و او مشهورترین شاعر پارسی گوی سده نهم هجری است که به افتادگی و گشاده رویی معروف بود با اینکه زندگی بسیار ساده داشت و هیچ گاه مدح زورمندان را نمی گفت، شاهان و امیران همواره به او ارادت می ورزیدند و خود را مرید ایشان می دانستند.

جامی سرانجام در ۲۷ آبان ۸۷۱ مصادف با ۱۷ محرم ۸۹۸ هجری در سن ۸۱ سالگی در شهر هرات در گذشت. آرامگاه او در حال حاضر در شمال غربی شهر هرات واقع و زیارتگاه عام و خاص است.

✚ شما ۷۸ سال از خدا عمر گرفته اید آیا آرزوی دارید که هنوز به آن نرسیده باشید؟

خب من از طفولیت همیشه آرزوهای بزرگ داشتم، مثلاً آرزو داشتم بهترین تحصیلات را داشته باشم و بهترین دانشگاه دنیا بروم که اتفاق افتاد و رفتم و اینکه آرزو داشتم کار خوب داشته باشم که دارم و آرزویم این است که این شرکت بهتر از این بشود.

✚ چند فرزند دارید؟

دو فرزند که بسیار موفق هستند، هر دو در خارج از کشور زندگی می کنند، دخترم در یک شرکت بزرگ معماری انگلیس استخدام شد که بزرگترین ساختمانهای دنیا را آنها می سازند. پسر هم یک کارخانه بزرگ مواد غذایی دارد.

✚ ارتباطات با کارمندان چگونه است؟

روابطم مثل پدر و فرزند است، چه دختر و چه پسر بسیار با آنها نزدیک هستم، حتی با آنها ناهار می خورم و فاصله ای بین من و آنها نیست و همیشه در اتاقم روی آنها باز است و هیچ چیزی پشت در بسته با آنها ندارم. محیط کاری مان بسیار سالم است. ازدواجهای زیادی در مجموعه ما اتفاق می افتد.

✚ و پایان گفتگو؟

پایان گفتگویم روی جوانهای عزیزم است که بزرگترین قشر جامعه را تشکیل می دهند. می خواهم به آنها بگویم که هیچ وقت ناامید نباشند و همیشه امیدوار باشند و از مشکلات ترسند، همه جا آسمان همین رنگ است. هر جا و هر کشوری مشکلات خاص خودش را دارد، کشور خودتان را بسازید و مطمئن باشید هیچ جای دنیا بیشتر از کشور خودتان لذت نخواهید برد.

جوانهای خوش ذوق و با استعداد و خلاق و دل و جرات دار اجازه بدهند بروند در مراکز تصمیم گیری جای دولتمردان ما بنشینند مطمئناً بزرگترین اتفاقات در سالهای آینده رقم خواهد خورد و متوجه می شوند که با اقتصاد قوی دیگر نیازی به نفت نداریم.

✚ اگر یک مقام اقتصادی بودید چه می کردید؟

اولین تصمیمم گسترش دیپلماسی اقتصادی و درست کردن شرایط برای تبادلات اقتصادی، پزشکی، علمی با کشورهای دیگر بود.

✚ شاخص ترین تجربه ای که در طول این سالها کار به دست آوردید و در کارتان از آن استفاده می کنید چیست؟

مشارکت و اعتماد... مشارکت مهمترین شاخصه است. به نظر من داشتن ۵ درصد سهام یک شرکت فعال بهتر از این است که ۹۵ درصد سهام یک شرکت غیرفعال را داشته باشم. مسأله بعدی اطمینان است، اطمینان لازمه همکاری است. من از اطمینان کردن بیشترین سود را بردم تا اینکه بخواهم ضرر کنم. البته اطمینان به این معنا نیست که چشم بسته هر راه اشتباهی را برویم و هر چیزی را قبول کنیم. بخصوص از اعتماد کردن به جوانان ضرر نمی کنیم.

مسئله برای کارکنان محاله

به ۳ نفر از خوانندگان که بتوانند بهترین و نوآورترین پیشنهاد برای تولید محصول از گیاه آلوئه ورا در تمامی صنایع از قبیل غذایی، بهداشتی، سلولزی، نانو... با ذکر توضیحات و به صورت خلاصه طرح توجیهی و توضیح فنی ارائه نمایند، به هر کدام یک سال استفاده رایگان از کلیه محصولات کارخانه اهدا می شود ضمن آنکه در صورت قابلیت تجاری شدن آن طرح، به صورت مشارکتی امر تولید محصول عملیاتی خواهد شد.

مبارزه با سنجاب‌ها

تعداد سنجاب‌های خاکستری به طرز عجیبی در بریتانیا زیاد شده است و مشکلات بسیاری را هم در سطح شهری و هم در مناطق حومه ایجاد کرده اند. جویده شدن و قطع سیم‌ها و اتصالات، جمع شدن آلودگی و فضولات، از بین رفتن مزارع و میوه‌ها در زمین‌های کشاورزی از جمله مشکلات ایجاد شده توسط این حیوانات است. اما یکی از خطرناک‌ترین مشکلات، شیوع نوعی بیماری مشابه آبله مرغان در مناطق مختلف بریتانیا است که مشخص شد این سنجاب‌ها ناقل اصلی آن هستند. این بیماری هیچ خطری برای خود سنجاب‌ها ندارد اما برای سایر حیوانات و همچنین انسان می‌تواند حتی کشنده باشد. بر اساس تحقیقات اخیر تعداد سنجاب‌های خاکستری در چند سال گذشته به ۲٫۵ میلیون رسیده است! این در حالی است که گونه‌های دیگر آن مانند سنجاب قرمز، از ۳٫۵ میلیون در سال ۱۹۵۰، امروزه به ۱۳۰ هزار رسیده است. اما از خود موضوع که بگذریم، بریتانیا راه حل جالبی برای این مشکل پیشنهاد کرده است. ظاهر آ سنجاب‌ها هم مانند بسیاری از انسان‌ها به شکلات صبحانه ناتلا علاقه دارند. البته این علاقه چندان هم عجیب نیست چرا که آنها عاشق فندق هستند. اما مشخص شد که سنجاب‌های قرمز بیشتر از این غذا خوششان می‌آید. طرح کلی این است که نه با کشتن سنجاب‌های خاکستری، بلکه با حمایت از سنجاب‌های قرمز که دشمن طبیعی سنجاب‌های خاکستری هستند و از آنها هم جثه بزرگتری دارند، بتوانند جمعیت نوع خاکستری را کاهش دهند. به این ترتیب نه تنها از انقراض نوع قرمز جلوگیری می‌شود بلکه امنیت و سلامت بریتانیا نیز تأمین می‌شود. در حال حاضر تحقیقات برای بهترین مکان‌ها برای قرار دادن ظروف ناتلا و حفاظت از سنجاب‌های قرمز در حال انجام است. آیا ناتلا می‌تواند بریتانیا را از بیماری برهاند؟

جاده کاغذی

در هنگام باران جاده لغزنده می‌شود و این نوع آسفالت می‌تواند خیلی سریعتر آب را از سطح جاده خارج کند. از آنجا که در این کشور بارش سالانه بین ۶۸ تا ۸۹ سانتی متر می‌باشد، ایمنی جاده‌های بارانی اهمیت فراوانی دارد. اما ایالت فرایز لند ثابت کرد که می‌توان همین کار را با شکلی از کاغذهای بازیافت شده هم انجام داد. روند کار به این شکل بود که کاغذها در نهایت به نوعی ماده خاکستری تیره تبدیل می‌شوند که کمی حالت اسفنجی دارد و آب را جذب می‌کند. باور اینکه چنین ماده محکم و بادوامی از کاغذ بدست آمده باشد سخت است، اما آزمایشات انجام شده روی جاده برای آزمون ایمنی و مقاومت و کیفیت آن نشان داد که تمام استانداردهای لازم یک جاده را می‌تواند برای دوچرخه سواران فراهم کند. با موفقیت این پروژه، اکنون طرح‌های دیگری برای استفاده از این ماده در ساخت برخی مصالح ساختمانی و عایق‌ها مطرح شده است.

مردم کشور هلند هر ساله حدود ۱۸۰ هزار تن کاغذ توالست مصرف می‌کنند. از آنجا که چنین میزان مصرف به معنی قطع تعداد زیادی از درختان برای تولید این حجم دستمال می‌باشد، یکی از ایالت‌های هلند به نام فرایز لند تصمیم گرفت برای جبران بخشی از این خسارت، برنامه‌ای برای استفاده مجدد از این دستمال‌ها داشته باشد. آنها تصمیم گرفتند این مواد را دوباره بازیافت کرده و یک اتوبان مخصوص عبور دوچرخه با استفاده از دستمال‌های بازیافت شده بسازند. این مسیر پایتخت فرایز لند را به شهر استینز متصل می‌کند. این اولین مسیر دوچرخه است که توسط کاغذ توالست احداث می‌شود و جالب است بدانید که ظاهر آن بسیار شبیه آسفالت است و به سختی می‌توانید تفاوتش را متوجه شوید. در هلند جاده‌ها عموماً از نوعی آسفالت به نام OGFC ساخته می‌شوند که دارای حفره‌های ریزی است که آب را می‌تواند از خود عبور دهد.

غذاها و طعمشان و یافتن بهترین ترکیب مواد کار می‌کنیم. جوامع مختلفی در سراسر دنیا هستند که کم نظرشان نسبت به جنبه غذایی حشرات در حال تغییر است، زیرا منبع غنی از پروتئین و کالری هستند. همچنین پرورش آنها بسیار ساده است و روند تولید آنها از هدر رفتن خیلی از منابع دیگر جلوگیری می‌کند. صرفه اقتصادی و غذایی بالای حشرات باعث شده که به مکمل عالی برای رژیم‌های غذایی دنیای مدرن تبدیل شوند. تفاوت پرورش حشرات با حیوانات در این است که حتی به تولید گازهای گلخانه‌ای کمتر، مصرف آب کمتر و آسیب کمتر به محیط زیست منجر می‌شود. همچنین بد نیست بدانید که ۸۰ درصد از حشرات قابل خوردن و استفاده در غذا هستند در حالی که تنها از گوشت ۴۰ درصد از گاوها می‌توان استفاده کرد و هزینه و آب و غذای مورد نیاز برای پرورش گاوها چند صد برابر حشرات است. همچنین حشرات علاوه بر پروتئین حاوی اسیدهای چرب غیر مضر، ویتامین A و B، و برخی مواد معدنی هستند.

آیا حاضرید یک همبرگر پر از حشرات بخورید؟ یکی از معتبرترین فروشگاه‌های زنجیره‌ای در کشور سوئیس اعلام کرده است که به زودی شروع به فروش غذاهای تهیه شده با حشرات خواهد کرد. سوئیس اولین کشور در اروپا خواهد بود که اجازه فروش غذاهای با پایه مواد اولیه حشرات را صادر می‌کند. این فروشگاه به کمک یک استار تاپ به نام "استتو" که برگرها و کوفته‌های کوچک حشره‌ای برایش تهیه می‌کند قصد دارد سبب غذایی‌اش را متنوع‌تر کند. بر اساس قوانینی که چندی قبل در ماه اردیبهشت تصویب شد می‌تواند غذاهایی که در آنها از کرم، جیرجیرک و ملخ استفاده شده است را بفروش برساند. البته مواد دیگری مانند برنج و سبزیجات و ادویه‌های مختلف هم در این غذاها بکار رفته است اما سعی شده بخش پروتئینی غذا یعنی گوشت و مرغ و ماهی را با این حشرات که گفته شده می‌توانند منبع خوبی برای پروتئین باشند جایگزین کنند. مدیر این استار تاپ در گفت‌وگو با خبرنگاران اعلام کرد: "ما دو سال است که روی این

همبرگر پروتئینی امانه برای همه

ازدواج بعد از ۵۰ سال

این مرد اجازه نداد که سرطان مانع رسیدن او به معشوق همیشگی اش شود. **استفن والبرت** در سال ۱۹۶۲ یک افسر نیروی دریایی بود و به جزیره ترینیداد اعزام شده بود که با **جنیفر میرینک** آشنا شد. استفن در آن زمان ۱۸ سال داشت و عاشق جنیفر شد اما عشق آنها خیلی زود به جدایی انجامید چون ۲ سال بعد مأموریت استفن در نیروی دریایی تمام شد و مجبور بود به کشورش برگردد. آنها خیلی تلاش کردند ارتباطشان را حفظ کنند اما به دلایل متعدد موفق نشدند. استفن در مورد آن زمان می گوید: "ما جوان بودیم. من در شیکاگو زندگی می کردم و پدر و مادر او می خواستند که جنیفر در انگلستان تحصیل کند. من پول کافی برای نگهداری و تأمین هزینه های او نداشتم". استفن یک نشان ارتشی خود را به جنیفر داد و از او خواست تا وقتی که بتوانند دوباره با یکدیگر ملاقات کنند آن را نزد خود

زندگی در باغ وحش

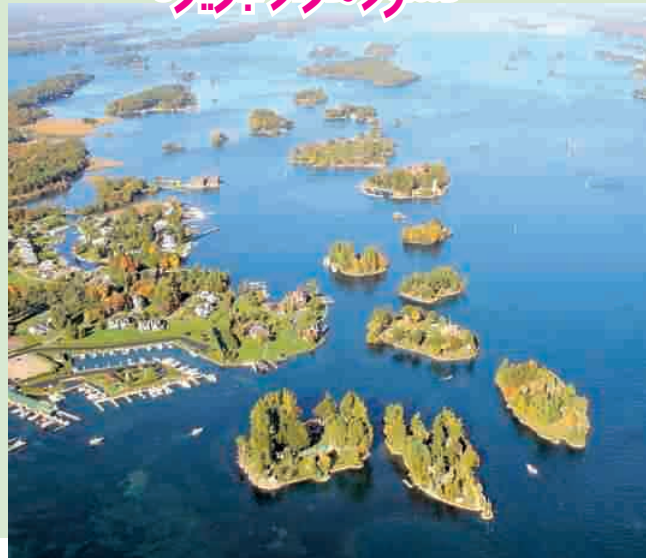
وقتی آقای "دین تویی" و همسرش به فکر خریدن یک خانه کوچک برای نگهداری از چند حیوان بودند تا باغ وحش کوچکی برای خود و خانواده شان درست کنند، هیچ وقت تصور نمی کردند که در نهایت به خریدن یک باغ وحش فعال در شهر ولز برسند! این زوج که همواره به حیوانات و نگهداری از آنها علاقه داشتند و همسر آقای تویی نیز بدلیل تخصص پزشکی اش مشتاق به مشاهده و شناخت رفتارهای مختلف حیوانات بود، تصمیم گرفتند این مشاهدات را بطور مستقیم انجام دهند. آنها از نحوه ارتباط صمیمی و نزدیک فرزندان شان با حیوانات خانگی نیز به شوق می آمدند و گویی حیوانات می توانستند به آنها اطمینان کنند. همین باعث شد که آنها پروژه ای برای پیدا کردن یک باغ وحش و خریدن آن آغاز کنند و چیزی نگذشت که به انتخاب خود رسیدند. تا قبل از این آنها از بیش از ۴۰ حیوان در خانه خود نگهداری می کردند اما با پیدا کردن یک باغ وحش با ۳۰۰ حیوان مختلف برایشان چیزی فراتر از خوشبختی بود. آنها تصمیم گرفتند این باغ وحش ۶۲۵ هزار پوندی را با تمام حیواناتش بخرند. حیواناتی از جمله شیرها، میمون ها، کر و کودیل، لاک پشت، طاووس و بسیاری گونه های دیگر در آن وجود داشتند.

نگه دارد. این آخرین باری بود که استفن و جنیفر همدیگر را دیدند. با گذشت زمان زندگی شان تغییر کرد و هر دو ازدواج کردند و بچه دار شدند. استفن یک پسر و جنیفر دو پسر داشت. اما در سال ۲۰۱۴ هر دوی آنها همسرانشان را از دست دادند. در سال ۲۰۱۵ استفن از خواهرش خواست که برای پیدا کردن جنیفر از طریق شبکه های اجتماعی به او کمک کند. استفن می گوید: "همیشه شعله ای از عشق و علاقه به جنیفر از همان روز اول در قلبم مانده بود. انگار سر نوشت در را بروی ما باز کرد! چون خواهرش توانست جنیفر را پیدا کند! آنها از طریق ایمیل و تلفن با هم تماس گرفتند و بالاخره یک روز در تورنتو با هم ملاقات کردند. جنیفر نشان ارتشی استفن را همچنان نگه داشته بود. وقتی استفن آن را دید نزدیک بود از شدت خوشحالی از هوش برود. او همان روز از جنیفر خواستگاری کرد و بالاخره این زوج عاشق توانستند بعد از ۵۰ سال با هم ازدواج کنند. اما قبل از مراسم ازدواج شان، پزشکان گفتند که استفن به سرطان مبتلا شده است اما حتی سرطان نیز مانع جنیفر نشد و او تمام تزیینات و دکورهای مراسم عروسی را در سالنی که بیمارستان در اختیارشان گذاشت آورد و در همان سالن مراسم عروسی شان را برگزار کردند.

حتی یک بخش مخصوص خزندگان هم در باغ وحش وجود داشت که یک مار بوآ به طول ۷ متر هم در آن قرار داشت. آقا و خانم تویی سه فرزند هشت و نه و سیزده ساله دارند و مطمئن هستند که اوقات بسیار خوشی را در این جابا هم خواهند داشت. آنها بی صبرانه منتظر شروع زندگی شان در این باغ وحش هستند و از همین الان دوستانشان می خواهند به این خانه جدید بیایند و شب را پیش این دوستان عاشق حیوانات بمانند. آقای تویی در مورد اضافه کردن حیوانات بیشتر گفت که ابتدا قصد دارد وضعیت فعلی را سامان بخشد و اگر موفق شدند، به اضافه کردن حیوانات بزرگ مانند فیل و زرافه و گرگدن فکر می کنند.

کشور هزار جزیره

"جزایر هزار گانه" یک مجمع الجزایر متشکل از ۱۸۶۴ جزیره کوچک است که در مرز کانادا و آمریکا و آب های دریاچه آنتاریو قرار دارد. این جزایر در مسیری به طول ۸۰ کیلومتر کشید شده اند اما بیشترین تعداد آنها در منطقه بین ساحل الکساندریا از آمریکا و شهر کینگستون در کانادا است. برخی از آنها بیش از ۱۰۰ کیلومتر مربع مساحت دارند و برخی دیگر آنقدر کوچک هستند که فقط فضای کافی به اندازه یک خانه دارند، تعدادی حتی از این هم کوچکتر بوده و فقط مجموعه ای از سنگ صخره و گیاهان هستند. البته تعداد جزایر بسیاری بیشتری در این منطقه قرار دارد اما آمار اعلام شده بر اساس معیار نهایی است که برای شمارش جزایر انتخاب شد. معیار مذکور به این صورت بود که اولاً جزیره باید در تمام طول سال بیرون از آب باشد، ثانیاً مساحتی بیشتر از یک متر مربع داشته باشد و ثالثاً حداقل یک درخت زنده روی آن وجود داشته باشد. بزرگترین این جزایر، جزیره ولف با طول ۲۹ کیلومتر و عرض ۹ کیلومتر است که محل زندگی حدود ۱۴۰۰ نفر می باشد. کوچکترین جزیره قابل سکونت نیز جزیره ای به نام "فضای کافی زندگی" است که تنها یک خانه با چند نیمکت فلزی روی آن ساخته شده است. همواره قایق های کوچک و تندرو برای رفت و آمد میان جزیره ها در حرکت هستند و تمام خانه ها از طریق کابل های زیر آب به برق و تلفن مجهز هستند. حدود ۲۰ عدد از این جزیره ها، پارک ملی جزایر هزار گانه را تشکیل می دهند که قدیمی ترین پارک ملی در کانادا است. این مجمع الجزایر در سال ۲۰۰۲ توسط یونسکو به عنوان یک منطقه ارزشمند طبیعی اعلام شد.

تصویر شماره (۴)

اول ماسکتو بز!

بانو "مرجان محبوبی" از اینکه داستان خود را بدون توصیف‌های ادبی رایج که به دل نوشته نزدیک است تا داستان، تمام و کمال رها کرده اید و همانند "وداع با اسلحه" ارنست همینگوی، توصیفات مکان و زمان را به داخل گفتگوهای کاراکترهای داستان منتقل کرده اید، بسیار لذت بردم.

صد دفعه گفتم، اول ماسکتو بز، بعد به صفحه کامپیوتر زل بز!
خیالت راحت! این برنامه ویروس نداره سرایت نمی‌کنه!
چطور مگه؟!

آخه خودش در مورد ویروس کرونا و راههای پیشگیری از اون رو توضیح میده! آهان خیالم راحت شد... ماسکو که اصلاً نزدی به صورتت؟

نه، فقط کشو امتحان کردم، ببینم، خوب روی گوشم وایمیسته یا نه... بعد گذاشتم روی میز کامپیوتر.

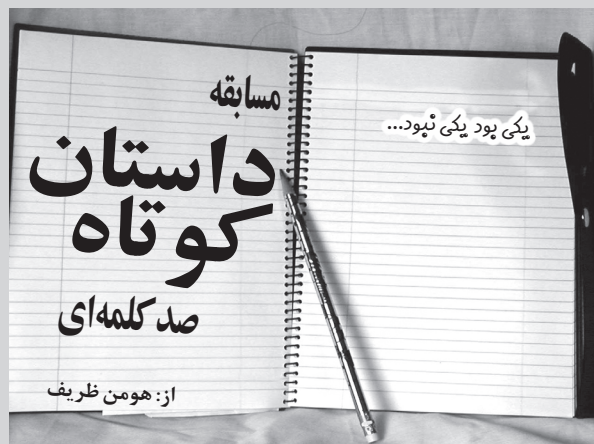
خب پس بزار داخل پلاستیکش ببرم به مغازه دار پس بدم.

چرا؟

به درد ما که نخورد شاید به درد یه بنده خدایی بخوره و مارو هم دعا کنه شاید از این آسایشگاه نجات پیدا کردیم.

مرجان محبوبی

همچنان موضوع داستان نویسی برای صفحه داستانهای صد کلمه ای، پیرامون قرنطینه و عکس شماره ۴ است. با اینکه در جوامع مختلف ایران و جهان، انسان توانسته است در برابر این میهمان ناخوانده که اتفاقاً کوله بارش از پند و اندرز و عبرت، تهی نیست، خود را آماده کند، اما همچنان در صدر دلمشغولی‌های اجتماعی و عاطفی است. داستان‌های خود را کماکان پیرامون همین موضوع (تصویر شماره ۴) در حد و اندازه صد کلمه برای مجله ارسال فرمایید.

از: هومن ظریف

صاحب قلم

سیزده به در، برای خودش عالمی دارد. توصیف سال‌های پیشین است. پدر سوره نون والقلم را در رکعت دوم نماز می‌خواند. قلم از وصفش عاجز است. در باغ، باغبان از قلمه زنی صحبت می‌کند. آنها، عصای برخی از ساقه‌ها می‌شوند، تا روی قلم پای خودشان بایستند و ما ناهار قلمه مرغ داریم. شاید خیلی‌ها ندانند قلمه چیست؟ مهم نیست! پسر من را می‌بینم که از فوتبال بر می‌گردد. شرط می‌بندم که از مادر می‌خواهد قلمه‌های پایش را بمالد. این عادتشه. خواهرم کارنامه آزمون قلم چی را به دوستش نشان می‌دهد و من بر خود فرض می‌گیرم، تا قلمم را بردارم و از این صحنه‌ها قلمی بززم.
ولی الله رضی - تهران

دوست گرامی، داستان شما مربوط به عکس شماره ۳ بود. نمی‌دانم چرا این قدر دیر داستان شما به دستم رسیده است.

امیدوارم باز هم برای ما داستان بنویسید. به ویژه برای موضوع‌های جدید.

شیرینی طنز قلم شما که مرا به یاد نیشکر انداخته است، نشانگر این است که تبادر ذهنی و ایهام تبادرهای ناشی از قلم فرسایی را می‌دانید.

لطفاً با این ویژگی و حدت ذهن، از فضاسازی دراماتیک و خلق موقعیت‌های دراماتیک هم بهره ببرید. منتظر داستانهای شما هستیم.

همین یه بار

دوست عزیز جناب مهربان "علی ناصری" از داستان شما لذت بردم. زبان داستان، اول شخص بود و لازمه اش، عامیانه و محاوره بودن. که شما به خوبی از آن بهره برده اید. اما به نظر من داستان می‌توانست، از بیان دل نوشت و سیاست ذهن به یک داستان استاندارد و دارای تعلیق نزدیک شود. مثلاً با یک واژه، می‌توان همین داستان را دارای کشش تعلیقی کرد. اما من به خودم اجازه ندادم به داستان کلمه‌ای اضافه کنم. اما همین که راوی خود یک فرد "مرده" است برایم جالب بود که نمونه آن را در فیلم "سانست بولوار ۱۹۵۰" شاهد بوده‌ایم.

فکرش نمی‌کردم با همین یه بار جا گذاشتنش، همه چی تموم بشه. منم، زندگیمو دوست داشتم. اصلاً مگه همه دوندگی‌هام واسه چی بود؟ خیر سرم تازه عاشقم شده بودم. به خاطر مادرش که توی بخش بستری بود می‌دیدمش. خدا خدا می‌کردم بیاد و در مورد پرونده مادرش سوالی بپرسم، تا معطلش کنم: "گفتین اسمشون چی بود؟" نوبت‌های بعد "گفتین" هام به "گفتی" تبدیل شد.
سرانجام اشکمو جا گذاشتم چون باعجله دویدم تهِ بخش تا بهش برسم. ولی خب هیچ وقت بهش نرسیدم. حالا هم نشستم و به ماسک مردی نگاه می‌کنم. که داره، روی جسمم، خاک می‌ریزه.

علی ناصری

خونی که به پای باغچه ریخته شد

مرد میان‌سالی که دوستش را به خاطر یک باغچه اشتراکی به قتل رسانده بود، دستگیر و محاکمه شد.

در دادگاه ابتدا همسر مقتول مورد بازجویی قرار گرفت و گفت: همسر من کیوان آخرین بار با دوستش نیما قرار گذاشته بود. آنها سالهای زیادی است که با هم دوست و شریک هستند، اما

همسر من با دوستش بر سر یک قطعه باغچه اختلاف داشت و قبل از اینکه از خانه خارج شود، به من گفته بود که نیما از او خواسته تا باغچه را به او بفروشم، اما من قصد این کار را ندارم... در ادامه نیما دوست مقتول گفت: من و کیوان چند سالی بود که با هم یک قطعه باغچه را به صورت شراکتی خریده بودیم. من بارها از او خواسته بودم تا سهمش را به من بفروشد اما موافقت نمی کرد و آن روز هم سر این مساله با هم بگومگوی شدیدی داشتیم و در نهایت درگیری بین ما به وجود آمد و من از روی عصبانیت چند ضربه چاقو به او زدم و بعد هم برای اینکه کسی متوجه ماجرا نشود جسدش را در بیابانهای اطراف تهران رها کردم و به خانه رفتم. در پایان اظهارات همسر مقتول و نیما مرد قاتل، قضات دادگاه برای صدور رأی نهایی وارد شور شدند.

قتل به خاطر توهین به دوست دختر

فحاشی پسر جوان به دختر مورد علاقه برادرش، باعث مرگ او شد. چندی پیش پسر جوانی با پلیس تماس گرفت و از درگیری با برادر بزرگترش خبر داد. به دنبال اعلام این خبر مأموران کلانتری ۱۳۸ جنت آباد راهی محل شدند و برادر کوچکتر به مأموران گفت: برادر بزرگم معتاد است به دوست دخترم توهین و فحاشی کرده و من هم کتکش زدم. در همین حین پدر وی برای میانجیگری به مقابل در خانه آمد و در حالی که مأمور پلیس با پسر جوان در حال گفت و گو بود ناگهان پسر بزرگتر از پشت پنجره شروع به فحاشی به برادرش کرد و در حالی که مأموران حضور داشتند، برادر

دختری قاتل پدرش را به دام انداخت

پسر جوانی که نگهبان یکی از پارکها را به قتل رسانده بود، توسط دختر مقتول به دام افتاد. چند روز پیش ساعت ۸ شب بود که بدن نیمه جان نگهبان پارک لولاگر تهران که روی چمنها افتاده بود با کمک مردم به بیمارستان منتقل شد. در تحقیقات اولیه این طور به نظر رسید که او تعادلش را از دست داده و به زمین برخورد کرده است و در این میان تلاش کادر درمانی برای نجات مرد نگهبان نتیجه نداد و مرد میانسال پس از سه روز جان سپرد. پس از چند روز، دختر جوانش که به مرگ پدر مهر بانس مشکوک بود، به پارک محل کار پدرش می رود و از افرادی که معمولاً هر روز به پارک می آمدند، سوال می کند که در این باره چند پیرمرد و پسر زن داخل پارک اطلاعاتی عجیب به او می دهند. آنها می گویند: محافظ پارک روز حادثه متوجه پسر جوانی می شود که روی چمنهای پارک در حال راه رفتن است پس به سمت پسر جوان می رود و به او هشدار می دهد که روی چمنها راه نرود، اما مرد جوان با

پزشک متخلف باز داشت شد

پزشک متخلف که به بهانه کار گذاشتن پلاتین در بدن بیماران از آنها مبالغ هنگفتی می گرفت، به جرمه بیش از ۸۰۰ میلیون تومان و چهار سال ممنوعیت از کار پزشکی محکوم شد. به گزارش سازمان تعزیرات حکومتی، این پزشک جراح با شکایت ۴۴ بیمار و به اتهام تقلب، صدور صورت حساب غیر واقعی و دریافت پول مازاد بر تعرفه پزشکی، تحت پیگرد قانونی قرار گرفت. سخنگوی سازمان

کوچک عصبانی شد و به داخل خانه رفت و در راه روی پدرش و مأموران بست. بنابراین بلافاصله مأموران و پدرش با شکستن شیشه وارد خانه شدند، اما با بدن آغشته به خون پسر بزرگ که به شدت زخمی شده بود مواجه شدند. بدین ترتیب مأموران او را به بیمارستان انتقال دادند اما تلاش پزشکان بی فایده بود و وی جان سپرد. در پایان پلیس برادر کوچک را که ۳۱ سال دارد، بازداشت کرد و تحقیقات در این باره همچنان ادامه دارد.

پدرم به تندی برخورد می کند و آنها با هم درگیر می شوند و پسر جوان پدرم را هل می دهد و سرش با جدول کنار فضای سبز برخورد می کند و او هم با دیدن این صحنه پا به فرار می گذارد. دختر جوان در ادامه گفت: شاهدان ماجرا فکر نمی کردند که پدرم فوت کرده است، آنها همچنین گفتند پسری که پدرت را هل داده اسمش کامران است که بیشتر مواقع به پارک لولاگر می آید و من هم شماره تماسم را به آن چند شاهد دادم که در صورت مشاهده پسر جوان به من خبر بدهند تا اینکه چند روز بعد آنها به من زنگ زدند و گفتند که کامران به پارک آمده و بدین ترتیب من اطلاعاتی در اختیار مأموران قرار دادم و بلافاصله آنها راهی محل شدند و او را دستگیر کردند. رئیس کلانتری ۱۰۸ نواب در رابطه با این خبر گفت: در تحقیقات و بازجویی از شاهدان در پارک که دختر جوان معرفی کرده بود آنها کل ماجرای درگیری مرد نگهبان و پسر جوان را به آنها توضیح دادند و پلیس با توجه به اظهارات شاهدان و دستگیری پسر جوان متهم را برای تحقیقات بیشتر به دستور مقام قضایی در اختیار پلیس آگاهی منطقه ۱۰ تهران قرار داد.

تعزیرات حکومتی در این رابطه اظهار داشت، با هوشیاری مسئولان بیمارستان و گزارش معاونت دانشگاهی علوم پزشکی، کلاهبرداری و تخلف این پزشک متخلف اعلام شد. وی افزود: در بررسی پروندههای درمانی مشخص شد هزینه صورتحساب پلاتینهایی که این پزشک از بیماران دریافت می کرد، در مقایسه با عکسبرداری مواضع عمل جراحی مغایرت داشته و بر همین اساس پزشک مذکور و مدیرعامل شرکت تأمین کننده پلاتینها محکوم به کلاهبرداری شدند. بدین ترتیب پزشک متخلف و مدیرعامل این شرکت به پرداخت ۸ میلیارد و ۸۷۴ میلیون ریال جزای نقدی محکوم و همچنین پزشک به ممنوعیت شغل پزشکی به مدت ۴ سال و مأمور کردن پروانه پزشکی به مهر تخلف مرتبه اول و بازگرداندن مبالغ اضافی دریافتی به شاکیان و بیماران به مبلغ ۴۴۴ میلیون تومان محکوم شد.

در خانه گل، در مهمانی خار

※ اولین تنش ها در مهمانها و دورهمی ها

مهدیه ۳۴ ساله است. لیسانس حسابداری دارد. قبل از ازدواج پاره وقت کار می کرد. شوهرش اسد، ۳۶ ساله است. از قبل از دیلم در ساندویچی پدرش کار می کرد و خبره کار بود. اسد پس از دیلم به طور تمام وقت برای پدرش کار کرد. برای فروش بیشتر ایده هایی داشت اما پدرش به حرفش گوش نمی کرد. نزدیک ده سال بعد پدرش به دیاری دیگر رفت و ساندویچی به اسد رسید. در آنجا تغییراتی داد و فروش را بالا برد. امروز ماهی ده تومان سود خالص دارد که پنج تومانش را بابت قسط می دهد. مهدیه می گوید: "یک و نیم هم واسه خرجی خونه به من میده. از سه و نیم می که می مونه بی خبرم. توضیح هم نمیده که چکارش می کنه." آنها پسری سه ساله هم دارند که خودش هزینه های بالایی دارد اما چون در شهری کوچک و ارزان زندگی می کنند، خرج و دخلشان جور است و برای هزینه های زندگی لنگ نمی مانند. بیا بید به زندگی این خانواده سه نفره سری بزنیم:

عصر است. اسد غذیه فروشی را به شاگردش سپرده و به خانه آمده. شاگرد اسد از آشناهاست و مرد قابل اعتماد و کاردانی است برای همین اسد می تواند مغازه را بگذارد و برود. آنها زیاد مهمانی می روند. آن روز هم قرار بود به دورهمی فامیلی بروند. اسد زودتر به خانه آمده بود که پسرش طاهرا را ننگه دارد تا مهدیه بتواند خودش را برای مهمانی آماده کند. در مدتی که مهدیه دوش گرفت و لباس اتو کرد و سشوار کشید، اسد با طاهرا بود ضمناً حال را هم جمع و جور کرد. بعدش خیلی سریع خودش را آماده مهمانی کرد. مهدیه گفت: "خوب بود دوش می گرفتی. بوی فلافل و روغن سوخته میدی." اسد دستهایش را خیس کرد و به موهایش پنجه کشید: "لباسم رو عوض می کنم. از اون عطرهای خوشبوی شما هم می زنم و تر و تمیز و معطر میشم."

حالا در مهمانی بودند. وقتی وارد شدند، میزبان گفت: "به به مهدیه همیشه مرتب!" اسد گفت: "عوضش من نامرتبم چون ایشون بچه رو انداخت گردن من و رفت به خودش رسید. دیگه وقتی نموندا منم به خودم برسیم. یادم رفت که بگم هم بچه داری کردم هم آشغالا و چیز میزای هال رو جمع کردم." مهدیه لبخند زد و سرخ شد: "بهت نگفتم برو دوش بگیر؟" اسد: "گفتی و گل گفتم ولی شل گفتم. مگه وقتی مونده بود که دوش بگیرم؟" مهدیه: "ما یک

سرس را گرم کرد. کتری را روی آتش گذاشت و صبحانه لذیذی آماده کرد. او دوباره شده بود اسدی که میزبان است.

※ جور دیگر:

کم نیستند خانواده هایی که مرد دوست ندارد همسرش بداند در آمدش چقدر است یا با بقیه پولش چه می کند. در جور دیگر اینطور نیست. زن و شوهر یکدیگر را یک روح در دو بدن می دانند. پول من و تو ندارد. مشکل تو مشکل من است و بر عکس. مرد پولش را قایم نمی کند و می گوید ماهی سه چهار تومان پس انداز می کنم. زنش هم اگر تربیت شده جور دیگر باشد، کمک می کند تا آن پس انداز حفظ شود و بیشتر شود.

اسد در خانه و تا وقتی که با مهدیه تنهاست، مهربان و صبور است. مهدیه هم مثل اوست. این روش در جور دیگر پسندیده است. کسی هم بی جنبه نیست و از این مهربانی و صبوری استفاده نابجا نمی کند. این روش در جور دیگر ادامه دارد و آنها در جمع هم با هم مهربان و صبورند. یکی از شیوه های بسیار غلطی که بین ناجورها رواج دارد، ضایع کردن همسر است در جمع. زن و شوهر باهوش برعکس عمل می کنند چون می دانند اگر طرف مقابل را تحسین کنند نه ضایع، سودش به خودشان می رسد که همان آرامش و دوستی است.

اهالی جور دیگر، غذا را ناجور نمی خورند. شیک و تمیز غذا خوردن، مرزی است که ما را هنگام خوردن از حیوانات جدا می کند. این گزینه بین انسان و حیوان مشترک است اما انسان آن را انسانی کرده و شیک و تمیز و بدون حرص و ولع غذا می خورد.

ساعت بعد از اینکه من دوش گرفتم و لباسا رو اتو کردم از خونه اومدیم بیرون. مگه یه دوش چقدر وقت می خواد. "اسد: "بحث نکن و گر نه مجبورم بهت بگم خفه شو!" ...

میزبان پادرمیانی کرد و بحث تمام شد.

اسد سر شام سرش را توی بشقاب خم کرده بود و دولتی می خورد. عمویش گفت: "چرا عجله می کنی مگه دنبال کردن؟" اسد لقمه درشت را در دهانش جا کرد و گفت: "عمو جان اگه شما هم تو خونه خودت غذا گیرت نیاد، مثل من میشی." مهدیه: "چرا بی انصافی؟ من غذا نمی پزم؟" اسد لقمه را قورت داد: "می پزی ولی مفت نمی ارزه." عمو پادرمیانی کرد.

آخر شب که به خانه برمی گشتند، مهدیه و اسد عبوس بودند. اسد چند بار بی دلیل بوق زد و پرسید: "چرا اخمو شدی؟ دست پیش گرفتی پس نیفتی؟ این منم که باید اخم کنم چون این تویی که بین جمع با من بد حرف می زنی." مهدیه: "من بد حرف می زنم؟ کی بود که تا وارد شدیم اون حرفا رو زد؟" اسد: "زدم که زدم! دلیل نمیشه تو جلو مردم به من گستاخی کنی؟" مهدیه: "کدوم گستاخی؟ من حتی از خودم دفاع هم نکردم اما تو به من گفتمی خفه شو. سر شام هم اگه عمو آرومت نمی کرد، فحش می دادی."

اسد اینجوری بود. در خانه شوهری مهربان و صبور بود اما اگر غیر از خودشان کس دیگری هم بود، تغییر شخصیت می داد و تا جایی که می توانست، مهدیه را سرکوب می کرد.

فردای آن شب طاهرا از همه زودتر بیدار شد. از اینکه همه خواب بودند، بداخلاق شد و نق زد. اسد بیدار شد. بچه را به اتاقی دیگر برد و

* قهر سیاه:

روزی قرار بود اجاق گاز بخزند. از دو ماه قبل برای آن روز برنامه‌ریزی کرده بودند اما نشد به خرید بروند چون مادر اسد گفت شما که گازی به این خوبی دارید، لازم نیست یکی دیگر بخرد. اسد گفت چشم. مهدیه گفت ولی ما تصمیم گرفته بودیم گاز بخیریم؟ اسد: "هیچوقت روی حرف بزرگتر حرف نزن." مهدیه: "حتی اگه حرفشون غلط باشه؟" اسد: "حتی اگه غلط باشه. علتش هم کاملاً معلومه. اونا برای ما خیلی زحمت کشیدن تا بزرگ شدیم. از آسایش خودشون گذشتن و به ما سرویس دادن. هر وقت حتی نصفه‌شب‌ها اگه بد خواب شدم، مادرم بیدار شده و بغلم کرده. از خواب خودش زده. ما باید حرمشون رو نگه داریم. ضمناً اونا خیلی تجربه دارن. اگه چیزی بگن، حتماً حکمتی توش هست." مهدیه پیشانی خود را خاراند: "آخه یه وقت شاید یه دستوری بدن که کاملاً به ضرر ما باشه. اونوقت باز ما باید بگیم چشم؟" اسد: "ضرر دیدن از نافرمانی کردن بهتره. دنیا اونقدر ارزش نداره که به خاطر یه خورده سود، دل پدر و مادر رو بشکنیم." مهدیه موضوع را کش نداد چون اسد را می‌شناخت و می‌دانست اگر بخواهد با منطق و استدلال پیش برود، اسد عصبی می‌شود و قهر می‌کند.

شبی قرار بود بروند خانه جاری. اسد گفت: "تو و بچه رو میذارم اونجا خودم میرم مغازه بعد میام مهمونی." مهدیه: "اینجوری نمیشه چون اگه ما رو بذاری اونجا، خودت خیلی دیر میای. تو برو مغازه، من منتظرت می‌مونم تا بیای دنبالمون." اسد قبول کرد. اما عصر شد و نیامد. غروب هم تمام شد و نیامد. مهدیه زنگ زد. جواب نداد. پیام داد پس چرا نمیای؟ اون مغازه کوفتی رو ول کن بیا دیگه." اسد جواب نداد. مغازه را به شاگرد سپرد و به خانه رفت. یک من اخم توی صورتش بود: "پس چرا آماده نیستی؟ بیوش بریم دیگه!" مهدیه هم اخم داشت: "با بدن چرب و لباس بو گرفته اومدی میگی بیوش بریم؟ تو اینقدر عجله داشتی، زودتر میومدی؟" اسد جواب نداد. صورتش را شست، لباس عوض کرد و دستی به موهایش کشید: "من حاضرم. بریم. اگه دیر برسیم، تقصیر توئه." مهدیه زود بچه را آماده کرد. همینکه خواستند از در بیرون بروند، تلفن زنگ خورد. مادر اسد بود: "هنوز نرفتن؟ اگه سختتون نیست، بیاین منم با خودتون ببرین."

مدتی طول کشید تا مادر اسد آماده شود. آنها وقتی به مهمانی رسیدند که سفره را انداخته بودند. میزبان پرسید: "چرا دیر کردین؟" اسد: "این خانم دیر آماده شد. هر چی هم بهش گفتم

* اسد چند بار بی‌دلیل بوق زد و پرسید: چرا اخمو شدی؟ دست پیش گرفتی پس نیفتی؟ این منم که باید اخم کنم چون این تویی که بین جمع با من بد حرف می‌زنی...

زود باش. زشته سر شام برسیم، انگار نه انگار." نگاه مهدیه خشن شد: "چرا دروغ میگی؟ من طولش دادم یا مادرت؟ یا بگو دروغ گفتم یا من میرم." اسد: "برو! فکر کردی این مهمونی بدون تو کوفتم میشه؟" میزبان خواست وساطت کند. مهدیه چنان عصبی شده بود که وساطت را نشنید و رفت. اسد در راه‌پله داد کشید: "حیوون!"

مهدیه به خانه برگشت. به مادرش زنگ زد و قصه را تعریف کرد و گفت می‌خواهد برای همیشه قهر کند. مادرش دل‌داری داد: "اسد منظوری نداره. جلو دیگران دوست نداره خودشو در برابر زنش ضعیف نشون بده. تو مهمونی‌ها سعی کن جلو دیدش نباشی. اگر کم چیزی گفتم، بخند و بگو از دوست هر چه رسد، نیکوست. بعدشم تو خلوت به روش نیار که اون چه رفتاری بود که کردی؟ از خوبیش بگو. مثلاً بگو از اینکه تو خونه بهم احترام می‌داری و مهربونی خیلی خوشحالم. بعدشم می‌تونی بگی اگه تو جمع هم احترام بذاری، بیشتر خوشحال میشم. اگر کم نذاشتی، فدای سرت. دخترم من موهامو تو آسیاب زندگی سفید کردم. تجربه دارم. این حرفا و این رفتارهای سیاستمدارانه معجزه می‌کنه."

مهدیه کمی آرام گرفت ولی با اولین برخورد ناگوار شوهرش در جمع، به خانه اول برگشت. مخصوصاً که روزی اتفاقی افتاد که به پسرش ربط داشت.

طاها عفونت روده گرفته بود. دکتر برایش دارو و رژیم غذایی و بهداشت تجویز کرده بود. مادر بزرگهای او به عیادتش آمدند. هر دو با دیدن بچه نتیجه گرفتند بچه سردی کرده و دکتر چیزی بارش نیست. آنها تصمیم گرفتند تجویزهای خود را اعمال کنند. مهدیه از اسد خواست جلو آنها را بگیرد. اسد گفت: "هیچی نگو! قبلاً هم بهت گفتم که حرف بزرگتر حجتیه." مهدیه ناچار شد به مادر بزرگها اعتراض کند. هر دو او را سرزنش کردند که ما خودمان چند تا بچه بزرگ کرده‌ایم و تجربه داریم. و کار خودشان را کردند. حال بچه بدتر شد و مجبور شدند طاها را در بیمارستان بستری کنند. مهدیه که بسی عصبی بود، سر اسد غرها زد. اسد زیر بار نرفت و دوباره حکایت اطاعت از بزرگترها را تکرار کرد. مهدیه عصبی تر شد و کارشان به قهری سیاه کشید.

* جور دیگر:

اینجا دو دیدگاه داریم: اطاعت از والدین واجب است چون زحمت ما را کشیده‌اند، اطاعت

از عقاید غلط والدین واجب نیست و این ربطی به زحمتی که برای ما کشیده‌اند، ندارد. عقیده اولی نیازی به توضیح ندارد چون همه از آن خبر دارند پس وارد بحث دوم می‌شوم. این گروه که از معاصرین هستند، معتقدند اولاً ما از پدر و مادرمان نخواستیم ما را به دنیا بیاورند. تولد ما به خواست آنها بوده. آفرینش برای بسیاری از موجودات زنده این برنامه را نوشته که والدین یا یکی از آنها وظیفه دارد بچه خود را بزرگ کند و مراقبش باشد. به عقیده این گروه آنها وظیفه دارند از فرزند خود مراقبت کنند پس منتهی بر بچه نیست. همچنین معتقدند فرزندان در سنی خاص باید مستقل شوند مخصوصاً وقتی که ازدواج می‌کنند. در این مرحله آنها باید خودشان برای حل کردن مشکلاتشان تصمیم بگیرند و کم کم پخته و باتجربه شوند. اگر والدین مدام روی سر آنها باشند و امر و نهی کنند، دیر باتجربه می‌شوند و از سویی اطاعت محض از والدین ممکن است مشکلاتی بار بیاورد مثل مریض تر شدن طاها. یا مثل وقتی که دختر و پسری برای هم جفت مناسبی خواهند شد ولی والدین مخالفت کنند. زن و شوهری را می‌شناسم که دختر خاله پسر خاله‌اند اما چون پدرانشان با هم قهرند، هر گز به خانه این زن و شوهر نرفته‌اند. هر دو به بچه خود حکم کرده‌اند با پدر آن یکی حق ندارد حرف بزند. آیا اینجا باید به حرف بزرگترها گوش کرد؟ این تفکر غلط که پدر مالک فرزند خویش است، عواقب وخیمی داشته مثل قتل رومینا به دست پدرش. مثل خفه شدن دختر هفت ساله به دست پدرش. همین پدر یک سال بعد خودکشی کرد. این تفکر باید جایگزین شود که فرزند برای خودش هویت دارد. حق و حقوق دارد. باید مختار باشد که برای خودش چه تصمیمی بگیرد. از یک سنی به بعد، باید بگذارند بروند دنبال زندگی و تجربه ذخیره کند. در جور دیگر به استقلال بچه بسیار اهمیت می‌دهند و البته مشورت و راهنمایی را هم همراه آن می‌کنند.

در این سرنوشت، اگر اسد جور دیگر می‌دید، عاقل‌تر بود و از همسرش حمایت می‌کرد. چرا می‌گویم عاقل‌تر بود؟ چون حمایت از همسرش باعث می‌شود خودش در آرامش زندگی کند. آدم عاقل دنبال آرامش است نه ایجاد تنش. مادر مهدیه آنجا که به دخترش دل‌داری داد، جور دیگر می‌دید. اگر ناجور می‌دید، علیه اسد حرف می‌زد و آتش خشم را شدیدتر می‌کرد.

حالا مهدیه در قهر است. اگر جور دیگر ببیند، به خانه برمی‌گردد و روی شخصیت خودش کار می‌کند تا به حرفها و رفتارهای دیگران وابسته نباشد... نظر شما چیست؟

علی آقا اسکناسی کف دست مرحمت گذاشت: "خوبی مرحمت؟ اینی که گذاشتم تو دستت دوهزار تومنیه. اشتباهی جای هزاری خرش نکنی."

مرحمت پول را با انگشتهایش لمس کرد: "آره علی آقا. دوهزاریه. من درسته که کورم ولی خیلی چیزا رواز شماها بهتر می بینم. من به جای یه جفت چشم، کلی چشم دارم. با انگشتام و گوشام و دماغم همه چی رو می بینم. خدا بهت خیر و برکت بده." مرحمت چند سال بود که در آن محله ساکن شده بود. اوایل کنار پارکینگ می نشست به گدایی. مردم متوجه شدند با اینکه نمی بیند، ماشین هر کسی را از صدایش می شناسد. می داند کدام ماشین کی آمد و کی رفت. یک بار هم که آن طرف خیابان روی کارتتش خوابیده بود، یکهو داد کشید آی دزد... و معلوم شد کسی داخل پارکینگ شده تا چیزی بدزد. مسرور که نگهبان پارکینگ بود، متوجه دزد نشده بود. صاحب تعمیرگاه مسرور را اخراج نکرد ولی به مرحمت گفت شبها در اتاقی که طبقه دوم دفتر است، بخوابد و هوشیار هم باشد. او دوبار دیگر متوجه ورود دزدها شد و اعتبارش بالاتر رفت. مرحمت گدایی را کنار گذاشت و خیلی زود کار جدیدش را یاد گرفت. او مردی پنجاه ساله بود که در شهرهای زیادی زندگی کرده بود برای همین مغزش پر از خاطره های شنیدنی بود. خوب بلد بود مخاطبش را جذب کند حتی گاهی زندگی آنها را پیشگویی می کرد که گاهی درست و گاهی غلط از آب در می آمد ولی مردم او را دوست داشتند، پیشگویی های غلط را ندید می گرفتند و درست هایش را یک کلاغ چل کلاغ می کردند. او از راه فالگیری هم درآمد خوبی داشت. درباره اش می گفتند که او چند گونی پول دارد که معلوم نیست آنها را کجا قایم کرده. چندبار مسرور در غیاب مرحمت به اتاق او رفته بود و همه جا را گشته بود و چیزی پیدا نکرده بود. او مدتی هم مرحمت را زیر نظر گرفت تا ببیند به کجاها رفت و آمد می کند تا جای پول ها را کشف کند. تلاش هایش بی نتیجه بود و بی خیال گنجینه مرحمت شد.

از وقتی که مسرور از گنج مخفی مرحمت طمع برید، با او صمیمی شد. یک وقت هایی با هم صبحانه می خوردند. مرحمت که آدم پر حرفی بود، مسرور را به خودش جذب کرد حتی یک بار آینده او را برایش گفت "چشمات خوابه ولی خودت فکر می کنی بیداری. توی همین خواب با کسی شریک میشی." مسرور: "سرم کلاه میذاره؟" مرحمت به کف دست او دست کشید: "خودت سر خودت

دست های خونین

را نیم باز کرد. جعفر داخل شد. هر دو دستکش داشتند و بی آنکه با هم حرفی بزنند، سراغ یکی از ماشین های مدل بالا رفتند. داشبورد را گشتند. چیز به دردیخوری نداشت. سیستم صوتی تصویری ماشین را باز کردند و گذاشتند توی ساک. بی صدا سراغ ماشین دیگری رفتند و مشغول گشتن شدند. داخل داشبورد دو دستگاه گوشی قیمتی بود. جعفر آنها را بوسید و در ساک گذاشت و داشبورد را بست. مسرور آهسته گفت: "یواش تر. این مرحمت گوشای تیزی داره. بیا ببین چی پیدا کردم. یه لپ تاپ خیلی گرون!" آن راهم در ساک گذاشتند و در یک ماشین دیگر را باز کردند.

مرحمت بیدار شده بود. انگار صدایی شنیده باشد. آهسته از اتاقش بیرون آمد. گوش تیز کرد. دوباره صدایی شنید. سمت صدا رفت. پس از چند قدم ایستاد و پشت ماشینش قایم شد. فهمید دزد آمده. مثل سایه گریه به آهستگی جلو رفت. حالا خیلی نزدیک شده بود. جعفر او را دید و به پهلوی مسرور زد. هر دو در سکوت به او چشم دوختند. مرحمت هوا را بو کشید و گفت: "مسرور دیدمت! فایده نداره خودتو قایم کنی. تنها هم نیستی. با شریکت داری دزدی می کنی. به شریکت بگو بره. چیزایی رو که دزدیدین، بذارین سر جاش. منم مردونگی می کنم و به کسی نمی گم. قبول؟"

کلاه میذارى. برو دستاتو بشور. خونیه." مسرور خندید: "ما رو اسگل کردی؟ دستام خونی نیست چرا برم بشورم؟" و از پیش او رفت اما فکرش مشغول شد چون یک بخش از حرف های مرحمت درست بود. او با جعفر آشنا شده بود و قرار بود شریکی کاری کنند. مسرور نگران شد که میادا آن کار او را به دردسر بیندازد. به جعفر تلفن کرد: "داداش یه جورى نشه که گیر بیفتیم؟" جعفر با خمیازه گفت: "جیگر داشته باش. اگه طبق نقشه عمل کنی، کسی نمی فهمه کار ما بوده. کار ما کلاً نیم ساعت طول می کشه اما پول خوبی توشه. نترس! اگه بترسی یه جای کارو خراب می کنی و گیر میفتیم. قرار ما فرداش ساعت یازده."

فرداشب مسرور نزدیک غروب به مرحمت گفت: "امشب خونه پسر خاله م مهمونم. فردا نزدیک ظهر برمی گردم. اشکال نداره تنها بمونی؟" مرحمت به صورت او از پیشانی تا چانه دست کشید: "مگه اولین باره که تنها می مونم. برو خیالت تخت باشه ولی به حاج تقی هم بگو که امشب نیستی. صاحب اینجاس و باید خبر داشته باشه." مسرور گفت: "بهش گفتم. خبر داره." ساعت ده شب مسرور وانمود کرد از پارکینگ رفته ولی داخل یکی از ماشین های ته پارکینگ قایم شد. مرحمت هم شام خورد و خوابید. پاسی که گذشت، مرحمت در پارکینگ

جعفر گفت: "تو کوری. قاضی شهادتت رو قبول نمی کنه. به نفع خودته که شریک ما بشی و بذاری همه ماشینا رو لخت کنیم. هر چی گیرمون اومد، تقسیم بر سه می کنیم." مرحمت در ذهنش به او نگاه کرد تا ببیند او را می شناسد؟ ذهنش به او هیچ سیگنالی نداد. پرسید: "چطوری می تونم به حرفت اطمینان کنم؟" مسرور گفت: "عمو مرحمت من خودم تضمین می کنم. شریکم به قولش عمل می کنه." مرحمت سرش را سمت آسمان گرفت: "خدایا خودت بگو. با اینا شراکت کنم؟" بعد به آنها گفت: "خدا می گه با دزد جماعت شریک نشو." و سمت در خروجی پارکینگ دوید. مسرور خیلی زود به او رسید و بقیه اش را گرفت و کشید. مرحمت افتاد. مسرور چاقویش را به پهلوی او فرو کرد. جعفر هم رسید: "بزنی به گلویش. این نباید زنده بمونه." مسرور چند ضربه دیگر زد و رهایش کرد. جعفر گفت: برو دستاتو بشور. خوشبختانه لباس خونی نشده." مسرور یاد پیشگویی مرحمت افتاد و تیره پشتش لرزید. آنها چند ماشین دیگر را هم لخت کردند. جعفر می خواست به چند ماشین دیگر هم سر بزند ولی مسرور که دلشوره داشت، موافقت نکرد و کار را زود تمام کردند. یکی از پرایدهای مدل پایین را برای فرار انتخاب کردند و رفتند. کمی پس از رفتن آنها دو پلیس گشت متوجه شدند در پارکینگ باز است. زنگ در را زدند. کسی جواب نداد. داخل شدند و پس از کمی گشتن جسد مرحمت را دیدند.

کار آگاه نوبخت با گروهش وارد عمل شدند. دکتر رعنائی جسد را معاینه کرد و گفت "احتمالاً با چاقو کشته شده. ضربه های وحشیانه ای بهش زدن. جای هفت ضربه هست در حالی که با ضربه های اول کشته شده. حدس می زنم قاتل با مقتول خصومت داشته." نوبخت گفت "شاید قاتل داشته دزدی می کرده، مقتول سر رسیده و دزد رو دیده. اونم مجبور شده چاقو بکشه." یکی از مامورهای نوبخت گفت: "من مقتول رو می شناسم. اسمش مرحمت. قبلاً گدایی می کرد. نزدیک یک ساله که تو پارکینگ زندگی می کنه." دکتر به نوبخت گفت "پس حدس شما درست نیست چون نابینا بوده و قاتل رو ندیده. حدس

مرحمت بیدار شده بود. انگار صدایی شنیده باشد. آهسته از اتاقش بیرون آمد. گوش تیز کرد. دوباره صدایی شنید. سمت صدا رفت. پس از چند قدم ایستاد و پشت ماشینش قایم شد. فهمید دزد آمده

من درست تره که میگم قاتل با مقتول خصومت داشته." مامور گفت: "آقای دکتر مرحمت نابینا بود ولی انگار هزار تا چشم داشت. آدم را از روی بوی او می شناخته." آنها مشغول بحث بودند که مسرور به پارکینگ آمد. او را راه نمی دادند. گفت: "من نگهبان اینجا هستم. چه اتفاقی افتاده؟" او را پیش نوبخت بردند. با دیدن جسد مرحمت حالتی ناراحت به خودش گرفت و گفت: "نقصیر من بود که دیشب مرحمت بیچاره رو تنها گذاشتم. دزد رو گرفتین؟" نوبخت پرسید: "چرا دیشب اینجا نبودی؟" مسرور گفت: "دیشب از حاج تقی مرخصی گرفتم برم خونه پسر خاله ام. به مرحمت گفتم اشکال نداره برم؟ گفت اشکال نداره خودم حواسم به همه چی هست. قرار بود هشت شب برم ولی پسر خاله ام زنگ زد گفت دیر میاد خونه. منم ساعت یازده رفتم بیرون. وقتی می رفتم، مرحمت بیدار بود." نوبخت پرسید: "از کجا فهمیدی بیداره؟ رفتی دیدنش؟" مسرور گفت: "نه آقا نرفتم دیدنش. با خودش خلوت کرده بود، نخواستم خلوت شو به هم بزنم. بی خدا حافظی رفتم." نوبخت: "خلوتش چی بود؟" مسرور: "هیچی آقا. خلوت ما مستضعفا مگه چیه؟ موزیک گذاشته بود و واسه خودش قر بندری میومد. لامپش روشن بود. سایه اش افتاده بود روی پرده." نوبخت: "کسی هم پیشش بود؟" مسرور: "نه آقا تنها بود. غیر از من و مرحمت کسی تو پارکینگ نبود. قاتل بعد از رفتن من اومده و خواسته سیستم ماشینا رو بدزده، مرحمت هم فهمیده و اومده جلو دزدا رو بگیره. اونام زدن بنده خدا رو کشتن." نوبخت گفت: "از کجا فهمیدی دزد اومده واسه بردن سیستم ها؟ ما که هنوز به شما چیزی نگفتیم؟" مسرور: "تا حالا چند بار دزد اومده اینجا. هر بار مرحمت متوجه شده. این بارم حتماً دزد اومده بوده اینجا." نوبخت: "اوکی!" و از او خواست پسر خاله اش را برای شهادت بیاورد. مسرور

طفره رفت و گفت امروز صبح به شهرستان رفته. نوبخت به او گفت: "بهش تلفن بزنی بگو خودش به اولین پاسگاه معرفی کنه تا اونازود برش گردون تهران و بیاد دفتر من." مسرور آهسته گفت: "راستش دیشب خونه پسر خاله نبودم. خونه دوس دخترم بودم. اونم حاضر نیست شهادت بده چون نمی خواد کسی بفهمه با هم بودیم." نوبخت: "چون آدم صادقی هستی، لازم نیست بگی واسه شهادت بیاد. وضع تو رو درک می کنم. فقط آدرس شو بده توی پرونده بنویسم شب قتل کجا بودی. قول میدم اصلاً سراغ اون خانم نرم." مسرور آدرس را داد. نوبخت کمی به آدرس نگاه کرد و گفت "حتی اگه اون خانم بیاد شهادت بده که دیشب پیشش بودی، من معتقدم که تو مرحمت رو کشتی. شریک هم داشتی. چند تا از ماشین های مدل بالا رو لخت کردین و رفتین. حالام برگشتی که بگی از چیزی خبر نداشتی. بنابراین تو رو به اتهام قتل بازداشت می کنم." مسرور گفت: "الکی که نمی تونی مردم رو متهم کنی. دلیل چیه؟" وقتی نوبخت دلیلش را گفت، مسرور کم آورد و قتل را گردن گرفت.

نوبخت در اتاق مرحمت نامه ای پیدا کرد که پاکتش باز نشده بود. دیگر مسرور زنده نبود که بگوید چرا پاکت را باز نکرده و نامه را به کسی نداده برایش بخواند. نوبخت آن را باز کرد. نامه از طرف پسرش یوسف پست شده بود. گله کرده بود که حالا که گدایی را ترک کرده ای، چرا پیش من و عروس و نوهات نمی آیی؟ خوشحال می شوم که با ما زندگی کنی. گذشته هر چه که بوده، تمام شده. بیا آشتی کنیم... نوبخت به شماره ای که در نامه بود، تلفن کرد و از یوسف خواست به تهران بیاید.

در پزشکی قانونی متوجه شدند شالی دور کمر مرحمت بسته شده. آن را باز کردند. داخلش کیسه ای بود که تعداد زیادی سکه طلا داشت. نوبخت با لبخند گفت: "چه ارث خوبی به پسر مرحمت رسید. شاید این طلاها رنج از دست دادن پدرشو سبک تر کنه."

مسرور به قتل اقرار کرد و شریکش جعفر را هم معرفی کرد. او فراری شده بود. دستور بازداشتش به همه یگان ها اعلام شد. چیزی تا بازداشتش نمانده است.

هوش آزمایی

به نظر شما نوبخت چه دلیلی آورد که ثابت می کرد مرحمت دروغ می گوید؟ جواب خود را به ۰۹۳۶۶۴۰۱۹۴۹ پیامک کنید. اسم خودتان و شهرتان یادتان نرود.

جواب معمای مقتول بی هویت

قاتل باید کم سن و کوتاه قد باشد. درود بر هوش سید کاظم حسینی از قائمشهر با شماره ۰۹۳۹ (x x x x) که به این معما جواب درست داد.

دست های رضا دایی گریسی و روغنی بود اما اثری از آنها روی دسته چاقو نبود. لباسش هم خونی نبود. ضربه های چاقو نشان می داد که

قصیده شاعر کریم

پیمان

گر در شمار آرم شبی، نام شهیدان تو را
 فردای محشر هر کسی گیرد گریبان تو را
 سرمایه جان باختم، تن را ز جان پرداختم
 آخر به مردن ساختم، تدبیر هجران تو را
 هر چند بشکستی دلم، از حسرت پیمانه ای
 اما دل بشکسته ام، نشکست پیمان تو را
 هر گه که بهر کشتنم از غمزه فرمان داده ای
 بوسیدم و بر سر زدم، شاهانه فرمان تو را
 گر خون پاکم را فلک بر خاک خواهد ریختن
 حاشا که از جنگم کشتد پاکیزه دامان تو را
 گر بخت در عشقت به من فرمان سلطانی دهد
 سالار هر لشکر کنم بر گشته مژگان تو را
 اشک شب و آه سحر، خون دل و سوز جگر
 ترسم که سازد آشکار اسرار پنهان تو را
 آشفته خاطر کرده ام جمعیت عشاق را
 هر شب که یاد آورده ام زلف پریشان تو را
 زان رو "فروغی" می دهد چشم جهان را روشنی
 کز دل پرستش می کند، خورشید تابان تو را
 فروغی بسطامی

رباعی

یک چند گذشت عمر، در بی خبری
 ماندم که بیایی و دلم را ببری
 لبخند تو ابتدای آزادی من
 آغوش تو پایان غم در به دری
 وحید دانا-قائم شهر

قصیده شاعر کریم

رویایها

رویایهایم اگر نبود
 مرا هم بال و پر نبود
 مرا بر می دارند و با خود می برند
 به هر کجا که می خواهند
 گاهی به قصر قصه های تو در تو
 گاهی به دشت پر آهو
 رویایها
 دارایی های ماهستند
 عمران صلاحی

دو شعر از پرویز عرب پور

۱) جاری شو

جاری شو
 از دل سنگ ها
 و باز کن راحت را
 تا فراسوی دشتهای بکر
 بارقصی زلال
 میان موسیقی باران
 همیشگی باش
 ای حیات مدام
 ای سر آغاز روشنی
 شعرها تو را همیشه خواهند سرود

۲) چهره

چهره از آینه
 پنهان می کنم
 هزار چین و چروک
 زیر این پوست
 نکند نقش گناه است و
 هویدا بشود

کاش

حتی این باد
 که دست خالی می وزد
 صدايت را به گوشم نمی رساند
 مگر مشتی خاک سرد بیاورد
 از دل زمین
 یا چند قطره از دریا
 تلخ است این که تا
 صدایم را می شنود
 موج بر می دارد دریا
 کاش دور بودی، دور
 که من

نه همکلام دریا می شدم
 نه همراز باد
 افسوس

روبرویم نشسته ای
 مثل موج هایی که خیز بر می دارند آرام
 و می روند
 تا ابتدای آسمان
 تا فراسوی فراموشی
 راستی
 پس چرا من
 در عاشقی جا مانده ام
 نوشین دلغانیان

زاگرس

زاگرس، ای غریب سرگردان
 سوختی، سوختی، شدی ویران
 این همه آتش، این همه آتش
 تویی و چشمهای سرگردان
 راز زیبایی تو ریخت به خاک
 شانه های تو ماند و زخم گران
 بادرختان تو چه کرد آتش؟
 آه، از این آتش، آتش سوزان
 این شرار، این شرار جان فرسا
 این لهیب، این لهیب بی پایان
 آن درختان پیر را دیدی؟
 سوخت در پای شاخه های جوان
 آه، از این جنگلی که می سوزد
 دامن سبزه زار شد عریان
 نیست دیگر امید پروازی
 سوخت انگار بال گنجشکان
 ابرها را خبر کنید آرام
 تا ببارد از آسمان باران
 شعبان کرم دخت-بابلسر

عاشق

نگاهش

به موهای درخت بود
و آرام در کوچه قدم می زد
شاخه ها
رقص را فراموش کرده بودند
شاخه ها ساکت، شاخه ها غمگین
بعد از سالها آمده بود
از سر دلتنگی
و چشم بر درخت
در کوچه قدم می زد آرام
تنها بود و بی کس
و دیگر بلد نبود
که شاخه ها را به رقص دریاورد
باد، عاشق شده بود

شیمای مرادی

گل نرگس

ای سو گلی باغ و بهارم، گل نرگس
ای تو همه دار و ندارم، گل نرگس
آن قدر که بین شب و خورشید، همان قدر
تا چیدن تو فاصله دارم، گل نرگس
کی می شود از پیر هنت، عطر تنت را
گلبرگ به گلبرگ در آرام گل نرگس؟
بالای سرم باش زمانی که بمیرم
تا بشکند از خاک مزارم گل نرگس
می خواهم از بس که تو را لحظه بدرود
حتی به خدا هم نسپارم، گل نرگس
مهدی شعبانی-رباط کریم

باور

گذر زمان
درخت انار ته باغ
و شعری ناتمام
و مختصر
باید به قاصد کجا بگویم
حرفهای نسیم را باور کنند
اینجا هنوز هم ماه
در آسمان می درخشد
فاطمه امینی

درخت

ذهنم
پراز لانه هایی ست
که برای تو ساختم
سبز خواهم شد
حتی اگر
سایه ای بر سرم باشی
آسمان که نشدم
چرا درخت نباشم
وقتی که تو
در من
این همه پرنده ای
اکبر فرقانی

ویروس

کنج اتاق
ورق می زنم خودم را
در سر نوشتم
پای یک فنجان نسکافه
یک شاخه پیچک زرد
یک سبد حرفهای تازه
که چنگ می زند
به جمجمه ام
به بساط درهم ریخته مغزم
غرور بدقواره و ویروس
طنین گوشم را
گسسته است
و انعکاس صدایم
پاور چین پاور چین
به گوش می آید
این لعنتی ترین
نامرد دنیا
این
زوی نفسگیر
و این
وی
روس
کرو
نا

پرویز چوبری

شب رویایی

مثل قیس عامری سر گشته لیلایی ام
چون شراب ارغوانی در شب رویایی ام
ماه وقتی نقره می بارد به پلک خیس شب
بغض باران می شکوفد در شب یلدایی ام
زیر بام آسمان، در گوشه ایوان عشق
روی بر که رقص کن، نیلوفر بودایی ام
مثل طاووس بهاری در نگاه آفتاب
چتر می زد بر سرم گلدسته شیدایی ام
می دهد گهواره ام را تاب، مادر با چه شوق
می روم در خواب نازی از تب لالایی ام
موج می زد بغض باران در نگاه آینه
با سکوت آسمان در لحظه تنهایی ام
داغ دارد در شباهنگام یادت، چشم من
شعله فانوس دشت لاله صحرایی ام
موج بی تابی به صخره بوسه می زد با عطش
با غم آشوب طوفان در شب دریایی ام
می رسد روزی بهار از کوچه های انتظار
آینه در آینه چون شیشه مینایی ام
در نگاه لحظه های بی قرارم موج زد
آن تجلیگاه صبح آیت زیبایی ام

اکبر بهداروند

جوانه های ادب

* آقای امید رحمانی-اهواز

سر با کلماتی چون در، پر، گروبر
قافیه می شود.

* خانم هستی زمانی-شیراز

دو بیتی مورد نظر شما سروده
دکتر محمدرضا شفیعی کدکنی
است.

به جان جوشم که جوای تو باشم
خسی بر موج دریای تو باشم
تمام آرزوهای منی، کاش
یکی از آرزوهای تو باشم

* آقای فرشید حسینی-تهران

سروده اید:

همه چیز با نگاه تو
آغاز شد

و با حرفهای تو
به پایان رسید

این سروده کوتاه می تواند سیاه
مشق خوبی باشد، اما برای
رسیدن به مرز شعر باید بیشتر
مطالعه و تمرین کنید.

* خانم فرناز شریفی-تهران

بیتی از حافظ را تقطیع می کنیم:
بلبلی برگ گلی خوش رنگ در
منقار داشت
واندر آن برگ و نوا خوش
ناله های زار داشت
وزن این بیت: "فاعلاتن فاعلاتن
فاعلاتن فاعلات" است:
بلبلی بر = فاعلاتن
گ گلی خوش = فاعلاتن
رنگ در من = فاعلاتن

قار داشت = فاعلات

واندر آن بر = فاعلاتن

گ و نوا خوش = فاعلاتن

ناله های = فاعلاتن

زار داشت = فاعلات

* آقای داود عبدالحی-کرج

بخشی از سروده تان را به امید

دریافت آثار بهترتان زمزمه

می کنیم:

دیروز

گذشت

و ما هم گذشتیم

از پلی که به سوی فردا

می رفت

و دستهایمان

پر از امید بود

پر از خورشید

تنهایی

تنهایی

درد کمی نیست

و می تواند تابی نهایت

ادامه داشته باشد

تنهایی من

از کهکشان بزرگتر است

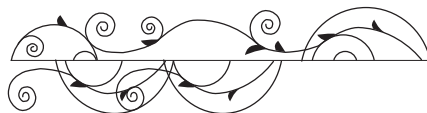
و از ستاره ها

پررنگ تر

الناز نعمتی-تهران

ارسال متن تلگرامی و پیامک
فقط با ذکر نام: ۰۹۳۵۶۹۲۰۳۴۹

نازنینم، خوبم!

چون شدم ثلوت نشین گلزار می‌خواهم
پیکار؟ با تمام دوستان دیدار می‌خواهم
چه کار / بگذر از من تا نسوزی بوی
آتش می‌دهم / در فودم می‌سوزم و
غم‌نوار می‌خواهم چه کار؟!

مریم اکبریان

دوباره در دل من زمستان است...

دل من یک لیوان چای، یک میز و دو صندلی؛ در
کنج ترین گوشه ی کافه نادری می‌خواهد!
دل من آن بخاری را می‌خواهد که هنگام گردن به
صندلی روبه رو تار کند خالی بودنش را!
دل من می‌خواهد نفسی عمیق بکشم و بوی عودی که
در فضا پیچیده را همراه با سرمایی که ناشی از باز
شدن در است را به جان بخرم!
بخرم به این جان بی جان، و دستان خالی ام را حلقه
کنم به دور آن لیوان چای؛ و با نگاه کردن بلورهای
برف به یاد بیاورم که...

دوباره زمستان است و اولین و تنها ترین ماه
دو حرفی سالش...

دوباره تنها ماه دو حرفی سال که قدرت سرمایش
عجیب است...

تنها ماه دو حرفی که، جنسش، تعداد حرفش، رنگش
عینا خود "تو" است
دو حرفی که سرد و کمرنگ و خیالیست! همانند
جای خالی "تو"

بانوی سرخ

گر مخیر بکنندم به قیات که چه خواهی
دوست ما را و همه نعمت فردوس شما را

شهرز

هیچ تناقضی تلخ تر از فرش نیست که از ما
بهرت نشان را قاب می‌کنند و معمولی هایشان را زیر
پای می‌اندازند

اکرم اخلاقی - کرج

عشق و عدد با هم جور نیستند، چطور ریاضیات
می‌تواند محک سنجش عشق باشد ولی قلبت
نه؟!

غلامرضا نیرودل

برخی آدم‌ها در ۸۵ سالگی معنی تفاهم را می‌فهمند
چون هم گوششان ناشنوا می‌شود و هم زبان‌شان
قدرت حرف زدن ندارد

فرشاد

خدا یا...

گاهی مراد را غوش بگیر وقتی در محاصره مشکلاتم
و تنها پناهگاهم تویی

وقتی تمام تلاشم را کرده‌ام، خسته‌ام و دلم کمی
سکوت می‌خواهد کمی آرامش، کمی تسکین،
بی‌خبر از راه برس و مرا بغل کن؛ باور کن آدم‌جا
زدن نیستم! اما از یک جایی به بعد، بگو که با هم
درستش می‌کنیم از یک جایی به بعد خودت برایم
معجزه کن!

سهیلا

عشق دشوار است و خصمش مرد می‌خواهد عزیز!
کودکان بی‌شک غذای تلخ را تف می‌کنند
محمد سلیمان سیفی

وقتی چیزی برای از دست دادن ندارم اداره
زندگی خیلی سخت نیست

نازنین - تهران

زندگی قفل است اگر یابی کلید
می‌گشاید در به رویت بر حیات جاودان
قطره اشک

تنها اینکه سرمان شلوغ باشد اهمیت ندارد، بلکه
مهم این است که هدف اصلی مان چیست...؟
زنبور عسل و پشه هر دو همیشه مشغولند اما یکی
ستوده می‌شود و دیگری... نه

الیه احمدی

بار سنگین است و من کم طاقت و دنیا حسود
خم شدن را عار می‌دانم دعا کن نشکنم!
ممل سعدی

این دل برایت تنگ تر شد بعد دیدار
نبض همان جامانده دیگر روی تکرار
ای کاش می‌دیدم تو را از دور... گاهی
تا بلکه در مان می‌شد این قلب گرفتار

رویا سلطانی - اندیشه

قانون زندگی

دقت کردید که مثلاً وقتی یک اتومبیل قرمز
می‌خرید، پس از آن همه اتومبیل‌های قرمز
اطراف خودتان، بیشتر به چشم‌تان می‌آید.
دیدن اتومبیل‌های قرمز برای شما معنی‌دار
می‌شود. شما به اتومبیل زیبا و جدید خود
افتخار می‌کنید و بسیار هیجان‌زده هستید،
در نتیجه زیاد به آن فکر می‌کنید. وقتی
اتومبیل قرمز نقطه اصلی تمرکز شما باشد،
اتومبیل‌های قرمز همه‌جا در اطرافتان ظاهر
می‌شوند و نماد پیدا می‌کنند.

پیام این است که "بر هر چیزی تمرکز کنید،
مقدار بیشتری از آن را به دست می‌آورید."
اگر موضوعات خوشایند را تجسم کنید،
اتفاق خواهند افتاد.

البته همین موضوع در مورد موارد ناخوشایند
نیز صدق می‌کند. این ما هستیم که انتخاب
می‌کنیم به موضوعات خوب فکر کنیم، یا
موضوعات بد. مردم به طور طبیعی به نتایج
منفی فکر می‌کنند، نه مثبت. متأسفانه اغلب
نتایج منفی هم نصیب افراد بدبین می‌شود.
از طرف دیگر، برای مردم مثبت‌اندیش،
اتفاقات خوب پی‌درپی رخ می‌دهد.

خوب است که افکار خودمان را به مسیر
مثبتی هدایت کنیم، تا هر چه زودتر اثراتش
را در زندگی شخصی، و حتی زندگی
اطرافیان مان ببینیم.

آتنا یکرنگ - شهرک فردوس

ارزش‌های متفاوت در جهان

ایتالیا: سه‌گروه نباید پشت چراغ قرمز
بمانند؛ آمبولانس، آتش‌نشانی، معلمان.

فرانسه: ثروتمندان در محدودی شهرک
فرهنگیان خانه می‌خرند تا به همسایگی با
معلمان افتخار کنند.

سوئد: فرزند اولم یز شک است، اما بچه دومم
فکر بهتری دارد او می‌خواهد معلم شود.

آلمان: "مرکل" خطاب به پزشکان معترض؛
شما توقع نداشته باشید که حقوق شما از حقوق
معلمانی که شما را تربیت کرده‌اند، بیشتر
باشد.

انگلستان: این بچه نابغه است، او توان معلمی
دارد.

ایران: چرا معلم‌ها تابستون‌ها حقوق
می‌گیرن....!

مژگان امیری - رامسر

بدول متقاطع

جدولها زیر نظر: داود باز خو
BAZKHOO @ yahoo.com

حرف (ی) چه تعداد است؟

قابل توجه خوانندگان عزیز: برای حل جدول متقاطع اعلام تعداد حروف درخواست شده در هر شماره به همراه ارسال تصویر حل شده آن به تلگرام (در ساعت های ۸ تا ۱۶:۳۰ روزهای شنبه تا چهارشنبه) یا از طریق پست به آدرس مجله، در هر شماره ضرورت دارد. البته همراه نام و نام خانوادگی و ذکر شماره تماس در قرعه کشی شرکت داده می شود.

اسامی برندگان جدول ۳۸۷۴

- ۱- فتانه مقیمی - تهران
- ۲- سمیه نوروزی - همدان
- ۳- شهرام شریعتی - مازندران

افقی:

۱. باز توانی - لقبی برای آدم زورگو
۲. کندفهم - پرده - از حد گذشته
۳. کامیون حمل مایعات - پافشاری کردن - از توابع شهرستان نور
۴. گستاخ - پایش گر - فتوا دهنده
۵. متضاد حاشیه - مقام - دندانهایی که میان دندانهای آسیا و پیشین واقع شده است - ضربهای در بوکس
۶. فساد - مملو - عدالت - فراوان - آزار
۷. حافظ نظم در جامعه - شهری در فرانسه - نوعی رایانه کوچک قابل حمل
۸. پر از نیرو - قاصد - نیکو کاران
۹. نیکو جامه - کشوری در آسیا - آب ویرانگر
۱۰. گذراندن - تمام - اصطلاحی در موسیقی برای کم و زیاد کردن آوای سازهای زهی
۱۱. شکم بند - جاده - ملخ دریایی
۱۲. ستون بدن - منافق - بیم - حرف ندا - قرمز انگلیسی
۱۳. از سبزی های پر خاصیت و متنوع - جمع اسیر - قطعه نازک و بلند فلزی - علف خشک
۱۴. نوعی شیرینی - روزی جستن - فشردن کلیدهای روی موس کامپیوتر
۱۵. شاعر مشهور و روشنفکر ایرانی - کشاورز - خرج کردن های بیهوده
۱۶. از رودهای مرزی - ضدفا - ایوان وسیع
۱۷. از شهرهای بندری ترکیه - حراست

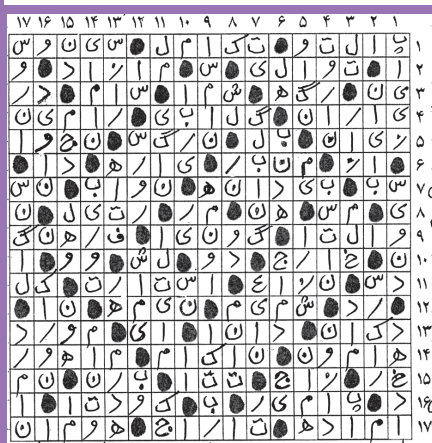
عمودی:

۱. پایتخت مشهور شاهان هخامنشی - دستگاه طیف نما
۲. قاطر - سنگی قیمتی - آتش شعله دار
۳. حالا - گیاه آفتاب گردک - لاشه
۴. خدمتکار مرد - آگهی بزرگ - نام چاه زمزم
۵. از غزوات معروف - گلی معطر - بی آبرو - چین و شکن
۶. خانه - فلز سرخ - میوه های مقوی - نصرانی - آب شرعی
۷. لوله هایی که شیر خام را از ریشه به برگ های رساند - لقبی اشرافی در اروپا - پل مشهوری در شمال
۸. عصری در زمین شناسی - ایستگاه قطار راه آهن - خودداری از جنگ و قطع تیراندازی
۹. نوعی کبک - سیاستمدار - ضد فتق
۱۰. غذایی فرانسوی - سازمان اطلاعاتی آمریکا - استانی در جنوب
۱۱. کشمش - تیره - مقابل ثابت
۱۲. زایده ای در حیوانات - راست انگلیسی - غذای شبانه - ناستوار - حرف فاصله
۱۳. واحد شمارش شتر - نان آور خانه - بالاترین رنگها -

دست افزار نجار

۱۴. عنصری فلزی - گرایش خاطر - دوست خاموش
۱۵. حکایت نغز - نوعی منسوج کشاف - عبادتگاه مسیحیان
۱۶. مداد نوکی - میوه تلفنی - رودی در اروپا
۱۷. شیوه ای در فیلمبرداری سینمایی - حکاک

حل جدولهای شماره ۳۸۷۴

از بین عزیزی که هر هفته جدول شرح در متن مجله را حل کرده و تعداد حرف خواسته شده را با ذکر شماره مجله، اسم شهر، نام و نام خانوادگی (در ساعت‌های ۸ تا ۱۶:۳۰ روزهای شنبه تا چهارشنبه) به شماره سامانه ۰۲۹-۴۴۴۰۹۳۰۴ پیامک نمایند، یک نفر به قید قرعه انتخاب و هدیه یا به رسم یادبود تقدیم می‌شود. البته به شرطی که تنها یک بار پیامک زده شود و کد پستی، نشانی و نام نویسنده با دقت نوشته شده باشد.

توضیح ضروری اینکه با ارسال بیش از یک پیامک نام شما به طور اتوماتیک از سامانه حذف می‌شود

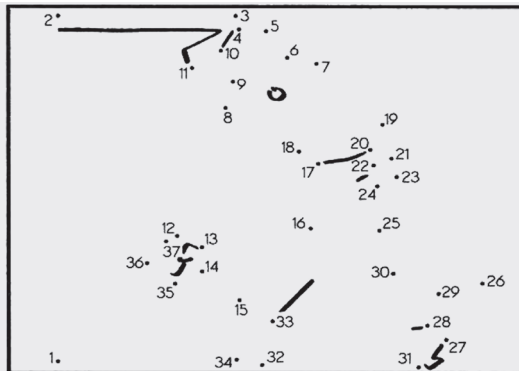
حرف (ا) چه تعداد است؟

						توسانده	←
						دادگر	←
		←	↓	←	خداي دراویش	شهر دادگاهي هلند	←
					پرسش		←
			↓	←	برابر		←
					میوه گلو پسند		←
					↓		←
					آشکار		←
					شالوده		←
					↓		←
						عالي قدر	←
						از اعضاء سفارتخانه	←
		←					←
					عدد منفي		←

پاسخها در
صفحه ۴۲

نقطه به نقطه

در میان این نقاط و اعداد به هم ریخته یک نقاشی پنهان شده است. برای یافتن آن کافی اعداد را از شماره یک تا ۳۷ به هم وصل کنید.

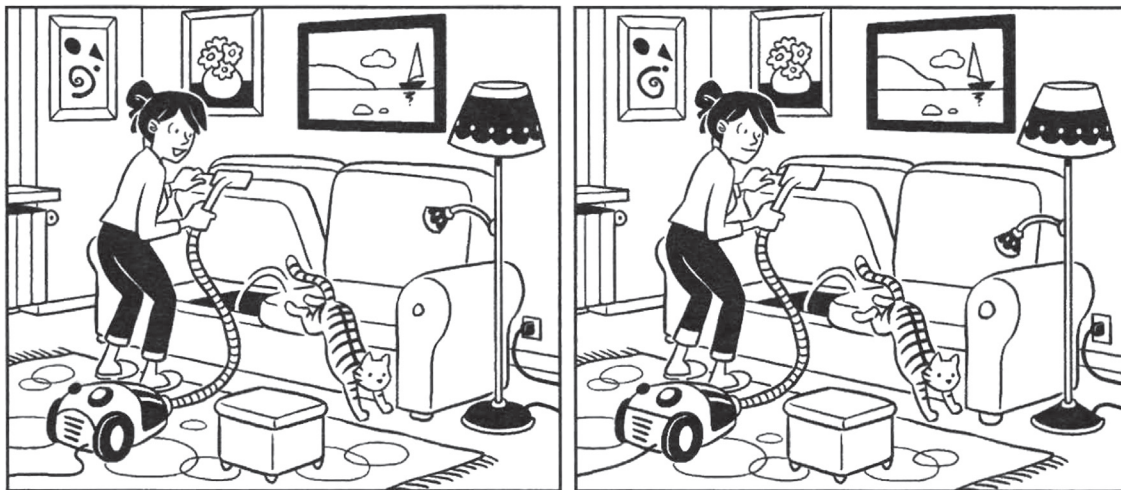

باهوش خود کلنجار بروید

محمود صفادار

عجز حذف شده در تصویر تفریح با خانواده

خانواده برای تفریح بساط ناهار خود را کنار درختی پهن کرده اند ولی زن متوجه کندوی زنبوری در بالای درخت شده است. اما در هر یک از ۳ تصویر دیگر که از تصویر سمت چپ تهیه شده، چهار اختلاف وجود دارد. حال از شما می‌خواهیم این اختلافها را در سه تصویر سمت راستی با تصویر سمت چپ پیدا کنید.

بیشترین اختلاف در تصویر نظافت خانه

زن خانه مشغول نظافت اتاقهاست ولی گربه او از همه جاسر در می‌آورد. اما میان دو تصویری که از این صحنه تهیه شده و در نگاه اول کاملاً یکسان به نظر می‌رسند، بیشترین اختلاف وجود دارد.

شبیه‌امایی شباهت

در اینجا دو تصویر می‌بینید. در یکی عقابی، چوپان را به جای یک گوسفند با خودش می‌برد و در دیگری یک زندانی قوی هیکل توانسته با پابند خود از زندان فرار کند. با اینکه این دو تصویر هیچ شباهتی به هم ندارند ولی در ۷ مورد با یکدیگر شبیه هستند. آن موارد کدامند؟

یک ایرانی با سوادم کرد و یک ایرانی بیچاره ام!

همیشه برایم سوال بود که یک زباله گرد چه حرفهایی برای گفتن دارد که تا به حال مجال شنیدنش فراهم نشده تا اینکه چندی پیش وقتی از خیابانی می‌گذشتم، با زباله گردی برخورد کردم که به نظرم خیلی تپیش به این کار نمی‌خورد، پس پیش رفتم و خودم را معرفی کردم و از خواستم با هم گپی بزنیم و او هم بی‌هیچ نگرانی صبورانه موافقت کرد. او وقتی شروع به صحبت کرد و من از وضعیت تاهلش پرسیدم، باعشق خاصی گفت؛ وقتی ۱۶ ساله بودم ازدواج کردم یعنی واقعیتش این است که وقتی من در ایران کار می‌کردم و دنبال پول بودم، پدرم برای من زن گرفته بود و بعد از حضور من در افغانستان عروسی ما شکل گرفت و حالا که ۲۵ ساله هستم سه تا بچه دارم یک پسر به نام یاسین و دو دختر به نام‌های زیبا و عایشه و قبل از اینکه مدارکم دچار مشکل شود ماهی، دو ماهی یک بار می‌رفتم به خانواده‌ام سر می‌زدم، اما از وقتی بی‌مدرک شدم دیگر رفت و آمدم با مشکل روبرو شد. از او درباره سوادش که می‌پرسم او با مهربانی خاصی که در آن عشق موج می‌زند می‌گوید؛ سال ۸۸ صاحبکاری داشتم به نام احمد که پیش او کشاورزی می‌کردم و او هر چند روز یکبار که به زمینش سر می‌زد به من سرمشق می‌داد و با من درس کار می‌کرد و آنقدر در این کار سماجت کرد تا باعث شد خواندن و نوشتن یاد بگیرم خداپدرش را رحمت کند و... اینطور بود که سوال و جوابهای بین ما شکل گرفت:

می‌گذاریم. کتاب و کاغذ را یک جای دیگر می‌گذاریم. آهن و ضایعات را نیز جدا می‌کنیم. حتی نان را جداگانه انبار می‌کنیم و هر بخشی برای خودش خریداری دارد و بعداً اینها را می‌فروشیم.

❖ در آمد این کار چقدر است؟

گاهی به روزی صد هزار تومان هم می‌رسد. اما بیشتر مواقع کمتر از این هم هست.

❖ چقدر صرف هزینه اقامت می‌کنی؟

جایی که زندگی می‌کنیم حدود ۳ میلیون اجاره می‌دهیم. الان خودم یکجا ساکن هستم که

بله افتادم توی کار زباله! البته این کار هم در آمد خوبی ندارد. متأسفانه کار بنایی هم در آمدش مشکل دارد و قول و قرارها دیگر مثل قبل نیست و اجرت کارمان را دیر می‌دهند و...

❖ حالا از زباله گردی راضی هستید؟

خب الان حداقل در تهران کار می‌کنم. باز یافت به ما پولی می‌دهد و مواد را تحویل می‌گیرد. بعد ما می‌آییم برای خودمان زباله جمع می‌کنیم!

❖ چطور تفکیک زباله را انجام می‌دهی؟

زباله‌های جمع آوری شده به ۹ قسمت تقسیم می‌شود. فلز و شیشه را داخل یک پلاستیک

❖ چه زمانی برای کار به ایران آمدید؟

سال هشتاد و شش از هرات افغانستان آمدم ایران. اول در سمنان بودم تا اینکه سال ۹۹ به تهران آمدم.

❖ آن موقع‌ها چه کاری انجام می‌دادی؟

کارم بنایی بود آن زمان. همه جابری کار می‌رفتم. هر جایی که کار بنایی داشتند می‌رفتم. استان البرز هم می‌رفتم. قم و جاده چالوس... البته سال ۹۲ در سمنان به کار کشاورزی مشغول بودم.

❖ حالا هم آمدی سمت زباله گردی؟!

خانه‌ها به سبک قدیم به هم چسبیده و پشت بامهای خانه‌ها به هم متصل بود، به طوریکه می‌شد از روی پشت‌بام به همه محله رفت. این جوان به پشت‌بام مسجد رفت و از آنجا به طرف خانه‌های محله به راه افتاد. به اولین خانه که رسید دید چند زن در آن هست چشم خودش را پایین انداخت و دور شد و به خانه بعدی که رسید دید خالی است اما بوی غذایی مطبوع از آن خانه می‌آمد...

وقتی آن بو به مشامش رسید از شدت گرسنگی انگار مانند یک آهنربا او را به طرف خودش جذب کرد. این خانه یک طبقه بود، از پشت‌بام به روی بالکن و از آنجا به داخل حیاط پرید. فوراً خودش را به آشپزخانه رساند، سر دیگ را برداشت و دید در آن بادمجانهای محشی (دلمه‌ای) قرار دارد، یکی را برداشت و به سبب گرسنگی به گرمی آن اهمیتی نداد و می‌خواست آن را ببلعد عقلش سر

خرید و بنایش را ویران کرد و سپس مسجدی را در آنجا بنا کرد.

یکی از طلبه‌ها که خیلی فقیر و به عزت نفس مشهور بود در اتاقی در مسجد ساکن بود. دو روز بر او گذشته بود که غذایی نخورده بود و چیزی برای خوردن نداشت و توانایی مالی برای خرید غذا هم نبود. روز سوم احساس کرد از شدت گرسنگی به مرگ نزدیک شده است! با خودش فکر کرد او اکنون در حالت اضطراری قرار دارد و شرعاً گوشت مردار و یا حتی دزدی در حد نیازش جایز هست. بنابراین گزینه دزدی بهترین راه بود. شیخ طنطاوی در خاطراتش ادامه می‌دهد:

این قصه واقعیت دارد و من کاملاً اشخاصش را می‌شناسم و از تفصیل آن در جریان هستم و فقط حکایت می‌کنم نه حکم و داوری. این مسجد در یکی از محله‌های قدیمی واقع شده و در آنجا

با خوانندگان

معصومه نجار

تولد دوباره

شیخ علی طنطاوی

ادیب دمشق

در خاطر آتش نوشته:

مسجد بزرگی در دمشق

هست که به نام "مسجد

جامع توبه" مشهور است. علت

نامگذاری آن به مسجد توبه

بدین سبب هست که آنجا

قبلاً محل خیر نبوده ولی یکی

از فرمانداران مسلمان آن را

پسر و دختران آقای رحمانی

محروم کرده نمی دانم چطور دلشان می آید این ظلم را بکنند و ما را بیچاره.

❖ پلاکش را توانستی برداری؟

نه متأسفانه خیلی شوکه شده بودم.

❖ سفارت نتوانست کاری بکند؟

نامه گرفتم رفتم سفارت افغانستان و اینقدر گشتم و رفتم و آمدم تا توانستم عکس (کپی) پاسپورت را پیدا کنم! شاید بتوانم باعکس پاسپورت برگردم به افغانستان.

❖ با کرونا چه کنی؟

درباره کرونا همه چیز را می دانم! ماهیچ معلوم نیست در کدام سطل زباله با کرونا روبرو شوم. حضورش عین رعد و برق است!

❖ حرفی درباره کارت داری؟

این کار همه اش مشکل است، من هم در دسرهای زیادی را پشت سر گذاشتم اما نتوانستم یک زندگی خوبی دست و پا کنم الان مدتهاست هر کاری می کنم که ۲۰ تا ۲۵ میلیون تومان تهیه کنم، تا یک مغازه یا بساطی درست کنم هر چه تلاش می کنم، نمی شود که نمی شود! هر کاری کردم، نتوانستم.

❖ مغازه برای فروش چه چیزی؟

جنس هایی که با سرمایه اولیه اند کم بشود تهیه کرد مثل لوازم آرایشی، چیزی.

ماهی ۵ میلیون پول پیش داده ام و ۲ میلیون ماهانه اجاره می دهم. البته پول آب و برق را هم به دوش گرفته ام و آنها را نیز پرداخت می کنم.

❖ چرا در افغانستان کار نکردی؟

ما شغلی در افغانستان نداریم که زندگی خوبی داشته باشیم.

❖ چطور پاسپورت اقامت گرفتی؟

ما وقتی مدارک و پاسپورت و اقامت می گیریم، کلی برای آن هزینه می کنیم. بعد سر ماه که می خواهیم برای خانواده پول بفرستیم می بینیم که هیچی نمی توانیم بفرستیم. همه پولها هزینه پاسپورت و اقامت و مدارک شده است.

❖ مگر چقدر هزینه پاسپورت است؟

برای پاسپورت خودم که پاسپورت هوایی زده بود، ۶ میلیون تومان هزینه کردیم و این ماه نتوانستم حتی هزینه های خودم را در بیاورم چه برسد به اینکه پولی برای خانواده ام بفرستم!

❖ پس چطور رفت و آمد می کنیدی؟

چند وقت پیش قرض کردم رفتم افغانستان پیش خانواده ام. مدتی بودم و برگشتم. الان یک ماه است که هیچی باز نتوانستم جمع کنم تا برای خودم هزینه کنم.

❖ خاطره خوشایند یا ناخوشایند داری؟

اتفاق خوشایند؟! چند وقت پیش بود که می خواستم راهی افغانستان شوم یک ماشین سوار شدم، راننده پر اید در جایی که خلوت بود پاسپورت و صد هزار تومان من را به زور گرفت و فرار کرد خیلی دنبالش گشتم، اما تا به حال کسی جواب درستی به من نداده است. آن راننده حالا نمی داند با گرفتن پاسپورت من چه مشکلی برای زندگی ام ایجاد و مرا از دیدن زن و بچه هایم

❖ چه آرزویی دارید؟

آرزو دارم که بولی جمع کنم، تا بساطی برای کاسبی راه بیندازم.

❖ فکر می کردید زمانی در ایران با شما مصاحبه کنند؟ چون این مجله را خواندگان هم میهن افغانی هم می خوانند.

اصلاً فکر نمی کردم یک روزی با من مصاحبه کنند واقعاً غافلگیر شدم!

از شما ممنونم که با من مصاحبه کردید. کاش بدانیم پدر برای یک لقمه نان چه زحمتی می کشد!

آن طلبه مهریه زن را پرداخت و بعد زن او را به طرف خانه اش راهنمایی کرد. وقتی وارد منزلش شد نقاب از چهره اش برداشت. جوان از لطف خدا میبهرت ماند! شگفت آنکه مرد دید این همان خانهای بود که واردش شده بود! زن از او پرسید: چیزی میل داری برای خوردن؟ گفت: بله. پس سر دیگر را برداشت و بادمجانی را دید و گفت: عجیب است! چه کسی به خانه وارد شده و غذا را دست زده؟! مرد به گریه افتاد و قصه خودش را برای همسرش تعریف کرد ... زن گفت: این نتیجه امانتداری و تقوای توست. از خوردن بادنجان حرام سرباز زدی خداوند تعالی همه خانه و صاحب خانه را حلال به تو بخشید! کسی که به خاطر خدا چیزی را ترک کند و تقوا پیشه نماید، خداوند تعالی در مقابل چیز بهتری به او عطا می کند.

جوان پاسخ داد به خداوند که من پول لقمه نانی ندارم چگونه ازدواج کنم؟ ... شیخ گفت این زن آمده به من خبر داده که شوهرش وفات کرده و در این شهر غریب و ناآشناست و کسی را ندارد و نه در اینجا و نه در دنیا به جز یک عموی پیر کس دیگری ندارد و او را با خودش آورده و او اکنون در گوشه ای از این مسجد نشسته و این زن خانه شوهرش و زندگی و اموالش را به ارث برده است. اکنون آمده تقاضای ازدواج با مردی کرده تا شرعاً همسر و سرپرستش باشد تا از تنهایی و انسانهای بدطینت در امان بماند. آیا حاضری او را به عقد خود در بیاوری؟

جوان گفت: بله... و رو به آن زن کرد و گفت: آیا تو او را به شوهری خودت قبول داری؟ زن هم پاسخ مثبت بود. عموی زن دو شاهد را آورد و آنها را به عقد یکدیگر درآورد و خودش به جای

جایش برگشت و ایمانش بیدار شد. با خودش گفت: پناه بر خدا. من طالب علمم چگونه وارد منزل مردم شوم و دزدی کنم؟ از کار خودش خجالت کشید و پشیمان شد و استغفار کرد و بادمجان را به دیگ برگرداند و از همان طرف که آمده بود سراسیمه بازگشت. وارد مسجد شد و در حلقه درس استاد حاضر شد در حالی که از شدت گرسنگی نمی توانست بفهمد استاد چه می گوید! وقتی استاد از درس فارغ شد و مردم هم پراکنده شدند، زنی کاملاً پوشیده پیش آمد و با شیخ گفتگویی کرد که او متوجه صحبت هایشان نشد... شیخ به اطرافش نگاهی انداخت و کسی را جز او نیافت. صدایش زد و گفت: تو متاهل هستی؟ ... جوان گفت: نه! شیخ گفت: نمی خواهی زن بگیری؟ جوان خاموش ماند. شیخ باز ادامه داد به من بگو می خواهی ازدواج کنی یا نه؟

گفت و گوبا "عباس امینی" کارگردان فیلم "کشتارگاه":

"کشتارگاه" آینه‌ای برای جامعه امروز است!

فیلم "کشتارگاه" چندمین اثری است که این روزها به صورت آنلاین در VOD ها اکران شده است. "کشتارگاه" با بهره گرفتن از موضوعات روزی همچون قاچاق ارز به بیان داستانی اجتماعی پرداخته و به نقد جامعه امروز می‌پردازد. باران کوثری، مانی حقیقی، حسن پورشیرازی و امیرحسین فتحی از جمله بازیگرانی هستند که در این اثر به ایفای نقش می‌پردازند... به بهانه اکران آنلاین این فیلم با عباس امینی که کارگردانی آن را بر عهده داشته است، به گفت و گو پرداختیم.

✖ در فیلم مکان‌هایی نشان داده می‌شود که به نوعی شب‌ها در آنجا قیمت روز بازار دلار تعیین می‌شود. برای تصویر کردن این مکان‌ها تا چه اندازه مشاهدات عینی داشتید؟

تا قبل از اینکه ارز به اینجا برسد، افراد در سبزه میدان جمع می‌شدند و اصطلاحاً آنجا دلار و شمش طلا را چوب می‌زدند اما بعد از جهش ناگهانی دلار که پلیس آنها را دستگیر کرد؛ این افراد در چند جا به صورت غیرقانونی جمع می‌شوند و همچنان به کار خود مشغول هستند. حتی الان برخی سایت‌ها نیز این کار را انجام می‌دهد. یکی از عجایب این روزها فعال بودن سایت‌های شرط‌بندی است که همچنان به کار خود مشغول هستند.

✖ اسم فیلم "کشتارگاه" بوده و همه کاراکترهای اصلی داستان نیز در کشتارگاهی زندگی می‌کنند که به نوعی سه قتل را نادیده گرفته است. آیا این اسم نماد جامعه‌ای است که افراد آن با بحران‌های گوناگونی که علاوه بر مسائل مختلف خودشان هم در آن نقش داشته‌اند، قربانی هستند؟

اجازه دهید که اسم فیلم را تحلیل نکنم ولی همیشه می‌گویم هر حسی که تماشاگر می‌گیرد، درست‌ترین حس است. اگر اینطور به نظر می‌آید که شما گفتید، احتمالاً اسم مناسبی انتخاب شده است. ولی شاید هدف و قصد اول من این نبوده است.

✖ پرداختن به مسائل روز همچون ارز می‌تواند واکنش مردم را به همراه داشته باشد، که برای فیلم اتفاق مثبتی است ولی از جهتی هم ممکن است سبب تاریخ مصرف داشتن اثر شود...

نه. این یک تصور است. به این خاطر که بسیاری از فیلم‌های دنیا هستند که بر اساس موضوع روزشان ساخته می‌شوند ولی اگر سال‌ها هم از فیلم بگذرد این امتیاز منفی برای فیلم نیست. چون در اینصورت نیز شما یک مستند از آن دوران دارید و فیلم ارزش خودش را پیدا کرده است. درواقع جدا از اینکه شما با یک فیلم طرف هستید که سعی

را شروع کردم، سعی کردم موضوعاتی را کار کنم که دغدغه‌ام بوده است چرا که ضرورت آنها را حس می‌کردم. به عنوان مثال موضوع بچه‌های بی‌شناسنامه یکی از موضوعاتی بود که سال‌هاست درگیر آن هستیم. همین مسأله سبب شد تا فیلم "والدرا" را کار کنم. بحث از دواج‌های زیر سن قانونی که در ایران خیلی زیاد بوده و متأسفانه مجلس هم نتوانست برای آن قانونی تصویب کند، نیز موضوع دیگری بود که بر اساس آن فیلم "هندی و هر مز" را ساختم.

مسأله ارز در ایران نیز واقعاً موضوع بسیار پیچیده و هزارتویی است چرا که تنها وارد کننده آن دولت است و کس دیگری نمی‌تواند آن را وارد کند اما شخصاً به آن دسترسی نداشتم تا بفهمم چه اتفاقاتی در بازار رخ می‌دهد. البته می‌توان درباره این موضوع به تحلیل‌های اقتصادی پرداخت ولی دلار در ایران دست یکجا بوده و توسط بانک تعیین می‌شود. بر همین اساس برای پرداختن به این موضوع به لایه‌های پایین‌تر آدم و این سوال را پرسیدم که ماجرای دلارهای چمدانی که به عنوان قاچاق وارد می‌شود چیست؟ چرا که بخشی از بازار روز را آنها تعیین می‌کنند. اینطور به نظر می‌آید که در مواقعی هم این دوازدهم الهام گرفته و شاید احتمالاً منفعت‌هایی به هم می‌رسانند. به نوعی انگار هماهنگی‌هایی بین آنها هست چرا که قیمت آنها خیلی از هم دور نیست.

✖ فیلم "کشتارگاه" جدا از روایت داستان اصلی خود به مسأله قاچاق ارز و گوشت می‌پردازد که هر دوازده مشکلات کشور بوده است. آیا قبل و بعد از ساخت فیلم از سوی این مافیای تهدید نشدید؟

خوشبختانه هیچگونه تهدیدی در این موضوع نداشتم، چون به هر حال ما هم سعی نکردیم که خیلی دست روی سیستم آنها ببریم. به نوعی تنها موضوع را مطرح کردیم. دلیل آن هم این بود که بتوانیم بهتر و موثکافانه‌تر به مسأله بپردازیم. ولی به هر حال وقتی جابه‌جایی پول‌ها از حد معمول بالاتر می‌رود، اصولاً برخی قدرت‌ها به میان می‌آیند که طبیعتاً خیلی در توان فیلمساز نیست که به مقابله با آنها بپردازد. فیلمساز می‌تواند موضوعی را در قالب قصه طرح کند و به نقاط تاریک آن نور بتابد تا بیشتر دیده شود. به هر حال وظیفه مبارزه در این حیطه با فیلمساز نبوده و فقط مطرح کردن مسائل وظیفه اوست.

✖ با توجه به پیشینه مستندسازی که در کارنامه خود دارید، آیا برای دریافت مجوز از وزارت ارشاد با مشکل مواجه نشدید؟

نه به این صورت نبود. ولی در مراحل اول که فیلمنامه را به وزارت ارشاد فرستادیم، یک زاویه نگاهی برایشان ایجاد شده بود که این فیلم در حال سیاه‌نمایی است. می‌گفتند اصلاً این چه موضوعی است که می‌خواهید به سمت آن بروید و گفتن آن در

این شرایط چه لزومی دارد. به همین دلیل اوایل گفتگوهایی از این جنس داشتیم ولی خوشبختانه مسأله با چند جلسه صحبت حل شد و دوستان توجیه شدند که ما چه نگاهی داریم.

✖ با توجه به فضای ملتهبی که نسبت به موضوعاتی از این دست وجود دارد و حتی همین گفتگوهایی که با ارشاد داشتید، چرا موضوعی که با حواشی کمتری همراه بود را برای ساخت فیلم انتخاب نکردید؟

از زمانی که ساخت فیلم داستانی

ولی سلیقه من عکس این موضوع است. چیزی که شاید خیلی مهم باشد، را کنار می گذارم و داستان را با یک فاجعه شروع می کنم. به عنوان مثال کشتار گاه با یک فاجعه بزرگی همچون یخ زدن سه انسان در کشتار گاه شروع می شود ولی همین موضوع در انتها بی اهمیت ترین موضوع فیلم شده و موضوعات دیگری مهم است که پول، درآمد و خرید گوسفند از جمله آنها به شمار می آید.

✖ در این فیلم انگار انسانیت مرده

است؟

می شود بگوییم که انسانیت مرده است. به طور کلی چیزی که در قصه خیلی برایم مهم بوده، باورپذیری است. همیشه خیلی دلم می خواهد که به این عنصر وفادار باشم. همین باورپذیری به من کمک می کند تا با استفاده از موارد مستند، قصه را باورپذیرتر کنم ولی واقعیت این است که من در حال قصه گفتن هستم. در مورد پایان بندی نیز باید بگوییم که ما همیشه در فیلم ها دیده بودیم، صاحبان قدرت بازی را می برند، ولی در اینجا من دلم می خواست که این بار آن دسته ضعیف تر ببرند؛ هر چند که این بردن هم بردن تلخی است و به صورتی نبوده که من آن را تأیید کنم اما حداقل آن این بود که شخصیت ها فکر می کنند، حق خودشان را گرفته اند.

✖ شخصیت های فیلم در قسمت های حساس داستان از جهاتی غیر منطقی عمل می کنند اما انگار این غیر منطقی عمل کردن از منظر فیلم، جزیی از رفتار جامعه ما شده است.

در دوران جشنواره یک نقدی خواندم که نوشته بود کدام آدمی بعد از قتل که انجام داده، فوتبال بازی می کند؟ این نقد از آنجا برآیم جالب بود که چرا فکر می کنند من حواسم به این ماجرا نبوده است؟ در جواب به نقدهایی از این شکل به دوستانم گفته ام اینکه یک آدمی بعد از کشتن کسی می رود گوشه ای و گریه می کند را هزار بار دیده ام، شخصیت زمانی ویژه می شود که اتفاقاً آن کار را نمی کند. در واقع دوست داشتم، آدمها در هنگام دیدن فیلم خودشان را در آینده ببینند و برای این موضوع تلاش کردم. یک زمانی با متولدین دهه ۷۰ در این باره حرف می زدم؛ به آنها گفتم اگر به تو یک میلیارد بدهند می روی یک نفر را خاک کنی؟ خیلی مطمئن گفت آره، گفتم یعنی اصلاً برایت مهم نیست؟ باز هم با اطمینان گفت نه. یعنی اینقدر آدم ها تغییر کرده اند، که نمی توان تصویری برای آن قائل بود. ما همیشه می خواهیم مثل آرمان های بزرگانمان که در دهه شصت قصه می گفتند، قصه بگوییم. ولی به این فکر نمی کنیم که یکی از دلایل قطع ارتباط نسل جدید با مادر سینما، این بوده که قصه های آنها را نمی گوییم.

هزاران تحلیل دارد، که کار من نیست. اما از منظر فیلم باید بگوییم این نقدی است که خود من به اجتماعی که در آن زندگی می کنم دارم. در شرایط کنونی خیلی از ارزش ها جابه جا شده و معنای کار خوب و بد جابه جا شده است. به نوعی خیلی چیزها تغییر کرده و انسان ها تبدیل به افرادی خنثی شده اند که ری اکشنی نسبت به اتفاقات اطراف خود ندارند. چند روز قبل در خانه یکی از دوستانم بودم که دزد به آن دستبرد زده بود. تمام همسایه ها در آن ساختمان متوجه این دزدی شده بودند ولی یک نفر آنها هم با پلیس تماس نگرفته بود. این یک تجربه غریبی است که آدم به طور مرتب آن را لمس می کند. نمی توانیم بگوییم آدم ها بد شده اند؛ در واقع شرایطی ایجاد شده که اتفاقات برای آدم هایی اثر شده است. به نوعی همگی بی حس شده ایم. اگر اتفاقات یک سال اخیر کشور را نگاه کنید، فکر کنم برای طول تاریخ یک کشور کافی باشد اما ما آنها را در یک سال گذراندیم. به نوعی همه این رخدادها را تجربه کردیم و در حال نظاره آن هستیم.

✖ پایان بندی قصه به شکلی است که شاید به مذاق خیلی از مخاطبان خوش نیاید. هم می توان به جهت مشخص نبودن سر نوشت کاراکترها به این پایان نقد وارد کرد و هم می توان آن را در راستای مستندنگاری فیلم ساز در ماجرای داستانی گذاشت.

در پایان بندی تکلیف آدم های داستان مشخص است؛ در واقع سر نوشت قصه ای آنها روشن نیست. به هر ترتیب نباید فراموش کنیم که یکی از کارکردهای سینما این بوده که به شما تخیل بدهد. بنابراین نباید یادمان برود که با یک فیلم و قصه طرف هستیم. در "کشتار گاه" به خاطر ارتباطش با موضوع روز جامعه، شاید مخاطبان را خیلی به چالش مقایسه بیاورد. در مورد کاراکترها نیز باید بگوییم به سلیقه من آدم ها هیچگاه پایان بندی ندارند. یعنی شما به این فکر می کنید که بعد از این قصه سر نوشت این آدم ها چه می شود؟ جواب این سوال یک قصه و فیلمی دیگر است ولی چیزی که در فیلم ساختن برای من مهم بوده، بی اهمیت کردن موضوعات مهم است. به عنوان مثال برخی فیلم ها را می بینم که با یک موضوع بی اهمیت اینقدر ور می روند تا آن را تبدیل به یک درام کنند،

کرده قصه بگویند، با اثری مواجه شدید که به این فکر کرده که نقد خود را در قالب قصه بیان کند. حال آن نقد گاهی با زمان خودش همسو است، گاهی هم با فیلمی که قصه ای از آن دوران می گوید طرف هستید.

✖ باتوجه به بازخوردهای مختلفی که از فیلم کشتار گاه در جشنواره ها و کارکنان های دیگر شاهد بودیم، بسیاری رفتار کاراکتر حسن پور شیرازی در نادیده گرفتن مرگ سه نفر را غیر منطقی می دانند از جهت دیگر اگر این فیلم را ناماد جامعه در نظر بگیریم، می توان گفت که آن شخصیت تعمداً منطقی عمل نمی کند تا نادمی از قشر ضعیف جامعه باشد... در باره اینها توضیح دهید

به طور کلی زمانی که می خواهیم فیلمنامه را با حسین فرخزاد بنویسم، یک تعریفی دارم. به نوعی خطوط قرمز زندگی در ایران به قدری در حال زیاد شدن بوده، که برای هر موردی که فکر کنید، جرم و ممنوعیت تعیین شده است. به این ترتیب اگر شما وارد هر ساختمانی در ایران شوید، می توانید جرم هایی را در آن خانه ها پیدا کنید که از جمله آنها می توان به ماهواره، مشروبات الکلی و انواع مواردی از این دست اشاره کرد. در واقع شما با این موارد می توانید فرد داخل خانه را به عنوان مجرم معرفی کنید. به هر ترتیب وقتی شما وارد حریم شخصی آدم ها می شوید، جرم هایی هست. به نوعی در این شرایط همگی در کنار هم مجرم هستیم. در مسائل اقتصادی نیز به همین صورت است. مثلاً اگر یک آدمی که در حال کار اقتصادی بوده و خیلی هم سعی کرده تا آدم دیندار و خوبی باشد که مولای درز کارهایش نرود، را هم در نظر بگیرید، حتماً یک تخلف اداری از آن پیدا می کنید. به نوعی یک جا مجبور شده یک کاری انجام دهد تا کارش راه بیفتد.

واژه فرضا مجرم برای من همیشه خیلی واژه جذابی بوده است. اینکه پیدا شدن ایراد در سیستم ها، سبب می شود تا همه شهر و روستاها را مجرم کنند. در حقیقت در چنین شرایطی شما دیگر نسبت به جرم های خود ری اکشنی ندارید و در حال زیست با آنها هستید. کاراکتر حسن پور شیرازی هم برای من همین بوده است. به نوعی از ترس اینکه وارد ماجرای شود، هیچ کاری نمی کند، او به زندگی خود عادت کرده و می خواهد آن را ادامه دهد. حتی به پسرش هم می گوید که ولش کن، بذار مازندگی خود را بکنیم.

در جامعه چه اتفاقی رخ داده که این آدم به جایی رسیده که خون یک انسان بی گناه را نادیده گرفته و تنها به ادامه زندگی خود که اتفاقاً کیفیت خوبی هم ندارد، فکر می کند؟ اینکه چه اتفاقی رخ داده که ما به اینجا رسیدیم،

دودیدگاه درباره «پرگار»

جبار آذین

الهام خلیلی خو

سریال "پرگار" با نام اولیه "آسمان هوای باران دارد" در مسیر تولید چندین بار متوقف شد و با مشکلاتی مواجه بود. این سریال بعد از ساخت و آماده شدن نیز با بلا تکلیفی‌هایی مواجه بود و حتی بعد از مشخص شدن پخش، نتوانست در زمان اعلام شده روی آنتن برود. تا اینکه سرانجام پخشش از شبکه یک سیما آغاز شد.

مجموعه تلویزیونی "پرگار" به تهیه‌کنندگی امیر پوررحمانی و کارگردانی شهرام شاه حسینی در ۲۹ قسمت در گروه فیلم و سریال شبکه یک سیما تولید شده است.

ملودرام "پرگار" قصه سه خانواده را به طور موازی روایت می‌کند که در مقطعی از روزگار، سرگذشت آن‌ها با هم گره خورده است و خواسته یا ناخواسته در زندگی امروز آن‌ها کنش‌هایی را ایجاد می‌کند. "پرگار" با قصه‌ای اجتماعی درباره روابط خانوادگی، تعلیم و تربیت فرزندان روی آنتن شبکه یک رفته است. تلویزیون به ژانرهای مختلف نیاز دارد از جمله سریال‌هایی با حال و هوای خانواده و تربیت والدین و فرزند؛ همیشه جای خالی سریال‌های تربیتی و آموزشی در تلویزیون احساس می‌شود.

بعد از پخش سریالی اپیزودی به نام "سرگذشت" که هر قسمت آن معضل، گرفتاری و مشکلی را با نگاه تربیتی بررسی می‌کند، سریال "پرگار" هم همین وظیفه را به عهده دارد، سریال‌هایی که علاوه بر آموزش، وظیفه تربیتی برای فرزندان و والدین را نیز عهده‌دار می‌شوند و در این راستا شاید تا حدودی کمک‌حال والدین شوند. ۱۰ سال پیش سریالی تحت عنوان "آسمان همیشه ابری نیست" به کارگردانی سعید عالم‌زاده و تهیه‌کنندگی امیر پوررحمانی از شبکه یک سیما پخش شد و بازخوردهای متنوعی داشت.

این سریال با نام قبلی "آسمان هوای باران دارد"، بخش دوم همان سریال سعید عالم‌زاده (آسمان همیشه ابری نیست)، است؛ کارگردانی ساخت این سریال را به عهده گرفت که سریال "هشت و نیم دقیقه" را برای تلویزیون ساخت، سریالی که درام خانوادگی و اجتماعی است؛ در برخی از قسمت‌هایش قصه از خانواده شروع می‌شود و به مدرسه می‌رسد. در فصل نخست این سریال، برخی بازیگران همچون "لیلا بلوکات" "بزرگتر از سنی بودند که دختران هنرستانی را نشان می‌دهد اما گویا به این موضوع در بخش دوم بیشتر توجه شده و از دختران هنرستانی که در همان دبیرستان و لوکیشن اصلی (دبیرستان دخترانه یادگار امام (ره)) درس می‌خواندند به عنوان بازیگر استفاده شده است.

در فصل نخست (آسمان همیشه ابری نیست) این سریال به رویکرد اجتماعی و دغدغه‌های پنج دوست و همکلاسی در برهه نوجوانی و جوانی پرداخت و حالا در سریال "پرگار" —بخش دوم— دغدغه‌ها به سمت مواد مخدر در مدارس، آسیب‌های استفاده از فناوری در خانواده و مدرسه، جایگاه خانواده در تعلیم و تربیت فرزندان و عشق بازیگری بین جوانان و نوجوانان خصوصاً دختران رفته است، در واقع غیر مستقیم و هنرمندانه، نحوه برخورد با فرزندان آموزش داده می‌شود. یکی از جذابیت‌های این سریال، علاوه بر آموزشی و کاربردی بودن موضوع و سوژه‌اش، حضور برخی از بازیگران پیشکسوت و کاربلد تلویزیون است. فریا کوثری در این سریال تلویزیونی نقش مدیر مدرسه را بازی می‌کند که بخشی از قصه به زندگی کاری و شخصی او مربوط می‌شود.

مرجان گلچین دیگر بازیگر این سریال تلویزیونی است که نقش طنز و جدی را توأمان پیش می‌برد؛ این روزها به تازگی "موجین" در شبکه نمایش خانگی را به پایان رسانده و جندی پیش بعد از چندین اثر طنز با "نفس گرم" به تلویزیون آمد و مخاطب را شگفت زده کرد. البته بعد از آن در نقش "آفاق" سریال تلویزیونی "زوج یافرد" به ایفای نقش پرداخت و این شب‌ها سریال "بزنگاهش" را از شبکه آی فیلم پخش می‌کنند. حالا مخاطب او را با نقش جدید و متفاوتی در سریال "پرگار" می‌بیند.

ملودرام خانوادگی اجتماعی "پرگار" ساخته تلویزیونی شهرام شاه حسینی، فصل دوم و ادامه سریالی است که سعید عالم‌زاده، فصل نخست آن را با نام "آسمان همیشه ابری نیست" ده سال قبل ساخت. "آسمان هوای باران دارد" در واقع نام پیشین پرگار بوده است. روند تولید هر دو فصل این سریال با رخدادهایی روبرو بوده که تولید و پخش آن را بارها دچار وقفه کرده و حتی میان دوفصلش، ده سال فاصله افتاده است.

فصل اول این مجموعه، کاری متوسط بود که گزینش نامناسب بعضی بازیگران و سطحی نگری به مسائل و مشکلات نسل‌های نوجوان و جوان که جای کار بیشتر داشت، آن را به توفیق اجتماعی نرساند. ولی در فصل دوم از بازیگران نام آشنایی استفاده شده که از نگاه مخاطب برای آن حسن تلقی می‌شود. بازیگرانی چون فریا کوثری، علی عمرانی، مرجانه گلچین و... که در ایفای نقش‌های خود کم و بیش موفق هستند. پرگار از نظر پردازش دراماتیک موضوع‌ها و تنوع سوژه‌ها و داستان‌سازی و دیالوگ نویسی و اجرا و کارگردانی به نسبت از کار عالم‌زاده موفق‌تر است. باین همه این فصل هم در نگاه عمیق و تحلیلی به موضوع‌های خود از جمله نگاه به معضل مواد مخدر در مدارس، مسائل خانوادگی و علاقه گروهی از جوانان به هنر و سینما از سطح متوسط فراتر نمی‌رود و اغلب سوژه‌ها کامل پرداخت نشده و از زوایای مختلف مورد توجه علمی و هنری قرار نگرفته‌اند.

از جمله نقش دانش آموزان، ماهواره‌ها، فضای مجازی، مسئولان مدارس، خانواده‌ها، نیروهای انتظامی، قاچاقچیان، مشاوران و پزشکان و عناصری مانند علم و دانش و ایمان در مقابله با غول خانگی قدیمی؛ مواد مخدر کمرنگ است. پرگار و فصل قبلی این سریال، از نگاه فیلمنامه نویس در مسیر آسیب‌شناسی و روشنگری برخی مشکلات اجتماعی، خانوادگی و نسل‌های نوجوان و جوان به نگارش درآمده است، اما به ظاهر نظر و سلیقه غیر کارشناسی مدیران و دیگران و محافظه کاری‌ها، چون همیشه مانع پرداخت کامل و هنرمندانه موضوع‌های سریال شده و در شکل یابی کنونی آن تاثیر گذاشته است. آنچه به عنوان پرگار در حال پخش از تلویزیون است به رغم کوشش عوامل و سازندگان آن یک سریال متوسط

با رویکرد خانوادگی و اجتماعی است که چندان به توفیق هنری و اجتماعی دست نیافته است. به گونه ای که خانواده‌ها و کاراکترهای پرگار و حوادث آن، در محدوده مناسب تکراری سریال‌های مشابه مانده و موضوع‌های مهم آن مانند وجود و نقش مواد مخدر در فضای درس و آموزش، زندگی امروز و فردای دانش آموزان مملکت، الکن مانده است. "پرگار" در دایره بسته ذهن و سلیقه مدیران سیما گرفتار آمده است!

چراغ پدر سالار تلوویزیون ایران خاموشی شد!

استاد محمدعلی کشاورز هنرمند پیشکسوت سینما، تئاتر و تلویزیون در سن ۹۰ سالگی روز ۲۵ خرداد ماه در تهران در گذشت.

استاد کشاورز در تاریخ ۲۶ فروردین سال ۱۳۰۹ در شهر اصفهان، محله سیچان به دنیا آمد

و او فرزند دوم خانواده کشاورز بود. خاندان وی اصالتاً از گرجی تبارانی بوده که در زمان شاه عباس به ایران آمده و مسلمان شده‌اند. نام خانوادگی قبلی او اصلانی بوده‌است؛ خاندانی که اکنون بخش قابل توجهی از جمعیت گرجیان اصفهان و فریدونشهر را تشکیل می‌دهند. وی یک بار ازدواج نموده‌است که در سال ۱۳۵۲ این ازدواج به جدایی انجامید و پس از آن دیگر ازدواج نکرد. نتیجه این ازدواج دختری به نام "نلی" است که در بلژیک زندگی و نقاشی تدریس می‌کند.

استاد کشاورز فارغ‌التحصیل هنرستان هنرپیشگی تهران و دانشکده هنرهای دراماتیک است. او از فارغ‌التحصیلان رشته نقشه‌برداری نیز می‌باشد و مجری‌گری برخی برنامه‌های مربوط به نقشه‌برداری در صدا و سیما به عهده وی بوده‌است. جالب اینکه استاد کشاورز یک بار در دانشکده پزشکی نیز پذیرفته شد، اما به دلیل علاقه و عشق زیادی که به بازیگری داشت از تحصیل در این رشته انصراف می‌دهد و به همان عشقش بازیگری می‌پردازد. اولین فعالیت هنری وی بازی در تله‌تئاتر "خودکشی" به کارگردانی علی نصیریان در سال ۱۳۳۹ بوده‌است و سپس در نمایش‌هایی همچون "ویولن‌ساز کره‌مونا"، "آنتیگون"، "آندورا"، "ادیپوس شهریار"، "بازی استریندبرگل" و... بازی کرد.

استاد کشاورز چندی پیش به دلیل عارضه کلیوی در بیمارستان بستری شده بود. این هنرمند که دارای نشان درجه یک فرهنگ و هنر است، در سینما، تئاتر و تلویزیون بارها در نقش‌ها و ژانرهای گوناگون حضور داشته است. او در بازیگری، همراه علی نصیریان، زنده یاد جمشید مشایخی، داود رشیدی و عزت‌الله انتظامی پنج بازیگر مرد ماندگار تاریخ تئاتر، سینما و تلویزیون ایران به شمار می‌آیند.

کشاورز تاکنون در حدود ۵۰ فیلم سینمایی، بیش از ۳۰ سریال تلویزیونی و چندین تئاتر و تله‌تئاتر ایفای نقش کرده‌است. از آثار ماندگار او، به مجموعه‌های تلویزیونی دایی جان ناپلئون، آتش بدون دود، هزارستان (در نقش شعبان استخوانی)، سربداران (در نقش خواجه قشیری)، افسانه سلطان و شبان (در نقش خوابگزار اعظم)، پدرسالار (در نقش اسدالله)، گرگ‌ها و... را می‌توان اشاره کرد.

این هنرمند ایفاگر نقش‌های ماندگاری در تاریخ سینما نیز بوده‌است که از جمله آنها می‌توان فیلم‌های "خشت و آینه"، "آقای هالو"، "رگبار"، "صادق کرده"، "شطرنج باد"، "کمال‌الملک"، "مردی که موش شد"، "کفش‌های میرزا نوروز"، "مادر"، "پول خارجی"، "دلشدگان"، "روز واقعه"، "ناصرالدین شاه اکتر سینما"، "خسوف"، "زیر درختان زیتون"، "غزال" و... نام برد. روحش شاد و یادش گرامی باد.

دوبازیگر "قهرمان" اصغر فرهادی

امیر جدیدی و محسن تنابنده در فیلم تازه اصغر فرهادی به ایفای نقش

می‌پردازند. این دو بازیگر تنها بازیگران حرفه‌ای هستند که برای این فیلم دعوت به همکاری شدند و بعد از تمرین و قطعی شدن حضور این دو، پروژه "قهرمان" وارد فاز دوم انتخاب بازیگر شده‌است.

هنوز خلاصه داستانی از این فیلم ارائه نشده‌است ولی بدون شک اصغر فرهادی باز هم سراغ یک موضوع اجتماعی رفته‌است. خیلی خوب و قابل تقدیر است که اصغر فرهادی با اینکه می‌تواند در هر کجای دنیا با تهیه‌کنندگان مطرح سینما، فیلم بسازد به ایران می‌آید و با تهیه‌کنندگی خودش فیلمی را جلو دوربین می‌برد. عوامل پشت صحنه "قهرمان" که ماه مرداد در شیراز کلید خواهد خورد، عبارتند از نویسنده، کارگردان و تهیه‌کننده: اصغر فرهادی، مجری طرح: حمیدرضا قربانی، مدیر فیلمبرداری: علی قاضی، تدوین: هایدی صفی‌یاری، صداگذار: محمدرضا دلپاک، مدیر تولید: محمد یمینی و...

خاچیکیان "بابا سیبیلو" را می‌سازد

فیلمبرداری کم‌دی خانواده‌گی "بابا سیبیلو" به کارگردانی ادوین خاچیکیان از ابتدای تیرماه آغاز می‌شود.

احمد احمدی تهیه‌کننده این فیلم ضمن اعلام این خبر گفت: پیش تولید فیلم را از زمستان سال گذشته آغاز کرده بودیم، اما با توجه به شرایط کرونا و بر اساس توصیه‌های ستاد مبارزه با کرونا پروژه را تعطیل کردیم و از هفته گذشته با صدور پروانه ساخت از سوی سازمان سینمایی و رعایت پروتکل‌های بهداشتی پیش تولید فیلم را مجدداً آغاز کردیم و هم‌اکنون در حال عقد قرارداد با بازیگران اصلی فیلم و عوامل پشت دوربین هستیم. بزودی با کامل شدن عوامل پشت دوربین و بازیگران فیلمبرداری فیلم از ابتدای تیرماه آغاز می‌شود. ادوین خاچیکیان تنها فرزند ساموئل خاچیکیان است که در تعدادی از آثار پدرش به عنوان تدوین‌گر و دستیار کارگردان حضور داشته‌است.

عطارانی در "شیشلیک"

فیلم کم‌دی "شیشلیک" به کارگردانی محمدحسین مهدویان و به تهیه‌کنندگی محمدرضا منصوری و نویسندگی امیرمهدی ژوله هشتم تیر جلوی دوربین می‌رود. ساخته خواهد شد.

این فیلم با سرمایه‌گذاری فیلم‌مارکت تولید می‌شود. "شیشلیک" همانند آثار قبلی مهدویان اثری پربازیر است و گروه بازیگران را رضا عطاران، پژمان جمشیدی، ژاله صامتی، مه‌لقا باقری، وحید رهبانی، عباس جمشیدی و جمشیدهاشم‌پور تشکیل داده‌اند.

اشک‌های آتشین

رنگ اشتباه

همراه: ۰۹۳۳۹۵۵۸۰۹۴

fariba_zavarei@yahoo.com

نگارش: سیده فریبا زوارهای (بمانی)

همیشه کنارش بودم. سایه‌ام همیشه کنار سایه‌اش بود. من برای مهناز فقط برادر بزرگتر نبودم، من برای مهناز مثل مادر و پدر دوش بودم. این همیشه بودن در کنار خواهرم، حمایت‌های عاطفی و روحی و روانی از مهناز باعث شد تا من و مهناز نزدیکتر از خواهر و برادر باشیم. من برای مهناز خواهر نداشته‌اش بودم و مهناز برای من برادری که نداشتم. ما جوری بزرگ شدیم که مهناز با بودن من احساس امنیت و قدرت داشت و من با بودن مهناز احساس آرامش و خوشحالی.

از آن طرف در زندگی شخصی و فردی خودم، همه چیز خیلی آرام و معمولی می‌گذشت. دوران دبستان را بدون هیچ اتفاق خاصی پشت سر گذاشتم و بعد وارد هنرستان شدم. و در رشته فنی، زیر گروه صنایع فلزی مشغول تحصیل شدم. هدفم این بود یک روز در کارخانه ذوب آهن اصفهان مشغول کار شوم. یکی از عموهایم مهندس آنجا بود و تعریف‌هایش از این کارخانه بزرگ و عظیم مرا به شدت به آن علاقه‌مند کرده بود. می‌دانستم تا رسیدن به کارخانه ذوب آهن راه طول و درازی در پیش دارم، اما واقعاً عزمم را جزم کرده بودم تا خودم را به آنجا برسانم.

بین خواستن و شدن، مسیر دور و درازی هست. من می‌خواستم اما برای شدنش باید از سنگلاخ بی‌پولی عبور می‌کردم. دیپلم را که گرفتم، کنکور شرکت کردم و طبق پیش‌بینی کاملاً درست خودم، قبول نشدم.

که پدرم هم سطح آنها نبود. اما مادرم فقط چون پدرم را دوست داشت روی خواسته‌اش پافشاری کرد و بالاخره آنها ازدواج کردند. خانواده مادرم هم چیزیه خوبی به او ندادند. خانواده پدرم هم از پسرشان حمایت نکردند. آنها خودشان زندگی‌شان را پیش بردند. هر چه داشتند حاصل دسترنج خودشان بود و به همان راضی و شاد و قانع بودند. ما خوشبخت بودیم، چون پدر و مادرم هنوز هم همدیگر را دوست داشتند. در خانه ما خبری از دعوا و کج خلقی و بداخلاقی نبود.

ما در آرامش کامل بزرگ شدیم، اما حسرت خیلی چیزها بر دلمان ماند. مثلاً حسرت مسافرت با ماشین خودمان، حسرت مهمانی تولدی که همه دوستانمان باشند.

حسرت کارهایی که بقیه دختر و پسرهای فامیل انجام می‌دادند و ما فقط نگاه می‌کردیم. من تا قبل از تولد مهناز خیلی احساس تنهایی می‌کردم. بین آن همه دوست و فامیل خودم را غریب احساس می‌کردم. اما مهناز که به دنیا آمد با خودش برایم یک دنیا شادی آورد. من با به دنیا آمدن مهناز، مرد شدم. خصوصاً چون مادرم همیشه می‌گفت مراقب خواهرت باش. البته بعدها که مهناز کمی بزرگتر شد، به او هم همین را می‌گفت.

این جمله که مراقب خواهرت باش و یا مراقب برادرت باش مثل یک زنجیر بود که باتکرار آن من و مهناز را محکمتر به هم وصل می‌کرد. از همان موقع که مهناز راه رفتن را شروع کرد

صدای گریه خواهرم هنوز توی گوشم بود. در این سه سالی که من زندان هستم هر بار که به دیدنم آمده آنقدر گریه کرده که مجبور شدم از سالن ملاقات بیرون بیایم. هزار بار هم گفتم خواهر من نیا ملاقاتم، نیا زندان. اما باز هم می‌آید، باز هم تا مرا می‌بیند مثل ابر بهار می‌بارد. گریه‌هایش تمامی ندارد. مانده‌ام این همه اشک را از کجا می‌آورد؟

چند مرتبه که به ملاقاتم آمد، نفتم تا او را ببینم. اما بچه‌ها برایم گفتند همانجا نشسته و مدام گریه کرده صندلی خالی را نگاه کرده و اشک ریخته. باز دلم برایش سوخت و دلم برای راه طولانی که هر بار باید می‌آمد، دلم سوخت برای اشک‌هایی که برای صندلی خالی ریخت. دلم سوخت برای فردایی که باید سر قبرم ضیحه بزند. اینطور شد که دوباره رفتم سالن ملاقات. روبرویش نشستم، او گریه کرد و من نگاهش کردم. تقصیری نداشتم. او خودش را مقصر می‌دانست و فکر می‌کرد اگر او آن همه اشتباه نمی‌کرد، من الان اینجا نبودم. حق داشت. هر کس دیگری هم جای او بود همین فکر را می‌کرد. اما من هم برادرش بودم، نمی‌توانستم دست روی دست بگذارم. خوب که فکر می‌کنم می‌بینم من هم اشتباه کردم. جای من هم اینجا نیست، حق من هم اعدام نیست. هر دو ما اشتباه کردیم. هر دو.

مهناز تنها خواهر من است. یعنی من جز مهناز خواهر و برادری را ندارم.

من پنج سال از مهناز بزرگترم. پدر و مادرم آدمهای معمولی بودند. با وضع و اوضاع مالی خیلی معمولی و شاید هم کمی پایین‌تر از معمولی. ما در حالی بزرگ شدیم که حسرت خیلی چیزها بر دلمان ماند. در محله‌ای که زندگی می‌کردیم همه مثل ما بودند. آدمهای دست به دهن و معمولی، اما بدبختی اینجا بود که چه در خانواده پدری و چه در خانواده مادری، فقط ما شرایط زندگی مان اینجوری بود. بقیه همه اگر پولدار نبودند، اما وضعیت مالی‌شان از ما خیلی بهتر بود. حداقل همه آنها ماشین داشتند، خانه‌هایی بزرگتر از خانه پنجاه متری ما و لوازم زندگی بیشتر و بهتر از ما. شاید این همه تفاوت به این خاطر بود که مادرم در حالی با پدرم ازدواج کرد که خانواده‌اش مخالف وصلت آنها بودند، دلیلش هم این بود

این جمله که مراقب خواهرت باش و یا مراقب برادرت باش مثل یک زنجیر بود که با تکرار آن من و مهناز را محکمتر به هم وصل می کرد

کنار کار درس بخوانم تا به هدفم برسیم. اما یک سال بعد ماجراهای مهناز شروع شد. برعکس من که بچه آرامی بودم، مهناز پر شر و شور بود. یعنی از همان بچگی اینطوری بود. اصلاً او باید پسر می شد تا دختر... از دیوار راست بالا می رفت. واقعاً یکی از کارهایش این بود که بالای دیوار بنشیند. هیچ ترسی از ارتفاع نداشت. در خانه صندلی زیر پایش می گذاشت و خودش را به بالای کابینت یا یخچال می رساند عاشق این بود از روی بلندی به پایین نگاه کند. کلاً ماجراجو بود. یکی دیگر از کارهایش این بود که هر جا دوست دارد برود. ترسی از گم شدن نداشت. یعنی کلاً این دختر از چیزی نمی ترسید. چند بار گم شد. یک بار که در یک پارک بزرگ او را گم کردیم. نفس همه مان بند آمد تا او را نزدیک حوضچه ماهی ها پیدا کردیم. هر چقدر من بی دردمسر بزرگ شدم، مهناز مدام داستان درست می کرد. حتی وقتی به مدرسه رفت، همه از دست او کلافه شده بودند. کارهای عجیب و غریبی می کرد که همه متعجب می شدند. شاید یکی از دلایلی این بود که او به من زیاد اعتماد داشت. می دانست من، یعنی برادر بزرگش از او حمایت می کنم. او خودش را تنها نمی دید، مرا هم کنار خودش داشت. درست مثل سایه، مطمئن بود هر اتفاقی بیفتد من کنارش هستم. حتی وقتی گم می شد وقتی از او می پرسیدند تترسیدی می گفت نه، می دونستم داداش محمدم منو پیدا می کرد. مادرم همیشه نگران این بود که این حمایت های من و این سرترس مهناز بالاخره او را گرفتار کند. و عاقبت هم گرفتار کرد. هم او را هم مرا و هم پدر و مادرم را.

ماجرای دقیقاً زمانی شروع شد که مهناز هفده سال داشت. هنوز دبیرستانی بود و سرگرم درس و مشق که با پسری آشنا شد. از آنجا که بین ما رازی وجود نداشت خودش به من گفت که با پسری دوست شده. من همان روز کلی با او صحبت کردم و گفتم دوستی خیابانی نه در شأن توست و نه در شأن خانواده ما. حتی اگر قرار باشد ازدواج کند این راهش نیست. به او گفتم می خواهم خواهرم اول زن موفقی باشد، بعد در پی ازدواج باشد. مهناز حرفهایم را با

پدرم گفت بهتر است خودم را برای رفتن به خدمت آماده کنم. اگر چه نمی خواستم از درس دور شوم اما راستش خجالت می کشیدم یک سال در خانه بمانم و همچنان سربار مردی باشم که همه تلاشش را می کرد تا شرمنده زن و بچه هایش نباشد. فکر کردم دو سال نبودن من، فرصتی است تا هم خودم، برای کنکور آماده شوم، هم پدرم مخارج کمتری به زندگی اش تحمیل شود.

من کلاً فرد آرام و خونسردی هستم. شاید به خاطر همین روحیه ام بود که نه در مدرسه و نه در پادگان هیچ وقت با مشکل خاصی مواجه نشدم. کلاً سرم به کار خودم است. وارد هیچ جریانی هم نمی شدم. پدرم اینطور مرا تربیت کرد. او مثلی داشت که از بچگی در گوشم می گفت که حتی اگر دیدی جایی دعوا شده، دو تا گوشه های را بگیر تا چیزی نشنوی و بعد سریع رد شو. من طبق این آموزش پدرم بزرگ شدم. حتی وقتی جایی تصادف شده بود، نمی ماندم تا تماشا کنم. می دانستم وقتی کاری از من ساخته نیست ماندنم در آنجا فقط مزاحمت برای کسانی است که می توانند کاری انجام دهند. ترسو نبودم، اما محتاط تربیت شده بودم. اینکه خودم را از کارهایی که عاقبت خوبی ندارد دور نگه دارم تا نه برای خودم و نه برای دیگران دردسر درست نکنم.

حالا با آن نوع تربیت که مرا از هر خشونت دور می کرد، من اینجا، در زندان چه می کنم؟ حکم اعدامی که بر ایم صادر شده چیست و از کجا به زیر طناب دار رسیدم؟ داستان نه خیلی مفصل است و نه پیچیده، داستان ساده و خلاصه ای است که شاید برای هر کس اتفاق بیفتد. برای هر آدمی که یک لحظه خون به مغزش نرسد، جنون به سراغش بیاید و فکر کند این - حالا هر کاری - آخرین کاری است که می تواند انجام دهد.

بگذریم... از اصل ماجرا دور نشویم.

من دو سال خدمتم را در یکی از شهرهای استان خراسان گذراندم. جایی دور از شهر و آبادی شرایط سختی داشتیم. می خواستم در طول دوران خدمت درس بخوانم تا بلافاصله بعد از تمام شدن درسم کنکور شرکت کنم، اما دریغ از آنکه بتوانم حتی یک کتاب را مرور کنم. بعد از اینکه از خدمت برگشتم، نمی خواستم خیلی بیکار بمانم، با کمک پدر یکی از دوستان هم خدمتی ام در شرکت مترو، قسمت فروش بلیط مشغول کار شدم. کار سختی نبود و من امیدوار بودم که بتوانم در

دقت گوش داد و قبول کرد. گفت به آن پسر می گوید که مزاحمش نشود و گر نه با داداش محمد به سراغش می رود.

می دانستم وقتی مهناز حرفی را قبول کند تمام است. دروغ و دغلی نداشتیم. مهناز قبول کرد، اما آن پسر نه... گاه و بیگاه مزاحم مهناز می شد به موبایل مهناز زنگ می زد، در خانه مان می آمد. حتی وقتی من با او برخورد کردم و گفتم دور و اطراف من نچرخ باز هم دست برداشت. رفت و با خانواده اش به عنوان خواستگار آمد. پدر و مادرم او را نپسندیدند، اما او پاپس نکشید.

این ماجرا دو سال ادامه پیدا کرد. تا آنجا که ما هم به این باور رسیدیم این پسر عاشق و دلباخته مهناز شده، در چشمهای مهناز هم می خواندم از این همه مورد توجه بودن لذت می برد. از اینکه پسری اینجور برایش بال بال می زند و هر کاری می کند تا شاید از مهناز جواب بله را بگیرد... من اما اصلاً از او خوشم نمی آمد. احساس بدی به آن همه ازار علاقه و عشق داشتیم. یک دروغ، یک نیرنگ، یک فریب پشت همه آن تظاهرات عاشقانه بود. نمی دانم بار چندم بودم که باز هم به خواستگاری مهناز آمده بود که دیدم مهناز پشت در اتاقش گریه می کند. طاقت گریه های مهناز را نداشتم، دستم را زیر چانه اش گذاشتم و مستقیم به چشمهایش نگاه کردم و گفتم دوستش داری؟ نگاهش را از من دزدید، فهمیدم دل خواهرم به باد رفته. همان شب با پدر و مادرم صحبت کردم و با وجود مخالفت آنها، جواب بله را به خانواده یونس دادیم. جوابی دادیم که تا امروز که نه تا قیامت تاوان آن جواب را پس می دهیم... مهناز هرگز تصور نمی کرد با گریه آن شبش چه آتشی به زندگی خودش و به زندگی ما می زند.

نمی دانم، نمی توانم... نمی توانم فقط مهناز را مقصر بدانم. همه ما اشتباه کردیم. من، پدرم و مادرم. ما که یک قدم دورتر این ازدواج را می دانستیم، ما که می دانستیم مهناز اشتباه می کند باید او را از این مسیر دور می کردیم، مهناز دختر لجبازی نبود، کله شق بود، اما لجباز نبود. ما تسلیم شدیم چون فکر می کردیم نباید بگذاریم او بابت احساسی که دارد سرخورده شود، پدر و مادرم فکر می کردند مهناز هم مثل آنهاست. آنها تصور می کردند مهناز هم می تواند زندگی خوبی داشته باشد اما همه ما اشتباه کردیم...

ادامه و پایان در شماره بعد...

هر ساله رسانه‌های مختلف یک لیست از افرادی را منتشر می‌کنند که به نظر مخاطبان لقب "قهرمان" می‌گیرند. این انتخاب اغلب بر اساس انجام کارهای تأثیر گذار در راستای کمک به خانواده‌های آسیب دیده و حمایت از محیط زیست، کمک به حیوانات بی‌پناه و بسیاری از مسائل دیگر است. نقطه اشتراک آنها این است که اغلب این فعالیت‌ها از کارهای کوچک شروع شده‌اند و خیلی از آنها نیز فقط با جمع آوری پول برای کمک به افراد بی‌پناه به اینجاریسیده‌اند. در میان آنها مواردی وجود دارد که واقعا ارزش خواندن و الهام گرفتن دارد زیرا آنها به مسائلی فکر کرده‌اند که به ذهن هر کسی نمی‌رسد. در سالی که گذشت خبر گزارسی‌ان از این لیست از این افراد قهرمان منتشر کرد که همه آنها با انتخاب خوانندگان برگزیده شده‌اند و هر کدامشان یک چک ده هزار دلاری برای کمک به کار خیرشان دریافت کرده‌اند. در این گزارش ما سه مورد از آنها را برای شما بازگو می‌کنیم.

"نجاح بازی": زن مسلمانی که به زنان و کودکان فقیر محله دیترویت کمک می‌کند

۲۵ هزار یاری جو

خانم نجاح یک خیریه بین‌المللی به نام "زمان" را راه اندازی کرده است که حداقل امکانات را برای تحصیلات و آموزش‌های شغلی برای بیش از ۲۵ هزار زن و کودک که همگی آنها از اهالی دیترویت بوده‌اند و یا به طریقی به آنجا مرتبط بوده‌اند، فراهم کرده است. انبار آنها که ۴۰ هزار فوت وسعت دارد در اطراف محله دیتريت واقع شده است و حاوی ستون‌های پر از مواد غذایی، ردیف‌های لباس، وسایل خانه و بسیاری از لوازم مهارت و کار برای نیازمندان است.

منبع الهام بخش او:

خانم نجاح در سال ۱۹۹۶ به عنوان پرستار مشغول به کار بود که با یک خانواده پناهجوی عراقی آشنا شد. اولین بار او برای نجات جان نوزاد آنها که به کمک‌های اولیه نیاز داشت راهی خانه آنها شده بود. نجاح می‌دانست که شرایط پیش رو برایش سخت است و حتی نمی‌دانست با چه

چیزی روبه‌رو خواهد شد ولی باز هم به آنجا رفت. او به یاد می‌آورد که در خانه آن پناهجوی عراقی فقر را به تمام معنا دیده بود.

او از دیدن آن صحنه حساسی دلشکسته شده بود و تصمیم گرفت در این مورد فقط تماشاچی نباشد و کمکی کند. همان روز وقتی به محل کارش برگشت از طریق دوستانش برای آن خانواده فقیر وسایل اولیه زندگی مهیا و برای آنها ارسال کرد و حتی از آن روز به بعد این کار را کنار نگذاشته است. او اوایل کارش را در منزل شخصی‌اش انجام می‌داد ولی کم‌کم همین کارها باعث راه اندازی خیریه آزاد و غیر دولتی "زمان" شد. دیترویت یک شهر بزرگ آمریکاست که به گفته سازمان آمار آمریکا یک سوم ساکنان آن زیر خط فقر زندگی می‌کنند. کار خیریه زمان به این صورت است که مردم شهر و حتی افراد از شهرهای دیگر وسایل غیر ضروری و کمک‌های نقدی خود را به سازمان زمان می‌دهند.

وسایل بعد از ذخیره در انبار به صورت یک لیست مرتب وارد سیستم می‌شوند. وقتی فردی برای دریافت کمک مراجعه می‌کند با یک جستجوی ساده وسیله مورد نظر او در انبار یافت می‌شود و در صورت موجود نبودن با کمک‌های نقدی برای او خریداری می‌شود و به این شکل هیچ کسی دست خالی از آنجا بیرون نمی‌رود.

تجربه‌ای متفاوت

"شری بلانتون" یک زن بی‌پناه و فقیر است که به سازمان زمان مراجعه کرده و همین اواخر به دلیل بیماری ناتوانی فیزیکی از همسر خود جدا شده است و طبق گفته خودش همسرش او را تنها رها کرده است. شری که مادر دو دختر بچه است حتی در این شرایط بیماری و فقر هم زندگی‌اش را سر پا نگه داشته و ناامید نشده است. سازمان زمان نیز تصمیم گرفته است او را در مسیر سخت زندگی‌اش همراهی کند.

شری روزهای خیلی سختی را پشت سر گذاشته است. او از طریق گزارش یکی از همسایگان در حالیکه از افسردگی شدید رنج می‌برد به سازمان زمان معرفی شده است. این اواخر او دیگر قادر نبود از خود و دخترانش محافظت کند و سازمان زمان در ابتدا برای او غذا و مایحتاج اولیه زندگی می‌فرستاد و هزینه اجاره خانه او را پرداخت می‌کرد. تا اینکه کم‌کم شری توانست با شرکت در دوره‌های روانشناسی که این سازمان برایش مهیا کرده بود سلامت روحی خود را بازیابد و حالا به عنوان شاگرد سر آشپز مشغول به کار است.

او می‌گوید آنقدر به شغلش علاقه دارد که برای رسیدن ساعت‌های کاری لحظه شماری می‌کند. چیزی که امروزه کمتر در جامعه دیده می‌شود. او احتمالاً تا یک یا دو سال دیگر خودش یک سر آشپز مستقل می‌شود و بی‌شک به افراد دیگر کمک می‌کند. نجاح که مثل یک مشوق قوی کنار زنانی که مورد حمایت قرار می‌گیرند ایستاده است می‌گوید: "فقط از زنان آسیب دیده می‌خواهم که قوی باشند و قدرت‌های پنهان خود را بشناسند. زیرا فرصت و شانس هر کسی در زمان مناسب از راه می‌رسد و تا آن موقع فقط باید سعی کنید که برای خودتان بهترین باشید".

"استاکی آلونسو": پناهگاهی برای زنان آسیب دیده از خشونت خانگی به همراه حیوانات بی‌پناه آنها

دیترویت یک شهر بزرگ آمریکاست که به گفته سازمان آمار آمریکا یک سوم ساکنان آن زیر خط فقر زندگی می‌کنند. کار خیریه زمان به این صورت است که مردم شهر و حتی افراد از شهرهای دیگر و سایل غیر ضروری و کمک‌های نقدی خود را به سازمان زمان می‌دهند

پناهگاه نوح

خانم استاکی در سال ۲۰۰۷ پناهگاهی به نام نوح را بازگشایی کرد که نامش یادآور کشتی حضرت نوح است. این پناهگاه دقیقاً کنار پناهگاه حمایت از زنان قربانی خشونت خانگی قرار دارد که به افرادی اختصاص داده شده که به دلیل خشونت شدید همسر یا افراد دیگر خانواده، امکان ادامه زندگی در خانه خودشان را ندارند. کمتر از ۱۰ درصد از پناهگاه‌های حمایت از افراد آسیب دیده، خدماتی هم برای حیوانات خانگی آنها ارائه می‌کنند. در موارد بسیاری دیده شده که بعد از نجات فرد مورد خشونت قرار گرفته، حیوان خانگی او که با شخص خشن تنها مانده بود، با بی‌رحمی تمام مورد شکنجه واقع شده و یا حتی به علت انتقام کشته شده بود.

مشکل حیوان خانگی

سال ۲۰۰۴ بود که خانم استاکی به عنوان یک نیروی فعال در یک مرکز نگهداری از زنان آسیب پذیر کار می‌کرد که یک خانم به دلیل اینکه نمی‌توانست حیوان خانگی خودش را رها کند، از ماندن در پناهگاه صرف نظر کرد. برای خانم استاکی که خودش یک زن مهربان با درک اجتماعی بالا بود، بسیار سخت بود که ببیند شخصی برای اینکه از زندگی یک موجود بی‌دفاع حمایت کند، زندگی‌اش را به خطر می‌اندازد و به منزلش که دیگر برای او امن نیست بر می‌گردد. به همین علت او موفق شد پناهگاهی بسازد که همزمان به زنان مورد آزار قرار گرفته و حیوانات خانگی آنها اختصاص یابد.

نام او برای این ایده جالب و کمک کردن به مطرح شدن چنین موضوع پنهانی در رابطه با مشکلات افراد، بین افراد انتخاب شده در لیست ده قهرمان سایت سی‌ان‌ان در سال ۲۰۱۹ قرار گرفته است. خشونت خانگی اولین علت زخمی شدن زنان در آمریکا است و مشخص شده که حدود ۱۰٪ از زنان مورد آزار قرار گرفته به علت داشتن حیوان خانگی و نبود فضا و فرد مطمئن برای نگهداری از حیوان خانگی‌شان ترجیح داده‌اند در محل سابق زندگی کنند و گاهی‌جاانشان به خطر افتاده است. این موضوعی است که تنها به ذهن یک انسان با درک و مهربان مانند خانم استاکی خطور می‌کند.

تجربه آرامش

"جنیفر" که یکی از ساکنان پناهگاه نوح است ماهها مورد آزار اذیت شریک زندگی‌اش قرار

می‌گرفت ولی به علت نگهداری از یک گربه فلج هرگز قادر نبود برای حفاظت از جانش خانه را ترک کند. زیرا در اینصورت باید این حیوان بی‌زبان که قادر به زندگی در خیابان نبود را رها می‌کرد. جنیفر که خودش بیشتر از همه تنهایی و رنج ناتوانی را درک می‌کرد به دلیل وابستگی و محبت زیادش قادر به انجام این کار نبود. حالا بعد از سکونت در این پناهگاه خاص، اما او می‌تواند بدون دغدغه به دنبال کار بگردد و در کلاس‌های درمانی روانشناسی شرکت کند. البته زنان و کودکان حاضر در پناهگاه هم با بازی با حیوانات دست آموز مثل گربه جنیفر حسابی سرگرم می‌شوند و برای لحظاتی مشکلات و استرس‌های خود را فراموش می‌کنند. جنیفر می‌گوید شریک زندگی‌اش مدام با او مشاجره می‌کرده و در تمام این مدت محدودیت‌های ذهنی زیادی برای او به وجود آورده بوده است ولی او با دیدن شوق زندگی در گربه معلولش توانسته است خودش را دوباره پیدا کند و برای ادامه بهتر زندگی تلاش کند.

"وودی فیئر کلدز" کسی که برای خانه خراب‌های آتش سوزی کالیفرنیا خانه می‌سازد

خیریه آتش

وودی فیئر کلدز موسس خیریه "خانواده کمپ آتش" یک خیریه غیر دولتی است که برای کسانی که در آتش سوزی خانه و وسایلشان را از دست داده‌اند خودروهای خانه‌ای می‌سازد. او با صاحبان خودروهایی که قابلیت تبدیل شدن به

خانه را دارند مذاکره می‌کند و آنها را با کمترین قیمت می‌خرد و بعد با مشاوران ماشین سنگینی که در اختیار دارد آنها را تعمیر کرده و بعد از دکور کردن تحویل خانواده‌های بدون خانه می‌دهد. او تا کنون هفتاد خانه خودرویی برای مردم ساخته و تحویل آنها داده است.

این آتش سوزی مخرب‌ترین آتش سوزی طول تاریخ کالیفرنیا بود که ۸۵ کشته و ۱۴ هزار نفر آواره بر جای گذاشت. در حالی که مردم آنجا مانند هر کسی باید برای گذران زندگی سر کار می‌رفتند و یا کودکان برای ادامه تحصیل به مدرسه می‌رفتند ولی خیلی‌ها دیگر سرپناهی برای ماندن نداشتند این وحشتناک بود.

ایده جالب

وقتی آتش در حال نابودی خانه‌های مردم در کالیفرنیا و یکی دو شهر دیگر بود، وودی در خانه‌اش در "دنور" کلرادو و پاری را انداخته بود و به اخبار گوش می‌کرد. وودی که پدر چهار کودک بود خودش را به جای افرادی که در یک روز کل زندگیشان را از دست دادند تصور می‌کرد و می‌توانست دست روی دست بگذارد و هیچ کاری نکند.

اما وودی با خودش فکر می‌کرد برای کمک به این مردم باید خانه‌های موقتی برای آنها ساخته شود و چه چیزی بهتر از یک ماشین که در آمریکا قیمت خیلی پایین‌تری نسبت به خانه دارد و از طرفی دیگر آتش ممکن بود دوباره شعله‌ور بشود و در این صورت یک خانه سیار بهترین گزینه برای فرار از آتش مجدد بود. او اولین ون را به کمک دختر هفت ساله‌اش به خانه تبدیل کرد و برای تحویل آن به یک خانواده نیازمند شخصاً با آن ۱۲۰۰ مایل رانندگی کرد.

وقتی به محل حادثه رسید همه چیز برایش مثل خواب‌های ترسناک بود و تازه متوجه شد که مردم چقدر به کمک نیاز دارند. بنابراین او بیشتر از قبل در فضای مجازی فعالیت کرد و موفق شد با کمک‌های مردمی دومین ون را به خانواده‌های نیازمند تحویل بدهد. او معتقد است اغلب مردم عادی می‌خواهند کمک کنند، ولی نمی‌دانند که چطور این کار را انجام بدهند. بنابراین وودی از جمله افرادی شد که در شرایط سخت با یک ایده جالب نظر بسیاری از افراد خیر که تاکنون ایده‌ای برای کمک کردن نداشته‌اند را به خود جلب کرد و از این طریق به خیلی از خانواده‌های بی‌پناه سرپناهی هدیه داد.

تا حال جز دروغ چیزی نشنیده ایم!

چندی پیش ووریا غفوری کاپیتان تیم فوتبال استقلال در مورد شرایط تیم فوتبال استقلال و برگزاری تمرینات این تیم حرفهای جالبی زد و گفت که تمرینات ما منظم و با برنامه از سر گرفته شده، مربیان برنامه‌های منظم به ما می‌دهند و هر روز تمرین می‌کنیم و شرایط تمرینی ما خوب است اما تنها بحثی که می‌ماند این است که هنوز کرونا وجود دارد و کسی نمی‌تواند آن را انکار کند، حتی طبق آمارها چیزی کم نشده و شرایط همانطور به شکل قبل مانده و شاید تعداد مبتلایان بیشتر هم شده باشد.

نوعی با باشگاه تعامل می‌کنیم. مدیر عامل ما تازه رسیده و ما هم کمک می‌کنیم تا ان شاء الله بتواند موفق باشد. موفقیت مدیر عامل تیم، موفقیت کل بچه‌ها است. متأسفانه مدیران و هیأت مدیره‌ای تا الان در باشگاه بوده‌اند که جز دروغ چیزی از آنها نشنیده ایم. آقای خلیل زاده با ما صحبت کرده اما به تعهداتش عمل نکرده است. او در چشمم به من دروغ گفت! خیلی امیدوار هستم که سعادتمند بتواند کارش را به نحو احسن انجام بدهد و من به عنوان کاپیتان تیم وظیفه‌ام را درون زمین و درون تیم به نحو احسن انجام بدهم. امیدوارم او موفق شود و بتواند جفایی که در این چند سال در حق هواداران شده است را جبران کند.

می‌گویند کارگزار باشگاه پرسپولیس کمک دهها میلیاردی به این باشگاه داشته اما کارگزار

استقلال هیچ کمکی نکرده است؟

من دقیق در این مورد نمی‌دانم، ولی شایعاتی را شنیده‌ام و چک برگشتی شرکت ایشان دست من است. جالب این است که خاکساری (مدیر عامل شرکت آریا برتر) مصاحبه کرده که ما هنوز با استقلال قرارداد داریم و پای تعهداتمان هستیم.

نظر شما درباره این مصاحبه چیست؟

من وقتی در خانه این مصاحبه را خواندم خنده‌ام

فدراسیون پزشکی - ورزشی تمهیدات داشته باشد که بازی‌ها به بهترین نحو ممکن برگزار شود.

✖ برای بازی در اهواز هم فکری کرده اید؟

خودتان می‌دانید که در این استان وضعیت قرمز وجود دارد اما استقلال باید اولین بازی خودش را در شهر اهواز انجام بدهد و می‌بینید که هیچ پاسخ و عکس‌العملی از سوی تصمیم‌گیرندگان فوتبال ایران دیده نمی‌شود، به نظر من خود مسئولان باید پاسخگو باشند، این سؤالی نیست که من به آن جواب بدهم. ما هم مثل شما دوست داریم یک نفر پاسخ دهد که چرا وضعیت اینگونه است. آیا اصلاً فکری کرده‌اند. متأسفانه تا الان کسی پاسخگو نبوده است.

✖ وضعیت آمادگی تیم استقلال چطور است؟

یکسری برنامه‌ها توسط کادر فنی و کادر بدنسازی به ما داده شد و بازیکنان براساس آن برنامه‌ها در تعطیلات تمرین کردند و شرایط بدی نداشتیم. با توجه به این ۳-۴ هفته‌ای که تا شروع بازی‌ها فرصت داریم، اگر بازی‌ها شروع شود شرایط بدی نخواهیم داشت و امیدوارم شروع پر قدرتی داشته باشیم.

✖ این درست است که رقم پرداختی به بازیکنان

استقلال به ۵۰ درصد هم نرسیده؟

بله، ما ۵۰ درصد از مطالباتمان را گرفته ایم و به

✖ مهمترین مشکل این روزهای شما چیست؟

مشکلی که همه می‌دانند، خیلی ساده بگویم بازیکنان نه اتحادیه‌ای دارند و نه بیمه هستند و نه کسی آنها را حمایت می‌کند، این سوال به وجود می‌آید که اگر یک بازیکن خدای ناکرده کرونا گرفت کدام نهاد یا سازمان او را حمایت می‌کند و هزینه‌ها و مخارج زندگی او را متقبل می‌شود؟ ما خودمان دوست داریم بازی‌ها انجام شود چون خون فوتبال‌بست‌ها رنگین‌تر نیست و ما هم مثل بقیه باید سر کارمان برویم. اما به هر حال دغدغه هم داریم.

✖ اما تصمیم‌گیرندگان فوتبال مدعی هستند پروتکلی را طبق پروتکل‌های کشورهای آلمان و اسپانیا تدوین کرده‌اند؟!

قطعاً پروتکل‌هایی که برای فوتبال تعریف کرده‌اند خیلی خوب است، ولی ما آن تجهیزات و امکانات لازم را نداریم که بخواهیم این پروتکل‌ها را انجام دهیم. به نظر من ما این موارد را ناقص انجام می‌دهیم و کافی نیست که بگوییم با تکیه بر آن پروتکل‌ها این موارد را رعایت می‌کنیم.

✖ پس چه راهکاری برای برگزاری یا عدم برگزاری مسابقات دارید؟

من در این خصوص صحبت خاصی ندارم فقط دوست دارم بازی‌ها برگزار شود. امیدوارم که هیچ اتفاقی نیفتد و بازیکنی مبتلا نشود چون فوتبال و زندگی‌اش از بین می‌رود. می‌دانم پشتوانه‌ای نیست و حمایتی نمی‌شود ولی به شخصه دوست دارم بازی‌ها برگزار شود و ما هم کارمان را انجام بدهیم. خیلی از مردم دوست دارند بازی‌های ما را ببینند، من هم هیچ پیشنه‌ای خاصی در این زمینه ندارم. برای این کار باید ستاد مبارزه با کرونا یا

منهای فوتبال

ابراهیم اینانلو سرمربی تیم ملی تیراندازی که به همراه تیرانداز المپیک کشورمان در اندونزی به سر می برد، امکانات این کشور را مناسب و حمایت های مقامات را خوب توصیف کرده است.

تیم والیبال سایپا که امسال با مدیریت حبیب کاشانی و سرمربیگری مصطفی کارخانه در صدد قهرمانی

کشور و بستن یک تیم قدرتمند است حالا پس از عقد قرارداد با علی شفیعی و محمد جواد معنوی نژاد با سید محمد موسوی نیز به توافق رسید.

اتحادیه جهانی موج سواری اعلام کرد که داود خدیر جوان ۱۷ ساله موج سوار سیستمانی موفق شده است بورسیه این سازمان را به دست آورد. بهروز عطایی سرمربی تیم والیبال هراز که پس از انصراف کاله جانشین او در لیگ شده است درباره شرایط این تیم گفت فعلاً مهمترین هدف ما حفظ سهمیه مازندران در لیگ است.

شادی پریدر نایب رئیس بانوان فدراسیون شطرنج که خود از قهرمانان این رشته است درباره تغییر پرچم غزل حکیمی فرد در مسابقات بین المللی اعلام کرد که این اتفاق موضوع تازه ای نیست و این استاد بزرگ ایرانی چهار سال پیش به سوئیس مهاجرت کرده و از سال گذشته هم او با پرچم سوئیس در مسابقات شرکت داشت.

در پی بالا گرفتن ماجرای فساد مالی توماش آیان رئیس قبلی فدراسیون وزنه برداری که قریب سی سال مرد اول این رشته در جهان بود و به تازگی بهداد سلیمی هم گفت به دستور او حش در ریو پایمال شده و مدال طلا به او نرسید، پدر شاهین نصیری نیا نیز افشاگری جالبی داشت و درباره علت اینکه شاهین در المپیک ۲۰۰۰ سیدنی برای کسب طلا روی تخته رفت اما وزنه نزد گفت:

تاماش آیان شب قبل از اینکه پسر من روی تخته برود شاهین را متهم به دوپینگ کرد و گفت اگر می خواهی مساله منتفی شود ۴۰ هزار دلار برایت آب می خورد. اگر مسئولین کاروان این مبلغ را به او می دادند شاهین می توانست به جای اینکه روی تخته تمارض به مصدومیت و صحنه را ترک کند اولین مدال طلای المپیک را بگیرد.

با پایان نظرسنجی اتحادیه جهانی کشتی حسن یزدانی دلوار ایرانی، به عنوان محبوب ترین کشتی گیر آزادکار جهان معرفی شد. نابغه جویباری در یک رقابت بزرگ با حسین علی اوف نابغه آذربایجانی با ۱۶۰ هزار رأی (۵۳ درصد آرا) قهرمان این نظرسنجی مجازی شد.

باید شفاف سازی شود. در باشگاه بزرگی مانند استقلال همه چیز باید رو باشد. نمی شود چیزی پنهان بماند یا شفاف نباشد برای هوادار و بازیکن و... همه چیز باید روشن شود.

زمین تمرین خوب و پرداختی به موقع
چرامقاد قرارداد با کارگزار استقلال مشخص نیست اما برای پرسپولیس کاملاً مشخص است؟
و در آخر با توجه به برگزاری بازی های تیم ملی، لیگ قهرمانان آسیا و لیگ بیستم چه راهکاری می توان در نظر گرفت که بازیکنان کمترین سطح آسیب دیدگی را داشته باشند؟
این را باید کارشناسان بگویند، من بازیکن هستم و نمی توانم در این مورد نظر بدهم ولی به نظر می آید یک کمیته خوب تشکیل شود. کارشناسان، مربیان بدنساز و برنامه ریزان خوب، پزشکان و... باید نظر بدهند که بهترین برنامه ریزی ممکن را برای بازی ها انجام بدهند چون واقعاً با توجه به شرایط بازی های فشرده ای را برای فصل آینده پیش رو داریم. مسابقات در آینده خیلی فشرده می شود و فرصت کمی هم برای شروع فصل آتی وجود دارد و باید بهترین برنامه ریزی ممکن انجام شود.

در هفته های چهاردهم تا شانزدهم لیگ برتر نوزدهم مقابل پیکان، شاهین شهرداری و ماشین سازی، آندره آسترماچونی را به دلیل عدم پرداخت مطالبات روی نیمکت گذاشت برای همین وریا غفوری کاپیتان تیم استقلال موقتاً هدایت این تیم را بر عهده گرفت. که در بازی با پیکان به تساوی خانگی ۲-۲ رسید. مقابل شاهین به برتری ۴-۱ و مقابل ماشین سازی شکست خانگی ۲-۱ را پذیرفت.

گرفت. با خودم گفتم این چه تعهدی است؟ آیا این فرد یا شرکت فقط در مصاحبه تعهد دارد فقط برای اینکه افکار عمومی و هوادار را فریب بدهد؟ چک برگشتی شما که دست من است، این چه تعهدی است که شما دارید و به آن پایبند هستید؟ می گویند این شرکت منتسب به خلیل زاده است، من این را نمی دانم ولی هر چه هست فکر می کنم صداقت، قطعه گم شده پازل باشگاه استقلال است. ان شاء الله آدم حسابی هایی به استقلال بیایند که لیاقت آن جایگاه را داشته باشند.

اما قبول دارید، حواشی استقلال هواداران را نگران می کند؟

نمی خواهم در مورد خاکساری و... صحبت کنم. وقتی بخش مدیریت باشگاه اینقدر ناهماهنگ است قطعاً به تیم ضربه می زند. زمانی که می بینید هماهنگی لازم در مدیریت تیم ما نیست خود به خود بازیکنان هم نا امید می شوند. حالا هر چقدر هم بگوییم ما در زمین تلاشمان را می کنیم بالاخره ترکش های آن به ما می خورد. شاید بعضی ها بخواهند خودشان را خوب جلوه بدهند ولی این درست نیست. ان شاء الله که یک تیم هماهنگ بیاید و دلسوزانه و عاشقانه وقت بگذارد، به استقلال سر و سامان بدهد و ساختاری ایجاد کند که یک تیم درست و حسابی با شرایط طبیعی بسازد. ما نه چیزی بیشتری می خواهیم نه چیزی کمتر، یک

درباره ورزشکار

وری غفوری (متولد ۲۹ شهریور ۱۳۶۶ در سنج) کاپیتان اول استقلال در لیگ برتر است. وریا غفوری سابقه بازی برای پاس تهران، پاس همدان، شهرداری تبریز، نفت تهران، سپاهان اصفهان و استقلال را دارد. او برای دو فصل دیگر قرارداد خود را با باشگاه استقلال تمدید کرد. در این فصل سه کاپیتان استقلال از این تیم جدا شدند و او کاپیتان اول باشگاه استقلال شد و در بازی مقابل ماشین سازی در هفته اول لیگ نوزدهم نخستین بازی فصل خود را انجام داد. تیم استقلال

محرومیت دایی به پایان می‌رسد؟

سیزدهم اردیبهشت سال گذشته بود که نزدیکان علی دایی با فراخوان به رسانه‌ها در یکی از مکان‌های ناآشنا برای اصحاب رسانه خبر از نشست خبری او دادند. نشست دقیقا بعد از ماجرای برکناری او از سایپا که کاملا قابل پیش بینی بود می‌تواند یک حاشیه بزرگ را به همراه داشته باشد.

علی دایی در حالی با لبخند وارد محل کنفرانس شد و با خنده هم آنجا را ترک کرد که هرگز تصور نمی‌کرد طغیان بی‌سابقه‌اش علیه مدیر عامل وقت نارنجی‌پوشان در نهایت با دوری یک سال و اندی‌اش همراه باشد. در حالیکه حتی بیشتر خبرنگاران برای انتشار اخبار مربوط به این نشست خبری تردید بزرگی داشتند، شهریار اما بی‌توجه به سرنوشت صحبت‌هایش، سوار بر بنز خود محل را با جمله طلایی‌اش ترک کرد: "با این اخراج دوباره متولد شدم. جلوی کارخانه شما تحصن مردم بوده است نه جلوی خانه و محل کار من! سرم را زیر بیرق هیچکس خم نمی‌کنم. نه چپی و نه راستی. مگر از این آدم‌ها می‌ترسم که بخواهم فکر آرامشم را بکنم؟ اگر به بنده خدا وصل است، من به آن بالای (خدا) وصلم.

با این حال در روزهایی که همه در انتظار شروع دوباره فوتبال بعد از ماجرای شیوع کرونا هستند، شاید انتظار برای بازگشت و پایان دوری علی دایی از فوتبال یکی دیگر از چالش‌های ذهنی هواداران فوتبالی در ایران محسوب شود. اینکه چه زمانی دوران محرومیت علی دایی از فوتبال به پایان می‌رسد و آیا او در بازگشت با چه چالش‌هایی مواجه خواهد شد و کدام تیمکت به او تعارف زده می‌شود؟

اتحادیه اروپا مانع سفر بیرانوند

دروازه بان تیم فوتبال پرسپولیس در حالی که برای سفر به بلژیک بلیت داشت نتوانست به این سفر برود. علیرضا بیرانوند که در جمع خبرنگاران اعلام کرده بود بلیت به مقصد بلژیک دارد نتوانست به این سفر برود. البته او در فرودگاه حاضر شد اما به دلیل قوانین اتحادیه اروپا در ایام کرونایی و نداشتن مجوز از سوی این اتحادیه و مشکل خروج از کشور نتوانست این پرواز را انجام دهد.

تهدید به برنگشتن

بیرانوند چند صبحی است که از مسئولان فعلی باشگاه ناراحت است و این ناراحتی را در مصاحبه‌هایش هم پنهان نکرده و به خبرنگاران نیز گفته که رسول پناه دلیل ناراحتی‌اش را می‌داند. این ناراحتی باعث شده که موضوع حضور این بازیکن در بلژیک برای پشت سر گذاشتن تست پزشکی طبق قرارداد که با آنتورپ به امضا رسید، تحت‌الشعاع برخی از گمانه‌زنی‌ها و شایعات ریز و درشت از جمله ناراحتی شدید او قرار بگیرد که البته در این بین اظهارات دوپهلوی سننگریان سرخ‌ها هم به این حاشیه‌ها دامن زده است.

دلیل ناراحتی

اینکه چه موضوعی باعث شده که بیرانوند تا این حد ناراحت باشد ظاهراً به همان متمم مربوط می‌شود که در زمان محمدحسن انصاری فرد به قرارداد بیرانوند اضافه شده است.

نزدیکان باشگاه خبر داده‌اند که این بند که هنوز به قرارداد بیرانوند اضافه نشده و در برگه‌ای جداگانه به امضای مدیر عامل وقت باشگاه و شماره یک سرخ‌ها رسیده، سبب شده که سرپرست فعلی باشگاه این برگه را رسمی قلمداد نکند و به این ترتیب یک میلیارد و نیم بیرانوند روی هوا باشد. یک فرد مطلع در باشگاه در این خصوص به خبرنگار "فرهیختگان" گفت: "این درست نیست که هر بازیکنی یک برگه کاغذ دستش بگیرد و به باشگاه بیاورد و یک میلیارد پول اضافی بخواهد. این گونه سنگ روی سنگ باشگاه بند نمی‌شود و جمع‌وجور کردن این همه بازیکن سخت می‌شود. اینکه چرا انصاری فرد قبول کرد که این بند به قرارداد بیرانوند اضافه شود را نمی‌دانم اما در کل اتفاق خوبی نیفتاده و امیدواریم این موضوع حل شده و به پرسپولیس که در کورس قهرمانی قرار دارد، لطمه نزنند."

پیروانی واسطه بیرانوند

ظاهراً برای اینکه از تنش بین باشگاه و علیرضا بیرانوند جلوگیری شود، یک بار دیگر افشین پیروانی برای آشتی پیش قدم شد. در این خصوص شنیدیم که حتی بلیت رفت و برگشت بیرانوند توسط سرپرست سرخ‌ها هماهنگ شده و او به بیرانوند این اطمینان را داده که در این مدت مشکل مالی او را با باشگاه حل می‌کند تا او بدون هیچ مشکلی

تا پایان فصل پرسپولیس را همراهی کند. البته از گوشه و کنار شنیده می‌شود که رسول پناه حاضر نیست تحت هیچ شرایطی این مبلغ را به قرارداد بیرانوند اضافه کند و حتی در گفت‌وگو با سرمربی تیم این موضوع را یادآور شده که اگر این ممانعت از اضافه شدن بند جدید به قرارداد باعث شود که او به ایران برنگردد، او حاضر نیست که این پول را به بیرانوند بدهد و بر این باور است که چند بازی باقی‌مانده ارزش ندارد که او بخواهد زیر بار اضافه شدن این مبلغ به قرارداد گلر ملی‌پوش برود!

حواشی عجیب حضور چند زن در زورخانه

صبح روز جمعه ۲۳ خرداد تعدادی از بانوان ورزشکار در رشته ورزش‌های زورخانه‌ای به همراه دختر بچه‌ای ۸ ساله به زورخانه ولیعصر (عج) در شهر قدس تهران رفتند و در حالی که ورزشکاران مرد در این زورخانه حضور نداشتند، برای لحظاتی با پوشش کامل به میان گود رفتند و اقدام به گرفتن عکس و فیلم از کباده‌کشی یکی از این بانوان کردند.

پس از ورود این بانوان ورزشکار به زورخانه که با اجازه زورخانه‌دار انجام شد، مرشد زورخانه نیز برای احترام به ورود بانوان، مشغول به نواختن ضرب زورخانه شد تا یکی از بانوان ورزشکار در میان گود زورخانه برای لحظاتی کوتاه کباده‌کشی کند اما چند ساعت پس از انتشار فیلم کباده‌کشی بانوی ورزشکار که با پوشش مانتو و با حجاب کامل صورت گرفت، مسئولان هیات ورزش‌های زورخانه‌ای استان تهران و هیات شهر قدس بلافاصله با "ولی کارگر" کلیددار زورخانه ولیعصر (عج) تماس گرفته و ضمن احضار وی به هیات شهر قدس، او را به دلیل اجازه دادن به زنان برای ورود به زورخانه از سمت دبیری هیات ورزش‌های زورخانه‌ای شهر قدس برکنار کردند. هم‌چنین مرشد کیانی نیز که سال‌هاست مشغول مرشدی در زورخانه ولیعصر است، به دلیل نواختن ضرب زورخانه برای کباده‌کشی یکی از بانوان ورزشکار از مرشدی این زورخانه کناره‌گذاشته شد.

کارگر زورخانه‌دار زورخانه ولیعصر (عج) در باره این خبر، اظهار کرد: ۲۰ سال جوانی‌ام را در زورخانه گذاشتم و به همراه خانواده‌ام در زورخانه ولیعصر زندگی می‌کنیم و کلیددار این زورخانه هستیم. روز جمعه دو تن از بانوان ورزشکار به

همراه همسرانشان در حالیکه مردان نیز در زورخانه حضور نداشتند و همسر و دختر من نیز در زورخانه بودند، از ما خواستند که برای دقایقی وارد زورخانه شوند. از آنجا که این افراد در این رشته شناخته شده هستند و هیچ منع قانونی نیز مبنی بر جلوگیری از ورود زنان به زورخانه وجود ندارد، به آن‌ها اجازه ورود دادم.

این پیشکسوت ورزش‌های زورخانه‌ای در پایان گفت: چند سال برای حل مشکل برق زورخانه ولیعصر سراغ هر مسئولی رفتم کاری انجام نشد و فایده‌ای نداشت، اما فقط چند ساعت بعد از حضور بانوان، خیلی از مسئولان تماس گرفتند و این موضوع را پیگیری کردند.

درست مثل ویلموتس!؟

هفته گذشته کلبی در میان علاقه‌مندان به ورزش دست به دست می‌شد که گزارشی بود تلویزیونی از شبکه ورزشی مازندران. در این کلیپ سروش احمدی توانمند و کار صاحب نام کشورمان

که ۱۴ مدال و از جمله نقره جهانی کاراته را در کارنامه دارد مشغول مسافرت کشی دیده می‌شد او در این ویدئو می‌گوید:

ما یک خانواده ۵ نفره ایم. پدر در سر کار دستش را از دست داد و خرج خانواده حال بر دوش من است. کار کردن برای من عار نیست ولی من که ورزش قهرمانی انجام می‌دهم نیاز به تمرین مناسب و استراحت کافی دارم و این با ۱۲ ساعت مسافرت کشی چندان همخوانی ندارد. خیلی جاها برای کار رفتم اما گفتند قهرمان مثل تو در مازندران زیاد داریم و لذا نمی‌توانیم به همه کار بدهیم. اما نمی‌دانند که من تنها ملی پوش تکواندو در مازندران هستم که مدال جهانی دارد... با این همه او می‌گوید که هدفش را فراموش نکرده و روزی دو تا سه ساعت تمرین می‌کنم و مهمترین هدفم گرفتن مدال در المپیک است...

قابل توجه آقای صالحی امیری و بویژه وزیر ورزش که تمام همتش را به خرج می‌دهد تا پول مفت آدم مرد رندی مثل ویلموتس توسط شستا پرداخت شود! اما در این موارد...

وقتی قرار نیست از جیب خود بدهند!

رئیس سابق فدراسیون فوتبال ایران که ظاهراً پس از چند ماه استراحت در اروپا و گذشت چند ماه از ماجرای تلخ قرارداد تر کمانچای فدراسیون با مربی مرد رند بلژیکی آن‌هم با این قیمت گزاف

و سرد شدن ماجرا، حساسی روحیه و جسارت پیدا کرده حالا حتی حاضر نیست به خاطر افتضاح بار آمده سر به زیر اندازد و اندکی از مردم نجیبی که این روزها روزی ده دلار هم در آمد ندارند و حالا شاهد تلف شدن میلیون‌ها دلار و باج دادن به یک مربی درجه ۲ هستند که تمام ایران و ایرانی و تیم ملی را به سخره گرفت، عذرخواهی کند. علت آن شاید بی‌در و پیکر بودن فدراسیونی باشد که سالهاست ملک طلق عده‌ای خاص شده و در سکوت نهادهای نظارتی هر کاری خواسته است کرده و البته از کمک دستگاه دولتی هم برخوردار شده که از پول کارگران و شستا چند میلیارد بردارد و خاصه خرجی کند. علت دیگر بروز چنین پدیده‌هایی آن است که در این کشور هزینه‌های بی‌کفایتی یا غفلت یا سوءمدیریت و یا حتی فساد احتمالی مدیران را از کیسه خودشان بر نمی‌دارند و از کیسه بیت‌المال مردم می‌پردازند که اگر قرار بود آنها مثل همه جای دنیا هزینه خرابکاری‌هایشان را از جیب خودشان بدهند این همه جسور نمی‌شدند. قصه تنها محدود به فدراسیون فوتبال ما نیست و فرجام تلخ بسیاری از باشگاههای دولتی ما هم هست.

بدترین خدا حافظی از پرسپولیس

یکی از مشکلات فوتبال ما مثل سایر حوزه‌های مدیریتی خوش استقبالی و بدبدرقه کردن است. به خصوص در فوتبال و در برخورد با بازیکنان و مربیان خارجی گاهی تنها به خاطر برخوردهای غیراخلاقی و غیر حرفه‌ای و ناشی از بی‌تدبیری به جای باز کردن یک گره کلافی از مشکلات می‌آفرینیم. با این توضیح بدنیست خلاصه‌ای از گزارش سایت مشرق رادر رابطه با صحبت‌های دروازه‌بان اسبق برزیلی پرسپولیس، گله‌هایش از تیم و شکایتش بخوانید...

"یادتان می‌آید چطور با من خدا حافظی کردند؟ یادتان می‌آید با چه شرایطی، باشگاه پرسپولیس عذر مرا خواست و چه مسائلی بعد از رفتن من مطرح شد؟ من دلم می‌خواست بمانم و فصل را با تیم تمام کنم، اما در خروجی را به من نشان دادند... این چند خط را از میان حرف‌های نیلسون کوره‌آ دروازه‌بان برزیلی و پیشین پرسپولیس خواندید. گلری که در ایران با لقب "عقاب سیاه" تشویق می‌شد، اما در زمان جدایی‌اش به دستور

حمید درخشان در فصل چهاردهم، انواع و اقسام اتهامات را علیه خودش شنید. حرف‌های زیادی پشت سرش زدند و در نهایت پولش را هم ندادند. حالا نیلسون برای باشگاه ضرب‌الاجل تعیین کرده اگر تا روز چهارشنبه به پول خود نرسد، طبق حکم فیفا، شکایت او باعث کسر امتیاز از باشگاه پرسپولیس یا شاید بسته شدن پنجره نقل و انتقالاتی سرخپوشان می‌شود.

او در این مورد، به پیام خبرنگار ما در یکی از رسانه‌های اجتماعی پاسخ داد و نوشت:

می‌توانستم از کسانی که این حرف‌ها را بیان می‌کردند شکایت کنم، اما صبر کردم، چون می‌دانستم دیگر قرار نیست به ایران بیایم. از طرف دیگر، نمی‌خواستم با گفتن یکسری از حقایق، هواداران تصور کنند قصد دارم تیم را به حاشیه ببرم، چون همه می‌دانستند من علاقه خاصی به پرسپولیس داشتم."

او ادامه داد: "اگر آن فصل در پرسپولیس می‌ماندم، شاید آن همه اتفاق رخ نمی‌داد، اما اجازه کار به من ندادند. دلیلش هر چه بود، برایم اهمیتی ندارد، چون حالا دیگر حدود ۵ یا ۶ سال از آن تاریخ می‌گذرد و من حتی دیگر فوتبال هم بازی نمی‌کنم. با این حال امیدوارم آن‌هایی که پشت سرم آن حرف‌ها را زدند، امروز پشیمان باشند."

از نیلسون در مورد ماجرای طلبش از پرسپولیس هم پرسیدیم که این‌طور پاسخ داد: "بله من از ۵ یا ۶ سال قبل تا به حال از پرسپولیس طلب دارم و باشگاه باید پولم را بدهد. من در شرایط فعلی فقط می‌خواهم با پرسپولیس تسویه حساب کنم. چیزی بیشتر از حقم هم نمی‌خواهم. می‌توانستم از پرسپولیس به فیفا شکایت سخت‌تری کنم و غرامت بیشتری بگیرم، اما دنبال این مسائل نیستم. از این به بعد هم با باشگاه پرسپولیس هیچ مذاکره‌ای نمی‌کنم. از فیفا حکم گرفته‌ام و پرسپولیس باید پولم را در همین هفته بدهد و گرنه ممکن است با یک مشکل بزرگ مواجه شود. من البته اصلاً نمی‌خواهم این‌طور شود و پرسپولیس مشکلی داشته باشد. اما شما بگویید بعد از این همه سال، چرا و به چه دلیل باید به باشگاه پرسپولیس تخفیف بدهم؟ من دیگر این کار را نمی‌کنم، چون راضی شدم با هر شرایطی به باشگاه تخفیف بدهم و حالا دیگر زمانی برای این کار نمی‌بینم."

دروازه‌بان پیشین پرسپولیس در خصوص اینکه آیا هنوز پیگیر اخبار تیم‌های ایرانی است یا نه؟ افزود: "بله اخبار پرسپولیس و همه تیم‌های ایرانی را دنبال می‌کنم، چون خودم را عاشق مردم ایران می‌دانم. در زمانی که برای پرسپولیس در تهران بازی می‌کردم، چیزی جز خوبی از مردم ندیدم. آن‌ها همیشه به من لطف داشتند."

نوشتن نام فامیلی الزامی است

آن دسته از خوانندگانی که مایل هستند پیام‌های تبریک، تولد، تشکر و قدردانی‌شان در این صفحه چاپ شود لطفاً از ساعت ۹ صبح الی ۱۶ (شنبه تا چهارشنبه) با شماره تلفن: ۲۹۹۳۳۵۸ تماس بگیرند یا به شماره ۲۲۲۷۱۸۱۳ نامبر ارسال دارند. همچنین می‌توانند متن را به شماره ۰۲۸۹۰۴۷۴۰۹۳۰ تلگرام کنند و یا به نشانی مجله (بخش پیام‌های مهربانی) حداقل یک هفته قبل از رسیدن موعد آن ارسال کنند.

✱ **ابوالفضل عزیزم**، پسر گلم، تمام جانم، نفسم، امید زندگی‌ام، تولدت مبارک

✱ **اعظم جان**، بانوی گل، شاهکار زیبایی خلقت، مخلوق دلبری خداوند، شادی تو شادی دنیاست، روزت، ماهت، سالت و تمام لحظه‌های عمرت از هم اکنون مبارک

✱ **مفسر جان**، بهترین همسر و بابای دنیا، سالروز تولدت مبارک. امید که سایه پرمهرت سالیان سال بر سرمان باشد، دوست داریم

همسرت میترا و فرزندان یکتا، یارا-تهران

✱ **یکتا و یارای مهربون**، عزیزای دل مامان میترا و بابا محسن و نازنین دخترای گل، روزتون مبارک، الهی که همیشه سالم و شاد باشید. دوستتون داریم

مامان میترا و بابا محسن-تهران

✱ **دوست عزیزم**، **سارا جان**، نهال عمر توای دوست همیشه رعنا باد! بهار حسن تویی آفت از خزان باد! همواره شمع وجود تو روشنایی بخش/همیشه روشنیت گرم و محفل آرا باد! سالروز تولدت مبارک

دوست شیرین ماهری-کرج

✱ **پسر خوبمان، مفسر جان**، الهی جاده زندگیت هموار، آسمان چشمانت صاف و دریای دلت همیشه آرام و زلال باشد و همیشه سلامت باشی، تولدت مبارک

مادرت، سمیه و پدرت سالار-تهران

✱ **مادر گل‌مان، مهربان جان**، آفتابی طلوع می‌کند و با طلوع آن جهان رنگ تازه‌ای به خود می‌گیرد، تولدت مبارک باشد

پسرت، امیر علی و دخترت، مونس مومنی-اراک

✱ **همسر گلم، ممبر مهربی جان**، همیشه به قداست چشمهای تو ایمان دارم، چه کسی چشمهای تو را رنگ کرده است، چه وقت دیگر گیتی تواند چون تویی خلق کند؟ فرشته‌ای فقط در قالب یک انسان، فقط ساده می‌توانم بگویم تولدت مبارک

✱ **دوست گلم، سعیر جان**، زندگیت را با لبخندهایت نگاه کن نه با اشک‌هایت، سالهای عمرت را با دوستانانت بشمار نه با تعداد شمع‌های روی کیک تولدت، تولدت مبارک دوست خوبم

✱ **مادر خوبم، شیما جان**، من در قلبم جایگاه ویژه‌ای برایت دارم و هر روز که در کنار هم می‌گذرانیم مهمرم به تو بیشتر می‌شود. تولدت مبارک عشقم

فرزندت، ارشیا کرباسی-انزلی

✱ **همسر مهربانم**، از روزی که صدایت در وجودم طنین انداز شد، شتاب تپیدن قلبم رو به فرونی یافت. امروز ثانیه‌ها نام تو را فریادم می‌زنند و من در اوج عشق خود را در پستوی زمان، تنها حس نمی‌کنم، تولدت مبارک

همسرت سید علی حسینی-ازنا

✱ **همسر نازنینم، مرصیه جان**، تمام دقایق مانده از عمرم به همراه زیباترین بوسه‌های عاشقانه هدیه‌ای برای روز تولدت دوست، لمس بودنت مبارک

ماهان حسین زاده-رشت

✱ **فرزند گل‌مان، ممبر جان**، به دنیا آمدی عشقم و وجودم از تو پر بار شد/به دنیا آمدی هر دم چشمم از یادت نم‌دار شد/به دنیا آمدی دنیا فقط با فکر تو زیبا شد. سالروز بودنت مبارک

مادرت، پدرت هاشم-سمنان

✱ **همکار گلم، مهر شه نوری**، تولدتان را صمیمانه تبریک گفته و از ایزد منان برایتان شادی سلامتی و سربلندی آرزو دارم. مایه خوشبختی و سعادت برای من است که یکسال در کنار شما بوده‌ام. بر خاستن از عدم و درآمدن بر سیرت انسانی، باشکوه‌ترین پدیده هستی است. این باشکوه‌ترین، بر شما مبارک باد

همکار، فاطمه شکوهی-خرم آباد

✱ **آقای معطر، همسر مهربانم**، ماه خرداد در لحظه لحظه‌های زندگیم شیرین‌ترین خاطره‌ها را دارد! اول خرداد روز ازدواجمان و دومی ۲۹ خرداد، سالروز تولدت مبارک. دوست دارم

✱ **پدر ار عزیزم**، **آقا داوود**، بهترین خبری که در سال ۹۹ تا این لحظه شنیدم خبر تولد فرزندتان بود. بیست و هفت خرداد روز تولد نورسیده تان هنگام کوچولو مبارک

✱ **خواهر زاده عزیزم**، **سپار جان**، سالروز تولدت را با تقدیم ۲۲ شاخه گل به شما تبریک می‌گویم و تابید آرزوی سلامتی‌ات را از خدای بزرگ خواهانم

سیده طاهره در یاباری-فیروز کوه

✱ **همسر عزیزم**، **آکبر مردی**، اول تیر بیست و نهمین سالروز تولدت و پنجم تیر سالروز ازدواجمان را به شما تبریک می‌گویم دوست دارم خیلی زیاد

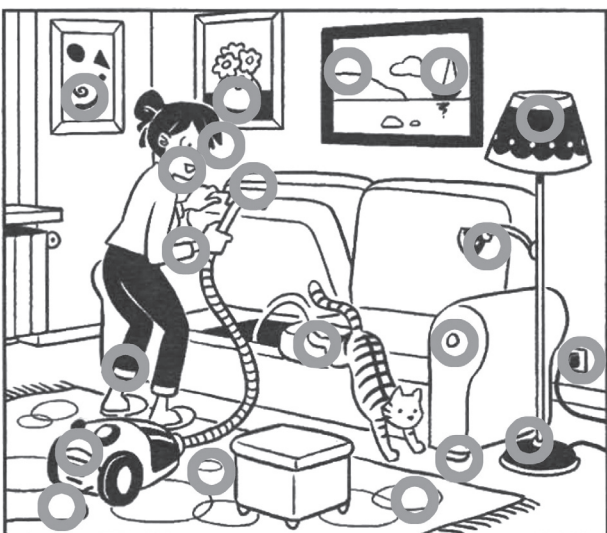
همسرت، نرگس چمنی-قم

پاسخ‌های پاشوش خود کله چار پروید

پاسخ ۴ جزء حذف شده در تصویر تفریح با خانواده:

پاسخ شبیه اما بی شباهت: ۱- پرچین سمت راست و بخیه روی صورت مرد، ۲- دهان مرد و سنگ سمت راست، ۳- سگک کفش راست مرد و پنجره پایینی سمت راست زندان، ۴- مثلث روی کوه سمت چپ و مثلث روی برجک، ۵- دم پرنده و برجهای وسطی درخت، ۶- چین روی بالاپوش مرد و عدد ۳ روی پیراهن زندانی، ۷- شکل پرنده سمت چپ در دور دست و چین روی پاچه سمت راست شلوار زندانی.

پاسخ بیست اختلاف در تصویر نظافت خانه:

فروردین

جزواشخاصی هستید که همیشه دوست دارید گامی جدید به سوی آینده خود برداشته و به روابط موجود در زندگیتان فکر کنید، اما همیشه هم موافقی پیش رویتان بوده که خوشبختانه با قاطعیت می توانید بگویید خیلی از آنها را از میان برداشته اید، پس حالا از خودتان بپرسید چرا باید نگران آینده باشید، وقتی کاری که باعث رنجش دیگران می شود را انجام نداده اید و می توانید به خودتان ببالید!

اردیبهشت

قبول کنید که برخی از موقعیت ها در ابتدا خیلی بدتر از آن چیزی که در واقعیت هستند به نظر می رسند و همین حالا شما در شرایطی قرار دارید که قبلاً فکرش را هم نمی کردید که تا این حد بتوانید کنترل اوضاع را در دست بگیرید. بنابراین قبول کنید که بهترین راه این است که به حرفهای بی پایه و اساس توجه نداشته باشید و فقط سعی کنید روی قضاوت های خودتان تامل بیشتری کنید.

خرداد

بیشتر اوقات آرزوهایی را در سر می پرورانید و می خواهید با تلاش تان کاری را زمینه سازی کنید تا همه آرزوهایتان برآورده شود، اما هیچ دقت کرده اید که عمری داده اید تا آنی شوید که اکنون هستید و حالا باید از خود بپرسید ارزشش را داشت؟! پس با خودتان روراست باشید و نقطه عطف زندگیتان را دریابید و اجازه ندهید هر موضوعی روی ذهنتان اثری عمیق بگذارد!

تیر

به خوبی می دانید چطور باید از داشته هایتان استفاده کنید تا به آنچه می خواهید برسید، ولی این روزها از این داشته خود خوب کمک نمی گیرید و طوری عمل می کنید که گویی خودتان را در وضعیتی گیر افتاده می بینید و مقابله با آن را فراتر از حد توانتان. در حالی که می دانید نباید خود را در گیر بحثهایی کنید که محدوده شناخته شده ای ندارند. پس به گونه ای عمل کنید که قدرت فراموش کردن گذشته های تلخ را داشته باشید و حرفهایتان را با احساس همراه سازید!

مرداد

شما جزو افرادی هستید که نقشه ها و برنامه های کاملاً مشخصی را در زندگی اجرا می کردید و به اصطلاح می دانستید که چه می خواهید و چه خواهید کرد، ولی به جهت روبر و شدن با موضوعی که خیلی های دیگر را هم در گیر کرده ناخواسته مانند آنان عمل کردید و حالا برای دفاع از افکار تان دچار تناقض و تردید شده اید. در حالی که خوب می دانید در چه موضوعی مهارت دارید و در چه زمانی باید تامل کنید تا بعد پشیمان نشوید. پس با پلکهای باز عمل کنید.

شهریور

شما جزو افرادی هستید که نقشه ها و برنامه هایتان را از قبل می ریزید و فردی منظم هستید، ولی گاهی، وقتی با یک حرکت مخالف ایده هایتان روبر و می شوید تمام انگیزه تان را برای ادامه حرکت از دست می دهید و به گونه ای عمل می کنید که گویی هیچ برنامه ای نداشته و آنگاه است که به محض گذر زمان امکان دفاع از افکار و عملکردتان را هم ندارید پس سعی کنید خود واقعی تان را محافظت کرده و خیلی در گیر کلمات نباشید.

مهر

در شرایطی هستید که فقط تلاش می کنید روزهایتان بگذرد و خیلی سخت گیری در کمبودها و خطاهایتان اعمال نشود، در حالی که خوب می دانید تکلیفتان چیست و فهمیده اید که از زندگی چه می خواهید، اما گویی نقش کسی را بازی می کنید که خود واقعی شما نیست؟ پس اگر به دنبال رفع نواقص هستید بدانید که باید حرف بزنید، احساس مسئولیت بیشتر داشته باشید چون زمان در گذر است و نباید در قاب اشتباه ها بمانید!

آبان

فردی هستید که تلاش می کنید عمر رابطه هایتان را طولانی کنید و از بحث و در گیری دور بمانید، اما وقتی به قول خودتان عصبانی می شوید، تمام معادلات ذهنی تان بر هم می خورد و آنگاه است که جمع کردن شرایط را حداقل برای کوتاه مدت بسیار سخت می بینید. بنابراین توصیه می کنم در موارد خاص اطرافیان را مجبور به پذیرش افکار و عقاید خود نکنید و در مرحله بعد مسیری را طی کنید که امکان بازگشت داشته باشد.

آذر

شما جزواشخاصی هستید که دوست دارید همه بدانند چقدر باهوش هستید و می توانید برای اطرافیان سودمند باشید، ولی افکار تان این روزها آنقدر در گیر هستند که گاهی نمی توانید روی مسایل ساده هم متمرکز شوید و همین باعث می شود در عملکردتان ضعف را بروز دهید. پس امیدوارم افکار بیهوده را از خودتان دور سازید و با ذهنی باز روی مسایل مهم تمرکز کنید که خوب می دانید در چنین مواقعی چه کولاک خواهید کرد.

دی

خوشحال باشید، چون فشاری که این اواخر روی خود احساس می کردید در حال بر طرف شدن است، اما این نباید به گونه ای باشد که فکر کنید دیگران باید انتظار کمتری از شما در ذهنتان داشته باشند تا به آرامش برسید، چون خوب می دانید که کنترل احساسات برایتان راحت تر شده و شما هم باید در حد و انتظار خودتان فعال و پرن انرژی ظاهر شوید تا بتوانید موضوع های غیر قابل پیش بینی را مدیریت کنید!

بهمن

اوضاع به طور ناگهانی و بی آنکه انتظارش را داشته باشید تغییر کرد و تصمیماتی که تا دیروز خیلی راحت به نظر می آمدند حالا برایتان به سختی انجام شدنی هستند، اما شما با یاری گرفتن از سیستم راهنمایی درونی تان خیلی بهتر از چیزی که فکر می کردید و با یاری گرفتن از عقل و منطقتان شرایط را پیش بردید و این یعنی با ذهنی باز تغییرات را پذیرا هستید.

اسفند

این روزها خیلی بهتر می توانید از توانایی فوق العاده خودتان در جذب کمک بگیرید و این نتیجه کارهایی است که این اواخر کرده اید و حالا می توانید نتایج مثبت آن را ببینید، اما اگر به دنبال شنیدن تحسین و تشویق هستید مسیر را اشتباه می روید، چون همین که دیگران حرفهای مثبتی در موردتان می زنند بسیار ارزشمند است و فقط کافیست شما میزان فشار و استرس تان را کم کنید!

یونان: این تصویر یک نقاشی یا نمایی از یک فیلم ترسناک نیست بلکه نمایی از منطقه اطراف دریاچه ویستونیدا در یونان را می بینید که تمام گیاهان و حتی درختان بلند کاج تماماً توسط تار عنکبوت پوشیده شده اند. گرم شدن هوای منطقه و همچنین افزایش جمعیت حشرات باعث افزایش جمعیت عنکبوت ها شده است که منطقه ای به وسعت ۱ کیلومتر مربع را با تارهای خود سفیدپوش کرده اند.

بولیوی: نمایی بی نظیر و در عین حال ترسناک از زمین های خشک و وسیع در منطقه ارورو در کشور بولیوی را می بینید. تغییرات آب و هوا کم کم در تمام کشورها نمود بیشتری پیدا می کند. شاید جالب باشد بدانید زمین های خشکی که در تصویر می بینید سال گذشته یک دریاچه به نام پاپو بوده است.

آلمان: "دنيس راگوت" قهرمان اروپا در مسابقات فرمول یک اروپا را می بینید که خود را برای مسابقات جهانی پیش رو آماده می کند. البته این مسابقات فرمول یک روی آب و توسط هاور کرافت که روی آب حرکت می کنند انجام می شود. اما در کمال تعجب، مهارت بسیار بیشتری نسبت به رانندگی فرمول یک در پیست احتیاج دارند و البته علاقمندان فراوانی دارد.

ژاپن: ربات ۵P-HRP یک ربات فوق هوشمند است که در ابعاد یک انسان واقعی ساخته شده است، برای اولین بار در نمایشگاه جهانی ربات ها در توکیو به نمایش در آمد. برخلاف برخی ربات های هوشمند کنونی، هدف اصلی ساخت این ربات انجام برخی کارهای ساختمان سازی و سنگین است. قرار است چنین ربات هایی وظایفی همچون حمل بارهای سنگین، جابجایی الوار و پیچ کردن تخته ها به دیوار را انجام دهند.

ایرلند شمالی: امسال یکصدمین سالگرد پایان جنگ جهانی اول بود و به همین مناسبت نقاشی بزرگی از "ریچل فرگوسن" روی ماسه های ساحل ایرلند کشیده شد. او از پرستاران ارتش ایرلند بود که تلاش ها و فداکاری های او در جریان جنگ باعث شهرتش شد. او در سال ۱۹۱۸ از دنیا رفت اما نامش جاودان شد.

ویتنام: یکی از کارکنان باغ وحش شهرهائوی در ویتنام در حال غذا دادن به اسب آبی بزرگ این باغ وحش است. این باغ وحش سال هاست که میزبان بیش از ۸۰۰ حیوان از ۹۰ گونه مختلف است. از جمله آنها می توان به ۳ اسب آبی بزرگ اشاره کرد که در کمتر باغ وحشی دیده می شود. این باغ وحش از قدیمی ترین و معروف ترین باغ وحش هاست که در سال ۱۹۷۷ تاسیس شد. روند استخدام کارکنان جدید در این مرکز بسیار اصولی و سختگیرانه است.

بر ۳۰۰ میلیون ریال توسط میراث فرهنگی مرمت شده و در فهرست آثار ملی قرار دارد

* چهره خوشنامی از یک خاندان

در اغلب منابع تاریخی، به خصوص آنچه در دوره پهلوی اول و دوم نگارش یافته، دوره قاجاریه به عنوان عصر افول ایران مورد اشاره قرار گرفته و پادشاهان آن بی‌لیاقت و

خائن به کشور معرفی شده‌اند و این در حالی است که دوره قاجاریه اگر چه کسانی به کشور خیانت کرده‌اند، اما افراد خوشنامی هم بوده‌اند که نباید به آتش بدنام‌ها بسوزند.

یکی از شخصیت‌های خوشنام دوره قجرها، محمد میرزا سیف‌الدوله پسر فتحعلی‌شاه از بطن طاووس خانم تاج‌الدوله است که اگر چه خود از دودمان قاجار بود، همواره از بی‌عدالتی دستگاه سلطنت و دولت شکایت داشت. نقل است که او وقتی در جریان فقر مردم ملایر قرار گرفت، بسیاری از اموال خود را وقف رفاه حال مردم آن شهرستان کرد. به روایت محققان منصف، وی هنگامی که از کرمانشاه قصد سفر به تهران را داشت، ناچار شد یک روز در ملایر بماند و در همان یک روز، متوجه شد مردم شهر از نظر بهداشت عمومی، موقعیت مناسبی ندارند و اغلب ساکنانش به بیماری‌های حاد مبتلا و با فقر شدید مواجه هستند. وی در جریان آن سفر، تصمیم گرفت قدمی در راه رفاه مردم بردارد از این رو، پس از رسیدن به تهران خواستار خرید قسمتی از املاک دولتی در شهر ملایر شد و تقاضایش نیز مورد موافقت دولت وقت قرار گرفت. وی پس از تملک قانونی زمین‌ها، اقدام به تنظیم وصیتنامه کرده، کل آن زمین‌ها را وقف رفاه مردم کرد. علاوه بر این، یک بیمارستان و مدرسه در آن شهر ساخت. پارک ملی ملایر، مشهور به پارک سیفیه یکی از مکان‌هایی است که او به سبک بسیار عالی برای تفریح مردم احداث کرده. همچنین، در شهر ملایر چند مرکز آموزشی، درمانی، بهداشتی، کتابخانه و مراکز عام‌المنفعه دیگر نیز وجود دارد که با عواید حاصل از موقوفات سیف‌الدوله ساخته شده است. سیف‌الدوله، ضمن وصیتنامه‌اش قید کرده بود پس از مرگ، وی را در تپه مناجات، یعنی همان جایی که نیت خرید و وقف املاک خالصه را کرده بود، دفن کنند و سرانجام نیز در ملایر دعوت حق را لبیک گفت و در تپه مناجات به خاک سپرده شد.

به انتخاب: م. حسن بیگی

خواندنیهای تاریخی

* تواضع میرداماد و شیخ بهایی

عالمان بزرگوار میرداماد و شیخ بهایی، هر دو معاصر شاه‌عباس صفوی بودند. نقل است که روزی آن دو، همراه با شاه‌عباس، سوار بر اسب، قصد رفتن به جایی را داشتند. وقتی از شهر خارج شدند، میرداماد که قدری چاق و سنگین وزن بود، اسبش کند حرکت می‌کرد، در نتیجه، بین وی و شیخ بهایی فاصله افتاد. شاه‌عباس که فرصت را برای سعایت از آنان مناسب دید به میرداماد نزدیک شد و گفت: می‌بینی؟ شیخ بهایی جلو جلو می‌رود و به ما اعتنایی ندارد. معلوم می‌شود به خودش خیلی مغرور است.

میرداماد در جواب گفت:

این طور نیست اسبی که ایشان سوار شده، از این که عالمی مانند شیخ بهایی را حمل می‌کند، به وجود آمده و از خوشحالی نمی‌تواند یک جا بند شود. این است که تند گام بر می‌دارد.

شاه‌عباس، چیزی نگفت. خودش را به شیخ بهایی رساند و شانس خود را امتحان کرد و گفت:

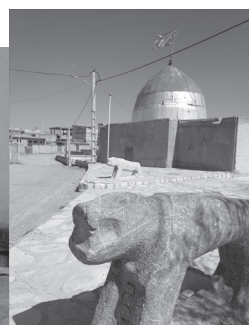
میرداماد خیلی کند حرکت می‌کند و مشخص است که دوست ندارد با هم باشیم، انگار خودش را بالاتر از ما می‌داند که از ما فاصله می‌گیرد.

شیخ بهایی در جواب گفت:

چنین نیست، اسبی که میرداماد بر آن نشسته، تحمل سنگینی بار علمی وی را ندارد، این است که کند قدم بر می‌دارد.

* قبر کاوه آهنگر در کجاست؟

در یکی از روستاهای جنوب شهرستان فریدن در استان اصفهان، که "مشهد آهنگران" و "مشهد کاوه" نامیده می‌شود، آرامگاهی وجود دارد که مردم بومی منطقه از آن با عنوان "آرامگاه کاوه آهنگر" یاد می‌کنند و در کتاب جغرافیای

نقاشیهای شما

آراد حامدی - گچساران

ترنم مالمیری ۵ ساله - گچساران

آدرین آراد ۸ ساله از سبزواری

زینب محمدی ۸ ساله از تهران

پرهام محمدی ۶ ساله از شهرضا

محمد مهدی قنبری ۹ ساله - گچساران

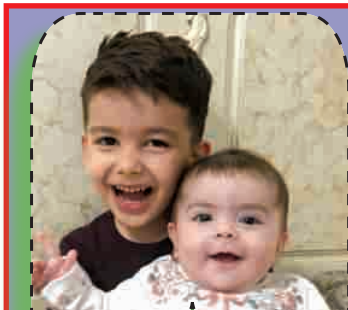
نرجس فرخ پور ۹ ساله از بشرویه

نجات علی پناهی ۶ ساله - گچساران

طاها محمود زاده ۷ ساله - اندیشه

سید محمدامین و سید حلما سید شگری

آراد زیدانی

مها حاجیان

رها میرنژاد

آیدا عبدانی

تسهیلات راحت !!

با سامانه هوشمند فرابانک ملت

شما می‌توانید با مراجعه به سایت بانکداری اینترنتی بانک ملت و ورود به بخش تسهیلات فرابانک نسبت به انتخاب و ثبت درخواست تسهیلاتی که سامانه به شما پیشنهاد می‌دهد اقدام و صرفاً با یکبار مراجعه به شعبه، آن را دریافت کنید.

تسهیلات نوع اول: بدون ضامن بدون وثیقه

اگر دارای رتبه اعتباری ۸ بوده و چک برگشتی نیز نداشته باشید سامانه هوشمند فرابانک با لحاظ میزان درآمدتان تسهیلات بهان تا سقف ۳۰۰ میلیون ریال را بدون ضامن و وثیقه به شما پیشنهاد خواهد داد.

تسهیلات نوع دوم: بدون ضامن با وثیقه سپرده بلند مدت

اگر تمایل دارید برای دریافت تسهیلات از سپرده بلند مدت به عنوان وثیقه استفاده نمایید، سامانه هوشمند فرابانک ملت به شما پیشنهاد استفاده از تسهیلات تاپش تا سقف یک میلیارد ریال و کارت اعتباری تا سقف ۵۰۰ میلیون ریال را با لحاظ نمودن میزان پرداخت اقساط، ارائه خواهد نمود.

منتظر تسهیلات جدید در سامانه هوشمند فرابانک ملت باشید.

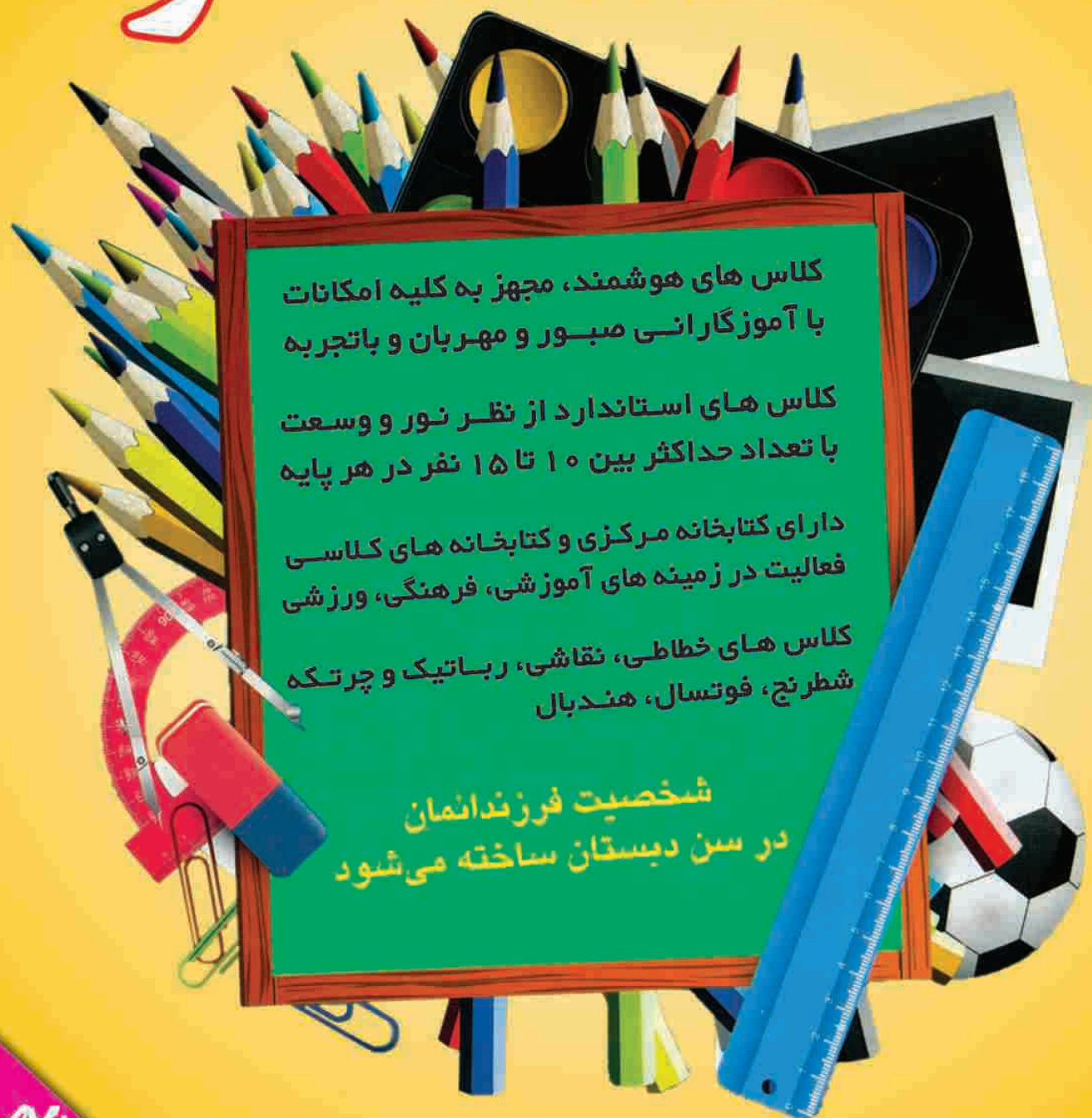

نگرشی متفاوت از تجربه و تکنولوژی روز با آموزش و پرورش پویا آینده را می‌سازیم

پیش دبستان و دبستان فواد

۴۹ سال سابقه آموزشی در
مدارس غیردولتی قبل و بعد از انقلاب

کلاس های هوشمند، مجهز به کلیه امکانات
با آموزگاران صبور و مهربان و باتجربه

کلاس های استاندارد از نظر نور و وسعت
با تعداد حداکثر بین ۱۰ تا ۱۵ نفر در هر پایه

دارای کتابخانه مرکزی و کتابخانه های کلاسی
فعالیت در زمینه های آموزشی، فرهنگی، ورزشی

کلاس های خطاطی، نقاشی، رباتیک و چرتکه
شطرنج، فوتسال، هندبال

**شخصیت فرزندانمان
در سن دبستان ساخته می‌شود**

خیابان طالقانی، اول بهار شمالی، کوچه یزدان‌نیا، پلاک ۲۵

www.foadschool.ir

۷۷۶۰۱۳۰۲ - ۷۷۵۰۱۳۷۱

۷۷۶۴۱۰۱۷ - ۷۷۵۱۱۷۰۴

سرویس های منظم
و ناهار دلیپذیر